

نەبەز گۆران
شازادە كەى
ئورفا

رۆمان

کتابخانہ کی (PDF)

نہ بہز گورہن

شازادہ کھی ٹورفا

(زستانی_۱۹۴۹)

به فریگی زور باری بوو.

ئاسمان سامال، سهر له ئیواره که ته ماشات ده کرد هه موو شوینیک سپی دهنواند، تاریک داهات، ئه ستیره کان دهرکه وتن، جگه له دهنگی وه پینی سه گه کانی مالی ئاغا و کوئخا، له گوندی ئامارا گویت له دهنگیکی دیکه نه ده بوو. کتوپر، نیوه شهو، چرایه ک هه لکرا، هاواری ژنیک بیسترا، دواي هاواره که، چرایه کی تر هه لکرا، دهنگیکی تر بیسترا، گونده که له کپی و خاموشی به ئاگا هات، چراکان داگیرسان، خه لکه که به رهو پرووی یه که م هاوار پویشتن، زوری نه برد دانیشتوانی گوند، له بهردهم مالی ئاپی ئوجه لان کوبوونه وه، هه والی له دایکبوونی کوریک گه یشته گوپی هه مووان. له ناو ئه و به فر و سه رمایه دا، گه رمییه ک که وته دلی خه لکه که وه. پیاوان پیکه نین، ژنان به هه مان شیوه، مندالان له بهردهم شهوقی چراکاندا، ده ستیانکرد به یاریکردن. له درهنگانیکی ئه و شهو هدا، شازاده ی شهوه به فرینه که، له دایک بوو.

سه ریگی خر، پهنگیکی توخی ئه سمه ر، بروی پر، چاوی بز و تیز، پهنجهی خر، دهسته کانی توند نوقاند بوو. خستیانه ناو په پرویه کی

سوورەو، بردیانه هەیوانی ماله‌که، له ناوه‌پراستدا دایان نا. پیاوان لیتی وردبوونه‌وه، ئه‌ویش به‌دهم جولانی ده‌ست و قاچه خرپنه‌کانییه‌وه ته‌ماشای بنمیچی هە‌یوانه‌که‌ی ده‌کرد. جار‌جاره‌ پاده‌چله‌کی و پووی وه‌رده‌گیرا به‌لای‌کدا. نه‌ ده‌گریا، پینه‌ده‌چوو نارازی بیت له‌ هاتنه‌ ناو دونیاو. باوکی که‌یف خوش، چاوهرپی نه‌کرد ژنان سه‌روکاری میوانه‌کان بکه‌ن، به‌ په‌له‌ پویشته، سینیه‌که‌ هه‌نجیری وشکی هیناو به‌خشییه‌وه، هه‌مووان ده‌میان شیرینکرد. ئاگری سوپاکه‌ داگیرسابوو، چراکان به‌دهوری ماله‌که‌دا ده‌دره‌وشانه‌وه، منداله‌کان یه‌ک یه‌ک خۆیانه‌کرد به‌ هە‌یوانه‌که‌دا، ته‌ماشایه‌کی سازاده‌ی شه‌وه به‌فرینه‌که‌یان ده‌کرد، که‌ چۆن له‌ ناوه‌پراستی مه‌جلیسه‌که‌دا به‌ بیده‌نگ، ده‌ست و قاچی بۆ ژیان پاده‌وه‌شینیته.

سه‌رماوسۆله‌ی شه‌وه‌که‌ له‌بیرکرا، ماله‌که‌ هینده‌ی تر گه‌رم داها. به‌و دره‌نگانی شه‌وه، ئاگردانه‌کانی نانه‌که‌ پاککرانه‌وه، مه‌نجه‌له‌ مسه‌کان شۆران، ژنان و کچانی گورجوگۆل، به‌ده‌ستوبرد، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ دروستکردنی خوان. پیاوان به‌دهم گفتوگۆکردن و ته‌ماشاکردنی سازاده‌ی ناو به‌فره‌وه، که‌ وه‌ک گولێک له‌ ناوه‌پراستی مه‌جلیسه‌که‌ له‌سه‌ر په‌رۆیه‌کی سوور دانرابوو، که‌وتنه‌ باسوخواسی ئه‌و وه‌رزه‌ و هه‌ریه‌ک له‌لای خۆیه‌وه‌ ناویکی هه‌له‌بژارد. ئاپه‌ی ئۆجه‌لان بیده‌نگ، ته‌نها سه‌ری پاده‌وه‌شاند و دلخۆشیی خۆی پیشانده‌دا و چاوی له‌ کورپه‌که‌ی لانه‌ده‌دا. ده‌ستی بۆ ده‌برد و مشت ته‌وند نوقاوه‌که‌ی ده‌گرت و به‌وردی سه‌رنجی ده‌دا: «پسام، چاوی له‌ من ده‌چیت، وانیه‌ پسام.» به‌دهم ئه‌و قسانه‌وه‌ سه‌رنجی پیاوانی مه‌جلیسه‌که‌ی پاده‌کیشا، تا باشته‌ر لیتی وردبینه‌وه، بزانه‌ن کویی له‌ باوکی و کویی له‌ دایکی ده‌چیت.

ژنان له‌کاتی هاتووچۆدا، به‌هه‌مان شیوه‌ که‌میک ده‌وه‌ستان، نیگایه‌کیان لیده‌کرد، «مشته‌ نوقاوه‌کانی ته‌وندکردوو، له‌ ده‌ستی دایکی

دهچیت.» ئه و قسه یان به پیکه نینه وه ده کرد، تا به بیرری هه مووانی بهیننه وه، هه ساره خاتوونی دایکی چهنده به هیزه. هۆدهی ژنان پر له دهنگه دهنگ و، پیکه نین و پارانه وه و سوپاسگوزاری خودا بوون. پیاوان به گفتوگو، مندالان به یاری و گالته کردن، به شیکی دیکه ی ژنان و کچان سه رقالی ئیش، له ناو ئه وه لایه دا، دهنگی هه ساره خاتوون هات، هۆدهی ژنان و هه یوانی پیاوه کان، سه رتاپا بیدهنگ بوون. له سه ر نوینه که یه وه فه رمانیکرد، به خوشی هاتنی ئاپۆی کورپییه وه، گیسکیک سه ربپن بیکه نه قوربانی، که س نه چیته وه مالی خۆی، نیکه رانده بیت که سیک له و قوربانیه نه خوات. پاش فه رمانه که، هه مووان زانیان ناوی شازاده که ی ناو به فر نراوه، ئیدی که س باسی ناویکی تری نه کرد. خیرا دوو پیاو هه لسان به ره و گه وره که رۆیشتن، گیسکیکیان راکیشایه ده ره وه، له ناو به فره که دایان به زه ویداو کردیانه قوربانی، خوینی گیسکه که پهنگی به فره که ی سوور کرد، وهک په رۆ سووره که ی ژیر ئاپۆ.

ئه ستیره کانی ئاسمان ده دره وشانه وه. جگه له مالی ئاپی ئوجه لان که به چرا ده ور درابوو، ته واوی ماله کانی تر خامۆش بوون. کزه بایهک له کتوه کانه وه ده هات. ئاگر له ناو ئاگردانه کان به رزبوونه وه، مه نجه له مسه کان خرانه سه ر، قرچه ی رۆن و بۆنی پیاز ئه و ناوه ی ته نی. گه وره و بچووک خه وی زپا، وهک رۆژیکی رپووناک، به خوشی له دایکبوونه که وه له درهنگانیکی شه ودا ژیان دهستی پیکرده وه. نه ریت بوو، هه رکاتییک مندالیک به اتایه ته دونیا وه، مژده ی ژیانیکی نوئی، دانیشتوانی گونده که ی سه رله نوئی کو ده کرده وه. پیاوه پیره کان وهک شانازییه ک ده ستیان به سمیله سپیه کانیاندا ده هینا، ته ماشای نه وه کانی خویان ده کرد. ژنه پیره کان، که میک سه رپۆشه سپیه کانی سه ریان ریک ده کرد و، به چاویکی پر له نیانییه وه، له خیزان و بنه ماله کانی خویانیان ده پروانی. ئه و ماله ی منداله که یان هاتبوویه

دو نیاوه، ئارەزوویان دەکرد، لەو ساتەدا چی لە خەزەنە کە یاندا یە بیهیتنە
دەرەوه و بیخەنە بەردەمی میوانەکان، بۆ ئەو هی سوپاسگوزاری
خۆیان پیشان بدەن، دڵخۆشییە کە یان بە بەخشندەیی دەرخەن.

جیتی سەرنج بوو، نە ئاگای گوند و نە کوێخا دیارنەبوون،
گەرچی هەواییان پێدرا بوو. گومان دەکرا بەهۆی هەسارە خاتوونەوه
بیت، هەمیشە کێشەیی هەبوو لەگەڵیان، لەسەر زەویوزار، لەسەر
باج وەرگرتن، ماندووکردنی جوتیارەکان، نەیدەویست فەرمانەکانیان
جیتەجی بکات. ئاپێ ئۆجەلان پیاویکی کەم دوو، بێدەنگ و ئیشکەر.
هاوینان بەکاری جوتیاری و زستانان بە هیتانی داری وشک
خیزانە کەیی دەژیان. تا خەزکەیی خودا پەرس و گوێرایەل. بیهیتنە
بەرچاوت، جوتیارێکی روخسار لاواز، مەچەکی دەماراوی و پەش،
خۆر پیستی هەلقەرچاند بیت، جامانە یەک بەسەرییەوه، سمیلە پەشەکانی
پژابن بەسەر لیۆه ئەستورەکانیدا. نە گلهیی لە ژیا نی هەبیت، نە لە
ماندوو یەتی، بەردەوام بە پێزەوه لە هەموولایەکی دەروانی. هەسارە
خاتوون ئەو هیمنی و بێدەنگییەیی بەلاوازیی دەبینی، بە ئاشکرا و
دەنگی بەرز هاواریدەکرد بەسەریدا، «مرۆ نابیت هیتنە هیمن و بەپێز
بیت، چونکە دەکەوێتە ژێر پینان.» سالانە کاتی باجدان، بەردەرگای
مالیان دەبوو بە دەنگە دەنگ، لەگەڵ پیاوانی ئاغا و کوێخادا، دەکەوتە
چنگە کرێ، دەنگی بەرز دەکردهوه و ئاخ و کەسەری بوو: «بریا پیاو
بام. نەمدە هیشت یەکیکتان پۆژ بکاتەوه.» بەو قسانەیی تانە یەکی لە
بێدەنگییە کەیی پیاو کەیی خۆی و پیاوانی دیکە دەدا، ورە یەکی دەخستەوه
ناو دانیشتوانی گوندەوه، کە نابیت پەنجی خۆیان بە ئاسانی بخەنە
بەردەستی ئاغا و کوێخا.

چەند جارێک جەندرمە بانگکرانە سەریان، ئەمما لەسەر
داخواییەکانی خۆی پێی دادەگرت. پیاوانی گوند بە شاژنی مال ناویان

دهبرد، راستییه که می که توندی و به هیزییه که می خویان لاده دا. سه ریوشیکی سپی ده دا به سه ریدا، کراسه کوردییه که می هله ده کرد و به به نیک له ناو قه دیدا ده بیه ست، به ده ست و پل و گورجوگول. پوخسارینکی نه سمه ر، چاوی تیژ و دهنگیکی که می که گری. به وه ناسرابوو زور پیاوانه هه لکه وتوو. نازانم چون ریکه وتبوو له گه ل ئاپی ئوجه لان ژیان ببه نه سه ر، یه کیان بیده نگ و هیمن، یه کیان به هیز و در و ملکه چ نه کردن. له شهوی له دایکبوونه که دا، دیاربوو کی مال به ریوه ده بات، کاتیک له و دیو فه رمانیکرد، که س کاردانه وه یه کی پیچه وانه می پیشان نه دا.

نان پیگه یشت، ده ستکرا به خواردن. له گه ل یه که م پاروو، مه لا بانگی به یانی دا. ئاپوی بچکوله برایه هؤده می ژنان. هه ساره خاتوون لای ژنه کان باسی کردبوو، له ناو سکیدا زور هیمن بووه، هیچ نه جولاهه و ئازاری نه داوه، به لام کاتی له دایکبوونه که به ته کانیکی به هیزه وه خوی فریداوه ته ناو ژیانه وه. «مندالیکی ئارام، به سروشتیکی ئارامه وه له سکمد، له وه ده چوو بیه ویت به هه نگاویک پی بخاته ناو دونیا وه.» به ده م نانخواردن و نویژکردن و گفتوگو وه شه وه که به ری ده کرا. لای ژنان جیگه می سه رنج بوو، منداله که نه ده گریا، ته نانه ت هه موو مندالان، که ده که ونه ناو ژیانه وه، به شیوه یه کی کتوپر ده گرین به بی ئه وه می نه برسینان بیت، نه ئازاریکیان هه بیت، نه ما شازاده می به فر، وه ک به فر کپ و بیده نگ.

له و شه وه دا سه گه کانی گوند نا، سه گه کانی مالی ئاغا و کویتخا، سه ره تا ده وه رین، پاش له دایکبوونه که ده یان لوراند. لوراندنیک وات هه ستده کرد شتیک می خه مگین پرویدابیت، یان بیانه ویت ده وروربه ر ئاگادار بکه نه وه، شتیک به ریوه یه. پیره پیاوه کان نه و لوراندنه می سه گه کانیاں ده گپرایه وه بو سه رسامبوون. به قسه می نه وان، هه رکاتیک

مانگ دهرده که ویت سهره تا پیتی دهوهرن، که دهره وشیتته وه، سهگه کان سهرسام دهبن پیتی و پرووی تیده کهن و دهلورینن. بهس بؤچی تهنها سهگی نهو دووماله؟ بووه پرسسیاریک له نیوان پیاواندا، خاوهن نه زموونه کان شتانیکی سهیریان باسده کرد، ژنان شتانیکی دیکه. به قسهی ژنان بیت، سهگه کان حه زیان له بونی منداله، بویه دهیانه ویت به شیوازی جیاواز خویان دهرخه، هه تاکو لیتی نزیک بینه وه. به لام بؤچی تهواوی سهگه کانی دیکه بیدهنگ، له دهوری ماله که له ناو به فره که دا پاکشابوون و تهماشای چراکانیان ده کرد؟ نهی بؤچی سهگه کانی نهو دووماله نه دههاتنه ناویانه وه؟ ئاپی ئوجه لان بؤ نه وهی ترس و قسهی جوراوجور له سهر بابته که بگوریت، به دهنگیکی بهرز تا هه مووان گوئیان لی بیت: «سهگه کان هه والی نیگه رانیی ئاغا و کویتخامان پیده گه یهنن.» بهو قسهیهی پیکه نینیکی خسته ناو هه مووان.

پاش مه لابانگدان، مه لای گوند له دهنگبهری مزگه و ته که وه به زمانی تورکی، که و ته باسکردنی له دایکبوون. دلنیایی دا، «نابیت مروف نیگه ران بیت، دهست له شوکرانهی زهوی و ئاسمان هه لگريت، خوداوه ند هه همیشه هه والیکی خوشی پیته. جوتیاره کان، نهی دانیشتوانی گوند، ئیوه سهدان ساله له سهر نه م زهوییه ده ژین، گریدراون به زهوی و ئاسمانه وه، به ردهوام هه ولده دن نه وه دواي نه وه وه چه بخره نه وه. هاتنی مندالیک واتای نه وه یه، ژیان له شوینیکدا ناوه ستیت. هه ردوینتی پیریک له ناوماندا گه رایه وه بؤ ئاسمان و نه مشه و له ناو نه م به فره سپییه دا، مندالیک هاته ناومانه وه و مژدهی به ردهوامی پیداین.» داخوازی له خیزانه کهی کرد، ناویکی پیروزی بؤ هه لبرژیرن. پاش نویژکردنه که گه یشته مالی ئاپی ئوجه لان، به ریزه وه له بهری هه لسان، داواي لیبوردرنی کرد نه یه توانیوه به زمانه پاک و پروونه کهی کرمانجی له مزگه و ته وه قسه بکات، سینییه ک خواردنیان بؤ هینا، نانی خوارد و داواي کرد منداله که بهینن بانگ بدا به گویتدا.

له ناو په رڼو سووره که دا شازاده ی ناو شه وی به فیره که یان هینا. مه لا خستییه باوه شییه وه، که میک لپی وردبوویه وه، نه ویش دهسته خرپنه کانی بو جولاند، چاوه رپی ناو بوو. ناپی ئوجه لان ناوه که ی پیگووت، ناویکی زور کوردانه، پیده چوو مه لا که یفی به ناوه که ی بیت، به پیکه نینه وه که دلخوشی لی دهباری، به رزیکرده وه، دهمی له گویی نزیک خسته وه، به دهنگیک تا خوی و خه لکه که بییستن، بانگی دا به گویدا. «تو ناپوی، کوری ئەم ماله جوتیاره ی، کوری ئەم گه له ییت، شکومه ندانه گه وره به، به ریزه وه سهیری ده ورو به رت بکه، نه رکه کانت جیبه جی بکه. باش گوی بگره نه ی مندالی شیرینی ناو ئەم شه وه سپییه، تو ناوت ناپویه، ره گورپیشه ت له ناو ئەم خاکه یه، بیرت نه چیت، ئەم ژیا نه هی تویه، به خیرییت بو ناومان، خیرت هینابیت بو خیزانه که ت و گونده که ت، خیرت هینابیت بو هه موومان.» پاش ناو لیتانه که هه مووان دهمیان شیرینکرده وه، شه وه که پیروز کرا.

مه لا منداله که ی له به رده م خوی دانا، به چاوه نیوه کراوه کانیه وه ته ماشای ده کرد، وهک بلیت، گویی لیبوه ناوی لیتراوه. به هیمنیه وه دهست و قاچی بو راده وه شانند، مه لاکه بو نه وه ی ههستی خوی بو دهربریت، په نجه ی شایه تومانی خسته ناو دهستییه وه، نه ویش به په نجه خرپن و بچوکه کانیه وه گرتی و توند دهیگوشی.

به و جوړه، له و شه وه به فراوییه دا، به دیار هانتی مندالیک بو ناو گونده که، دانیشتوانه که ی دلخوش بوون. نانخورا و شته کان کوکرانه وه، چایه کی گهرم ناماده کرا، چایه که خورایه وه، نه سستیزه کانی ناسمان به ره و کزی ده چوون، سه ره تای رپوژیک نوئ دهستی پیکرد. رپوژیک بو گونده که و بو نه و منداله ی هاتبوویه ناوییه وه، رپوژیک بو خیزانی مالی ناپی ئوجه لان و هه ساره خاتوون، نوئ بوو. هه ریه که و له شوینی خوییه وه پیروزبایی کرد، به پوویه کی پر له زهرده خه نه وه مالئاواییان کرد و گه رانه وه ماله کانی خویان.

وا دەر دکهوت گوندی ئامارا، قولترین گوندی دونیایه. که وتبویه
 ناو شیویکه وه به دوو کیتو گه مارۆ درابوو، قه دپالی کیتو هکان له
 خواره وه بۆ سه ره وه، خانووه کان پیتیدا هه لشاخابوون. چه میک به
 ناوه راستیدا تیده په ری، هه تا چاو برکات زهوی نیوه کیتراو، زهوی
 کیتراو و زهوی دهست لینه دراو. وه رزی به هار له و گونده دا، وه رزیکی
 ته ری باراناوی بوو، ته واوی ده ور به ری ده بوویه سه وزایی و گول و
 بۆنی گیاکان، چرۆی لقی دره خته کان، هاژهی ئاو، گرمه ی هه وره کان،
 پۆرانی ته م به سه ر کیتو هکاندا، ته قینی کانیه کان و چه ندین دیمه نی دیکه،
 شیوه ی گونده که ی پی ده ناسرایه وه. به جۆریک هه لکه وتبوو، هه ستت
 ده کرد هینده قوله، له و سه ر زه مینه دا گوندیکی دیکه نییه به و جۆره.
 زستانه که ی سارد و به فراوی، هاوینه که ی پۆرانی کپ و شه وانی
 فینک. مالباتی ئاپی ئوجه لان که وتبوونه ته نیشته ئه و شارپگه یه ی له
 ئورفاوه ده چوو بۆ خه لفهت و له ویوه بۆ ناو گوند.

پینگایه کی خۆلاوی گونده که ی ده به سه ته وه به دونیای ده ره وه.
 زۆر به ی دانیشته وانه که ی خزم بوون، چند مالباتیکی لیده ژیان.
 په یوه ندیه کان وه ک زۆر شوینی دنیا ساردی و گه رمی تیده کهوت.

ژیانی خه لکه که ی گریدرابوو به کشتوکاله وه، بونی خاک و تیکه لبوون به کیلگه کان له پوخساری یه ک به یه کیاندا دهرده که وت. به پینی قسه ی پیره کانیان مالباتی ئوجه لانییه کان کونترینه کانن، پیشتر شه ریکی خویناوییان له گه ل مالباتی یه کیک له گوندییه کان هه بووه. هه لگیرسانی شه ره که له سهر پاوانکردنی زهوی پروویداوه. یه کیک له نه یاره کانیان به کوشتنی که سیک له و مالباته، ئاگری دوژمنایه تیه ک داده گیرسیتیت، ئه و ئاگره به کوشتنی چه ند که سیک له هه ردوولا کلپه ده کات، ده گاته ئاستیک شه ونخونی به دیار هه لکوتانه سهر یه کتری، هه ل دوزینه وه بۆ توله کردنه وه، پاسه وانیکردنی ماله کان، ده بیته ژیانی هه ردوولا. پیاوانی دونیادیده ده که ونه نیتوانیان، ئاگره که که میک خاموش ده که ن. هیشتا رقه که ماوه و به ته واوه تی کوتایی نه هاتوو، شه ره که له کوشتنه وه گوازاوه ته وه بۆ رق لیبونه وه و په یوهندی ساردوسر له نیتوانیاندا. له و خوین رشتنه دا، پیاوانی ریش سپی عه له وی هه ولکی زورده دن، هه تاکو چاره سهریک بۆ دوژمنایه تیه که بدوزنه وه. به زهوی و باخ کیشه که کپ ده که نه وه، ئه و که سه ی یه که مجار خوینه که ی رشتوو، به کوی دهنگی هه ردوو گوندنشینه که گوشه گیر ده کریت.

نه ریته کۆنه که ی گوندی له سهر په یره و ده که ن. یه کیک له ریش سپییه کان هه لده ستیت به ردیکی دریز له به رده م ده رگای مالی هه لگیرسینه ره که دا ده چه قینیت. ئه و به رده ئاماژه یه بۆ ئه وه ی که سه که گوشه گیرکراوه، ئیدی هیچ که سیک، له خزم و نزیک، له دانیشتوانی گوند، هاتووچۆی ناکه ن، کاری پیناده ن، له هه ره وه زیدا به شداری پیناکه ن و که س شتی لیناکرئی و شتی پینافرۆشیت. له هه موو په یوه ندییه کی ناو گوندنشینی ته ریک ده کریت. ئه و سزایه به پینی دۆخه که له خوله کیکه وه بۆ چه ند سالیک دریزه ده کیشیت، ته نانه ت دراوسی و نزیکه کانی سه لام له خوی و خیزانه که ی ناکه ن. مالی بکوژ سهره تا ده خه نه په راویزه وه، یان ده بیت داوی دانیشتنیکی

دیکه بکات بۆ ئەو هی له بهردهم پیران و خه لکی گوند تۆبه بکات، که جارێکی دیکه بچووکتترین کیشه نانیته وه، یان گهر بهردهوام بوو له سه ر بهرگریکردن له خۆی، سزاکه ی بۆ درێژ ده که نه وه، تا ئەو ساته ی ناوچه که جی بهیلتیت، یان ناچار ده بیت په شیمان ببیته وه، هیچ کهس له گوندیه کان بهرگه ی ئەو گوشه گیرییه ناگریت.

سزادراوه که له کوتاییدا په شیمان ده بیته وه. دوا ی ئەو شه ره و خامۆشکردنه وه ی، له نیوان هه ردوو گونده که دا هیچ ناکوکییه ک نییه، به لام نه وه ی مالباتی هه لگیرسیته ری شه ره که هیشتا گوندنشینه کان به ساردیه وه له گه لیان هه لسوکه وت ده که ن، چونکه بوونه هزی درێژکردنه وه ی شه ریک چه ندین که سی بئگونا ه له و نیوانه دا له ناوچوون. نه وه کانی ئەو دوو مالباته، له ریگه ی چیرۆکه کانی ماله وه، هیشتا سه رده می کۆنیان به بیر ده هیتنه وه. به شیکی بۆ ناسینی یه کترییه، به شیکی وه ک وانه یه که، تا دووباره نه بیته وه. هه رچه نده هه ساره خاتوون مه به ستی دیکه ی هه بوو. منداله کانی خۆی هانده دا له نه وه ی مالباتی بکوژه که نزیک نه بنه وه و ئەو خۆینه بۆ هه میشه له و نیوانه دا ناسرپیته وه، بریکجار که میک به توندیه وه، ته نانه ت له به رچاوی دراوسیکان، به زمان، ئاپی ئۆجه لانی ده خسته گوشه یه کی بیده نگییه وه: «پیم سهیره تۆ نه وه ی ئۆجه لانییه کان بیت. مالباتی ئیوه ناوه که ی هه لگری تۆله سینه، که چی تۆ نه ک تۆله ناکه یته وه، ژنان باسی ئەوه ده که ن زستانان داری وشک بۆ نه وه ی کۆنه دوژمنه که تان ده به یته.» به و قسانه خزمانی دنه ده دا، تۆله ی خویان ژبیرنه که ن و نه وه کانیان له سه ری رابهینن.

ده گوترا مالباتی هه ساره خاتوون به ره چه له ک له تورکه هاورده کانن. پیشتر ده ولت نه خشه ی هه بوو بۆ گۆرپینی گوند و ناوچه کوردیه کان. له دوا ی کۆمه لکوژییه که ی دیرسیمه وه، ئالوگۆپی

مالباتەكان دەستى پىكرىد. ئىۋارە دەخەوتن بەيانى ھەلدەستانەۋە، مالباتىكى تورك دەھىئرانە سەر زەۋىيى و مالەكەيان، بە ھىزى جەندرمەكان مالباتە كوردەكان دەر دەكران. لە چەندىن شوپىن بەو جۆرە كوردەكان لەسەر خاك و ئاۋى خۇيان رادەگويزران بۇ شارە گەورەكانى توركىيا، لە گوۋشەيەك فرىدەدران، ۋەك كىۋى و نەزان تەماشىا دەكران، لە شوپىنى ئەوان مالباتە توركەكان لەسەر مال و زەۋىيەكانىان دادەنىشتن. كاتىك دەبرانە شارەكان، شوپىنىان پىنەدەدرا، بە تىشۋەكەى پشتيانەۋە، لە كەنارىك فرىيان دەدان، لەسەر خاكىكى وشك، لە ناو شارنشىنە غەرىبەكان، كەپرىكىان دروستدەكرىد، بەناو شارەكەدا بلاۋدەبوونەۋە، بۇ ئىشكرىد و خزمەتكرىدى توركان، ھەتا يەككىيان ئىشى پىدەدرا، سەد كەس نەفرەتى لىدەكرىد و بە پىس و چەپەل ناۋيان دەبرىد، دۇخى قەرەجىكىان ھەبوو، رىگەيان پىنەدەدرا بۇ باكوور بگەپىنەۋە.

كوردان پەرىشان بوون لەو ئالوگوۋرە، ناچار فىلىكىيان دۇزىيەۋە بۇ مانەۋە. ھەلدەستان ژن و ژنخوازىيان دەكرىد، يان كچىكى خۇيان دەدا بە توركە ھاوردەكان، يان لەوان كچىكىان دەخواست، ئىدى بەو ھاوسەرگىرىيە رىگرىيان دەكرىد لە راگواستن، چونگە بە پىنى ياساكانى دەۋلەت ھەموو توركىك دەتوانىت خاۋەن زەۋى و مولكىك بىت، كە خۇى دەيەۋىت و كەس بۇى نىيە مولكى توركىك داگىربكات و خۇى بە خاۋەنى بزانىت. پىدەچىت ھاوسەرگىرىيەكەى ئاپى ئۆجەلان لەگەل ھەسارە خاتوون وىنەيەكى لەو جۆرەبىت، بە ھەلسوكەوتياندا بە باشى دەردەكەوت، ھەسارە خاتوون بەھۇى رەچەلەكىيەۋە، زۆر بالادەست بوو بەسەر ئاپى ئۆجەلاندا. ئەۋە تەنھا بۇ مالى ئەوان راست نەبوو، بۇ ھەموو ئەو مالانە راستبوو، كە يەككىيان تورك و، يەككىيان كورد بوون، ھەمىشە كوردەكە، چ پىياو بايە، يان ژن، لە مالەۋە بە ژىردەستە تەماشىا دەكرا.

ئاغا و کویخاکان لەو بېریارەى دەولەت دووربوون، نەک بېریارەکە نەیدەگرتنەو، بەلکو بە جۆریک خزمەتیان دەکرد، گوندی زیاتر و زەوی زیاتریان پێدەدرا. مالهکانیان گەورە، خزمەتکاریان هەبوو، باجگریان هەبوو، سەگ و پاسەوان، بەشیکیان دەولەت کۆمەلێک چەکی پێدابوون بۆ چاودێریکردنی سنوورەکیان، ئەرکی جەندرمەکانیان ئاسانتر دەکرد. فشاریکی زۆریان دەخستە سەر جوتیارەکان، ناچاریان دەکردن بەباشی گوێرایەلیان بکەن. هیزی هەسارە خاتوون دژی پیاوانی ئاغا و کویخای گوندەکە، سەرسۆرپهینهەر بوو، بەهێز بوو، سلیان لێدەکردەو، گەر ئەوێ هەسارە خاتوون دەیکرد هەرژنیکی دیکەى کورد بیکردایە، بە قژ رایاندەکیشایە گەرەکانەو و پیاوێکەى فەلاقیەکی باش دەکرا. ئەو چەندجارەى جەندرمەیان بردە سەریان، کاتیکی دەیانزانی پەرگۆریشەى سەر بە مالباتیکی تورکە و باکی بە دەسلەت نییە، چاوپۆشیان لێدەکرد و لیتی خوش بوون، قسەى کویخا و ئاغا بە هەدەر چوو.

تا دەهات فشاری دەولەت لەسەر کورده گوندنشینهکان زیاتر دەبوو. گەنجەکان لەناو کێلگە و هەرەوێزییەکاندا خۆیان دەخواردەو. دەنگوباسیان پێدەگەشت لە شارەکاندا ناپەزایەتی دەستی پێکردو، گروپی گەنجان دروستکراو، هەمووان لە گوندی ئامارا چاوەڕێ بوون یەکیکی بێت لە گوندەکان ئەوکارە بکات، تاکو لە دەوری کۆ بینهو. لە بەرامبەردا ئاغا و کویخا هەولیان دەدا ناکۆکییەکان زۆر بکەن و تەنانەت شەرە کۆنەکان نوێ بکەنەو. بە جیا داوێتی نەوێکانی هەردوو بەرەیان دەکرد، دنەیان دەدان دژی یەک بێ، قسەیان دەگواستەو، بە تاییبەت گەنجە تازە پێگەیشتووێکانیان پردهکرد لە رقی. نەیان دەهێشت ئەو ساردییەى نیوانیان کەم بپێتەو. هەسارە خاتوون لایەکی ئەو فەرشەى بە هەلدراوی هێشتەو، دەستەلگرنەبوو.

نەبەز گۇرۇپپىسى

ھاتوچۇ، كارى ھەرەۋەزى، يارمەتيدانى يەكتىرى، رېزى گەۋرە و بچوك، گويگرتن لە چىرۆكە كۆنەكان. دانىشتنى شەۋان و شەۋچەرە خواردن، بە تايبەت دواى ۋەرزى چىنەۋە ۋە ھەلكردنى باى پايىز. زىستانان خەزنى مالىكان پىردەكران، كەنۆلەيەك پىر لە چەلتوك، چەند كەنۆلەيەك ئارد، وشكردنى ميوە شىرىنەكان، پىركردنى مەنجەلە مسەكان، لە نۆك و گەنم و ترخىنەى وشك و كەشك و كەرە و پۇنى خۇمالى و ھەنگوين. دوورينەۋەى لىفە جاجمەكان. چىنى دەستكىش و پوزەۋانە و كلاو، ھەلچىنى دارە وشكەكان، بوونى ئاۋانئىكى بەردىن لەبەردەرگاي ھەموو مالىك، بۇ كوتىنى چەلتوك و گەنم. كولاندنى گەنم، دەنگى تەقە تەقى ئاسنگەرەكەى گوند كاتىك داسىك، تەۋرىك، تەۋەرزىنىكى دروست دەكرد. ھارەى ئاشەكەى خوارەۋەى تەنىشت كانى ئامارا، كە بەنۆبە فەردە گەنمىان بۇ دەبىز، تاكو بىكات بە ئارد، ھاتنى دەنگى سترانىك لەسەر تولەپى باخىك، لەرىنەۋەى دەنگى بانگ، رۇژى پىنج جار.

گەرانەۋەى كچانى سەبەتە لەسەر، لەناو كىلگەكان. فرىنى پۇلىك چۆلەكە لە دارتوۋىەكەۋە بۇ دارتوۋىەكى تر. كەۋتنە خوارەۋەى زەپنەقوتەيەك لە ھىلانەكەى لە دەمەۋ بەھاردا و كۆبوونەۋەى چەند مندالىك لە دەۋرى. ھاربوونى دايكى زەپنەقوتەكە و جىۋەجىۋىكردنى. دەنگى بەرخىك لە گەۋرىكدا، بۇرەى گايەك دواى تىربوونى. بەلادا كەۋتنى پەلەيەك و پىنجە، پاش ھاتنى شىنەبايەك. ھەلۋەرىنى گەلاكان و پووتبوونەۋەى درەختەكان لەگەل ھاتنى يەكەم باى پايىز. بۇنى دوكلەسى سىغارىك، لە دارجگەرەى پىۋىكى پىردا، ھاتنى ھەۋرىكى سىپى و دانانى سۇپاي دارەكان و پىشپىنى خەلكى گوند بۇ بارىنى بەفرىكى نوى.

تېپەرىنى دەستەيەك جەندرمە بەناو رىگا خۇلاۋىيەكەدا بۇ مالى ئاغا يان كويخا. قورسكوھورپى سەگەكانى بەردەرگاي مالىان، كاتىك

جه ندرمه كان به پۆتینه ره شه كانیان شه قئیکیان له قه پۆزیان ده دا. خیرا
 راکردنی مندالیک له بهردهم مالیاندا له ترسی سه گه كانیان. لیدانی فیکه ی
 شوانیک له دهمه و ئیواره دا، کاتیک مه ره کان ده گه پئینته وه. سه یرکردنی
 بناره کان و پۆیشتن بۆ هینانی گوله چنور بۆ دوی هاوینان، هینانی
 رپواس بۆ خوارادنی ئیواران. چینی گویژ و به خشینه وهی به سه ر
 ماله كاندا، هاتنی ریشۆله کان له سه ره تای ده رکه وتنی به هاردا. هاتنی
 پۆلی ئایره مه له بال ره ش و سنگ خۆله میشییه کان کاتیک ده زانن توو
 پئگه یشتو وه.

سیسبوونی هه نجیریک دوی ئه وهی هه نجیره خۆره یه ک له تیکی
 لیکردوه ته وه. ده رکردنی زه رده واله یه ک به سه ر هیشویک تریوه.
 خوراندنی چاو کاتیک دوکله ئاگریک ئه وناوه داده پۆشیت. دانیشتنی
 پیاوه سمیل گه وره کانی گوند، له قه راخ دیواریکی قوپاوی و قسه
 و باسه کانیان و ته ماشا کردنی ده سته زبره کانیان. شۆردنی مندالیک
 له ناو ته شتیکدا. بانگکردنی دایکیک کاتی خواردنی نیوه پۆ. بۆنی
 قاژکردنی خه یار و شووتی و کاله ک، له گه رمای هاویندا. هه والی
 گه رانه وهی کوپه سه ربازیک، پاش سالیک دووری له مالباته که یان.
 ده نگوی خۆشه ویستی نیوان کوپ و کچی دوو مالبات. ته نیا دانیشتنی
 دوکانی وشکه فرۆشه که و چاوه پروانیکردنی به دیار هاتنی کرپاریکه وه.
 زره ی پیاله ی تاقه چایخانه که، زه رینی گویدرئژیک به باریکی سوکه وه،
 خرمه ی پی نالی هیستریک به سه ر به ردی سه ر پئگایه ک، گه رمی
 سوپای چایخانه که له وه رزی زستاندا. ئه وانه و چه ندین دیمه نی دیکه،
 به پی و هه رزه کان و مانگه کان، له گوندی ئامارا ده بینران و سه رنجی
 خه لکه که ی راده کیشا، تیره ده بوون له دووباره بینینه وهی دیمه نه کان.
 له هه مووی به رده وام تر، دانیشتنی ئیوارانی ئاغا و کوپخا له سه ر
 کورسییه کانیان و ده وردانیان به پیاوه کانیان و جه ندرمه کانی قه لاکه ی
 نزیک گونده که، یان کتوپر ده رکه وتنی جیبیکی خۆله میشی سه ربازی،

نصبر گُزراڻو

که به رهو گوند توڙي دهکرد و پاش دابه زيني سهرنشينه کاني، برياري
بانگهيشتکردني چند گهنجيکيان دههينا که به رهو سهربازي برڻون و،
دوای ٺهوه دايک و خوشکه کانينان دهيانکرد به شيوهن.

زستان پۇيشت، بەفرى دەوروبەرى گوند توایه‌وه، سەرمانه‌ما. خەلكى گوند كەوتنە خو، لیفە رەنگاوپرەنگەكان برانە دەرەوه، هەندىكىان دەدران بەسەر دیوارەكاندا، تا خۆر لیاندا، هەندىكىان شۆران. پەردەى پەنجەرەكان لادرانەوه بو ئه‌وهى تیشكى خۆر بچیتە ژوورەوه. گولدانەكان شۆران، بەتانى و دۆشەكەكانیش. هەيوان و حەوشەكان گسك دران. لەگەل بارینی هەر بارانىكدا، تۆوى گياكان تەقین و پەلكە كەسكە كاله‌كانیان سەریان دەرھینا. لایەكى كیوه‌كان سپى، لایەكىان كەسكىكى كال. پووبارەكە كەفى دەکرد. ئاپۆى خپوخەپان برایە هەيوانەكە، دەستیکرد بە گروگال، بەسكە خشى فشارى خستە سەر خۆى كەمىك بروات. وەرزیكى نوئ دەستی پیکرد، شازادەى شه‌وه بەفرینه‌كە، بە چاوه‌رەش و گەشەكانى بەژداریکرد لە بینینی ئه‌و وەرزه.

هۆدەكەى جیھیتشت، لە هەيوانەكە دەرکەوت. كاتیک باران دەبارى، بە حەپەسانەوه، لەسەر دۆشەكە بچوكەكەى بە دەما دەكەوت و لە خورپە و كەوتنە خوارەوهى دلۆپە بارانەكان ورد دەبوویه‌وه. دەستەكان و قاچەكانى بو رادەوه‌شاندا. دایكى بە دەم ئیشکردنەوه

نصیح گۇران

لە دەوری دەخولایەو. باوکی بەیانیان زوو، لەگەل دەنگی مەلادا، لەخەو پادەپەری. لیفە و دۆشەکەکانی خۆی کۆ دەکردەو، دەقی دەکردن، دەیخستە سەر دۆلابە قاوەییەکە. دۆلابیکی کۆن، لەسەر ووی ھۆدەکەو دانرابوو. جی خەوکانی لەسەر ھەلدەگیرا و جاجمیکی پیندا دەدرا. دۆلابەکە سێ دەرگای ھەبوو، دەرگایەکیان جلەکانی ھەسارە خاتوون، یەکیکی تریان جلەکانی ئاپی ئۆجەلان، سێھەمیان جلە بچوک و تازە درواوکانی ئاپۆی بچکۆلە.

باوکی لە جیگاوە گۆرەوییەکانی لە پێ دەکرد. شەر و الەکە ی دەکرد بەسەر بیجامە سپیەکانیدا. جامانە یەکی رەشوسپی عەلەویانە ی دەپینچا بەسەرییەو. دەستیکی دەھینا بە سمیلەکانیدا، بەرەو مزگەوت ھەنگاوی دەنا. دەستنوێژی دەگرت و نوێژی بەیان ی دەکرد، دەگەرایەو. گەر سەرەتای بەھار بوایە، بیلەکە ی دەخستە سەرشان ی، تیشوئیک و دوو نان و کەمیک ھەنجیری وشک، یان ھەر شتیکی ھەلدەگرت. دەرویشت بۆ سەر کینگەکە. وەک زۆربە ی جوتیارەکانی دیکە، زەوی دەکیلا، کە پۆژ دەبوویەو، نانکی دەخوارد. چاوەپیی ھەسارە خاتوونی نەدەکرد، چونکە بەھۆی مندالەکەو پینی نەدەکرا بەو زووییە بچیت یارمەتی بدات.

لەگەل بە ئاگاھاتی باوکی، ئاپۆی خنجیلانە لە خەو ھەلدەستا. لەناو بێشکەکەو کەمیک گروگالی دەکرد. تیر خەو، کەیفی ساز بۆ یاریکردن. باوکی ھەندیک یاری لەگەل دەکرد و دەستیکی لەناو دەسترازی بێشکەکە دەردەھینا، دوای دوو ماچ، جیی دەھیشت. ئاپۆ بە دەم تەماشاکردنەو گروگالی بۆ دەکرد. ھیندە دەجولا و دەکەوتە کفە کخ، دایکی لەخەو ھەلدەستا. فشاری لە خۆی دەکرد دەستەکە ی تری دەربھینیت. دایکی بە دەم سەر و قۆ چاککردنییەو ماچیکی لا پرومەتی دەکرد، دەستەکە ی دیکە ی دەردەھینا، تا پشوئیک بدات، بەر

لهوهى دهموچاوى بشوات تيرشيري دهكرد. لهناو بيشكهكه دهري دههيتنا، جلو بهرگى دهگورپى و دهبيرده ههيوانهكه.

بههاريكى تهپ، بهپيژنه باران دهبارى. كهژ و كيوهكان بهرهو سهوزى دهرويشتن. رووبارهكه خوڤهى دههات. ههساره خاتوون، سهريكى گهوپهكهى دهدا، دلى لاي ههيوانهكه بوو، پوپولهى بو مريشكهكان دهكرد و بهريدهدان، دهركاي گهوپهكهى دهكردوه و بزنهكانى بهرهو قهتپالهكه دهبرد، بهخيڤرايى دهگهرايهوه و چاوى بو ههيوانهكه دهگيڤرا، ئاپو كه چاوى به دايكى دهكهوت بهدهم هاواركردن و دهست و قاچ راوهشاندهوه ديمهنيكى دروست دهكرد، كه دايكى خوڤى نهگريت و بيخاته باوهشى.

ههليدهگرت، توند دهگوشى بهخويهوه، بهدهم ماچكردن و ياريكردن به دهسته خريپنهكانييهوه، ئاگرى دهكردوهوه، كتريهكى دهخسته سه. نان و چاي بهياني ئاماده دهكرد، دههه و خوڤههلات، تيشوى پردهكرد له پيداويستى ئه و پوژه و مندالهكهى دهبهست به كوئليهوه و دهچوو بو سهر كيڤگهكه. له ژير درهختى قهراخ جوگهى كيڤگهكه جولانهيهكى بو دروست كردبوو، دهخسته جولانهكهوه، دهكهوته بژاركردن. ههتا نزىكى نيوهپو بهوجوره لهگهل ئاپى ئوجهلاندا كاريان دهكرد. دههه و نيوهپو ههساره خاتوون دههاتهوه لاي مندالهكهى، له جولانهكه دايدةگرت و بهدهم له باوهشكردنييهوه نانكي ئاماده دهكرد. لهسهر دوشهكيك دايدةنا، به ياريكردن لهگهليدا نانكيان دهخوارد. نه دهگريا، يان دهخهوت، يان يارى دهكرد، يان به دههست و قاچ راوهشاندهوه بوخوڤى سهرقال دهبوو به جولهى شتيكهوه و كهيفى دهنواند.

بهوجوره تا نزىكى ئيواره دهمانهوه، پاشان دهگهپانهوه گوند. شتيكى نوي له ژياناندا نهبوو، كيڤگه و ناو گوند. شهوان گه ميوانيكيان بهاتايه، ههتاكو كاتى خه و كهميك قسه و باس دهكرا و

له گهل رۆیشتنی میوانه که دهخه وتن. به هاره که تیپه پری. کیلگه که کیلرا و تووی ئه و ساله چینرا. له گهل باران براندا، له قهراخ کیلگه که ژیر داره که تهخت کرا. به دیار چاوه پروانیکردنی پیگهینی به ره می ئه و ساله وه، هاوینه که تیده په پری. باوک چاوی له کیلگه و مال و کوره و ژنه که ی، دایک به هه مان شیوه. له وهرزی دروینه و پیگه یشتندا، گونده که کاری هه ره وه زییان ده کرد. ئیدی توتن، مه رهزه، گه نم، نوک، بامیه، هه رشتیک بایه، گه نجان له کور و کچ، کۆده بوونه وه و هاوکاری به کدییان ده کرد بۆ کۆکردنه وهی به ره م.

ئاپی ئۆجه لان، یان چه لتوکی ده کرد، یان گه نم. توانای نه بوو گاجوت بهینیت بۆ کیلان، به خه رجییه کی زیاده ی ده زانی، بۆیه خوی و هه ساره خاتوون پیگه وه به بیل، له سه ره تای به هاره وه ده که وتنه زهوی کیلان و بژارکردن، به بی ماندوو بوون، کاری خویان ده کرد و به ره می باشیان ده دورییه وه. به شیکی ده فروشت بۆ پیداویستییه کانی مال و به شیکی هه لده گرت بۆ زستان.

به هار و هاوین تیپه پری، شنه بای پاییز دهستی پیکرد. ماله گوندییه کان که وتنه کۆکردنه وهی به ره مه که یان. ئاغا و کوخا ئیواران له سه ر کورسییه کانیاں داده نیشتن، له و به رزاییه وه ته ماشای هیتانه وهی به ره مه میان ده کرد. یه ک یه ک ده یانژمارد بزانه هه رماله و چه ند فه رده ی هه یه. له ژیریشه وه پیاوه کانیاں ده نارده سه ر کیلگه و شوینه کان، نه بادا جوتیاره کان لییان بشارنه وه. راپۆرتی خویان به رز ده کرده وه بۆ ده ولت و به ره می ئه و ساله ی باج و هه رگرتنه که یان ده خسته به رده میان. سه روه ختی باج دان پیاوه کانیاں ده نارده و به شی خویان و به شی ده وله تیان لیوه رده گرتن.

ئاپو له کوتایی وهرزی پاییز و سه ره تای زستاندا، به ره و گاگولکیکردن ده رۆیشت. چاوه پری زستانیکی ساردی ده کرد، جاریکی

دىكە بگەرىتەو ھۆدەكە و لە تەنىشت سوپا گەرمەكە، بەجلى زۆرەو ە داىپۆشن. زستانى دووھەمى تىپەرانى. زۆر دەرەو ەى نەبىنى، مەگەر لە و كاتانەدا نەبىت، خزمان دەچوون بۆ مالىان، كچەكان دەيانگرتە باوھشيان و لەگەل خۆيان تا بەردەم ھەيوانەكە دەيانبەرد، سىپىيەتى وەرزەكەيان پيشان دەدا. ئەوئيش بە پەنجە خرەكانى ئاماژەى بۆ چەند لايەك دەکرد، لەبەر خۆو كۆمەلىك قسەى دەکرد، كەس لىتى تىنەدەگەيشت چىدەلىت، تەنانەت بە بەفرەكەى دەگوت جوجو.

لە باوھشى كچە خزمەكانىدا، ھەولیدەدا لە دىمەنەكان تىگات و دەست و پەنجەى بۆ رادەكيشان، شتى تىكەلاوى بەسەرىەكدا دەرەبەرى. كچەكان بە خۆشحالىيەو ە وەلاميان دەدايەو ە، لىتى تىدەگەيشتن و دەيانزانى مەبەستى لە چىيە. مندالە بىدەنگەكە، زستانان لە سەرۆختى كارکردندا دەبەسترا بە كۆلى دايكىيەو ە، جلى زۆرى لەبەر دەكرا، بە سەرپۆشكى سەرى دەبەسترا و كلاوىك دەكرايە سەرى. ھەلتەك ھەلتەك بە كۆلى دايكىيەو ە، بەزمانە تايبەتییەكەى مندالىى شتى دەگوت و دەستى رادەو ەشانى. پاش وەرزى زستان، جارىكى كە ھىترايەو ە ھەيوانەكە، لە وئو ە بۆ دەرەو ە، وەرزىكى نوئى بەھار و ھاوئىنى بىنىيەو ە، لە نىوان مآلەو ە و كىنگەكەدا، تەواوى ژيانى مندالەكە بوو، تەنھا يەكجار بەھۆكارى بردنە لای پزىشك، لەگەل دايكى و باوكى برا بۆ شارى خەلفەت.

لە رىگا لە باوھشى باوكى، بەناو جادە خۆلاوييەكەدا لە بەيانىيەكى زوودا رىيان دەکرد. پيش نىو ەرۆ گەيشتنە شارەكە. مندالەكە چاوى دەگىرا، دىمەنەكان تازەبوون لەلای، خەلكى زۆرتەر، دوكان و بازار، ئەسپ و ەرەبانە، مالى گەورە و بچوك، ئۆتۆمبىل، رىزە دارەكانى بەردەم دوكانەكان، دەنگى فرۆشيارەكان، ھاتووچۆى رىيوارەكان، پوخسارى نوئى. ئەوانە نىگای مندالەكەيان لەگەل خۆياندا دەبەرد و ھەر ساتە و تەماشای شوئىنىكى دەکرد.

برایہ بہردہم پیاوئیکی بہرگ سپی. جلهکانی لہبہر داکہنرا، پیاوہ بہرگ سپیہکہ دەستی ہینا بہ ورگہ نہرمہکہیدا. مندالہکہ تہماشای دەکرد و بہیاریکردن تیگہیشت، بہدہمیہوہ پیکہنی. پیاوہ بہرگ سپیہکہ پارچہ ٹاسنیکی خری ساردی خستہ لای چہپی، تہزویک ہات بہ گیانیدا و دەموچاوی گرژ کرد. لہسہر لا خستی، پارچہ ٹاسنہکہی بہ پشتیدا گہراند، ختووکہی ہات، دەستی کرد بہ پیکہنین، کہمیک لہ جینگاکہی خوی بہ رووتی مایہوہ، جلهکانی لہبہرکرایہوہ و دایکی خستیہوہ باوہشی. پزیشکہکہ دلنیایی بہ دایک و باوکی دا کہ سہلامتہ و نہخوش نییہ. بہٹاسایی گہشہی کرد و بہہیز بوو، لہو کاتہوہی ہاتبوویہ ناو دونیاوہ، تہنہا دووجار نہخوشیی ٹاسانی گرتبوو، دایکی خہیار چہمہری بؤ کردبوو بیخوات و باش بیتہوہ.

بہہمان رینگادا گہرانہوہ، ماندوو بوو، بہدہم رپوہ لہباوہشی باوکیدا خہوی لیکہوت، لہ نزدیک گوند بہ ٹاگا ہاتہوہ. لہ ہہیوانہکہ داینا، دەستی کرد بہ گاگولکی کردن، دەیتوانی کہمیک بروات دەست بؤ شتہکان بیات. دایکی لہ ترسی ٹہوہی نہبادا دەستی بگاتی، مہنجل و کترییہ گہرمہکانی لہ دوورہوہ دادہنا. بہردہوام بہ ٹاماژہی دەست و دہنگ، ٹاگاداری دەکردہوہ بقیہ دەست لہو شتانہ نہدا مہترسین بؤی. بہو جؤرہ و ہرزہکان و سالہکانی تیدہپہراند. ٹاسایی گہشہی کرد. بہ دہنگی سہگہکان رادہچلہکی، دەستی بہرزدہکردہوہ و دایک و باوکی ٹاگادار دەکردہوہ دہنگیک دیت، ٹہوانیش بہ شیوازی خویان و ہلامیان دەدایہوہ دہنگی توتہیہ.

لہو سالانہدا لہ ناوچہکہیان پرووداویکی مہترسیدار و گہورہ پروینہدا. ژیان بہ شیوازہ گوندییہکہ تیپہری. لہناو شارہ گہورہکاندا گروپ و دەستہ دروست بوون. لہ شہویکی بہفراویدا، و ہک شہوی لہ دایکبوونہکہی سارد و کپ، بؤ یہکہمجار بہ زمانیکی رہوانی کرمانجی،

بانگی دایکی کرد. هر له و شه و هدا که ئاپۆ زمانی کرایه وه، سه رۆک کۆماری دهوله تی تورکان له سه ر جیگه که ی خۆی به نه خوشییه کی کوشنده مرد. باوکی که یف خوش، داوای لیکرد جاریکی دیکه بانگی دایکی و باوکی بکات، دووباره ی کرده وه. منداله که دهیه ویست وشه کان فیربیت، ناوی شته کان بزانیته، گوئی له دهنگه کان و بانگکردنه کان بگریته. له لایه ک باوکی هه ولیده دا کرمانجی فیربکات، له لایه ک دایکی فیری ده کرد ناوی بهینیت. له و نیوانه دا منداله که بوو به جۆلانه ی دوو جیهان، هه ریه که یان وشه ی خۆی ده خسته ناو جۆلانیکه وه.

بۆ به یانییه که ی باوکی ده یویست له مزگه وت باسی زمانی منداله که ی بکات، چۆن یه که م وشه ی به کرمانجییه کی ره وان له ناوی دایکییه وه ده ست پیکردوو، مه لای مزگه وته که به ده نگیکه به رز تا نویژ خوینه کان گوئیان لیبیت، هه والی مه رگی سه رۆک کۆماری راگه یاند، به لام خۆی خه مگین و په ریشان پیشان نه دا. ئاپی ئۆجه لان که گوئی لی بوو زه رده خه نه یه کی کرد، ده ستی گرت به ده مییه وه نه کا بیینن، به چه به هاوگوندییه که ی ته نیشتی گووت: «دونیا واده روات پسمام، سه رۆک کۆمار ته واوی ژیا نی ته رخانکرد بۆ نه هیشته نی زمانی کورد، که چی له شه ویکدا مرد، کورپه که ی من له و شه وه دا یه که م وشه ی کوردی له زمانییه وه هاته ده ر.»

دانیشتوانی گوندی نامارا، عهلهوی بوون. گه نجه کان نا، پیره کان ترسیک پوچووبوویه ناخیانه وه، بهردهوام چاوه پرسی رووداویکی خراپیان ده کرد. چهند سالتیک بوو له ناو خوینی دیرسیم هاتبوونه دهره وه، به شیکیان سهر به بهرگرییه که و، به شیکی دیکه یان به چاوی خویان کومه لکوژییه که یان دیبوو. هه ولیان دها، گه نجان و تازه پیگه یشتوان تیگه یه نن، عهلهوی بوون، مالتیکه هه ره شهی له سهره، تورکه کان ده یانه ویت چرای نه و ماله بکوژیننه وه و، بو هه همیشه بیخه نه ناوتاریکییه وه. بروایان به ده ولت و تورک نه بوو، ئیواران دواي کارکردن ده گه رانه وه، له قه راخ دیواری تاقه دوکان و چایخانه که ی گوند داده نیشن، ده ستیان ده هینا به سمیله کانیاندا و ده که وتنه گیزانه وه ی چیرۆکی ژیانیان. چاویان له سهر شارپنگاکه بوو، هه رکه سیک بچوبایه ته گوند هه مووان ده یانزانی. ماله کان وا دروستکرا بوون له وه ده چوو هه موویان روویان کردبیته لایه ک، تاکو شارپنگاکه ببینن. پیره کان که ئوتومبیلکی سهر بازیان ده بینن، ده ستیان ده هینا به ریشه سپیه که یاندا و موچرکیک ده هات به گیانیاندا، له به رخووه: «هه والیکي ناخوش بو گوندی مه دیت.»

پینە دەچوو کەسیان یادە وەریبەکی خۆشی هەبیت. خۆیان گوتهنی: «عەلەوی بوون، هەلسانە وەیه لەناو گۆردا.» باپیرانیان هەمان چیرۆکیان هەبوو، نە وەکانیان، کە ئیستا پیرن، چیرۆکە تالەکان دووبارە دەکەنەو. کەسیان تورکی نە دەزانی، بە کرمانجییهکی پاک دەدوان، کاتیک کارێکیان دەکەوتە لای دەولەت، پەڕیشان دەبوون، دەبایە تورکی زانیک لەگەڵ خۆیان ببەن. زۆر بەکەمی پیرەکان دەچوونە شاری ئورفا، لەوئێ زمانی کرمانجی قەدەغە کرابوو. بۆ ئیشوکارەکان، گەنجەکان هاتووچۆیان دەکرد، دەیانزانی پیرێکی تورکی نەزان، گەیشتنی بەشار، بانگکردنییەتی بۆ زیندان. دەولەت هەمانکاری لە گوندەکان پینە دەکرا، نەیدەتوانی ئەو هەموو پاسەوانەیی زمان دابنیت، شارەکانی کەردبوو بە تەلەیی گرتنی زمانە کوردییەکە.

لە دانیشتنەکانیاندا گفتوگۆیان لەسەر پرسە پۆژانەییەکان و یادە وەریبەکان دەکرد. ئەو گەنجانەیی دەیانویست زیاتر لەسەر پەگورپیشەیی خۆیان بزائن، گوێیان لێ دەگرتن. بەشیکیان ئایینەکەیان دەگەراندەووە بۆ دیرین و دەیانبەستەو بە میتراييە کۆنەکانی ناوچەیی زاگرووس و سەری کانی. تەنانەت ئایینی زەردەشتیان بە تەواوکەری ئایینە دیرینەکە دەزانی. وەک مەلای گوندەکەیان باسیکردبوو: «خۆ بەستەو بە ئیمام عەلییەو، تەنھا پزگارکردنی گەلەکەمانە لە تۆندەو.» قسەکەیی بوویە جینگای گفتوگۆیی گەنجان. خۆیندەوارەکانیان بەدوای میژوووەکەیاندا دەگەراند. پێش شەری چال دێران میرەکانیان دەکەونە شەر لەگەڵ عوسمانییەکان. سەفەوییهکان هاوکارییان دەکەن لەو بازنەیی دەسلەتە بچنە دەرەو، بەلام سەرکەوتوو نابن و شکست دینن.

سەرەتای هەولەکە دەرچوون بوو لە دەسلەتای بیگانه، لێ کە ناتوانن بە دەستی بهینن، ناچار خۆیان دەخزیننە ناو ئایینی

سەفە و ییەکانە و دەسکاری باوەرە کۆنەکە ی باپیرانیان دەکەن. لەو دەسکاریکردنەدا وینە یەک بۆ ئایینە کە دادەتاشن، هەم دەبیتە هۆی مەترسی لەسەریان، بە دیویکی دیکەدا هاوکاریان دەبیت لەو هۆی بە تەواوەتی لەناو نەچن. سروتەکان و نەریتەکانیان، هەمان سروت و نەریت بوون لەناو ئایینە کەدا پەپرەو دەکران، بەلام شیوەن و لێدان لەخۆ، کە بە بنچینە ی سروتی سەفە و ییەکان دەناسریت، لەناو عەلە و ییەکاندا پەپرەو نە دەکرا. بەشیک لە هیلە گشتییەکانی هیندە ی بەسترا بوون بە زەردەشتی و میترا ییە وە، نە بەسترا بوون بە ئایینی سەفە و ییەکانە وە. ئاگرکردنە وە و نەریتی خیزان و ریزگرتن، هیمای هەتاو، خۆ بە دەستە وە نەدان و پاراستنی رابردوو، خەمی گەرە ی پیر و جەوانیان بوو. فێردەکران پەنھان بن، هیزی مانە وە بە هیزی پەنھانکردن بزائن.

ئامۆژگاری گەنجەکانیان دەکرد، سەرەتا دەبیت کورد بن، پاشان عەلە و ی. مەلای گوندە کە، گەرچی بە زمانی تورکی لە مزگە و تدا دەئاخافت و بە جۆریک خۆی دەنواند، نزیکە لە جەندرمەکانی قەلاو ئاغا و کوێخاوە، بەلام لە ژێرە وە لە گوشە یەکی مزگە و تە کە حوجرە یەکی بچکۆلانە ی دروستکرد بوو، وانە ی ئایینی بە کۆمە لیک گەنج و مندال دەگوتە وە. لە وانەکانیدا فیزی دەکردن بنە چە یان چییە و لە کوێو هاتوون، ئەو خاکە ی لەسەری دادەنیشن هی کتیە و بوچی تورکان دەیانە ویت لەناویان ببەن. تەنانەت چیرۆکە تە وراتییەکانی بۆ باس دەکردن، کە پە یامبەر ئیبراھیم خەلکی ناوچە کە یانە، لە شاری ئورفا ژیاوە، پووبە پرووی پاشا نە مرود بوە تە وە و سەرزە مینی خزمانی جیھیشتوو وە و خاکی پیروزی بۆ کوردە هاو ئایینەکانی دۆزیو تە وە. لەناو کتیبی یە کە میدا ئامۆژگاری کورپەکانی دەکات بگەرینە وە بۆ شاری حەران، خزمەکانیان نیشتە جیی ئەوین، هاوسەرگیری لە گەل کچەکانیان بکەن. مەبەستی لەو چیرۆکانە سەرنجرا کیشانی گەنجان

بوو بۆ رابردوویکی دیزین، تاکو بچن له باره‌ی شاری حه‌رانه‌وه پرسیاربکه‌ن و بزانه‌ن، هه‌رسی ئایینه کوردییه‌که، عه‌له‌وی و ئیزیدی و کاکه‌یی، بنه‌چه‌یان ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئه‌و شاره، یان نا.

له‌و قوناغه‌دا مه‌لایه‌ک هینده ئاگاداری رابردووی باپیرانی بوو، به‌شای خوینده‌واری ناوچه‌که داده‌نرا. خه‌لکه‌که زۆر برۆیان پنی هه‌بوو، ریزیان ده‌گرت، ده‌یانزانی نه‌هینییه راسته‌قینه‌که له‌ ناخیدا به‌ و ئاماده‌ نییه بۆ نه‌ناسیکی ئاشکرا بکات. که له‌گه‌ل به‌شیک له‌ پیاوه‌کان ده‌که‌وته گفتوگووه، زۆر نیگه‌رانده‌بوو به‌و قسانه‌ی باسیان له‌وه ده‌کرد، عه‌له‌وییه‌کان دوا‌ی شه‌ری که‌ربه‌لا دروست بوون و هه‌له‌توون بۆ ناوچه‌ی باکوور. به‌ ده‌نگی به‌رز و توند وه‌لامی ده‌دانه‌وه: «دوژمنه‌کانمان چۆنیان ده‌ویت، ئیوه به‌و جووره‌ قسه‌ ده‌که‌ن. باپیرانی ئیوه، له‌م کتیوانه‌ ژیاون، گونده‌کانیان دروستکرد، شاره‌کانیان دروستکرد، هه‌تاکو سه‌ده‌ی یانزه‌ی خاچه‌رسته‌کان تورکیک له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ نه‌بوو، که‌چی ئیستا گویم لیده‌بیت، کرمانجیکی خاوه‌ن په‌گوریشه‌ قسه‌ی تورکه‌ هاتوو‌ه‌کان دووباره‌ ده‌کاته‌وه و برۆا به‌ درۆکانیان ده‌کات. گوئیان لیمه‌گرن، قسه‌کانیان مه‌لینه‌وه، مندا‌له‌کانتان وا گو‌ش مه‌که‌ن باپیرانی خۆیان نه‌ناسن. خودای گه‌وره‌ هه‌ر که‌لیکی به‌زمان و شیوه‌ی خۆی دروستکردوه، ده‌یتوانی هه‌موو گه‌له‌کان به‌یه‌ک زمان و شیوه‌ دروست بکات، نه‌یکرد، ئیمه‌ی کرد به‌ کورد، له‌م خاکه‌ پیروژه‌ به‌ که‌شتییه‌که‌وه مرو‌فی دابه‌زاند، خۆی هاوار ده‌کات، با که‌شتییه‌که‌ له‌سه‌ر خاکیکی پیروژ بنیشیته‌وه، ئه‌م خاکه‌ی هه‌لبژارد، بیرتان نه‌چیت، خاکی باپیرانی ئیوه‌یه.»

به‌و قسانه‌ی لای پیره‌کان ترسیکی دروست کرد. به‌ تکاو پارانه‌وه داویان لیکرد ئاگای له‌ خۆی بیت، له‌ هه‌موو شوینیک ئه‌و قسانه‌ نه‌کات و، گه‌نجه‌کان وا لینه‌کات بخروشین و گونده‌که به‌لایه‌کی

بەسەردابىت، بەردەوام چاۋى ئاغا و كوئىخا و پياۋەكانيان لەسەرە. وەك دوو نۆكەرى خاۋەن مال، لەسەر كورسىيەكانيان دادەنىشتن، بۇ خالىك دەگەرەن بىكەنە راپۇرت و بىدەنە جەندرمەكان دەستخۇشەكان بۇ بىتەۋە.

مەلا وازى نەھىنا، لە مزگەوت، لە كۆلان، لە دانىشتنەكانىدا باسەكانى دەبردەۋە سەر كورد و عەلەۋى بوون. دەچوو لەناو كىتەبە ئايىنىيەكاندا دەگەرەن بزانىت لە چ گۆشەيەكەۋە كورد ديارە، دەيدۆزىيەۋە و بەناو گوندا بلاۋى دەكردەۋە. شۆرشەكەى شىخ سەئىدى پىران، شۆرشى ئاگرىن، شۆرشەكەى سەيد رەزا و عەلەۋىيەكانى دىرسىم، گرۇپى خۇيى بوون، شۆرشەكەى سىمكۆى شىكاك، كۆمارەكەى قازى محەمەد، تىكۆشانەكەى شىخ مەحمود، تىكۆشانى نەھرىيەكان و ھاۋكارىيەكانى بارزانىيەكانى تەرىقەتە كۆنەكە. ئەۋانەۋ چەند بابەتتىكى دىكە بوونە وىردى سەرزمانى.

سەردانى خەلفەتى دەكرد، دۆستىكى خويندەۋارى لەو شارە بوو. لە رىگەيەۋە زانىارى لەسەر كوردانى پارچەكانى دىكە كۆ دەكردەۋە. شەۋان پىكەۋە بەديار چرايەكەۋە دادەنىشتن گەتوگۆيان دەكرد. بۇيان بوو بە پرسىيار، بۇچى ئىزىدىيەكان و كاكەيىيەكان و عەلەۋىيەكان، ھەرسىيكان رەمزەكەيان سەمىلە. گەلانى ناۋچەى دوو رۇوبارەكە سەر بەيەك كۆلتوورن، لەناو كۆلتوورەكەياندا نەرىتى رىش ھىشتنەۋە ھەبوو، ئەو سى ئايىنە بۇ جىا بوونەۋە رەمزەكەى خۇيان گۆرپوۋە. دۆستەكەى برۋاى وابوو: «پەيوەندى بە رەگورپىشە كۆنەكەى شارى سەرى كانىيەۋە ھەيە. لە دىرىندا مېترايىيەكان ھەمان رەمزيان ھەبوۋە. لە ھۆريايىيەكانەۋە ۋەريانگرتوۋە، چونكە شارى حەران ھۆريايىيەكان دروستيانكردۋە و سەمىل ۋەك رەمزيكى شىكۆمەندانە و ئازايانە تەماشاكراۋە. باپىرانمان بە سەمىل ھىز و پياۋەتى خۇيان پىشانى

شارنشینەکانی خوارووی، میزۆپۆتامیا پیشانداوە. « بەلام مەلای گوندەکە ئەو بۆچوونە ی بە بنەما وەر نەگرت و هەولیدەدا بنەوانەکی بدۆزیتەو.

ئێوارە یەک دوا ی گفتوگۆ ی بن دیواری تاقە دوکانەکە، بەرەو مزگەوت رۆیشت. لە تەنیشت حەوزەکە دانیشت، قۆلی هەلکرد دەستنوێژ بگریت، یەکیک لە دواوە دەستی خستە سەر شانی، لای بۆکردهو پیاویکی ئاغا بوو. داوا ی لیکرد لەگەلی بچیت بۆ مالی ئاغا، دەستنوێژەکی گرت و شوینی کەوت. ئاغا لە دیوەخانەکی شانی لەسەر بالیفیکی خری پر لە پەری کەو دادابوو. بەبێ هەلسانەو داوا ی لیکرد دانیشیت. مەلا زۆری پیناخۆش بوو لە مالهەیدا ریزی نەگرت و هەلنەساو لەبەری، ئەو نەریتی خیزانی عەلەوی نییە بەو جۆرە هەلسو کەوت لەگەل میوان بکەن.

ئاغا کەمیک تەزییحە قەزوانەکی بادا و بەخۆپازیبوونەو، کۆمەلیک قسە ی تالی کرد. گوا یە ئاگای لێیە مەلا میشکی گەنجەکان ژەهرای دەکات و باسی کورد و میژووی کورد و عەلەوییان بۆ دەکات. تیگە یشت کەسێک قسە ی بۆ گێراو تەو، نەکەوتە بەرگرییەو، وەلامی دایەو، ئاغا عەلەوییە و کورده، شەرمە بۆ کەسێک پشت لە بنەچە ی خۆی بکات. قسە ی مەلاکە ی پی ناخۆش بوو، شانی لەسەر بالیفەکە بەرز کردەو و چوارمشقی دانیشت. بە پەنجە هەرهشی لیکرد، گەر واز لەو کارانە ی نەهینیت لە گوندەکە توشی کیشە دەبیت و تورکەکان لێی قبول ناکەن.

بە دلیکی شکاوەو گەرایەو، ئاغا واخۆی پیشاندا قسەکانی لەبەر بەرژەو نەندی گوند و مەلاکە ی، بەلام لە راستیدا بەو جۆرە نەبوو. دەست تیکە لکردنەکی لەبەردەم تورکاندا سەری نەوی کردبوو. هەمان شەو، کاتی مەلا بانگدان ی بەیانی، مەلا لە مزگەوت بوو.

خانووہ قورہ کھی تہ نیشتی، کہ ہودہ و ہہ یوانیک بوو، کومہ لیک کتیب و فہرشیکی کون و چہند قاپ و قاچاخیکی تیدا بوو، لہ سہروہختی نویژی بہ یانیدا، گری تیبہ ربوو. نویژخوینان دەستیان لہ جہماعہت ہہ لگرت و ہہ ولیاندا بیکوژیننہ وہ، مہلا دەیزانی ئیشی کئیہ، خوئی تیک نہدا و دەستی لہ نویژہ کہ ہہ لنگرت. پاش سہلام دانہ وہ، بہ ہیمنی لہ مزگہوت چووہ دەرہ وہ. بینی ہیچی نہ ماوہ، ہہ مووی سوتاوہ.

خہ لکی گوند کوبوونہ وہ. پرسیاریانکرد بۆچی و کی سوتاندویہ تی؟ مہلا نہ یویست چیرۆکہ کہ گہ ورہ بیت، سوتاندنہ کہی خستہ ئہستوی خوئی، کہ بیرى چووہ سوپاکہ بکوژینیتہ وہ. لہو شہوہدا بہ تانی و فہرش و قاپ و قاچاخى بۆ کۆکرایہ وہ، دەستیکیان ہینا بہ مالہ کہیدا و پاکیان کردہ وہ. پیاوانی ئاغا و کوئخا دەرکہ وتن، نیگہ رانیی خوئیان پیشاندا، ہہرہ شہیان لہ سوتینہرہ کہ کرد. لہو دہمہو بہ یانہدا پیش ئاگر تیبہردانہ کہ، ئاپوی خنجیلانہ بہ ئاگا ہات، برسی بوو، بہ تانیہ کہی دایکی پراکتشا و خہبہری کردہ وہ. دایکی ہہ لسا. لہ وکاتہی دایکی خہریکی تیرکردنی بوو لہ پەنجەرہ کہ وہ سیبہری پیاویکی بینی بہرہو مزگہوتہ کہ دہرہوات، چاوی لہ سہری بوو، ئاگری بہردایہ خانووہ کہ و بہ خیرایی گہرایہ وہ بۆ لای مالی ئاغا. بۆ بہ یانیہ کہی لہ ناو ژناندا باسیکرد، ئاپو ہہ لیساندوہ خہریکی شیردان بووہ پیی، بہ چاوی خوئی سیبہری پیاویکی بینیوہ خانووہ کہی سوتاندوہ و گہراوہ تہ وہ بۆ مالی ئاغا. قسہ کہ بہ ناو گونددا بلاو بوویہ وہ. ئاغا ژن بۆ بیئدہنگکردنی ہہ سارہ خاتوون بہ تورہ کہ یہک دیارییہ وہ سہردانی مالیانی کرد، لینی وەرنگرت و بہ دلشکاوی گہرایہ وہ.

ئاپی ئوجہ لانی ماندوو، لہ کیلگہ وہ بہرہو مال دہگہرایہ وہ، ئاغا بانگی کرد، لہ بہرہم حہوشہ کہدا ہہرہ شہی لیکرد ژنہ کہی بیئدہنگ بکات. بہرپیزہ وہ و ہلامی دایہ وہ، گہرایہ وہ مال و تکای لہ ہہ سارہ

خاتوون کرد، دەست لەو باسە ھەلگریت. بە قسەى نەکرد، جەندرمە چوونە سەریان، داویان لیکرد گەر دەتوانیت شاھیدی بدات، لەگەلیان بچیت بۆ شارى خەلفەت، بەبى پرس داویان کەوت. لەبەردەم والى خەلفەتدا سویندى خوارد بەچاوى خۆى بینویەتى. لە والیەو ھەرمانیک دەرچوو، مەلای مزگوتەکە بگوازنەو ھە گوندی ئەوبەر و مەلایەکی نوێ بخریتە شوینەکەى. ھەسارە خاتوون پەشیمان بوو لەوکارەى کردى، نەفرەتى لە والى کرد چۆن لەبەر خاترى ئاغاىەک چاوپۆشى لە کارى خراپە دەکات.

پیرەکان و گەنجەکان گواستەو ھى مەلاکەیان پیناخۆش بوو. مەلا سووننە تازەکە ئەلقە لە گوێى ئاغا و موختار، ھاتە ناو گوند. تەنھا بە قسەى ئەوانى دەکرد و لە دانیشتنەکاندا بە ھىچ شیوہیەک باسى کرد و ەلەویبەکان نەدەھات بەزاریدا. پیرەکان بۆ دورخستەو ھى کیشە لە گوندەکەیان، شەوان لە مالمەو ھەو ھەو چیرۆکە تالەکانى ژيانى خۆیان باس دەکرد. پاش ماوہیەک ھەوال گەیشت بە خەلکی گوند، مەلای پيشوو، لەسەر ھەوزى مزگوتەکەى گوندى ئەوبەر قاچى خزاو ھ و کەوتو ھتە ناو ھەوزى ئاوہکە، تەنانەت بە قولى ھەلکراو ھو ھە خنکاو ھ، پیندەچینت دەستنوێژى گرتبیت.

پوژگار تپه‌ری، منداله ئەسمەرە خرپنەکەى شەوى بەفرە زۆرەکە، هەنگاوى بەرەو گەرەبوون نا. گاگولکى تى پەراند، پى گرت، زمانى پزا، سنوورى مالى جيهيشت و چوو کۆلان. تیکەل بە مندالان بوو. وریا و پرجوله، کەم دوو، ئەمما دەستوەشتین. لەگەل باوکە بیدەنگەکەى دەچوو یە ناو کەژوکیوکان، لەگەل مندالان دەچوونە ئەو تەپۆلکە و شوینە کۆنانەى، پاش بارانیکی زۆر ئاسەوارى پیشوویان دەردەکەوت، پیشوو، مەبەست لە دیرینه، کە گوند و مالى لیبوو. لەناو ئەو کەلاو دیرینانەدا یارییان دەکرد، شەریان دەکرد، لە چەمەکەى خوارەوہى گوند، بە هاوینان مەلەیان دەکرد، زستانان شەپە تۆپەل.

سەرى بردە ناو سەرانیو، وەک تەواوى مندالان، دەمیک لە یارى و شەپەکاندا سەردەکەوت، دەمیک شکستی دەهیتنا. هەسارە خاتوون لى پازى نەدەبوو شکست بهینیت. یەکیک لە پوژەکانى سال، بەسەرى شکاوهو گەرایەو مال، ئاپى ئۆجەلان دەیویست برینەکەى تیمار بکات، کەچى هەسارە خاتوون لینهگەرا و دوو بەردى خستە دەستى، بە دەنگىکی گپەو هەواریکرد بەسەریدا، «نایەیتە مالەو تەتا تۆلەى ئەو خوینەى سەرت نەکەیتەو». ناچار چوو بو هاورپیکەى، بینى

له بهردهرگای مال دانیشتووو خهریکی دروستکردنی مالوچکهیه که به قور، دووبهردهکهی کیشا بهسه ریدا، به دیاریه وه وهستا، هه تاکو دنلیا نه بوو شکاوه و خوین هاته خواره وه، جیی نه هیشت. به وکارهی بوویه جیگای ره زامه ندی دایکی. به خوشیی توله کردنه وهی بو ئیواره نه و چیشتهی بو لینا هه زی لی ده کرد، ئاپی ئوجه لان گلهیی له خاتوون کرد، که منداله که به ره و شوینیکی مه ترسیدار ده بات، ئه ماما هه ساره خاتوون دنلیایی پیدا به و جووره به هیزی ده کات. فه قیانه کهی باش پیچایه وه، وهک بلیت خوی گورج ده کاته وه، مشته کولهی توند کرد، پیشانی پیاره کهی دا، به دهنگیکی گری برپا به خو بوونه وه: «باو کم ئاوا گوشی کردووم»، مه بهست له باپیری ئاپویه له سه ری دایکیه وه، «سه رده مه که بو که سانیکه هیزیان هه بیست، که سیک نه توانیت هیزی خوی به گهر بخت، له ناو ته پوتوزه کانداننده بیست.»

کاتی خویندن دهستی پیکرد، توره که یهک به شانیه وه، نیردرایه بهر خویندن. یه کهم پوژی چوونی، به یانی زوو دایکی هه لیساند، نه و جل و پیلاره تازه یه ی بوی کریو له به ری کرد، قزه رهق و ره شه کانی به شانیه کی ته خته داهینا، توره که کهی کرده شانی و دهستی گرتوو هه تا بهردهرگای خویندنگه که له گلهی رویشته. چ خویندنگه یهک، مالیکی قورینی دووهوده و هه یوانیک. هوده یهک ماموستا کانی تیدا داده نیشت و هوده یهک خویندکاره کانی گوند. له ناو پوله که دا به دیواره قورینه که وه ته خته یه کی رهش هه لواسرابوو، چهند میزیک بو دانیشتن. کوره کانی ئاغا و کوخا له ریزی پیشه وه دانیشتران، ماموستایه کیان دهستی ئاپوی گرت و بردیه ریزی دواوه. ده موچاوی دابه یه که یدا، هه زی له شوینه که نه بوو. کاتی ماموستا که پوله کهی جیهیشت، هه لسا چوو هه پیشه وه، کوری کوخا کهی ده رکرد، له شوینه کهی دانیشته.

کوری کوخا دهستی کرد به گریان. دهنگی به رز کرده وه، ماموستا چوو هه پؤل وانهی زمانی تورکی بلیته وه. بینی شوینه کان گوپاون،

كۆرى كۆيخاي ئاشتكردهوه، جىگۆركىنى پىكردن و برديهوه شوينى خۆى. ئاپۇ بهمه نىگه ران بوو، بوغزى كرد و گويى له وانكه نه گرت. چەند كچۆله يەك له پۆله كه بوون. هەر يەكەم پۆژ بوو به هاوپىي يەككىيان. پاش تەواو بوونى وانكه پۆيشته دەرەوه، له بەردەم خويندنگه كه كچۆله كه و دوو مندالى ترى كۆكردهوه يارى بكەن. كۆرەكهى ئاغا و كۆرەكهى كۆيخا دەيانويست بچنە ناو ياربيەكهوه، رينگه يانى پينه دا. مەرجهى بۆ دانان، يان دەبيت يەككىيان بچيته دواوه له ناو پۆل، يان ناهيلىت يارى بكەن، مەرجهكهى قبول نه كرا.

كتيبي سالى يەكه مى وەرگرت، زمانى تورك و ناسيني شتەكان به توركى. وشەكان بۆى غەريب بوون، دوو مامۆستاكە تەواوى وانەكانيان پى دەگوتن. خەلكى گوندەكه نه بوون، له شارى ئورفاوه چووبوون، به يانيان نان و ماستى بۆ دەبردن، به شيكى ديكەى خويندكارەكان هەمان كاريان دەكرد، له ناو گوندەكاندا كرابوو به نەريت، كه مامۆستاكان له شارەوه دەچوون خزمەتيان دەكردن، له دەوريان بوون، سەردان و هاوكاريان دەكردن، تاكو باشتر منداله كانيان فيره خويند بكەن.

ئىوارەى يەكەم گەرايه وه مال، پيشوازييهكى گەرمى لىكرا. باوك و داىكى يەك له سەر يەك پرسياريان لىدەكرد، دەيانويست تىبگەن مەيلى بۆ خويندن چۆنه. له ناو تورەكه كه كتيبه كانى دەرهيئا، داواى پىنووس و تيانووسى كرد، بۆ به يانى باوكى له برى چوون بۆ نويز، مى رينگەى گرت بۆ شارى خەلفەت، پىنووس و تيانووسى بۆ كرى. فريا نه كهوت له مالەوه بيداتى، چوو بۆ خويندنگه كه يان، له وانەى دووه مەدا بوون، داى له دەرگاكه و مامۆستاكە كرديه وه. به تيانووس و پىنووسەوه چووه پۆله كه، ئاپۇ دلخۆشبوو، تەماشاي هاوپۆله كانى دەكرد و پىدەكهنى. باوكى خويندكارەكانى ديكە هەمان كاريان بۆ منداله كانيان كردبوو.

ماموستا زمانی کوردی نه ده زانی، له قسه و باسه کانی نیوان خویندکاره کان تینه ده گه یشت، کاتیک له نیوان خویندا ده که وتنه گفتوگو. سه ره تا پینی ناخوشبوو به زمانی کوردی قسه بکه ن، دواتر راهات ده بیئت قبولی بکات. که سیکی نه ته وه په رست نه بوو، هه ولیده دا له کورده کان و ژیانه گوندییه که یان و له نه ریت و ئایینی عه له وییه کان تییگات. ده ولت بۆ زۆر بهی گونده کوردییه کان و به تاییهت عه له وییه کان، لای خویه وه ئه و ماموستایانه ی دهنارد، بر وایان به گه لی دیکه و زمانی دیکه نه بوو. به شیک له نیردر او ه کان زۆر به توندی دژی خویندکاره کورده کان ده جولانه وه، هه ولیان ده دا به ته وا وه تی دایان بپرن له زمانیان و به شیکیان به پیچه وان وه، ده یانویست فیری بین و بزائن ئه و زمانه چیه. ماموستا که یان یه کیک بوو له وان ه، گه رچی له خویندنگه ته نها تورکی خویندبوو، ته نها میژووی تورکی ده زانی و له سه ر قسه که ی سه رۆک کۆمار: «یه ک گه ل و یه ک زمان له م خاکه یه.» په روه رده کرابوو. زمانه که ی بۆ بوو به پرسیار، له کوپوه هاتوو و چهند له تورکی ده چیت؟ بۆچی ئه و مندالانه له ماله وه گوش ده کرین به و زمانه؟

سالی یه که می به سه رکه و تووی تیپه راند. ته نها کیشه یه ک له و ساله دا پوویدا، شه پیکی کرد له گه ل کورپی کوپخاداو، باش کوتی. کوپخا به و کاره ده هری بوو، ئاپی ئوجه لانی بانگ کرد ته میی کورپه که ی بکات، وه لامی دایه وه مندالن و شه پ ده که ن و ناشت ده بنه وه، حه ق نییه گه وره کان خویندکاره بخزیننه ناو بابته تی مندالانه وه. کوپخا قسه که نه چوو به گویندا، به زمانیکی ناخوش به رسفی دایه وه: «شه وی له دایکبوونه که ی سه گه کانم ده وه پین، ده یانزانی چی له گونده که له دایک بووه.»

گونده که تا پولی شه شی سه ره تای تیدا بوو، با له بییری نه که یین، له سه ر داخوازی ئاغا و کوپخا ئه و خویندنگه یه کرابوو یه وه. چونکه

كۆرەكانيان گەيشتبوونە تەمەنىك دەبايە بخوینن، حەزبان دەکرد
 دووریان نەخەنەو و لەبەر چاویان بن، تا قوناغی سەرەتایی تەواو
 بکەن. پیشتر گوند خویندنگەى تیدا نەبوو، مندالان یان دەنیردران
 بۆ شار بخوینن، یان دەخرانە حوجرەى مزگەوتەو و بەشیکیان
 بە نەخویندەواری دەمانەو. لى ئاغا و کوپخا هەولیاندا لەبەر خاتری
 مندالەکانی خۆیان سەردانی والی خەلفەت بکەن، پازییانکرد فەرمانی
 کردنەو وەى خویندنگە بەدات. خۆیان مالهەکیان بۆ دروستکرد، بە
 دلفراوانیەو و پێگەیاندا لە پال مندالەکانیاندا، مندالانی گوند بخوینن.
 دوو مامۆستاکە بەشیکی خەرجی و هاتووچۆکردنیان لەسەر ئاغا و
 کوپخا بوو. بەناچاری کۆرەکانی هەردووکیان لە پیشەو و دادەنیشاندا
 و لە کۆتایی سالددا دەکرانە یەكەم و دووھەمی پۆلەكە.

ئاپۆ خویندکاریکی بە ئەدەب و زیرەك، بەلام هەتاكو قوناغی
 سەرەتایی تەواو کرد، پلەى یەكەم و دووھەمی پینەدرا. هەسارە
 خاتوون لەو قوناغەدا چەندجاریك سەردانی خویندنگەكەى کرد،
 بەناوی سەردانەو، بەلام بۆ مەبەستی ناپەزایەتى دەچوو، مامۆستاكان
 ئارامیان دەکردەو و دلدنیاییان پیندەدا كۆرەكەى لە كۆپى ئاغا و
 کوپخا زیرەكترە، بەلام لەبەر خاتری خویندنگەكە ناچارن پلەى یەكەم و
 دووھەمی پینەدەن. لەكۆتایی سالددا، ئاھەنگی دەرچوون ئامادە دەكرا،
 ئاغا و کوپخا و پیاوھەکانی ریزیك كورسییان بۆ دانرا، كۆرەكانیان لە
 ریزی پیشەو وەى خویندكارەكان وەستان، ئەو ئالایەى بە دارچناریکی
 سپییەو و لەبەردەم خویندنگەكە هەلكرابوو، دەھینرایە خوارەو. دەست
 دەكرا بە وتنەو وەى سرودی نیشتمانی تورکیا، یەكێك لە دوو كۆرەكە
 ئالاکەى بەرز دەکردەو و ئەو ی دیکەیان سلأوی بۆ دەکرد.

ئاغا و کوپخا بە شانازییەو تەماشای ئەو دیمەنەیان دەکرد. پاش
 سرود و هەلکردنی ئالاکە، نمرەى خویندكاران دەخوینرایەو، وەك

ئەوێ لەسەری رێککەوتبوون، هەرسالە و یەکیک لە دوو مندالەکی
ئاغا و کوێخا دەکران بە یەکەم. دیاری دەبەخشرایەو بەسەر دوو
خویندکارەکەدا و مامۆستاگان خەلات دەکران.

قوناغی سەرەتایی بەو جۆرە تیپەری. ئاپۆی خویندکار بەبێ کەوتن
گەیشتە پۆلی شەش. خۆی ئامادەکرد بۆ ناوەندی. سەرەتایەکی دیکە
لەبەردەمیدا بوو، ئەو یارییانە لەگەڵ کچ و کورە هاوپۆلەکانیدا
دەیکردن، هیشتا تەواو نەبوو بوون. بەردەوام بیری لەو کچە هاوپیەیی
دەکردەو، لە نزیک مالی خۆیان چاوی پێکەوتبوو، بانگی کرد یارییەک
بکەن، باوکی کچە چاوی لێ بوو، نەیهیشت یارییەکە بکەن. خۆزگەیی
دەخواست قوناغی خویندن لە گوند درێژەیی بکیشایە بۆ ئەوێ ئەو
یارییە تەواو بکەن.

پیش چوونی بۆ ناوەندی، هاوپیەکی نوێی ناسی. هاوپیەکی ئەوێ
دوژمنە دیرینەکانی بنەمالەکیان بوو. هەسارە خاتوون بەو کارەیی
زانی، هەرەشەیی لێکرد لێی نزیک نەبیتەو. گویی بە هەرەشەکان نەدا،
ئای ئۆجەلان بە شیوازە نەرمەکی ئامۆژگاری کرد، تیکەلی ئەو
بنەمالەییە نەبیت، چونکە دوژمنی دیرینیان و شتیکی بەسەر دەهینن.
بە قسەیی کەسیانی نەکرد. لەمال بوو بەشەر، بۆ بەرگریکردن لە
هاوپیەکی هەلەت. چوو بۆ گوندی ئەوبەر، بۆ مالی خزمەکانی. تاریک
داهاتبوو، شەرمی دەکرد بچیتە ژوورەو، کتوپر یەکیک لە کورانی
ئامۆزای چوو دەرهو، بینی لەژێر دارتوووەکی بەرمالیان سینیەریک
دیارە، خۆی لێ نزیک کردەو، ئاپۆی بینی. پرسی چیدەکات لەوئ؟
وہلامی دایەو لە مال هەلەتوو.

شەوێکی دایک و باوکی هاربوون، خۆیان نەگرت، تەواوی مالەکانی
گوند گەران نەیاندۆزییەو، چوون بۆ گوندەکی ئەوبەر، لە مالی
ئامۆزاکەیی دانیشتبوو. تکایان لێکرد بگەریتەو، بەو مەرجهی چیتر

رېږگري لیتاکن هاورپیه تی هه رکه سیک بکات. به لام هه ساره خاتوون به دلسوزیه وه پئی گووت: «ئه وهنده دلسوز مه به بو هاورپیکانت، رۆژیک دیت به ته نیا ده مینیته وه.»

گه پرایه وه مال. هاورینه که ی له گهل باوکی سه رقال به کشتوکال. له و رۆژانه ی ئیشیان نه بوو، له گهل هاورپیکانی یان ده چوون بو مه له کردن له چومه که، یان ده چوونه ئه و شوینه واره کۆنانه ی له ده وروبهری گوند. له شوینه واره کۆنه کان به دوا ی به ردی په نگا و په نگدا ده گه پان. کوونیان ده دوزیه وه و خویان پیاده کرد، پارچه ی گۆزه شکاوه کان و ئیسقانه کانیان کۆده کرده وه. یه کیک له و یاریانه ی زۆری پیخوشبوو، کۆکردنه وه ی پارچه ئیسقانی مروقه کان بوو. له گهل هاورپیکانی گرهوی ده کرد، ده توانیت ته و او ی به شهکانی ئیسقانهکانی مروقه کۆبکاته وه و له ته نیشته یه ک له سه ر زه ویه که دایان بنیت و مروقیکی ئیسقانی لی دروست بکات. هه موو جاریک سه رده که وت و به ماوه یه کی که م، په نجه، که له سه ر، په راسوو، ئیسقانی ده ست و قاچی له ناو گۆزه کان ده رده هینا و له سه ر زه ویه که ریکانی ده خست و مروقیکی لی دروست ده کردن.

ناویان نابوون، مروقه ئیسقانییهکانی ئاپۆ، پیرهکان و ئیماندارهکان نامۆژگارییان ده کردن، ده ست له ئیسقانهکان نه دن، گونا هه. وازیان لیبهینن، مروقیان لی دروست نه که نه وه، چونکه ته نها خودا ده توانیت مروقه دروست بکاته وه. ئاپۆ، به بیدهنگی: «ئه و مروقه مردووانه دروست ناکرینه وه، ئه وه ی من دروستی ده که م، له وانه ناچیت.» هیچی له باره ی مردوو هکانه وه نه ده زانی، به لام ئاره زووی سه رله نوی ریکخسته وه ی به شهکانی ئیسقانی مروقه کان بوو، بزانیته به چ جوریک ده رده چیت.

خەلفەت شارىكى گەورە نەبوو. لە ناوھەراستی شارەكەدا، جادەيەكى دوو تەرەفە ھەبوو، دوكانەكان كەوتبوونە قەراخى دووبەرەى جادەكەو، گەرەكەكانى شار كۆلانەكانيان خۆل، زستانان قور و ھاوینان تۆز. دانىشتوانەكەى كورد، نیوھەلەوى نیوھ سوننە. والى شارەكە كورى يەككە لە ئاغاكانى ناوچەكە بوو، باپىرى بەناوبانگ بوو لە نزیكايەتى توركەكان. نەوھى دياب ئاغا، ئەو پیاوھى نەيھىشت كوردەكانى دىرسىم لە بۆسەيەكدا سەرۆك كۆمارى توركان بكورن. نەوھەكانى لە چەندىن شوین دەسەلاتيان پىدرابوو، بە پالپىشتى جەندرمەكان مەملەكەتىكيان بەرپۆھ دەبرد، بە كەيفى خۆيان، ئالوگۆريان بە ژيانى خەلكى دەكرد.

كاتى كردنەوھى خويندنگاكان ئاپۆ خۆى پىچايەوھ. تويشووئىك خۆراكى وشك و نان، تويشووئىك جلو بەرگ. لەگەل دايكى لە بەيانىيەكى زوودا گوندى ئامارايان جىھىشت. بەسەر رىگا خۆلەكەدا بە دلئىكى خۆشەوھ، يەكى تويشووئىك بە كۆليانەوھ و بەرەو شار رۆيشتن. بەدەم رپۆھ قسەو ئامۆژگارى، گالتە و پىكەنىن. ھەسارە خاتوون بەردەوام دەيوست وزەى بداتى، متمانە بەخۆبوونى لا دروست بكات. دەستى لى بەرنەدا، تاكو لە خويندنگەكە وەرگىرا و شوينى ھەوانەوھى بۆ

دياريكرا. شويئنه كه له گهل دوو گهنجى سهر به گونديكى ديكه به كرييان گرت. مالىكى بچوكى دوو هۆدهيى، هه وشه يه كى بچوكى هه بوو. له هۆدهيه ك ده خه وتن و هۆده كه ي ديكه يان كرده شويني چيشت ليئان، له ده ستيپكى خويندنه وه تا كوتايى سال، دايكى سى خويندكاره كه هه فتانه به كۆلىك كه لوپه له وه سهر دانيان ده كردن، ماله كه يان بو پاك ده كردنه وه و چيشتيكيان بو ليئنه نان و پاشان ده گه رانه وه.

له و خويندنگه يه ئاشناى كۆمه لىك خويندكار بوو، چينيكيان سهر به ره گه زپه رسته كان، چينيكيان سهر به چه په نوييه كان. كورانى دوو چينه كه له ناو خويندنگه كه كۆده بوونه وه. ئەو تىكه لاوى ره گه ز په رسته كانى نه كرد، چونكه رقيان له كورد و زمانه كه ي ده بوويه وه، به هۆى بيروكه كانيانه وه نزيكايه تى ئەو كورانه ي كرد باوكيان چه پ بوون. له ريگه يانه وه كۆمه لىك ناميلكه ي ده ست كه وت، باسى چيني كريكار و هه ژارى ده كرد. بيري له گونده كه يان و باوك و دايكى ده كردنه وه، كه چون به زه حمه تيبه كى زور ده ژين. غه ريبايه تى گونده كه لايه كى خه يالى شه وانى داگير كرد، يه كه م شه وى چه ند فرميسكيكى پژاند بو دوورى مال.

سهره تاي ناوه ندى، سهره تاي دابراى بوو له و ژيانه خيزانى و گوندييه ي له سهرى راهات بوو. پوژ دواى پوژ به ره و ئارامى و هيمنى ده چوو. له وانه كانيدا پژد، كتيبي ده خويندنه وه. گروهيك خويندكارى له ده ورى خۆى كۆكردنه وه بو كتيب خويندنه وه و گفتوگو. زانياريبه كانى له سهر كۆمار و چيني كريكار و گوند، سهره تاي بوون. مامۆستاكانى ناوه ندى پته وتر و توندتر بوون. هه وشه ي ناوه ندييه كه گه وره، پۆله كان له ته نيشت يه ك، پوژانى كوتايى هه فته ريز ده كران و سرودى توركيايان پيئده وتن و ئالاي كۆماريان پى به رز ده كردنه وه، ئەمما هيچ كات يه كىك نه بوو له و دوو خويندكاره ي له ريزه كه ده رى به يئن و ئالاي پى به رز بكه نه وه، له وانه يه په يوه ندى به شيوه و جلو به رگيبه وه بيت.

جلوبەرگىكى سادە، ھەلسوكەوتى گوندىيانە. لەسەرەتاي سالەو ە تا كۆتايى سال ئەو جلوبەرگەى دەپۆشى بۆيان دەكړى، ئىدى نەيدەتوانى نوښان بکاتهو. بالاي بەرز بوو، پوخسارښكى ئەسمەرى تۆخ، قزى رەش و چاوى گەش و بز. خولياى فېربوون خەمە گەورەكەى بوو. لە يەكټك لە پوژەکاندا بە تەنښت دوو خوښندکاردا تېپەرى، باسى كورده شاخاوييەکانيان دەکرد. قسەكەى لا گران بوو، ھەلگەپرايەو ە وەلامى دانەو ە و پښگووتن: «ئەو شارەى ئەوانى تيدا دەژين شارى كوردانە، گەر شاخاوين بۆ جىي ناهيلن و بگەپښەو ە مەملەكەتى خوتان.» دوو خوښندکارەكە لە بەرپوښەپرايەتى شكاتيان لټکرد، بەرپوښەبەر بانگى کرد، ئاموژگارى کرد دەست لە کاروبارى سياسى وەرنەدات، چونکە خوښندنگە شوښنى سياسەت نښە.

بۆى بوو بە پرسىار، بۆچى بۆ تورکەکان ھەبىت قسە لەسەر كورد بکەن، بەلام بۆ كورد نەبىت وەلاميان بداتەو ە. ھاوړى چەپەکانى بەو جوړە تڼگەښتن، پەيوەندى بە چىنايەتییەو ە ھەيە، چىنى دەسەلاتدار و خاوەن سامان، بەردەوام بە چاويكى كەمترەو ە لە چىنى كرىكار و ھەژار دەروانن، تورکەکان خويان بە چىنى خاوەن سامان و دەسەلات دەبينن و كوردهکان بە چىنى كرىكار و ھەژار. بە دەم گفوتوگۆگردنەو ە لەگەلياندا، خەيالى چوويەو ە لای باوك و دايكى، كە لەناو گوند چ ماندووبوون و ھيلاكييەك دەبينن بۆ پەيداگردنى نان و گەورەگردنى مندالټك. ھەستىكى بەرپرسىارانە پووى تىکرد.

ھىندە كەم دەست بوون، سالانە كە دەچوو ە خوښندن تا كۆتايى سال نەدەگەپرايەو ە. مەيلى گەپرانى بەناو بازاردا نەبوو. بە كەمى دەپوښتە شوښنە پر لە خەلكەکان. پوژانى پشوو، سەردانى كۆلان و مال و جىگا كۆنەکانى دەکرد. لەگەل يەكټك لە ھاوړىكانى پرسىارى لەو شوښنە كۆنانە و دۆزىنەو ەى وەلام بۆيان بوو بە ئارەزوويان.

پیاوانی پیر و کەسانی ناو شاریان دەواند. قسەکانیان کەمترین زانیاری تێدابوو لەسەر شوینە کۆنەکان. هەولیان دەدا لە مامۆستای میژوو نزیك ببەوه، دەیانخستە بەردەم چەندین پرسیار. مامۆستا خولیاکەیانى بەو جۆرە هەلدەسەنگاند خویندکارن و دەیانەوێت لەسەر ناوچە میژووییەکان شتیک فێربن. پیشنیاری بۆ کردن کۆمەڵێک کتیب بخویننەوه، کە لە بەشی میژووی کتیبخانە کە دانراون. لە پال وانهکاندا، بە چەری دەستیانکرد بە خویندنهوهی کتیبەکان. سەرتاپایان باس لە میژوو و دیرۆکی تورکانیان دەکرد و قسەیهکیان لەبارەى کوردەوه تێدا نەبوو. لە مامۆستاکی پرسى بۆچی کتیبەکان هیچ لەسەر کورد نالین؟ لە وهلامدا کوردەکانى بە تیرهیهکی تورک ناوبرد.

نەخیر وهلامى پرسیارەکانى وەرئەگرت. قوناغى ناوهندی سەردەمى دروستبوونی هیزه چهپەکان بوو. سەرەتایەک بوو، تورکیای کۆماری لە نیوان چهپ و راستەکاندا مەملانییهکی راستەقینه دەستی پیکردبوو. کۆمەڵگە دابەشبوو بەسەر دووبەرەدا، بەرەیهک باسی یەكسانی و سیستمی سۆسیالیستی دەکرد و، بەرەیهک کۆماری دەبەستەوه بە یەك رەگەز و یەك زمان و یەك دەسەلاتی بەهیزهوه. لەناو گوندەکان بیئاگاییهکی زۆر لەسەر ئەو دووبەرەیه هەبوو. شارەکان شوینی پووبەرپووبوونەوهکان بوون. لە ناوهراستی قوناغى ناوهندیدا بوو بە چهپێکی سەرەتایی و بە چهپ بوونەوه گەرایهوه گوند.

باوکی پینی سەیربوو کورەکهی نویژی تەرك کردوه، دایکی لینی نەدەپرسی. هاوپی دیرینهکانى گوندی بەسەر دەکردەوه، دەکەوتە گفتوگو لەگەڵیان لەبارەى چهپ و چینی هەزارهوه. دژی ئاغا و شیخ و کوێخا قسەى دەکرد. لە وەرزی هاویناندا جگە لە هاوکاری باوکی، بۆی بلوایه لە بنداریک دادەنیشت ئەو کتیب و نامیلکانەى دەخویندنهوه، لەگەڵ خۆی لە شارەوه هینابوونی.

جىگىر نەبوو، نەيدەزانى چى دەكات و چى دەوئىت. سەردەمى
 دروستبوونى پرسىيارەكان بوو لە خەيال و بىرکردنەوەيدا. گەرانى
 بەناو كەلاو و شوئىنە كۆنەكاندا، بوو بە خوليايەكى گەورەى. پووى
 لە ھەركەسىك دەكرد زانىارىيەكى پىئىدات، زانىارىيەكانى ھىندە نەبوون
 ئاسوودەى بكات. ھەمان خوئىندنگەى شارى خەلفەت كورەكەى ئاغا و
 كورەكەى موختارى لىبوون، بەلام ھىچ سالىك نەدەبوون بە يەكەم و
 دووھەم، زۆربەى خوئىندكارە يەكەم و دووھەمەكان، كورى مامۆستاكان
 و بەرپۆەبەرى خوئىندنگەكە بوون. لە كۆتا سالەكانى ناوھىندىدا، ئاشنايەتى
 لەگەل مامۆستايەك پەيداكرى، ئەو مامۆستايە لە خوئىندنگەيەكى دىكە
 وانەى دەوتەوہ. عەلەوى بوو، لە يەككىك لە گوندەكانى دىرسىم ھەلھاتبوو.
 مېژووى ناوچەكە شارەزا بوو، ئاگاي لە شۆرپشەكانى پىئىشو بوو.

لە رىگاي ئەو مامۆستايەوہ، سەرەتايەكى گرنگى مېژووى
 كوردى باكور فىربوو. ئىواران دواى خوئىندن، دەيزانى لە يەككىك
 لە چايخانەكانى قەراخ جادە دوو تەرەفەكە دادەنىشىت، دەچووہ لاي.
 پرسىيار لەسەر پرسىيارى لى دەكرد. وەلامى بەشىكىيانى وەردەگرت
 و وەلامى بەشىكىيان لاي خۆى دەمانەوہ. مامۆستاكە ھانى دا، لەسەر
 مېژوو ھونەر زياتر بخوئىنئىتەوہ. گەيشتە شۆرپشى دىرسىم، مەرگى
 سەيد رەزا بۆى سەرنج پاكىش بوو، لە يەككىك لەو ئىوارانەدا بۆ
 يەكەمجار گووتى: «ئەو تەپلەكەى سەيد رەزا لەژىر پىئىھەكانىدا شەقى
 لىدا بۆ ئەوہى بە پەتەكەوہ ھەلواسرىت، ئەو تەپلەكە كۆمارى توركىيا
 بوو، ژيانى شكۆمەندانە و ئازاد بوو، پىگەى نەدا مەرگى بە دەست
 توركەكان بىت، مەرۆقى ئازاد تەنانەت مەرگىشى بە دەست خۆيەتى.»
 مامۆستاكە قسەكەى پى نوئ بوو، دەستى خستە سەرشانى و سى
 جار بەنەرمى پىايدا كىشا، ئاماژەيەك بۆ ئافەرىن.

كەوتە خوئىندنەوہ و بىرکردنەوہ، بەردەوام زانىارىيەكانى كەلەكە
 دەكرد. پۆژنامەكان، كىتەبەكان، نامىلكەكانى دەخوئىندەوہ. دوو ھاوړپىكەى

سەریان دەخستە سەری، بۆچی کاتی نییە بۆ پیاسەکردن و گەپان، بۆ بەردەوام دەخوینیتەو. لە هەمان خویندنگە هەلیان بۆ هەلکەوت سەردانی شارێ ئورفا بکەن، سەردانەکی پێخۆشبوو، یەكەمجاری بوو دەچوو ئەو شارە. بە گەشتیکی خویندنگە پۆیشتن. نەكەوتە شوین خویندکارەکان بۆ ناو پارک و بازارەکان، بە تەنیا بە دەوری قەلاکان و شوینە دیرینەکاندا دەگەرا. لە زمانی دوکانداریکەو بەرەو گۆری باپیرانی پەيامبەرەکان پۆیشت.

حەوشەییەکی گەورە، دارزەیتوونیکى پیر لە ناو پراستیدا. هۆدەییەك بەبەردی سپی گەورە دروستکرا بوو، لە دەرگای هۆدەكەو چوو ژوورەو و بە پلیکانەکاندا بۆ خوارەو، لە ژیر زەمینیکدا گۆریك دەرکەوت، پەرۆی سەوز و سپی بە بێشکەكەییەو گری درابوون. ئەو گۆری ئیبراهیم پەيامبەر بوو. دواى سەردانەكە تەوراتى دەست كەوت، خویندیەو، ئینجیلی خویندیەو، قورئانی خویندیەو، سەرسام بوو بە قورئان، لای هاوڕێکانی نەیدەشاردەو، «کتیبیکى چیرۆك ئامیزە، گێزانەو و بەسەرھاتەکانى مرۆف رادەگرن.»

لەو پۆژەى لە ئورفا بوون، تا ئیوارە شوینە دیرینەکانى بەسەر کردنەو. تیگەشت یەكێكە لە شارە زۆر كۆنەکان. پرسىاری لە هەرکەسێك دەكرد زانىاری بداتى، كەمێك قسەى لەسەر میژووی شارەكە دەكرد. بە شارى باوكى پەيامبەرەکان دەناسرا، خۆشحالبوو لەسەر ناسنامەكەى نووسرابوو شارى ئورفا، گوندی ئامارا. لە گفتوگۆییەكى لەگەل هاوڕێکانى، خۆى بە نەوہى باوكى پەيامبەرەکان دەناساند، بەلام پرسىاری لە مامۆستاكە كردبوو، ئایا ئیبراهیم كتیە؟ لە وەلامدا: «دوو چیرۆك هەيە، چیرۆكە راستەكە دەلین كوردبوو، لەم شارە ژیاو و دژی پاشا تىكۆشاو، لە كۆتاییدا لەگەل كۆمەلێك لە شوینكەوتوانى شارەكە بەجیدەهیلن و بۆ سەرزەمینیکى پیرۆز و

سازاد دهگه رپن. ئەم چيروكه يان راستتره، چيروكي دووهەم توركه كان دروستيان كردوه. گوايه باپيره گه وره ي ئەوانه، له شاخه كانى قهوقازه وه هاتووه و په لامارى شارى ئورفاى داوه دژى پاشا شهري كردوه و سهرنه كه وتووه، به سوپا كه يه وه به ره و ئورشه ليم رويشتووه. ئەم چيروكه پيڤه نينا ريبه، به لام له ميژووي خويندنى توركي ده بخوين و ناتواني رهدى بكه يته وه، چونكه خراوه ته ناو پرؤسه ي په روه رده وه، خويندكارانى پيڤوش ده كهن، ته نانه ت چيروكي كتيبە ئاسمانيه كان ده كهن به هي خويان.»

ئاڤو ههنگاو به ههنگاو پيڤه گه يشت، گه يشته قوناغى كوتايى ناوه ندى. به سه ركه وتوانه تىي په راند، ئەو چەند ساله بوويه ئەزموونىكى نوي بوى، ئاشناى كرد به كۆمه لىك كه س و كتيب. تا راده يه ك هوشيار بوويه وه كورد كيبه؟ ميژووه كه ي چيبه؟ توركه كان چيان ده ويت و له كويوه هاتوون. به لىنى دا زياتر له و باره وه رۆبچيته ناوه وه، فؤرمى به شى هونه رى پركرده وه، له خه ياليدا نه خشه ي كيشا، له رپڤه ي چوونه به شى هونه ره وه بچيته ناو بنج و بنه وانى ميژووي ناوچه كه وه، ئاشناى هونه ر و ته لارسازى و رابردووي دىرين ببيت. چون به تويشوووه كه وه رويشت بۆ خويندن، به هه مان تويشوووه له كوتاييدا گه رايه وه. دايك و باوكى پيشوازىيان لىكرد. ئەندامانى خيزانه كه يان له و چەند ساله دا كه سىكى ترى بۆ زياد بوو، حه واي بچكوله ئاوه دانىي خسته ناو ماله كه وه. به چه مۆله و قژه كورته كانى و پيڤه نين و قيژه كانيه وه، بيڤه نڤه ي له ماله كه نه هيشت. كاتيك ئاڤو له هه رته ي گه نجيدا خه ريكى خويندنه وه ي كتيبە كان بوو، حه واهه ستي راده و اشاند بۆ چوونه باوه شى براكه ي و خويندنه وه كه ي لى تيڤكه دا. دلى نه ده هات دوورى بخاته وه، ده يخته باوه شى و ده كه وته ياريكردن له گه لى. به ده موچاوه خره ئەسمه ره كه يه بوى پيڤه كه نى، ده يقيزاند و كه يفى به باوه شى براكه ي ده هات.

گهنجییه تی دهرکهوت، قه دو بالایه کی باریک، نه زور بهرز، نه کورت. سمیله بۆزهکانی هه والی هاتنی قوناغیکی دیکه یان پیده دا. له بهشی هونه ری ئهسته نبول وهرگیرا. ئاپی ئۆجه لان به هیمنییه ک، نه بادا دلی کورپه که ی گهر د بگریت، حه زیده کرد له بهشی ئایینی بیخویندایه و له کوتاییدا بگه رایه ته وه بۆ گوند، ببوایه به مه لایه کی عه له وی نمونه یی. دایکی بیروکه ی نه بوو، ته نها ده یه ویست کورپه که بخوینیت و له ناو ژنانی گوندا شانازی پیوه بکات.

به جانتایه که وه گوندی جیهیشت. له ریگا چه ندجاریک لایکرده وه، دلخۆشبوو به ره و شاریکی دوورتر و گه وره تر ده روات. له خه لفه ته وه چووه ئورفا، له گاراجی گه وره ی شار، بلیتیکی بری و به پاسیک به ره و ئهسته نبول که وته ری. له نیوه ی ریگا دابه زین، دهستی به و پارانه وه ده گرت له ماله وه هینابوونی، گوزله مه یه ک و چایه کی خوارد. سه رنجی ریگاکانی ده دا، له ناوچه یه ک تیپه رین باخ و سه وزایی و پازاندنه وه دهستی پیکرد، پرسیاری له سه رنشینه که ی ته نیشتی کرد بۆچی تا ئیزه وشک و ویرانه یه، که چی له و سنووره وه سه وزایی و جوانی دهستی پیکرد؟ سه رنشینه که کوردیکی ئورفایی بوو، پرسیاری

لینکرد خه لکی کوئییه؟ ناوی خوئی و گونده کهی پیگووت. زانی کورده، به ئه سپایی تا ئه وانی دیکه گوئیان لینه بیت: «لیره وه خاکی تورکه.» بیری کرده وه ته نانهت له سه وزاییدا تورکه کان جیاکاری ده کهن له نیوان ئه و دوو خاکه دا، له لایه ک ده لیتن: یه ک خاک و نه ته وهین، له لایه کی دیکه ئه و خاکه به هی خوئیان نازانن کوردان له سه ری نیشته جین و خزمه تگوزاری بی بو نابه ن.

زۆربه ی سه رنشینه کان خه ویان لینه وت، ئه م ما ئاپۆی گهنج له ته ماشا کردن ماندوو نه ده بوو. دیمه نی نوئی، شوینی نوئی، باله خانه و جاده ی نوئی ده بی نی. درهنگانی ئیواره گه یشتنه ئه سته نبول، شاریکی گه وره، خوئی ئالاندبوو له ده ریایه ک. له پاسه که دابه زی. جانتایه ک به کۆلیه وه، رۆخساره گوندییه که ی نه ده شارایه وه. ناو نیشانیکی هینابوو، هه تا له گاراجه که وه گه یشته ناو بازاری به شی رۆژه لات شه و داها ت. لای عه ره بانه یه ک له فه یه کی خوارد. شه رمی له خوئی هات به و شه وه بچیت بو ناو نیشانه که، له یه کیک له پارکه کاندانانیشته، کتیییکی ده رهینا و له ژیر گلۆپینکدا ده ستیکرد به خویندنه وه. رۆشتبوویه ناو کتییبه که وه، گه نجیکی سه ر خر و که میک گوشتن هاته لایه وه، به زمانی کرمانجی سلاوئیکی لینکرد، سه ری سوپما له و شاره گه وره یه دا به و شه وه کتیه سلای لیته کات. وه لامی دایه وه، لئی پرسی چونده زانی کوردم؟ گه نجه گوشتنه که به پیکه نینه وه: «جگه له کرمانجیکی گوندی» کئ له م شاره گه وره یه دا له ناو پارکیک داده نیشیت و جانتا که ی ده کاته سه ری نی.» گه نجه که ناوی عه لی بوو، به عه لی قه یتان ده ناسرا. عه له وی سه ر به گوندیکی دیرسیم. له و شه وه دا دوو کوردی کرمانجی له ناو پارکی شارینکدا یه کیان ناسی، ناسینیک بو هه میشه دوست و هاوڕینی یه ک مانه وه.

قسه یان کرد، له باره ی خوئیان، گونده کانیا ن، هاتنیان بو شار، خویندن. هه ریبه که یان له به شیک وه رگی رابوون، غه ریب به شاره که،

بەلام دوو كوردى يەك ئايىن و زمان و كولتوور. شەوھەكەى بەسەرە خەوتن، نەبادا خراپەكارىك زەفەريان پىيىبات و جانئاكانيان بدزىت. بۇ بەيانى شوئىنىكىان ديارىكرد بۇ يەكتر بىننەو، يەكيان بۇ كۆليژى خۆى، يەكيان بۇ بەشى ھونەر.

ئاپۇ چوويە بەردەم بالەخانەيەكى گەورە، حەوشەيەكى گەورە دوو گۆرەپانى يارى و باسكە و يارى تۆپى پىيى تىدابوون. بەشىكى چىمەن و درەخت. لاي راستىيەو بەلەخانەيەكى دوو نھۆمى، لەسەر دەرگاگەى نووسرابوو، ھونەرەكانى ئەستەنبول. كاروبارى وەرگرتنى لە بەرپۆەبەرايەتى تەواو كرد، نزيكەى دەمەووعەسران دەستى بەتال بوو. گەرايەو بە شوئىنى مەبەست. عەلى قەيتان گەيشت، پىكەو بە يەككە لە بەشە ناوخۆيىەكان ژوورىكىان بەكرى گرت. بەشە ناوخۆى دەريايى ناو بوو، ھى كوردىكى خاوەن سامان. ھەفتەيەكى پىنەچوو تىگەيشتن كەوتونەتە ناو قۇناغىكى ھەستيارەو. كۆمەلگەى توركى بەسەر دوو بەردە دابەش بووبوون، بەرەى چەپەكان و بەرەى كۆمارىيەكان، ھەركام لەو بەرانە سەربكەوتايە، چارەنووسى كۆمەلگەكە بەو ئاراستەيەدا دەپۆيشت. تەماشاي دەكرد لە چايخانەكان، لە شەقامەكان، لە تەواوى شوئىنەكان، گفتوگۆكان لەسەر داھاتووى توركيان، كەس لەبارەى كوردەكانەو قسەيەكى نەدەكرد.

لە مانگى يەكەمدا بىزارىي بەرامبەر بەشى ھونەرەكان دەربېرى. بەشوئىنىكى ساختە ھاتە بەرچاوى، نە ھونەرىك، نە گفتوگۆيەكى پژد، نە بەرھەم، نە بىننى باش و گرنگ. خوئندكارىكى پژد بوو، دەستى بدايەتە ھەركارىك، دەيەويست بە كۆتايى بگەيەنىت. لەگەل گروپە چەپەكان تىكەل بوو، عەلى قەيتانى ھاورپى گەنجىكى قسە خۆشى دەم بە پىكەنين، ئەھلى كتيب خوئندنەو نەبوو، ئەمما ئاپۇ كارى تىكرد سەربخاتە سەر كتيب، تەنانەت لە ژوورەكەيان كاتى دانا بۇ ئىشكردن، خوئندنەو، گفتوگۆكردن، عەلى بە گالتهكردنەو

دهیگوت: «پسمام ئەمه به شه ناوخۆیی نییه، ئەمه سه ربازگهیه، هه موویت کردوو به دیسپلین.» زۆر پینه ده که نی، گالتهی هاورپیکه ی به راستی وهرده گرت و بروای به ریکخستنی ژیان و دیسپلین هه بوو. تییینی ده کرد، هاورپیکه ی هه ولده دات ئەرکه کان و خویندنه وه کانی به هه ند وهرنه گریت، بیانویک ده دۆزیته وه بۆ ته مه لی. جیگای تیرامانی بوو، بۆچی ئەو مرۆقه هه ولده دات به شه زۆره که ی ژیانی به ته مه لی پرپکاته وه. پرسپاری لیده کرد، ده یویست تیبگات له که سایه تی هاورپیکه ی. له رینگه ی ئەوه وه، که وته کفه کردن به شوین که سایه تی خه لکی گونده که یان، که سایه تی خویندکارانی به شی هونه ر، نزیکه کانی خۆی له ئەسته نبول. له وکاته دا په شیمانی پیوه ده رکه وت، که هاتوو بۆ شار، له سه ر تیانوو سیک له سه ر مرۆقی شاری و مرۆقی گوندی چه ند لاپه ریه کی نووسی. به پپی نووسینه که بیت، «که سایه تی شار، که سایه تیه کی شیوینراوه، پارچه پارچه کراوه به سه ر کۆمه لیک دیارده و پروودا و کالا و کاری پۆژانه دا، ئەم که سایه تیه له لایه ن ده سه لاته وه به ئاسانی ده گیریت، چونکه جیگیرنییه. شاره کان پایه ی یه که می ده سه لاتن، به لام مرۆقی گوندی، که سایه تیه کی هه یه، له ده ره وه ی بازنه ی ده سه لاته، چاوه پروانی بۆ ده سه لات نییه و له سه ر بنه مای هیز و وزه ی خۆی هه ولی بونیادنانی ژیانی ده دات، ئەگه ر ئەو چاوه ی ده سه لات ته رخانی کردوو بۆ کۆنترۆلکردنی شار، بۆ کۆنترۆلکردنی گوندیش هه مان چاو ته رخان بکات، وزه یه ک له ناو سنووری ده سه لاته که دا نامینیت بۆ ده ستکاریکردنی دنیا چه ق به ستوو ه که و، ژیان پارچه پارچه قورس ده بیت.»

عه لی چاوی به و پارچه تیانوو سه که وت، خویندی هه وه. به نیازی فه رامۆشکردنی ده یه ویست له سه ر پیره وه که ی خۆی بروات. لینی نه گه را، به شیوازی جیاواز جیاواز له گه لی هه نگاوی نا، هینایه ناو دنیا نوییه که وه. عه لی قه یسانی قسه خوش گۆرا بۆ چه پیکه خویننه ر.

پىكەۋە نامىلكە، رۇژنامە و كىتپىيان دەخوئىندەۋە، پاشان دەكەۋتتە
گفتوگۇ لەسەرى. سوودى لە تىبىنىيە وردەكانى ئاپۇى ھاوپىى دەبىنى،
پىكەۋە نىكبوونەۋە لە گروپىكى گەنج. بەشدارى كۆرۈ دانىشتەكانيان
كرد، ئەۋەى لای ئاپۇ پرسىار بوو، لای گروپەكە نە پرسىار بوو،
نەبىريان لىكردبوۋىەۋە. نەىشاردەۋە گروپەكان كىشەيەكان تىدايە،
نايانەۋىت بۇ رەگورپىشەى پرسەكان بگەرپىنەۋە، شوپىن مۇدىلە
رووسىيەكە كەوتوون.

لەناو زانكۆكان و خوئىندىنگاكاندا رۇژانە خۇپىشاندىان دەكرا. پۇلىس
دەرژايە سەر شەقامەكان و خوئىندىكاران رووبەروويان دەبوونەۋە.
ماهير چايان پەيدا بوو، يەككىك لە رەمزەكانى چەپ، لە شارى ئەنقەرە
دادەنىشت. سەرجم گەنجە نوئىيەكان ئارەزوويان دەكرد ببىينىن،
بوو بە ئەستىرەى گەنجان، ۋەك تىكۆشەرىك و يەكسانى خوازىك
تەماشای دەكرا، وئىنەكانى بەسەر دىوارەكانەۋە ھەلدەۋاسرا، جەندرمە
و پۇلىسەكان دەيان دىراندن. دەمامك لەسەرەكان، ئەۋ گەنجانە بوون،
شەۋان بە پەمپ لەسەر دىوارەكان دروشمىيان دەنووسى و وئىنەى
چايانىان دەكىشا، عەلى كەيفى بەۋە دەھات بچىتە ناو ئەۋ گروپەۋە،
ئاپۇ رىگرى لىكرد، ئامۇژگارى كرد: «خەبات بەۋ شىۋەيە ناكرىت،
ئىمە ئىستا لەناو دلى و رچەكەداين، نابت بچىنە بەردەم و رچەكە و
ھاۋاربكەين بلىين: ئەۋەتاين، ۋەرە بمان بىنە. گەر ۋابكەين دىت بە
يەك چەپۆك دەمانكوزىت و كۆتايى بە چىرۆكەكە دىت.»

نەخشەى ھەبوو، رىش و سىمىلى دەرھاتن، عەلى قەيتان بە ھەمان
شىۋە. بەشدارى بەشىك لە خۇپىشاندىانەكانيان كرد. تا رادەيەك بەشى
ھونەرى بە كارىكى لاۋەكى دەبىنى. تىگەىشت لەناو شوئىنىكدايە ھونەرى
تىدانىيە، بەلكو گۆرەپانىكە بۇ خۇدەرخستىن. لەناو كۆى خوئىندىكارەكاندا
تەنھا سىانىان توانىيان لىى نىك بگەۋنەۋە، بە كورە مۇن و رژدەكەى

ناو خویندنگه ناسرابوو. کتیییک له بن دهستیدا، کراس و پانتولی پاک و خاوین، قژی دادههینا و پیللاهکانی پاک دهکردهوه، دهستی له خوی ههلهدهگرت. رهخنهی زۆری لهو گروپانه دهگرت خویان به وجودی دهزانی و ژیانیان لا پوچ بوو، به پیکه نینهوه دهکهوته قسهکردن لهسهریان. «مرۆف هینده لاوازیبیت ئهم ژیانه شکومهنده پوچ بکات، لهراستیدا باشته گۆریک بو خوی ههلبکه نیت و بچیته ناوی، نهک ئهوهنده بن هیزبیت بیهویت بهو پوچییهوه شکوی ژیان بشیونیت. تهنانهت ئهو جووره کهسانه، جهسارهتی جیهیتشتنی ژیانه پوچهکیان نییه.» نمونهکانی لهسهر بهردهوامی ژیان، برپا بهخو بوون، خوئنه دانه دهست ناوومیدی، لهسهر باوک و دایکی دههینایهوه. که چون دوو کهسی نهخویندهواری ناو گوندیک، بو یه کجار له ماله که یاندا بیزاری و نارهزایهتی خویان لهسهر ژیان دهرنهبری.

پاش نیوه پۆیهک له خویشاندانیک گه رانهوه. نارهزایهتییه که لهسهر بهرگریکردنی ئهوکومه له کریکاره بوو، که له یه کیک له کارگهکان دهرکرا بوون، تهواوی گروپه چهپهکانی ئهسته نبول به یاننامه یان بلاوکردهوه، هیزشیکی زۆریان کرده سهر بۆرجوازی و ورده بۆرجوازییهکان، تورکیایان به تونیلیک دهچواند، شه مهنده فهره کهی تا دیت به رهو تاریکایی تونیله که دهروات. ههله نه بزم بیروکهی گه رانهوه بو پرسى کورد، له دواى ئهو خویشاندانهوه له نهخشه ی بیرکردنه وهکانیدا سهرى هه لدا، چونکه له گه رانه وه یاندا پرسىارى له عه لى قه يتان کرد، سه يد ره زا چون ده ناسى، شتىكى واى نه ده زانى شایه نی قسه له سه رکردن بیت. به مۆنییه که وه ته ماشایه کی کرد و پنی گووت: «هه قال ده کریت مرۆف گه له که ی نه ناسیت، بیه ویت به ناسینی گه لانی دیکه خوی بناسیت؟» وشه ی هه قال زور کرمانجی بوو، عه لى شاگه شکه کرد، خوی ئاسا: «ئهم هه قاله جوانه، خواده زانیت له چ گۆریکی زمانى کرمانجیدا دهرت هینابیت.»

نه پڙيشتنه وه به شه ناو خوييه كه، پياسه يه كي قه راخ ده ريان كرد، ته ماشاي ماسيگره كان و پيره مه شروبوخوره كانيان ده كرد. ده ستي بو پراگيشان، «ته ماشا كه، دوو جوړ مروڦ، يه كيان چيژ له پراو كردن ده بينيت، يه كيان چيژ له خو مه ستردن، هه ردووكيان چوونه ته ناو چيژه وه، ژيان به شيكي فراواني چيژ داگيري كردو وه، سيسته مه سياسييه كان هه ولده دن پووبه ري چيژه كان بو مروڦه كان گه وره تر بكن، به گه وره كردني ده يانخه نه ناو دونيايه كه وه به چيژ گه مارو دراوه. ئەز ناخوازم ژيان بي چيژ بكم، ئەمما ده خوازم ژيان ريكبخريته وه. له گونده كه ي مه، چيژه كان جوړيكي ديكن، به لام به هاي ژيانه كه و په يوه ندييه كان و نازاديه كان له م چيژانه گه وره ترن.» عه لي قه يتان ئاگاي له قسه كانى نه بوو، سه رنجي ديمه نه كانى ده دا. كورپيكي بيني له كچيک نزيك ده كه وته وه، بي نه وه ي مه به ستي بيت پي گوت: «ئو زوله خه ريكي فريودانى كچه كه يه.» ئاپو قسه كه ي پيناخوش بوو، توند قولى گرت: «تو هه قالى منى، پيش هه مووشتيک پيوسته زمانت پاك بکه يته وه، ئەو زمانه هى دايك نييه، زمانى ده ره وه ي ماله. زمانى دايك شكومه ند و به رزه، وشه ي نزم و ناشيريني تيدا نييه، ئيمه پيوسته خومان په روه رده بکه ين له سه ر زمانه شكومه نده كه ي دايك، دووركه وينه وه له زمانى ده ره وه ي مال، كه ئەز پيموايه ناوى زمانى كولانه. زمانى كولان زمانى نيرانه ي تيژه، زمانى هيرش به ره، دايك به م زمانه ده شيويت، سه ركونه ي خوى ده كات په روه رده ي منداله كه ي لاوازه. هه قال واز له و زمانه بينه، هزرت ژه هراوى ده كات. دواى نه وه، تو چ كارت به ژيانى تايبه تى خه لکه وه يه، بو ناگه پييته وه بو ناو ژيانى خوت، بزاني خه وشه كانى، كيشه كانى، گريكانى چين، كارى تونيه چاوديريى ژيانى كه سى ديکه بکه يت. هه قال ئەم كارانه مه كه.» رايوه شاندى: «كه ميک بوخوت بگه ري.»

ناليم عهلى دلتهنگ بوو، چونكه رۆحه پاك و ساده و گوندييه كهى
رېنگهى نه ده دا بتوريت. تا ئاستيك شهرمى كرد، كه وته به راورد كردنى
خوى و ئاپوى هه قالى. سه رسام بوو پىي، ئەمما هيشتا دهري نه برىبوو،
پىي سه يربوو كهنجيك له و گونده دووره دهسته وه هاتوو، به نه خشه
و به پره نيسيپ، وشه يه ك، ده ربرينيك، سه رنجيك به سه ريدا تينا په ريت
و هه ولده دات چى له ده وروبهرى پووده دا بيانخاته ناو نه خشهى
بيكردنه وه كانى و په خنه يان بكات. له يه كه م شهوى ژوورى به شه
ناوخوييه كه، له سه ر ديواره كهى رسته يه كى هه لواسىبوو، نووسىبووى:
«مروڤ به په خنه له خوگرتن، ده توانيت دونياى ده ره وه پووناك
بكاته وه.»

پوژگار يکي ئالۆز، پېر لې ھاوار و خۇپپيشاندىن. شەقامى تەقسىم
 جمەى دەھات. لايەك خۇپپيشاندىر، لايەكى جەندرمە و پۇلىس.
 دروشمەكان دەوترانەو، ھاوار دەكر، نەفرەتيان لې يەكتىرى
 دەكر، دەبوو بە تەقە، چەند كەسىك بريندار دەبوون، شەرە بەرد
 دەستى پى دەكر، لايەك بە بەرد و لايەك بە فيشەك، كەسانىك
 دەكوژران، خۇپپيشاندىران تەرمى كوژراوۋەكانيان لې شەقامەكە دوور
 دەخستەو. پوژنامەنووسەكان خۇيان يەكلايى كردبوويەو، بەرەى
 كۇمارييەكان لاي جەندرمە و پۇلىس دەوۋەستان و ھەوالەكانيان وەك
 ئاۋاويەك بلاودەكردەو، بەرەى پوژنامەنووسە چەپەكان لې ناو
 خۇپپيشاندىنەكانەو و ھەوالەكانيان لې سەر بنەماي دەستپىژ و كوشتن
 و برين دژى كۇمار بلاودەكردەو. كە ئالۆزىيى دروست دەبوو،
 پاش كوشتن و برينداركردن و دەستگىركردن، دەمامكپۇشەكان بەناو
 كۆلانەكاندا بلاوۋەيان دەكر، شەقام چۆل دەبوو، شارەوانى شار
 دەستيدەكر بە پاكردەنەوۋەى شوپنەكە، دوكانەكان دادەخران، پۇلىسە
 داربەدەستەكان، لې بەردەم دوكانىك كۆدەبوونەو، ھەتا تارىكى دەكر،
 بەو جۆرە دەگوزەرا.

كەم ھەفتە ھەبوو دوو سى خۇپپيشانداڭ رۈونەدەن. ۋەزىر و سەرۋى كۆمار بە زمانى ھەرەشەۋە گوتارىيان دەدا، دەستى سۆقىيەتتيان بە دەستىكى چەپەلى تىكدەرى كۆمارى زىرپىنى توركيا ناو دەبرد. چەپەكان بە پىچەۋانەۋە، داھاتوۋى ۋالاتيان لەژىر دەستى كۆمارى خوازەكان بە مەترسى دەزانى و بەنۆكەرى ئىمپىريالىزىم بانگيان دەكرىن. رۇژنامەكانى ھەردوۋلا پر لە تۆمەت و يەكتەر شكاندن، سوكاىەتى و ھىرشكرىدەن سەر رەمزەكانى يەكتەر، دامەزراۋە كرىكارىيەكان و خويندكاران داينەمۆى كۆى نارەزايەتتییەكان بوون. شاعىر و نووسەر و ئەدىبەكان نەيان دەتوانى بىلايەن بن، بەھەمان شىۋە دابەش بوون.

ئاپۇ و ھەقالەكەى لە خۇرا بەشدارىيان نەدەكرىد، پرسىك گەرە و گرىنگ نەبوۋايە، نە دەچوونە ناۋىيەۋە. سەردانى چايخانەى چەپەكانيان دەكرىد، تا لەنزىكەۋە ئاگانان لە بلاوكرۋەكانيان بىت. كەمىك بە خۇگرىيەۋە لەگەلىان دەجولانەۋە. پرسى گەلى توركيا چەقى بىركرىدەنەۋەى چەپەكان بوو. لەو رۇژگارەدا ماھىر چايان وتارىكى بلاوكرىدەۋە، باسى پرسى كوردى خستە ناو بىركرىدەنەۋەى چەپەكانەۋە، لە چەند لايەكەۋە ھىرشى كرايە سەر، ئەمما ئاپۇ و عەلى ھەقالى بەخۇشحالىيەۋە ۋەرىانگرت، تەنانەت وتارىكى كورتى نووسى بۇ پشتگىرى كرىدى وتارەكەى چايان، لە وتارەكەيدا پرسى كوردى خستە بەرباسەۋە. نىگەرانىى دەربىرى بەشىك لە چەپەكان ھىشتا توانايان نىيە، گەلىك و شوناسەكەى، گەلىك و مىژوو و زمان و كولتورەكەى بىين، پىيان وايە پرسى گەلىكى لەو جۇرە لادانە لە پرەنسىبە چەپايەتتییەكە و تەنھا گەلى تورك لەناو چوارچىۋەى چەپدا جىگەى دەبىتەۋە.

پاش وتارەكەى لە يەكىك لە رۇژنامە چەپەكان، ناوبانگى لەناو بەشىك لە كۆمەل و رىكخراۋەكان بلاوۋوبوۋىەۋە. بانگھىشتيان كرىد بۇ گفوتوگۋىەك، لە كۆرەكەدا داوايان لىكرىد سەرپەرشتى كۆمەلەيەك بكات.

داواکه‌ی قبولکرد، زوری نه‌برد کشایه‌وه، کیش‌هی فیکری و بنچینه‌یی له‌گه‌ل گروپی کومه‌له‌که‌ه‌بوو. له‌دوو کۆبوونه‌وه‌دا گفتوگۆیه‌کی توند له‌نیوانیاندا پرویدا. بنه‌مای کیش‌ه‌که‌یان له‌سه‌ر پرسى کوردبوو، ئاپۆ گه‌یشتبوو‌یه‌ شوینیک به‌دوای هیلای خۆیدا بگه‌ریت، به‌لام هیشتا به‌ته‌واوه‌تی به‌رچاوی پروون نه‌بوو، پرۆژه‌که‌ی پینه‌گه‌یشتبوو، پئویستی به‌زیاتر خویندنه‌وه‌ و زیاتر پۆچوون بوو. له‌و گفتوگۆیان‌ه‌ی کومه‌له‌که‌دا وه‌ک گه‌نجیکی چه‌پ، سه‌رسه‌ختانه‌ به‌رگری له‌گه‌لی کورد ده‌کرد، تورکه‌ چه‌په‌کانی ناو کومه‌له‌، ئه‌وه‌یان به‌داواکه‌وتوویی ده‌بینی، پرووبه‌پروویان ده‌بوویه‌وه، «گه‌ر به‌رگریکردن له‌گه‌لیک داواکه‌وتوویی بیت، که‌وايه‌ بۆ ئیوه‌ به‌رگری له‌گه‌لی تورک ده‌که‌ن.» تیئاندا بوو له‌ناو زیهن و خه‌یال‌دانیدا فاشیه‌تیک نووستبوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی کۆمار نه‌مروفتیکی دیکه‌ و نه‌گه‌لیکی دیکه‌ی نه‌ده‌بینی.

ئه‌و ئاوه‌ژووکردنه‌وه‌ی چه‌په‌، ئازاری به‌ئاپۆ گه‌یاندا. تیده‌گه‌یشت کۆمارییه‌کان چه‌نده‌ پئویستیان به‌هوشیارکردنه‌وه‌یه، تا له‌دۆخی فاشیزم بچنه‌ده‌ره‌وه‌، به‌شیکى زوری چه‌په‌کان له‌همان دۆخدان و له‌ژیر به‌رگیکى دیکه‌دا خۆیان ده‌نوینن. له‌کۆبوونه‌وه‌ی دووه‌مه‌دا یه‌ک دوو چه‌پی چه‌توونی چه‌قۆ وه‌شین ویستیان هه‌لسنه‌وه‌ بۆی، کاتى زانیان عه‌لی و دوو گه‌نجی دیکه‌ی له‌گه‌له‌، په‌شیمان بوونه‌وه‌. ئاپۆ خۆی بیباک و به‌هین، کتیب نه‌یتوانی ناسکی بکاته‌وه‌، ناوکیکی ره‌قی گوندییانه‌ له‌ناخیدا گه‌شه‌ی ده‌کرد. هیزه‌که‌ی دایکی و ئارامیه‌که‌ی باوکی هه‌لگرت. له‌ناو پرۆسه‌ی چه‌پ بووندا، ئه‌و دوو هیل‌ه‌ی گه‌شه‌ پیدان. به‌وردی ته‌ماشای کۆی دیمه‌نه‌که‌ی ده‌کرد له‌شاره‌گه‌وره‌کاندا. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل کۆمارییه‌کان و هه‌وادارانى گورگه‌کاندا ده‌که‌وته‌گفتوگۆ. بره‌وايه‌کی ته‌واوی له‌سه‌ر گفتوگۆ هه‌لده‌چنی. جاریک له‌چایخانه‌ بۆ کومه‌لیک گه‌نجی باس کرد: «نه‌ریتی گفتوگۆ نه‌ریتیکى دیرینه‌، گه‌لی سۆمه‌ری له‌میزوپۆتامیا، نه‌ریتی گفتوگۆیان داھینا، له‌ناو سیسته‌می

دهولت سازه کانیاندا دوو ئهنجومه ن هه بوو، ئهنجومه نی پیران و گه نجان، ئه رکی ئه و دوو شوینه یه که م گفتوگو بوو، پاشان راپه راندنی ئه رکه کانی دیکه. ئه و نه ریته له ریگه ی گه ریده کانه وه گواسترایه وه بۆ یونان و تیوریزه کرا، یونانییه کان گه شه یان پینداو له چوارچیوه یه کی فه لسه فیدا دایانرشته وه. ئیستا ئیمه به نه ریتی سوکراتی ناوی ده به یین، به لام راستییه که ی ره گوریشه ی گفتوگو له ناو میزۆپۆتامیاییه، هه قه به نه ریتی سۆمه ری ناو بیریته.»

ماندوو نه ده بوو له گفتوگو، بیئاگایی به شینکی مرۆقی کوردی ده به سته وه به نه بوونی گفتوگو وه. شاری خه لفته ی کردبوویه جینگای بیرکردنه وه، شاریک مرۆقه کان که مترین گفتوگو ده که ن، گوئی ده گرن، گوئی له ئامۆژگاری مه لا، گوئی له رادیۆ، گوئی له ته له فزیۆن و وتاری سیاسییه کان، راهینراون به که سی گوینگر، یان که سی قسه که ر، ناچنه ناو گفتوگو وه. چونکه پرسیار دروست ده بیته و پئویستی به وردبوونه وه و ئاگاییه، پیداکری هوشیاری خۆرئاوای له گوشه نیگای گفتوگو وه هه لده سه نگاند، برۆای به وه بوو، یونانییه کان بناغه ی پرۆزه خۆرئاواییه، ئه و بناغه یه له سه ر بنه مای گفتوگو بونیاد نراوه.

عه لی به گالته پیکردنه وه لئی ده پرسی: له شته کانی دیکه که ری، چه وسه له ی ئه و هه موو گفتوگو یه ت له کوئی هیناوه؟ به رسقی ده دایه وه، «له کاتی مندالی و سه رده می هه راشبووندا، به رده وام پیره کانی گوندی ئامارا جینگه ی سه رنج بوون. ئیواران له ته نیشته دیواری تاقه دوکانه که ی گوند داده نیشته ن گفتوگو یان ده کرد. له ژیا نی تایبه تی خۆیا نه وه بۆ سیاست و ئایین و ته واوی پرسه کان باسی دانیشته کانیان بوو.» پیره کان هاوکاریکی بنه ره تی بوون بۆئه وه ی له شیوازی گفتوگو تینگان، ئه و ریز و گوینگرتن و وه لامدانه وه ی له ناو پیره کاند و هریگرتبوو، به هه مان شیوه له گفتوگوکانی خۆیدا په ی ره وی ده کرد.

له و دوو ساله‌ی له هونه‌ری ئه‌سته‌نبول ده‌خویند، یه‌کجار سه‌ردانی گوندی کرده‌وه. چه‌وای خوشکی گه‌شهی کرد، خنجیلانه له‌به‌رده‌ست و پئی دایکی‌دا که‌لوپه‌له‌کانی به‌دهوری خۆیدا په‌رشوبلاو ده‌کرده‌وه. دیاریی بۆ برد، بوکه‌له‌یه‌کی شیرینی قژ ره‌ش. ده‌ستیک جل، جوتیک پیلاو بۆ باوکی و کراس و سه‌رپۆشیک بۆ دایکی. سمیله‌کانی ره‌ش بووبوون، هه‌ساره‌ خاتوون ته‌ماشای ده‌کرد و به‌که‌یفه‌وه: «کو‌په‌که‌م گه‌وره‌ بووه، خوایاربیته‌ دوای خویندنی ژنیک ده‌هینیت و ئیشیک بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه.» به‌بیده‌نگ ته‌ماشای دایکی ده‌کرد، بی‌ری له‌ خه‌ونه‌کانی ده‌کرده‌وه، هه‌موو دایکه‌کان یه‌ک پێگه‌ی سه‌لامه‌ت و ئاسووده‌ی بۆ مندا‌له‌کانیان ده‌خوازن.

له‌و سه‌ردانه‌دا که‌میک یارمه‌تی ئاپی ئۆجه‌لانی دا. هه‌ستی ده‌کرد بارگرانییه‌ به‌سه‌ریانه‌وه، گه‌ر دوو‌سال خه‌رجیی خویندنی بۆ بده‌ن. نه‌یده‌ویست نائومی‌دی‌ان بکات و وا‌پیشانی بدات له‌ کۆلیژی هونه‌ر په‌ریشه‌نه. چاوه‌رپییان ده‌کرد مؤسیقی‌یه‌ک، وینه‌ کیشانیک فی‌ربووبیت، ئه‌مما باسی بیناسازی و شوینه‌واره‌ کۆنه‌کانی بۆ‌کردن. ئیواره‌یه‌ک له‌به‌رده‌م هه‌یوانه‌که‌ چۆکی دادا، ته‌ماشای چه‌وای خوشکی ده‌کرد یاری به‌بوکه‌له‌ قژره‌شه‌که‌ی ده‌کات. گوئی له‌ ده‌نگ و ئاوازی‌ک بوو، که‌میک گوئی شلکرد ده‌نگه‌که‌ی پێخۆش بوو، هه‌لسا به‌ره‌و پرووی پڕویشته‌، له‌ مالی یه‌کێک له‌ گوندییه‌کان سترانی ده‌رویش عه‌بدییان لیده‌دا. ئه‌و سترانه‌ی باسی فه‌رمانی به‌رگری و خۆنه‌دانه‌ ده‌ستی ئیزیدییه‌کان ده‌کات دژ به‌ عوسمانییه‌کان. له‌ پال دیواره‌که‌ دانیشته‌. سترانه‌که‌ بردی، گوئی له‌ ئاوازه‌ خه‌مگینه‌که‌ و شیعه‌ره‌که‌ی گرت. بی‌ ویستی خۆی فرمی‌سک له‌چاوانی هاتنه‌ خواره‌وه.

که‌ سترانه‌که‌ ته‌واو بوو، له‌ خۆی پرسی: «بۆچی من له‌سه‌ر سترانی کوردان کارم نه‌کردوه؟ بۆچی له‌سه‌ر ئیزیدییه‌کان کارم نه‌کردوه و زانیاریم که‌مه‌؟» بریاری دا به‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئه‌سته‌نبول،

ئەو دوو پرسە بکاتە خەمی رۆژانەى و بە دوایاندا بچیت. ئەشیت پێشوتر گوئی لە چەندین ستران گرتبیت، وەلى هیچکامیان وەك دەرویش عەبدى لەگەل خۆى نەبیرد و پرسىارى بۆ دروست نەکرد. هەفتەیهك لە گوند مایەو، پاشان گەرایەو بۆ شار.

لە رینگەى عەلى قەیتان و برادەرەکانیەو، کۆمەلێک سترانى دیکەى دەست کەوت، لە ژوورەکەى خۆى بە تەسجیلە کۆنەیهك گوئی لى گرتن، بەدوای چیرۆکەکانیان کەوت. «مێژووی گەلى کورد مێژوویکە لەناو تراژیدیاو هاتوو تە دەر، سترانیژەکان دەیانەوویت بە ئاواز ئەم مێژوو بۆ نەو وەکانى پاش خۆیان بگوازنەو. سترانەکان هیندەى دایک بۆ گەلى مە گرنگن، چون دایک ناهیلیت زمان و کولتورەکەمان لاوازبیت، سترانەکانیش ناهیلن مێژوو و تراژیدیاکانمان ونبن.» بە نووسینی ئەو تیبینیە بۆچوونی خۆى لەسەر سترانەکان نووسی. کتیبى ئیزیدیەکان و کتیبى زەردەشت پەيامبەرى دەستکەوت و خویندنیەو، هاندەرەکەى سترانەکانى دەرویش بوون. لەناو کتیبە ئایینیەکاندا بۆ هیلە تۆکمەکان گەرا. کردەى چاک و زمانى چاک و بىرکردنەو، چاکى کرد بە بنەمايهك بۆ ناسینی کەسایەتى دیرینی کورد. لە خۆشى دۆزینەو، ئەو بىرۆکەیه، عەلى برد بۆ قەراخ دەریا. ویستی بۆى باسبکات بنەرەتى کوردان لەسەر چ پایەیهك بونیاد نراو. «کوردەکان بەردەوام گلهیى لە خۆیان دەکەن پاک و دلسافن، لە کاتیکدا مرقف دەبیت پاک و دلساف بیت. بىرۆکەى پاکى و دلسافى، ئاکارى بەرزى کوردانە، بىرۆکەیهکە لەناو دەقە زەردەشتییهکەدا کراو بە بنەماى ژيانى مرقفەکە. کاتیک بىنگانەکان دین، ئەمە بە خەوش دەبینن، چونکە کەسایەتى خۆیان لەسەر بنەماى فیل و تەلەکە و پیسیى داپنژراو. دۆخیک دروستدەکەن، کوردەکان هەست بکەن ئاکارە بەرزەکەیان هەلەیه و دەبیت ببە کەسى فیلکەر و فریودەر.» عەلى چاوى زەق کردەو، لى پرسى زیاتر مەبەستت چیه؟

- پرونم هه قال. ده بیئت ئیمه بگه پئینه وه بۆ سنی بنه ما کۆنه که ی زهردهشت، مرۆقی راسته قینه و خاوهن به ها له سه ره ئه و سنی بنه مایه دروست ده بیئت. داگیرکاری و کۆلونیالیزم دین، ده یانه ویت سنی بنه ماکه بگۆرن، زمانی پاک بکه ن به زمانی فریوده ر، بیرکردنه وه ی چاک بکه ن به بیرکردنه وه ی پیس، کرداری چاک بکه ن به کرده ی خراب. مرۆقیکی دارزیوی شیواو دروست بکه ن، له و مرۆقه خاوهن به هایه نه چیت له باپیرانی ئیمه دا هه بووه. کاتیک ئه و مرۆقه به به هایه برۆا به به رامبه ره که ی ده کات، له و بنه مایه وه برۆای پیده کات پیی وایه له خۆی ده چیت. سه رده می نوئ، سه رده می مرۆقی بی به ها و گرگنه، له کاتیکدا، رابردووی ئیمه، مرۆقی شکومه ند و خاوهن به های بونیاد ناوه.
- که واته ده بیئت ئه و مرۆقه دروست بکریته وه، جاریکی دیکه ناگه پئته وه بۆ فریودان و تیکشکان؟ هه قال ئیمه باجیکی زۆرمان له سه ر دلپاکی و راستگویی داوه، پئویسته له ناو جیهانه نوئیه که دا به و شیوازه کۆنه مامه له نه که ین.
- ناهه قال عه لی به و جۆره نییه. به ها گرنگتره له چوونه ناو جیهانه وه. کورد تازه بیرۆکه ی بینینی بیگانه ی بۆ گرنگ بووه، له دیریندا بییاک بووه ده بیینن، یان ناییینن، خه سله تی ژیان و به هاکانی خۆی به لاوه گرنگ بووه، له وانیه به شیک له مانه وه و به رده وامیدان به خۆی په یوه ندی به و خه سله تانه وه هه بیئت. مرۆقیکی بی به های شیوینراوی فریوده ر، که لکی چیه بیبه یته ناو جیهانه نوئیه که وه، هیچ که لکی نییه، له بری ئه مه با بگه پئته وه بۆ به هاکانی خۆی.
- نازانم چی بلیم هه قال ئاپۆ، خۆتده زانی من گوندیم، شارانی دونیا ناتوانن خه سله ته گوندیه که م لی بسه نن. له وانیه له یه ک دوو شوینیکه وه خه وشێ گه وره هاتبنه ناو که سایه تیمه وه، به لام هیشتا نه بوومه ته ئه و مرۆقه لاوازه ی تو خه می ده خۆیت.

- برواناکه م، هه لگری سی خهسله ته زه رده شتییه که قورسه، مرؤفیکی کاملی بهرز دروست دهکات. یه که م خالی گرنگ له بییری مندا له که سایه تییه وه سه ره له ده دات، هه تاکو ئه م که سایه تییه دانه ریژریتیه وه و زیهنه که ی پاک نه کریتیه وه و نه که ریژریتیه وه بو خهسله ته به به هاکانی دیرینی، زه حمه ته بتوانین گه لیکی زیندوو دروست بکهین. گفتوگو که یان دریژه ی کیشا بو نیوه شه و. به پیاسه کردن گه رانه وه مال، عه لی قه یان زیاتر له جاران چوو ه ناو پره نسپیه کان و خویندنه وه وه. ئاره زوی ده خواست بگاته ئاستی هه قاله که ی، وشه ی هه قال له نیوانیاندا بوو به ئه ده بیاتیکی نوئ. سه رده می چه په کان وشه ی زور ده هاتنه ناو زمانه وه، کورده کان وه ک کوی چه په کان دیکه، هه مان ئه و وشانه یان زیندوو کرده وه، که له گه ل ئه ده بیاتی چه پدا ده گونجان.

پیش کوتایی دوو سالی خویندنی هونه ره کانی ئهسته نبول، ته و او نیکه ران بوو. زیاد له مانگیک خوی گوشه گیر کرد، سه ری خسته سه ر کتیبه کان، چ له به شی موسیقا، چ له به شی دهنگ و هونه ری بیناسازی، میزۆپۆتامیای به بنه رت و هرگرت، بازیدا بۆ یۆنان، له ویوه بۆ رۆما، له په یکه ره کان، شیوه ی په رستگه و دیوی دهره وه ی باله خانه کان. له ئاوازه کان، سه ما و جوله کان، له هونه ری مۆدیرن، له زۆربه ی ئه و ره هه ندانه ورد بوویه وه، په یوه ندییان به خویندنه که یه وه هه بوو.

عه لی قه یتان لای هه قاله کانی به مجوره باسی کرد. «ئه و ماویه لینگه رین، له عارفیک ده چیت خه ریکی چله بیت و به شوین حه قیقه تدا بگه ریت. شه وان ده چمه وه ژووره که مان، بیده ننگ له گوشه یه ک پال ده که وم و کتیبیک ده گرم به ده ستمه وه، تیده گم خه ریکی کنه کردنه به دوای پرسیتکا، له وه ته ی ده یناسم مرۆفیکه به شیکی گه وره ی ژیانی ته رخانکردوه بۆ خۆپه روه رده کردن. دوای گوشه گیریه که ی قسه ده کات، سروشتیکی عه له ویانه ی هیه، له پرسینک دلنیا نه بیت وشه ی له باره وه نالیت، وشه قورساییه کی گه وره ی هیه له باوه ری دیرینی ئیمه دا.»

راستی کرد، له گوشه گیریه که ی چوو ده ره وه. به یانی زوو، به نار
ژووره که دا گه را، که میک ماستی دوینی و پارچه نانیکی دوزیه وه،
نانی به یانی خوارد. عهلی خه تبوو، هه لینه ساند. ده ستیکی هیناب
ژووره که دا، ئاویکی کرد به خویدا، چوو به به رده م ئاوینه که، رۆچوون
ناو کتیب و له بیرکردنی ژه مه کان له کاتی خویاندا کیشی دابه زاند بور.
سمیله کانی پر بوون، ده ستیکی پیدا هینان و به مه قه ستیکی بچوک ریکی
کردن. شانیه کی دا له قژی، کراسیکی شینی کال و پانتولیکی ره شی
له به رکرد. دانیشت تا عهلی هه لسا. ئاماده بوو بو چوونه ده ره وه.

چاوه پیتی کرد عهلی خوی کۆبکاته وه، پیکه وه چوونه ده ره وه. کاتی
قسه کردنی هاتبوو، به بی پرسیارکردن ده ره ئه نجامی خویندنه وه که ی
خسته روو. «گه لی ئیمه له به رده م هه ره شه ی مه زندایه. زمانه که ی
لی قه ده غه کراوه، کولتووره که ی شیوینراوه، میژوو وه که ی شاراوته وه،
زیهنی داگیرکراوه، ئهرکی زور سهخت له به رده م نه وه ی ئیمه دایه،
پیویسته سه ره تا پرسه کان زیندوو بکه ی نه وه، پاشان شرقه یان بکه ی
و سه ره له نوئی بونیادیان بنینه وه. داگیرکردنی خاک بۆمن هینده ی
داگیرکردنی کولتوور مه ترسیدار نییه. دوژمنه کانمان به هونه ر و
مۆسیقا، به زمان و کولتوور، به سه رباز و سیسته م، به ته واوی
که ره سه ته کان هاتوونه ته ناومان، له کوپوه ده ست پیکه یین؟»

پرسیاریکی سهختی کرد، وه لامه که ی لای عهلی نه بوو. خویندنی
به شی هونه ر گه یانندییه کۆمه لیک بنج و بنه وان. شیواوییه کی گه ره
له به رده ستیدا خوی نماکردبوو، گوشه یه کی شک نه ده برد له جینگای
خوی مابیته وه. ته نها ئومیدی گه وره ی بروابوون بوو به هوشیاری
و ئه و به هایانه ی له ناو گونده کاند ده ستیان پیوه گیرابوو. شاره
گه وره کان وه ک لویتانه که ی ناو ته ورات، کورده کانی قوت دابوو.
نمونه ی ئه سه ته نبول وه ک شاریکی گه وره، به سیسته میکی نوپوه

باوەشی بەرەو خۆرئاوا کردبوویەو و هەولی دەدا لەو تەپۆتۆزە کۆنەى سەردەمى عوسمانى خۆى پاتەكینى. خیزانە كوردەكانى ناو شارەكە هیندە گریدرابوون، بەكار، ئابوورى، خۆژیان، كۆكردنەوہى سامان، خۆدەرختن وەك خیزانىكى شارى و شیوازی قسەکردنى ئەستەنبولى، لەبیریان كوردبوو لە كویوہ ہاتوون، فەرہەنگیان چییە، چۆن كۆلتوور و پەگورپیشەیان بپاریزن. لە سەردانىكى مالى ہەقالىكىاندا، شیوہ ژیانەكەیانى بە گرگن ناو ہینا.

یەكێك لە ہەقالەكانى خویندنیان، كە چەپىكى ناو گروپەكان بوو، بانگہیشتى مالىوہیانى كردن. بە قەولى خۆى كوردن و لە ئامەدەوہ ہاتوون. ئیوارەكەى میوان بوون لایان، سەرۆك خیزانەكە تا لای ہەقالانى ہاورپىكەى دەریخات تىكەل بە ژیانى شارنشینى بووہ، بە شیوازیكى ئەستەنبولى بەخیرہاتنى كردن، قات و بیجامەيەكى خەت لەبەرى، لە حەوشەكەیان میزىكى خواردن و جۆلانەيەك دانرابوون. خاوەن مال لەسەر جۆلانیکە دانىشت، قاچى خستە سەرقاچ، دوو كچەكەى بە تەنورہى كورت و كراسى سوورہوہ دەرکەوتن، ژنەكەى سووراویكى تۆخ و ملوانكەيەكى ئالتون و چەند تاك بازنىك لە دەستیدا، لە دەورى میزەكە دادەنىشتن، كولىچە و شیرینیان دانا، سەبەتەيەك میوہ لە ناوہ پراستى میزەكە. بەزمانىكى توركى ئەستەنبولى كەوتنە پرسىارکردن، عەلى قەیتان لە شەرماندا بە بەلى و نەخىر وەلامیانى دەدايەوہ. ئاپۆ تەنگى پى ہەلچنرا، پىشى دەخواردەوہ، ہەلسوكەوتەكەیان بىزارى كرد، مالىكە ئاگاداربوون میوانەكانیان كوردن، لى پىیانخۆشبوو بە وینەى توركىكى شارىی خویان دەرخەن. بەر لە نانخواردن، ئاپۆ بەزمانىك كە برینداریان نەكات، ہەولیدا یارمەتیان بەدات بە كوردى بدوین و پىویست بەوہ ناكات شارىی بوونى خویان بنوینن. سوودى نەبوو. كاتى نانخواردن چەند قاپىك و مەنجەلىكى بچوك بەبى نان لەسەر میزەكە دانران، يەكى كەوچكىك شلەیان كرده قاپەكانیان، لەوان وايە دواتر خواردن دىت،

ئەمما نەخیر ئەو خواردن ئیوارە بوو. گوايه کیشی خویان دەپاریزن. ئاپۇ خۆی پی رانهگیرا، کەوتە هیرشکردن لەسەر ئەو مرقوقە کوردەهی لەبەردەم ئاوینەهی بیگانەدا وینەهی خۆی لیدەگۆریت. پەخنەهی توندی لەو چەپ بوونە گرت، کە پەیوهندی بە بیرکردنەووە نییە و شوین مۆدیل کەوتوو. نمونەهی خانەدانی کوردەکانی هینایەو، لەسەر فەرھەنگ و رابردوو پوونکردنەو، دا، لە چەند گۆشەیه کەو ماله کەهی تیگەیان، باشترە بگەرینەو، بۆ بەردەم ئاوینە راستەقینە کە. دواي مالئاوایی لە پێگا دەمووچاوی دا بەیە کدا، داوای لە هەقالە کەهی کرد چیتر نەبیاتە ئەوجۆرە مالانە و نایەویت ئەو ژیانە نمایشیە بیینیت.

لە کۆتایی سالدا خویندنی هونەری لە ئەستەنبولی تەواوکرد، لەبەر باوک و دایکی نەبایە، هیچ کات ئامادە نەبوو دووسال هاتووچۆی شوینیک بکات جگە لە بی هونەری، بەرھەمیکی دیکەهی نییە. گەشتە ئاستیک، لەناو بازار کە تیدەپەری گوئی لە گۆرانی و موسیقایەکی تورکی دەبوو، دەیزانی پەگە کەهی لە کوێو وەرگیراوە. یەک یەک گۆرانییە کوردییەکان و ئاوازه کانی دەناسییەو. هونەرمەندە تورکەکان میدیاکان و پۆژنامە نووسەکانیان بۆ تەرخانکرا بوو، گەشە بە هونەری تورکی بدن. کەوتبوونە پیشبڕکیو، بەسەر میراسیکی گەورەهی کوردانی باکووردا دەگەرەن، چ ئاواز و دەقیکی جوانبایە، وەریان دەگیرا بۆ سەر زمانی تورکی و بلاویان دەکردەو. پیشەرمانە نە ناوی ئاوازه کە، نە ناوی دەقە کوردییەکیان نە دەنووسی و بەناوی خۆیانەو بلاویان دەکردەو. میدیا و حەشامات لێیان کۆدەبوونەو و بە داھینەر ناویان دەھینرا.

لە ژیانیدا یە کجار چوو بۆ سینەما، فیلمیک پیشاندر، تورکیکی خانەدان سەرقالبوو لە ناوچە یەک کارگە یەکی پیشەسازی دروست بکات. لەناو شارە کوردەکاندا دەگەرە کرێکاری کورد کۆبکاتەو،

کریکاره کوردهکان ئیشه که یان نه ده زانی، دوای ماوه یه ک ده ریانی ده کرد، یه کییک له کریکاره کان کچیکی چوارده سال، جوان و ریک، خاوهن کارگه که هزی لی کرد، به نیازی ئه وهی لای خوی بیهیلته وه، خزمانی کچه به مه یان زانی، تفهنگیان هه لگرت و هه لیان کوتایه سهر کارگه که، پۆلیس و ده ولته ده ستیان و هه ردایه شه ره که وه، هه موویان کوشتن، خاوهن کارگه که له مردن رزگار کرا. کچه پشتی له خزمه کانی کرد، له گه ل خاوهن کارگه که ژیانی پیکهیتنا. هیچی له باره ی ژیانی شاره وه نه ده زانی، فیری ده کرد چون نان بخوات و چون جل له بهر بکات و چون بروات به ریکه دا.

پاش بینینی ئه و فیلمه چیت رپووی نه کرده وه ناو سینه ماکانی تورکیا. بۆی بوون بووه وه، ده ولته و کۆمارییه کان، وهک به شه کانی دیکه، سینه ما به کارده هیتن بۆ پیشاندانی وینه ی کورد، به کیوی و نه زان، بیئاگا و نا شارستانی، ته مه ل و خیله کی. ژنی کورد به کاره کته ریکی مال په رست ده بینن، ده ولته به هیزیک به رگری له پیشه گه ری و شارستانی ده کات. به و وینا دروست کردانه به قولی له گه لی کورد و که سایه تیبیه که ی ده دن. فیلمه که هاوکاری کرد، له بیرۆکه ی که سایه تی تورک تیبیگات، چ جوره که سایه تیبیه که. هیزه گه وره که ی له ده ولته وه و هه رده گریته، شیوه ی شارستانی بوون و مه ده نییه ت بۆ فۆرمی ده ره وه ی دروست ده کات، له ناخه وه ترسیکی مه زنی له گه لی کورد هه یه، ترسه که ی په یوه ندی به قوناغه نوییه که وه نییه، په یوه ندی به و ره گه دیرینه وه هه یه، نیشته جیی ناو شارستانییه ته پرشنگداره که یه.

که سایه تیبیه تورکییه که، به لیدان له که سایه تی کورد خوی بونیاد ده نیت. پئویستی به دوژمنه، دوژمنه که ی ده کاته خالی سه ره تا و کوتایی، بۆ لیدان، تا مانایه ک به بوونی خوی بگه یه نیت. له تیانووسه که یدا به وردی هه لسه نگاندنی بۆ که سایه تیبیه که خستبوویه رپوو. راستیبیه که ی

گه لیکى بى فورهنگ نه بوون، خاوون هونه رى خویانن، به لام لاشه یه کی گه وره له به رده ستیاندايه، پره له خالی دره وشاوه، وه کی که متیار له سهر ئه و لاشه یه خویان ده ژیه ن، که کورده.

خوینه ریکی به رده وام بوو، کتیب نزیکیترین هه قالى بوو. خو شه ویستی ئاپۆ بۆ کتیب، په یوه ندى به مندالییه وه هه بوو. له گوندی ئامارا، مه لا عه له وییه که ی مزگه وت، حوجره یه کی خنجیلانه ی بۆ مندالان دروست کرد بوو. سه روه ختی هاتوو چۆی خویندنگه، باوکی له گه ل خوی ده بیرد بۆ مزگه وت، گه رچی ئه و مه لا عه له وییه له وی نه مابوو، مه لایه کی سوننه ی ئه لقه له گوئی ئاغا و کویتا هینرابوویه شوینی، بۆ ئه وه ی تانه و سوکایه تی بیت بۆ عه له وییه کان، به لام ره فه ی کتیه کان سه رنجی راده کیتشا. له به رده میاندا ده وه ستا، ده ستی لیده دان، یه ک یه ک دایده گرتن و لاپه ره کانی هه لده دانه وه. به ئاسته م چهند وشه یه کی ده خوینده وه، له دواى قوناغی پینجی سه ره تایی، ده مه و عه سران بۆی بگونجایه سه ردانی مزگه وتی ده کرد، له گوشه یه ک داده نیشت، چهند رسته یه کی ده خوینده وه، هینده په ره ی به خوی دا، ده ی توانی لاپه ره یه ک و دووان ته و او بکات. هه ستی ده کرد نزیکه له و شته وه ناوی کتیه. دونیایه کی دیکه یه، دهنگی لیوه نایه ت، ئه م ما سیحری وشه کان و نووسینیان و لاپه ره کان رایده گریت، فییری ده که ن زانیاری تازه وه رگریت.

له و دوو شوینه، خویندنگه و مزگه وت، ههنگاوی ناو بۆ ناو دونیایه کی دیکه. له گواستنه وه ی بۆ ناوه ندى له شارى خه لفه ت، به ته واره تی بووه دۆستی کتیب و نامیلکه و رۆژنامه کان. هه قاله کانی ناوه ندى دینه مۆیه کی گرنگ بوون بۆ هاندانی له گه ل دونیا نوییه که دا. گه رچی خوی بیدهنگ بوو، ته نانه ت له مندالیدا که متر ده گریا، که متر بوغزی ده کرد، که متر له مندالانی دیکه قیزوهوری ده کرد و به

که سیتی هیمن و بیدهنگ دهناسرا. له قوناغی تیکه لبرونی بو ناو کتیب، بیدهنگییه کهی زیاتربوو. وهک په نده کرمانجییه که: «مهیلی با پرونده دا.» هینده وشه قورسای هه بوو، پی و ابوو، گهر بیلیت و دهری بریت، پرووده دات. نه و په نده کرمانجییه مرؤف ئاگادار ده کاته وه دست به وشه وه بگریت، کاتیک دهری ببریست پیویست بیت، چونکه وشه سروشتیکی گهردوونی هه یه، تهنانهت به شیک له په یامبه ره کان سویند به وشه دهخون. له وانیه به وتنی، پروودات، تهنانهت گهر ته قینه وهی زه ویش بیت.

دوو ساله کهی ته واو کرد، له ریوره سمی پروانامه دا به شداری نه کرد، دواي ئاههنگه که سهردانی به ریوه به رایه تی کرد و پروانامه کهی وهرگرته وه. ریویشته ژووره کهی خوی، له گهل عهلی قهیتان ریکه و تن، نهسته نبول جی دهیلت و دهچیته وه ناوخزمان. خوی ئاماده ده کرد شاره جه نجاله پر له خو پیشانده ره که، گروپ و دهسته چه په کان جی بهیلت. که میک پاره ی پیمابوو، به شی خواردن و کریی گه رانه وهی جیا کرده وه، باقییه کهی دیکه ی هه لگرت، به ره و کتیبخانه کان ریویشته، نه و کتیبانه ی پیویستی بوون و پاره کهی به شی چه ندیانی کرد کرینی.

به باوه شىك كتيبه وه گه رايه وه گوندى ئامارا. تامه زرؤى بينى
 حهوا، له بىرى نه كرد به بى ديارى بؤ خوشكه بچوك و نازداره كه
 نه چيته وه مال. دايك و باوكى دلخوش، به كهيف و سه ربه رز،
 كوره كه يان به سه ركه وتوويى گه راوه ته وه. به شىك له گوندن شينه كان
 پييان ده گووت: مامؤستا، راهات بوون كه سيك خويندنى ته واو بكر دابه
 به و ناوه وه بانگى بكن. پله يه كى خوينده واريانه بوو، تاراده يه ك
 پله يه كى به رز، مامؤستا له خه يالى گوندن شينه كاندا تاقه چرا بوو،
 داهاتووي منداله كان رووناك ده كاته وه.

هه ساره خاتوون پيشنيازي كرد بيته مامؤستاي گوند، ئاگاي له
 رشته كه ي نه بوو بؤ مامؤستايى ناييت. ئاپى ئوجه لان به دلى خاتوونى
 كرد و هه ستى خؤى ده ربرى، دامه زريت و خيزانىك پىك به ينى
 ئاپؤى گنج خيال و ئه نديشه كانى بؤ جيگايه كى ديكه يان ده پروانى
 ريزى خيزانىى ريگه ي پينه ده دا به رسقيان بداته وه و بيروكه كانى
 ئاشكرا بكات. ماوه ي مانه وه كه ي وهك كوره جوتيارىك كه وتنه وه
 كار، رؤحى ئاسووده، له ناو شاره كان ماندوو، سه ره تا هه نگاوى
 نا بؤ دووركه وتنه وه له گوند، چه نده خوشحال بوو، به گه پرانه وه ي

دوو هیئنده. له ناو شاره‌کانی مروقی دیکه و ژیانیکی دیکه‌ی بینې، له گه‌نجه‌کانی گوندی نه‌شارده‌وه، شار مروق هه‌لده‌ته‌کینیت و دایده‌بریت له دیوه سروشته‌که‌ی. دابه‌شی ده‌کات، چلیسی ده‌کات، دره‌نگ خوی ده‌دو‌زیته‌وه، ئازاوه‌ی بچوک ده‌خاته می‌شکیه‌وه، فریوی ده‌دات، ده‌بیاته جیکه‌یه‌ک دوا‌ی چهند سال ده‌زانیت ونبووه.

ئو ئیواره‌یه‌ی گه‌یشته‌وه گوند، چه‌مییه‌وه مشتیک خولی هه‌لگرتوو ماچی کرد. نه‌ریتیکی کونی عه‌له‌وییه، له‌لایان خاک و زه‌وی وه‌ک دایک پیرو‌زن، نابیت خراپه‌یان به‌رام‌به‌ر بکریت، نابیت نه‌فره‌تیا‌ن لی‌بکریت و بره‌نجینرین. مروق مانه‌وه و به‌رده‌وامی دانی به‌ستراوه به‌دوو بنه‌ماوه، خاک و دایک. دایک چنده به‌ره‌مه‌ینه‌ره، خاک به‌هه‌مان شیوه. وزه و خوراکی مروق ته‌نها لا‌ئو دو‌وانه‌یه، بویه پیرو‌زیی خاک هیئنده‌ی پیرو‌زیی دایکه، له سه‌روه‌ختی خویندنه‌وه‌ی کتیه‌ی ئاینیه‌کاندا هه‌لسوکه‌وتیکی ئیزیدییه‌کانی بو‌ئاشکرا بوو. ئو وینه‌یه‌ی بویان دروستکراوه گوايه بویه تف له زه‌وی نا‌که‌ن و پیا‌ن ناخوشه‌ی تفی لی‌که‌ن، چونکه شه‌یتان ده‌په‌رستن، راست نییه. به هه‌مان شیوه‌ی عه‌له‌وییه‌کان، ئیزیدییه‌کان خاک به پیرو‌ز ده‌زانن و به دایکی ژیا‌نی داده‌نین، که‌س ناتوانیت تف پوکاته سه‌ردایکی، بویه تف پوکردنه سه‌ر زه‌وی، به هه‌له‌یه‌ک ده‌بینن بی‌پیزی بیت به دایکه زه‌وی. کتیه‌ی هاوردنه‌کانی خویندنه‌وه، له‌گه‌ل کارکردندا پوده‌چووه ناو ژیا‌نی گوندنشینی و له ئەندیشه‌یدا به‌راوردی ده‌کرد به ژیا‌نی شارنشینی. هه‌ولیده‌دا چاله‌کان بدو‌زیته‌وه، بو‌بنج و بنه‌وانه‌کان بگه‌ریت. تینگات چی پوویداوه، چون وینه‌ی کیشراوه، راسته‌قینه له‌کوی شاراوه‌ته‌وه. سه‌ردانی شاری خه‌لفه‌تی کرد، بریاریک له ده‌وله‌ته‌وه ده‌رچوو، ده‌رچوانی به‌شی هونه‌ر ده‌توانن بینه‌فه‌رمانبه‌ر. داوا‌ی پیشک‌ش کرد قبولکریت، پاش هه‌فته‌یه‌ک له به‌شی ته‌لارسازی خه‌لفه‌ت وه‌رگیرا.

سازادهکەى شهوى به فره زۆرهکه، له خهلفهت هۆدهیهکی به کرى گرت و بوو به فرمانبهرى ته لارسازی. به یانیان تا ئیواره له ژووریکى بچکۆله، له پشت په نجه رهیه که وه داده نیشته کاروبارى خاوهن ماله کانى به پرى ده کرد. بۆ پشکنین دهیان برد ته ماشای خانووه کان، باله خانه کان، بازاره کانى ده کرد، که یفی به بیناسازی نوئ نه ده هات، تییینی پیده دان، هانیده دان هیچ نه بیت خاوهن خانوو، دوکان و ته لاره کان، گرنگیه ک به بیناسازی رابردوو یان بدهن.

چاوه پى هیچ هه قال و که سیک نه بوو. چهند مانگیک کارى کرد، پۆژ دواى پۆژ بىزار ده بوو. کارى فرمانبهرى به کارى خۆى نه ده زانى. هزرى ده کرد مروقیکه ژيانى کراوه به دوو به شه وه، به شه زۆره کهى بۆ ده وله ته و به شه که مه کهى بۆ تايبه تمه نديیه کانى خۆى. له پى فرمانبهرییه وه ته ماشای سیسته مى ده کرد مروف ده کات به چى. کاتیک سیسته م کار له سه ر به فرمانبه رکردنى هاو لاتییه کانى ده کات، به چ مه به ستيك ده يكات؟ چوونه ناو سیسته مه وه چۆنه و هاتنه ده ره وهى چۆنه. کورده کانى باکوور له و قوناغه دا زۆرینه یان هه وليانده دا نه بنه فرمانبه ر. له و بىرکردنه وانده دا بوو، قسه ی مه لا عه له و بیه کهى گوندى بىرکه وته وه، که باوکى بۆى گىرا بوو یه وه، مه لاکه گووتبووى: «خۆ به ستنه وه مان به ئىمامى عه لىیه وه، به خاترى مانه وه و پزگار بوونمانه.» به پىچه وانه وه، تیگه یشتنى بۆى هه بوو. بۆ ئه وهى بىرۆکه کهى بىر نه چىته وه له سه ر تیانوو سى ياداشته کانى شروقه کهى نووسى.

«خۆ به ستنه وهى عه له وى، ئىزىدى، کاکه یى، به ئىمامى عه لى و شوینکه وتوانى، هه ولدان نییه بۆ مانه وه و چوونه ناو سیسته مه وه. به پىچه وانه وه مروفى کورد سیسته مى خۆى هه یه، سیسته مى ئه وىترى قبول نییه، شوپشه کان و به رگرییه کانى له و چوار چىوه یه دا

خولاونەتەۋە تىبىكۆشىن نەچنە ناۋ سىستەمى ئەۋىترەۋە. ئەۋە ماناى ئەۋە نىيە، مەۋقۇئىكى دژە سىستەمە، بەلكو لەناۋ خۇى و مېژوۋەكەيدا فۇرمىك لە سىستەمى دروستكردوۋە، تەنھا لەگەل ئەۋ فۇرمەدا دەگونجىت خۇى بەرھەمى ھىناۋە. كە دەچىتە پال عەلى، چوونەكەى دژە سىستەمە، دەچىتە پال رەۋتىك ياخىيە، نايەۋىت ئايىن بېيتە دەسەلات و رۋوبەروۋى ئەمەۋىيەكان دەبېتەۋە، چونكە ئەمەۋىيەكان ھەۋلى بە سىستەمكردى ئايىن و بە دەسەلاتكردى دەدەن. ئەۋ سى ئايىنە كوردەى رەگىكى دىرىنيان ھەيە، بەۋ ھەۋلەيان جارىكى كە بەيانى دەكەن مەۋقى كورد لەگەل ھىلە ياخىيەكەيە، عەلى ناۋىكە بۇ ھىلە ياخىيەكەى ناۋ ئايىن. دژە دەسەلاتە، بەرگرىكارى ئايىنە لە پىنگەكەى خۇى بىننيتەۋە، نەك بەرگى دەسەلات بېۋشيت.» بە خىراى ئەۋ چەند رستەيەى نووسى و ھەلگىرت بۇ كاتى. دىكە تۆكمەى بكات.

سالىكى پرنەكردەۋە، بە جانتاكەۋە گەرايەۋە مال و مائناۋايى لە كارى فەرمانبەرى كرى. دايك و باوكى وىستيان تىبگەن بۇچى؟ رىگەيەكى نويى بۇ دەرخستن. بەنيازە بچىتە كۆلىژ و لەبەشى سىياسەت بخوئىت. پىيانخۇشبوۋ، دەيانزانى كۆلىژ تەۋاۋ بكات، لە شوئىنى باشتر و بەرزتر دادەمەزرىت. بەلام ھەستكردى بە بەرپرسيارىيەتى رازى نەبوۋ ھاوكارى بكەن، برە پارەيەكى لە فەرمانبەرىدا كۆكردبوۋىەۋە، كەۋتە شوئىن داواكردىن بۇ بەشى سىياسەت لە زانكۆ. كاتى كرىنەۋەى زانكۆكان، ناۋى ھاتەۋە. جارىكى دىكە خۇى كۆكردەۋە، بەلام بۇ ئەستەنبول نا، بۇ ئەنقەرە.

كەيشتە خەلفەت، سەردانى بەشى پۇستەى كرى، نامەيەكى بۇ عەلى قەيتان نووسى، بەرەۋ ئەنقەرە دەچىت، بەنيازى خوئىندن لە كۆلىژى سىياسەت، گەر پىيخۇشە خوئىندنەكەى بگوازىتەۋە ھەمان شار. دواى دوو رۇژ نامەكەى بەدەست گەيشت، زۇر خۇشحالبوۋ، كەۋتە كاركردىن

بۇ گواستەنەو، ھۆگرى ھەئالەكەى بوو، بە خەزىنەيەكى دەزانى، ھەتا زياتر دەرگای سندوقەكانى خەزىنەكە بکەیتەو، شتى نوئ دەبىنىت. مرۇ گەلىك ھەن، ھوشيار و شکۆمەند، پر لە نەيتى و ئاگایى، کاتىک لىيان نزيك دەبیتەو، ئارەزوودەكەى ھەتا کوتایى تەمەنت دەستیان لیبەرنەدەى.

پىگەيەكى دوور، لە خەلفەتەو بۇ ئورفا، شارە دىرىن و خۆشەويستەكەى ئاپۆ، ئەو شارەى بە گەران و تەماشاکردن و لیوردبوونەو، تیرنەدەبوو. لە کوچە و کۆلانەکان، لە قەلا و کۆشکەکانى، لە گۆرستان و کەلاو، دىرىنەکانیدا بۇ باپىرانى دەگەرا. کردبوویە کتیبىكى گەرە، کە لاپەرەيەكى ھەلدەدایەو، وەک ھەلدانەو، تەپۆلکەيەک خۆلبوو لە ژىرىدا میژووئىک نووستىت. یەکەمجار بىنى، زۆر گەنج بوو، لە تەمەنى ناوەندى، لە ئەندىشەیدا بىرى لەو دەکردەو، توانای ھەبىت کتیبىک لەسەر شارە دلخوازەكەى بنووسىت. پى حەیف بوو چىرۆکنووس و پۆماننووسەکانى ھىندە کەمتەرخەمن، لەبرى ھەلکۆلىنى شارەكەيان، خەرىكى چىرۆكى سەردەمى و کارەكتەرى شىواون، لە کاتىکدا لەناو شارەكەيان دەيان پالەوان، دەيان لاوژە و دىرۆكى کۆن و نوئ لەبەردەستدان. لە ئەستەنبول شاعىرىكى ناسى، بە شىواوزى پەخنەکردن، نیگای لەو دوو جۆر پۆشنىبىرە گرت لە پۆژگارەكەدا دەگوزەرىن. جۆرىکیان خویان گرىداو، بە ئایدۆلۆژىای چەپەو و ناتوانن لەو سەرزەمىنەدا دونىایەكى بەرھەمدار دروست بکەن، جۆرىكى دیکەيان پوویان لە خۆرئاوا کردو و بە چاوى خۆرئاوايىبەکانەو، دونیا دەخویننەو، وەک ئەو، خویان لە بۆشايدا ھاتبن و مىراسىکیان نەبىت ھەلىکۆلن و بیکەنە کەرەستەى ئەدەبى:

لە ئورفا دواکەوت، پاسەكەى سەرلە ئىتوارە کەوتە پى. شەو بوو، ئاسمان دەمى ھور، دەمى سامال. سەرنشینهکان ماندوو بىدەنگ. لە

پیشی پاسه که وه دانیشست، خوویکی هه بوو، نه یده توانی له ناو ئۆتۆمبیلدا بخهویت. چاوی ده گیترا. خه یالی لای حه وای خوشکی، مالئاواییه که ی باوکی و په له په لی دایکی بوو، کاتی که لوپه لی بۆ کۆده کرده وه. گه یشته ئه و ته مه نه که سیان لیتی تورپه نه بوون، نه ک له بهر ئه وه ی تۆبه ره ی خیزانه که یه، له بهر هیمنی و ئارامییه که ی. پرته پرتکه ر نه بوو، کاریکی بکر دایه به ریکی ده یکرد. دیسپلینیکی بۆ ژیانی دارشتبوو، عه لی قه یتان ناوی نابوو، دیسپلینی سه ربازگه. ژیانی شیواوی پیخوش نه بوو، نه زۆر بلی، نه له خۆوه قسه که ر. پرسیار بنچینه ی گفتوگۆکانی بوو.

ته ماشای گلۆپه کانی ده کرد، شو فیزه که بۆ ئه وه ی سه رنشینه کان بیزار نه بن، گۆرانییه کی خه مگینی خستبوویه سه ر. گۆرانییه که باسی چیرۆکی دوو ئه وینداری ده کرد، له کۆتاییدا به یه ک ناگه ن. کچه شوو به که سیکی خاوه ن سامان ده کات، کوپه بۆ ئه وه ی چیرۆکه که ی نه مریت و دهنگی بگاته یاره که ی، ده بیته گۆرانی بیژ. وینه کانی و گۆرانییه کانی له تۆمارگه کان بلاوده بنه وه. ته وای خه لکانی شاره کان ده یناسن، کچه هه رجاریک ده چیته بازار که لوپه لیک بکریت، به گریانه وه دیته وه مال. شو فیزه که به ده م ئه و قسانه وه چیرۆکی پشت گۆرانییه کانی بۆ ئاپۆی سه رنشین ده گیترایه وه. گوئی لیده گرت و له ئه ندیشه یدا هه لی ده سه نگانده. خوشه ویستی هینده هیزی هه یه، ته نانه ت مرۆف ده گه یه نیته مالی هونه ر. پیناچیت مرۆفی بی هونه ر هه بیته، به لام بۆ ئه وه ی هونه ره که ی خۆی بدۆزیته وه، یان ده بیته له نزیکه کانییه وه خه نجه ریکی به رکه ویت، یان خۆی هه ولیدا هینزه هونه رییه که ی ناخی بدۆزیته وه و بیخاته گه ر، ئه و به گه ر خستنه ته نها به هوشیاری ده کری.

ده مه و به یان گه یشته ئه سته نبول، له گاراجه وه بۆ گاراج. شازاده به فرینه که ی شه وه سارده که، بوو به کۆچه ری، کۆچه رییه ک به

داۋاي زانين و ناسيني پۇژگار و سەردەمەكەي خۇيدا. نانئىكى خوارد چاۋەرپىي پاسەكەي كرد. نزيكى نيۋەرپۇ جولا، بەرەو ئەنقەرە پۇيشت. پىگا نويىكە و شارە نويىكە ديسانەو نەيانهپىشت وەنەوزىك بدات. چاۋي قورس بوو، خەيالى پىر لە يادەوهرى، نەخشەي خويندن تووشى پاراي كرد بوو، ئومىدەوارى ئەوهرى زانكۆي ئەنقەرە و بەشى سياسەت ئەو جىگايە بىت بىرى لىدەكاتەو. لە پىگا بازگەي زور دانرابوون، جەندرمەكان پاسەكەيان پادەگرت، ھەمووجارىك يەكيان دەچوۋە ناو پاسەكەو و داۋاي ناسنامەي دەكرد. بەشوين كۆمەلىك ناۋي ديارىكراۋي گروپە چەپەكاندا دەگەرەن. دەمەو عەسر لە چىشتخانەيەك لاياندا، ئاۋيكي بە دەموچاويدا كرد، چايەكي خوارد و داۋاي بابۇلەيەك كەبابى كرد. وەستا ھەتاكو سەرنشینهكان نانەكەيان بخۇن. بى خەۋي پوخسارى گۆپرى بوو. زياد لە شەو پۇژىك سەرىنى نەدى بوو. دايانا ھەركە گەيشت، لە ھۆتيلىك ژوورىك بگريت خۇي بشوات و پشوو بدات.

سەرنشینهكان تەواو بوون، پاسەكە كەوتە پى. پىش بانگى عىشا گەيشتە ئەنقەرە، لە گاراجەو بە ئۆتومبىلىك چوۋيە ھۆتيل. ھۆتيلئىكى ئاسايى، چونكە پىشتر بە شۆفىرەكەي گوت، ھۆتيلى گرانبەھاي ناۋيت. دابەزى. ژوورىكى بە كرئى گرت، خۇي شوشت، برسى نەبوو، ماندوو بوو، خەۋي دەھات. لە جانتاكەي جلى خەۋي دەرھىنا و لەسەر جى خەۋكە پالكەوت. كەمىك ماندوۋيەتى پەويىەو، دەستى برد لەناو جانتاكەي چاپە كۆنەكەي شەرەفنامەي، شەرەفخانى بەدلىسى دەرھىنا. چەند لاپەرەيەكي خويندەو، پىكەننى بەو مىرانە دەھات كە پەگورپىشەي خۇيان دەبردەو سەر عەرەبىك. لەبەر خۇيەو: «ئەوانە دارزىون، بۇئەوهرى بەھايەك بەخۇيان بدن، لەبرى گەرەنەو بۇ ئەسل، خۇيان دەبەستن بە بىگانەيەكەو. خزمەتكردى بىگانە لە سەردەمى مىرنشینهكانەو گەشە دەكات. گەل لە خوارەو بە شىۋەي مىرەكانيان

نصبر گوران

دارزیو نه بوون، ئەوه میره کانن له بهر دهسه لات، هه میسه زناریکیان دروستکردوه، بۆ به بچوک زانینی خویان له بهردهم بیگانهکاندا. مروف گهر خوی مانای نه بوو، به خۆبهستن به ئەویتره وه مانا بۆخوی دروست ناکات. تهنه که سایه تی داوه شینراو خوی گریده دات به بیگانه وه.»

کتیبه که له باوه شیدا، هیشتا پیکه نینه که له سهه روخساری ئاسه واری مابوو، خهوی لیکه وت.

له دەرگای ھۆتیلەكەوہ چووہ دەر. بە ناو نیشانەكەدا كۆلیژەكەى دۆزییەوہ، كارى وەرگرتنەكەى تەواو كرد، پسوڵەىەكى بەشە ناوخوى پیدرا، دوو خویندكارى دىكە له ژوورەكەى بوون، ئۆقرەى نەما، دەبیت كیبن، چۆن بتوانیت له ژوورىكى سى خویندكاریدا كاتى خویندەوہ و بەدواداچوونەكانى فەراھەم بكات. بەشە ناوخویەكە كەوتبوویە پشتى زانكۆوہ، دوور نەبوو، بەپى پۆیشت. سەرپەرشتیاری بالەخانەكە پیشىكەوت، ژوورەكەى پیشاندا. كلیلىكى دایە دەستى، رېنمایىەكان لەسەر دەرگای ژوورەكە ھەلواسرابوون، بوو خویندكار نییە، جگەرە بکیشیت، مەى بخواتەوہ، شەوان دواى كاتژمىر يانزە دەرگا دادەخریت، پاكوخاوینى چىشتخانە و ژوورەكان لە ئەستوى خویندكارە، كۆى رېنمایىەكانى خویندەوہ، بە دیسپلینىكى باشى زانین.

سى قەرەویلە له ژوورەكەدا، چىشتخانەى ئەو نھۆمە لەیەك شوین بوو، كابينە كابينە جیاكرا بوو، ژمارەى ژوورەكان و ژمارەى كابينەكان دیاریكرا بوو. ریزىك گەرماو و دەستشۆرى، لەگەل ئەدەبخانە. كەلوپەلەكانى لە نزىك قەرەویلەىەك دانا. خەرىكى چاكکردنى جىگەكەى بوو، دوو خویندكارەكە خۆيانكرد بە ژووردا. یەکیان لاوازیكى بالابەرن،

یہ کیان کہ میٹک لوتی دریٺ، سلاویان کرد، له دهره وهی شارها تبوون، بهه مان شیوه که لوپه له کانیاں دانا، سه رقالی جیگا چاک کردن بوون، ته ماشای ده کردن بزانیٺ له ناو جانتا که یان کتیب دهره هینن یان نا، یہ کی کتیبیک و نامیلکه یہ کیان پیبوو. له سهر قهره ویله کانیاں پالکه وتن، بونی قاچی یہ کتیکیان ده هات. له نیوان خویاندا چه چپیکیان کرد، پیده چوو هه قاله که ی به ویتری گووتیبیت: قاچت بشو. هه لسا چوو یہ دهره وه، پاش که میٹک گه رایه وه.

ژووره که بیده نگ، ئاپو کتیبیک کی گرتبوو به دهستییه وه دهیخوینده وه، به لاچاویک سه رنجی لای دوو گه نجه که بوو. یہ کیان نامیلکه که ی به رز کرده وه، له سهری نووسرابوو مانیفیستی نوئ. زانی چه پن، پرساری ناوی لیکر دن، یہ کیان ناوی جه میل بوو، له مالباتی بایه که کان، ئه ویتریان دوران، له کالکانه کان بوو. دوو گه نجی چه پ، یہ کیان کرمانج. که وتنه پرسیار کردن له یہ کتری، ناو و شوینی یہ کتریان زانی، ئاپو خوی پیناسان دن. له باره ی چه پ و گروپه کانه وه هه ندیک زانیاریان خسته روو. سی چه پی نوئ له ناو ژووریکدا، به لام ئاشنایی ته واویان له بیرکردنه وه یه کدی نه بوو. به شیوازه دیسپلینه که ی خوی، داوای کرد پینمایی بو ژووره که دابنریٺ و پیکه وه جیبه جیی بکن، قبولیان کرد، بیریان نه ده کرده وه هینده رژد بیت له بریاره کاند.

شهوی یہ که م قسه یہ ک نه کرا شایه نی باس بیت. به یانییه که ی چوو بو زانکو، هه وشه ی کولیتی یاسا زور گه وره بوو. دوو گه نجه که دهرکه وتن، ته ماشای ده کردن بزانیٺ له گه ل کی ئاشنان و شیوازی مامه له کردنیان به دهوروبه ر چونه. قورس و بیده نگ، کتیبیک به بن بالیانه وه، له گوشه یہ ک دانیشن. دوو خویندکار چوونه لایانه وه، چاوی له سهر لا نه دان. دهیه ویست باشتر بیان ناسیت. به شی سیاست خویندکاری زوری لیبوو، به وینه ی چینه کانی دیکه، خویندکار و ماموستا دابه ش بوو بوون

بەسەر چەپ و كۆمارىيەكاندا. مامۇستاكەن ھەولياندەدا خويندكارەكان بۇ بىروباوھەرى خۇيان پراكتىشن. ئالۋىيەكانى ناو توركىيا بەردەوام تەشەنەى دەسەند. نارەزايەتى و بەياننامە و خۇپپىشاندان نەدەبەرايەو. بچوكتىرەن ھەلەى سىياسى و ئابوورى، شەقامەكانى پەردەكردەو. پۇلىس و جەندرمە لە ئامادەباشىدا، ھۆلى پەرلەمان بوو بە ھۆلى شەرە بۇكس و قسە وتەن بەيەكتەر و تۆمەتباركردن. شەقام بەھەمان شىو، رۇژنامە و دىدارە سىياسىيەكان تا ئاستى دەستەردن بۇ خىزان و خانەوادەى يەكتەرى سنوورىيان تىدەپەراندا.

دۇخىكى ئالۋى ناپوون. چىنى سەرمایەدار و دوكاندار و كاسبى ناو بازارەكان بىزار. پەر بەدەمى خۇيان ھاوارىيان دەكرد يەكلایى بکەنەو و يەكىكتەن بەسەر يەكىكى دىكەتاندا سەركەوئیت و كوتایى بەو ئالۋىيە بەئىن. بازارىيان نەمابوو، تەنانتە بازارگانە گەرەكان نەياندەوئىرا كالای زور بەئىن، دەترسان ساغ نەبىتەو و بکەونە ژىر قەرزەو. زىندانەكان پەرکراپوون لە خەلكانى نارەزايى، بەردەم دادگان پەر لە خزم و ناسراوى دەستگىرکراوەكان. ھىزە چەكدارەكان لە شارە بچوگەكاندا بلأوھىيان پى كرا، بەلام شارە گەرەكان پۇلىس و دەزگا سىخوپیيەكان سەرپشكراپوون بۇ ئارام كەردنەو. بەشى سىياسى زانكوى ئەنقەرە يەكىك لەو بەشانە بوو چاودىرپىيەكى توند دەكرا، كەسە سىخوپیەكان، چ لە مامۇستا و چ لە خويندكار خزابوونە ناویيەو، بە بەشىكى مەترسىدارىيان دەزانى. ھەفتانە كۆپى تىندا دەكرا، كۆمارىيەكان و چەپەكان كۆدەبوونەو، قسەيان دەكرد و لەناو ھۆلەكەدا خويندكاران ھەلدەستانەو ھەجوابىيان دەدانەو، دەبوو ناكۆكى و شەرە قسە، پەلاماردانى يەكتەرى و جنىودان.

ھەفتەى يەكەم بەتەنیا دادەنىشت، لە ژوورەكەى بەشە ناوخۇبى بە تەنیا پالەكەوت و دەخويندەو، ئەركەكانى چۆن نووسراپوون

جیبه جیتی ده کردن، پاکو خاوین و به و یقار، بیده نگ و نه رم. جه میل و دوران پرسسیاریان نه کردایه، قسه ی نه ده کرد. په له ی نه بوو، چاودیری دیوخه که و ده و روبه ری ده کرد، له هزریدا به ره و کامل بوون ههنگاوی دهنا، تا ئاستیک لای پروونبوو له کویتوه دهست پیبکات و چی بکات. شه ره فنا مه ی ته واو کرد، بیروکه ی میرنشینی هه لسه نگاند، ره که خیله کییه کانی و دنیا سنوورداره که ی، خو به ستنه وه به ده ره وه و خو بالاده سترکردن به سهر ناوه وه. نه بوونی دیسپلین و نه بوونی هیژیکی سهر بازی توکمه. دنیا بینی تا ئاستی قه له مره وی میرنشینی و خو به پاشا زانین. رازی کردنی تورک و عه جه م و شانازی کردن به بیگانه وه. چه ندین خال له هزریدا گه لاله بوون له سهر قونای میره کان.

دوای وانه ی میژووی سیاسی، له هه وشه ی زانکو له بن سنه و به ریک پالی دابووه وه. دوران و جه میک له گه ل گه نجیکی دیکه چوونه لایه وه، گه نه که ناوی موراد بوو، جوان و بالابهرن، قژیکی خاوی هه بوو لای دابووه. کرمانجیک به پیسته ئه سمه ره که یه وه ده ناسرایه وه. ریزی گرتن و له به ریان هه لسه یه وه. خستیانه ناو گفتوگووه، کومه لیک پرسسی و روژاند سی گه نه که به لایانه وه تازه بوو. هه والیان پیدا هه فته ی داهاتوو ماهیر چایان سهردانی زانکو دهکات و کوپی هه یه، دلخوشبوو، ده میک بوو ئاره زووی دیداری ده کرد. له بهر خو یه وه ده یگوت: «ئه ستیره ی کو ی گروه چه په کان وا دیته ناو هه وشه ی زانکو وه، ئه وه هه لیک ی گرنگه و ده بیت له دهستی نه ده م.»

پرسسیاری شیوازی چه پبوونی کرد، پرسسیاری کورد و میژووه که ی، سی گه نه که به پی ئاستی خو یان وه لامیان دایه وه. پرسسیاری چایانی لیکردن چون بیری لیده که نه وه، به چه پیکی شو ر شگیر ستایشکرا، به لام ئاپو خالیکی دیکه ی به هه ند زانی له بیر کردنه وه ی چایاندا، ئه ویش «خالی گه لان، شوناسه کان، زمان و کولتوو ره کان، له ناو سیسته می

یەكسانیدا جینگەیان دەبیتەو. هزری ئەو چەپە توانای قبولکردنی گەلی دەرهووی تورکی هەیه، درهوشاوووی ئەو شوپشگێرە لەو خالەو دەست پێدەكات. «پێدەچوو سێ هەقالە نوێیەكە ئاگیان لەو وتارە كورتە نەبووبیت، كاتی خۆی لە ئەستەنبول لە یەكێك لە پۆژنامەكان لەسەر پرسى كورد بۆ شروۆقەى گوتاری چایان بلاوی كردهو.

كەسایەتی سێ گەنجەكەى پێ باشبوو، خەمی گەیشتن بە زانیاری و هوشیاربوونەووی تیدا بینین. لەو گرنگتر لە بیرکردنەوكانیاندا سلیان نەكردەو و دەیانداوند بۆئەووی زیاتر لەسەر پرسەكان قسە بكات. ئومیدەواربوو، هاتوووتە شوینیک خەریكە ئەو كەسانەى دەستدەكەویت بە دواياندا دەگەرێ. هەفتەى یەكەم بە چەرى لەناو گفتوگۆدا بوون، جەمیلی بە تاشە بەرد چواند، كە پێویستە بە ئاسوودەى خۆت بدەیتە پالى. دورانى بە گەپیدەیهك ویتاكرد، كەیفی بە گەران و پشكنین دیت، بزانیت ژیان و دنیا چۆنە. مورادی بەو كەسە دەبینی، لەناو ئاگرەكەدا بۆ چیلکەیهك دەگەریت نەسوتاییت و دەرى بهینیت بلێ: هیتستا ئەمە نەسوتاو. هەقالەكانى سەرسام بوون بە شیوازی قسەكردن و هەلسوكەوتی.

ماهیر چایان گەیشت، هۆلەكە پرپوو، ئاپۆ و سێ هەقالەكەى لە پێشەو دەنایشتن، گەنجە چەپەكان و مامۆستا چەپەكان بەشى پێشەو بیان گرت، كۆمارییهكان لە دواو. چایان بە ئارامیی كەوتە شیکردنەووی دۆخی تورکیا، دۆخی دەسلالات و چینەكان، دۆخی ئایندهى گەل و نەتەوەكانى دیکەى ناو نەخشەى جوگرافیا، كاتیک باسى ئەرمەن و كوردهكانى كرد، نەك هەر كۆمارییهكان، بەشیک لە چەپەكان كوردیان بە هاواركردن. نەیاندهتوانی گەلى دیکە بینن. لە كۆتایی كۆرەكەیدا رینگە درا قسە بكریت، ئاپۆ دەستی بەرزكردەو، بانگرایە سەرسەكۆكە، كۆمەلیك پرسىاری وروژاند، كۆمەلیك سەرنجی لە قسەكانى چایان

خسته پرو. هینده به قولى و وردى دهدوا، نه یهیتشت دانیشیت، یارمه تی لیخواست له شوینی خوی بمینیتته وه وهلامی بداته وه، گهر سه رنجی دیکه ی له سه ر قسه کانی هه بوو، پیکه وه بکه ونه گفتوگو وه.

کۆره که گۆرا، بوو به گفتوگۆی ئاپۆ و چایان. له سه ر پرسى کورد و سیستهمى چه پ، چینی هه ژار و چینی بۆرجواز. ژيانى گوند و ژيانى شار، داهاتووی چه پ و داهاتووی کۆماریه کان. له ناو هۆله که تاویک بیدهنگی و تاویک هاتوهاوار دروستبوو. له و جینگایانه ی ئاپۆ گفتوگۆکه ی راده کیشا بو کورد و تراژیدیاکان، به تایبته دیرسیم و کۆمار، ئیدی هۆله که ده شله قا، چایان ده یکیشا به میزه که دا بیدهنگ بن. دواى گفتوگۆکه یان، مامۆستایه ک و خویندکاریک به توندی هیرشیان کرده سه ر بۆچوونه کانی، ویستی هه لسیته وه وه لامیان بداته وه، چایان داینیشانده وه و خوی وه لامی دانه وه.

کۆره که ته واو بوو، هه شامات خویان له چایان نزیک کرده وه سلاویتی لیکهن، داواى ئاپۆی کرد، رۆیشته لایه وه، به لیتنی پیدا بو باشترکردنی بیروکه کانی له سه ر پرسى چه پ له تورکیا، به زووترین کات کتیبی سه رمایه ی مارکسی بو ده نیریت. به واژوی خوی کتیبه که ی بو نارد، گه یشته ده ستی، کلاسه کانی جیهیتشتوو گه رایه وه ژووره که، به سه ر کتیبه که وه که وت، به بی نانخواردن و چا خواردن شه و و رۆژیک هه لنه سایه وه، وه لامی هه قاله کانی نه ده دایه وه. به رگی یه که می ته واو کرد، له ته نیشته سه ری داینا و به دوران کالکانی گووت: «هه قال ئیدی کتیبه ئایینه کان ناخوینمه وه، ئەم کتیبه ئەو درزانەم بو پرده کاته وه کتیبه کانی دیکه بۆیان پر نه ده کردم وه. هه قال چیرۆکی په یامبه ره کان چیرۆکیکه به بی هه لسه نگاندى ئابووری، چینه کان، ناتوانین ده قه کانیا ن هه لسه نگینین. بو ئەوه ی ده قه ئایینه کان بناسین، گرنگه چینه کان و بونیاده ئابووریه که بناسین. نیگای قولى په یامبه ران له سه ر چینه کان و

ئابووری نیشته ته وه. «کتیبه که ی ته واو کرد، هه قالانی هاندا بیخویننه وه و بکه ونه گفتوگو له سهری. له ناو سه رمایه ی مارکسدا بوون، عه لی قه یتان ده رکه وت. له جاران قشتر، سمیله کانی رهش، هاتبوونه ناو ده می، گالته و پیکه نینی لینه ده برآ، گورجوگول و وریا. ناساندی به هه قاله کانی، چ ناساندنیک: «ئه م عه لیه، به گالته وه هاته ناو ژیان، ئیستا تیده کوشیت ژیان نه یکات به گالته:» هه قاله کان پیکه نین. ئیواره که ی به بونه ی هاتنه وه ی هه قاله دیرینه که ی، چوارقولی پیاسه یه کی ناو بازارپان کرد، سهردانی کتیبخانه کان، بینینی چاپخانه ی چه په کان، هینانه وه ی کومه لیک رۆژنامه و گوڤاری چه پ، قسه کردن، خواردنی له فه یه ک له سهر عه ره بانه ی قه راخ شه قامه کان، خویندنه وه ی دروشمه کانی سهر دیواره کان، سهرکردنی روخساری دوکانداره کان، گوینگرتن له هاواری ده ست فرۆشه کان. هیواش هه نگاو نان و، هه ندیکجار دوو_دوو پیکه وه رۆیشتن و باسکردنی بابه تیکی تایبته. دره نگیگ گه رانه وه.

ژووره که ی موراد که وتبوویه نهومی خواره وه. عه لی له به شه ناوخویه کی دیکه بوو، شه و پینچ قولی چوونه ژووره که ی ئاپو. گفتوگو و سهرنجدان تا به یانی دریزه ی کیشا. ئاپو چاوه رپی کاری گه وره ی له گروه چه په کان نه ده کرد، لاوازییه که یانی ده گه پرانده وه بۆ دابه شبوون و یه کتر قبول نه کردنیان. کۆله که هزرییه کانی کۆی گروه کان له سهر بنه مای فه لسه فه ی مارکس بوو، به لام لینینییه کان و ترۆتسکییه کان و مارکسییه کان و ستالینییه کان جیاواز له سیسته می به رپوه بردن و چینه کانیان ده روانی. گروه پیکی دیکه دروست بوو بوون داوای چه پیکی تورکییان ده کرد، چه پیک بیت له سهر بنه ما کومه لایه تی و کلتوورییه کانی تورک دونیابینی خۆی بخاته روو. به لام له خۆپیشاندانه کاندای زوربه یان به شداریان ده کرد، هه رگروه و هه ولی ده دا خۆپیشاندانه که به و ئاراسته یه دا بیات، دروشمه کانی خۆی بکات به شا دروشم و به دوایدا بگوترینه وه.

هەر له وی گه لاله ی گروپینکیان کرد، دوران کیشهی نه بوو، پرسى
ئهو گروپه چه قى بیرکردنه وه کانی له سه ر کورد خو ی هه لده چنى،
سى کورده که ی دیکه به بی وهستان به بیروکه که رازی بوون. ئاپۆ
وهک مامۆستایه ک له ناویاندا ده رکه وت، پرسورایان پی ده کرد و چ
کتیبیکى پیشنیاز بکردایه ده یانخوینده وه. گه ر هه نگاوێک له دووریانه وه
ته ماشات بکردنایه، زیاتر له گروپینکی خوینهر ده چوون، نهک سیاسى
و چالاکی ناو شه قامه کان، ئهو فه زایه ی بۆی دروستکردبوون، کتیبى
کردبوو به خوانیک بۆ کۆکردنه وه یان، خوانى کتیب و هوشیاری و
گفتوگۆ و تیگه یشتنى کرد به بنه وانیک، بۆ گه شه کردنى گروپه که.

ئەرکی ژوورەكە گۆرا بۆ كنه كىردن و ھەلسەنگاندن. خويندەنە وە و گەپان، دابەشكردنى كاتەكان و زانكۆ، بەشدارى نارەزايەتى و چاودىرى دۇخى كۆمەلەيەتى و سىياسى، دەست بەرنەدان لە شەقام و ئاگاداربوون لە ھەلە نەكردن. ئاپۆ سەرەتاي دانىشتنەكەى بە رستەيەك دەستپىكرد: «وەك كەرويشكىكى سەرکەش لەناو كىلگەى تانجىيەكانى ئاغادا، بەشوين ژياندا دەگەپىين.» پىويستە كاربەكن، دەست لە خۆھوشياربوونەو ھەلنەگرن، ھەنگاوە ھەلە و راستەكان بناسنەو. پىنج خويندكارەكە پەيوەندىيەكانيان فراواندەكرد بۆ ناسىنى كەسانى دىكە. ئەمما بەشئوازي باش ھەلسەنگاندن، دۇخەكە لە ئاستىكدا نەبوو متمانە بەھەموو كەس بكن، رابەرەكەيان وريا و بەھەست، سەرەتا رايدەكىشان بۆ تىگەيشتن لە پرسەكان، پاشان لەناو پووداوەكاندا ئەركى پىدەدان بۆئەو ھى لە كەسايەتییان تىبگات. متمانەكە دروست بوو، دەرگای نەينىيەكان كرانەو، تا ئاستىك بۆيان دەرکەوت ئاپۆ بەرەو چ ئاراستەيەكیان دەبات. ئامادە نەبوون گروپەكەيان تىكەل بە گروپەكانى دىكە بكن.

لە كۆتا وەرزی يەكەمى خويندەن، ماھىرچاىان كوژرا، چىرۆكى جىاجيا لەسەر كوژرانەكەى بلاوبوونەو، ئەستىرەى كۆى گروپەكان

له پروداوئىكدا له ناوبرا، به ياننامه كان و پروژنامه نووسه كان كوشتنه كه يان خسته ئهستوى كۆمارييه كان، هه ندىك له چه په كانى دىكه باسيان له گورگه بۆره كان ده كرد، ده ولت پروونكر دنه وهى نه دا، شه قام جولايه وه. به شيوه يه كى فراوانتر و گه وره تر، داواى بكوژيان ده كرد، وهزاره تى ناوخو پروونكر دنه وه يه كى لاوازى ده ركرد، گوايه شوين پيى بكوژيان هه لگرتووه. ئاپو به پيچه وانهى هه ردوولا، به نه خشه يه كى سه ره تايى ده زانى، بۆ كوشتنى زۆر كه سى دىكه و ئاشكرانه كردنى بكوژ. له شاره كانى دىكه ي توركييا، كرده كان دووباره بوونه وه و به هه مان شيوه بكوژ ناديار ده مايه وه.

سه رده ميكي دىكه ده ستى پيكرد. له خو پيشاندا نه گه وره كه ي ئه نقه ره بۆ مه رگى پاله وانه كه، بريارياندا به شدارى بكه ن. رۆيشتنه ناويانه وه، سه ره تا به دروشم، ريگه يان پي درا به نوينه رايه تى گروهه كه وه قسه بكه ن، له سه ر سه كۆي به رپوه به ران، ئاپو وتاريكى له سه ر دۆخى كۆمار و كۆمه لگه پيشكesh كرد. پرسته ي كورت و به كاتيكي كه م، له سه ر سه كۆكه وه ته ماشاي شه قامه كه ي ده كرد هه زاران خه لك به هه زاران دروشمى جياوازه وه به پيوه وه ستابوون. پيش كۆتايى هاتنى خو پيشاندا ن، گرژى تي كه وت، ده ولت به هيزى زۆره وه هه ليكوتايه سه ريان، بريندار و گيراو له ناوياندا هه بوو. گروهه كه هه ولياندا شوينيكي ئارام بدۆزنه وه، له ناو كۆلانيكدا ده رچوون، چاوديريى كرابوون، له گه رانه وه ياندا دابه شبوون، يه ك_ يه ك خويان كرده وه به به شه ناخوييه كه دا. پوليس و جه ندرمه هه ليكوتايه سه ريان، ئاپويان ده ستگير كرد. چاره كه ي دىكه يان نه ناسيه وه، ئه م ما گوتارده ره كه يان ده ويست.

خستيانه ناو ئوتۆمبيليكى بچوكى پوليسه وه، براهه بنكه ي پوليس، له گه ل كۆمه ليك گيراويتر بۆ زيندان. له زيندانى ماماك دا يان به زاند.

زىندانىكى گەورە، زۆربەى ژوور و ھۆلەكانى پىركرابوون لە چەپە دەستگىركراوھەكان. دىوارى زىندانەكە بە دروشم و وىنەى ماھىر چاين داپۇشرايوو. پاسەوانى داربەدەست، دىوارى بەرز، تەلى دىركاوى بەسەر دىوارەكانەو، بەتۆكمەيى چاودىرى دەكران، ھىندە دەستگىركراوى تىدابوو، شەوان بە سەرە دەخەوتن، شوين نەدەبوويەو. كاتى نانخواردن بەشىك بەريان نەدەكەوت.

دووبەرە دروست بوون، بەرەى پەشىمان بوونەو، بەرەى بەرگىکردن، ئاپۇ لەبەرەى دووھەم بوو. زىندانى بە سەنگەر دەبىنى، دەرەوھى سەنگەرەكە دوژمن و سىستەمە، دەيەوئىت لەناويدا گىرۆدەيان بىكات، ئىرادەيان بىروخىئىت، كەسايەتتيان بىگۆرپىت. سەنگەرئىكە زىندانى كراو بەبى چەك تىيدا دانراو، تەنھا كۆمەلىك بەھاو باوەر چەكئىتەى، گەر ئەوانە لەدەست بدات، لە شۆرشگىرەو دەگۆرپىت بۆ دەسەلات خواز. بەشىك لە چەپەكان لە پرسى زىندان تىنەگەشىتبوون، بەشىكى دىكەيان بە پۇخىكى شۆرشگىرانەو خۇيان دەخستە ناو بازنى ئازاردانىكەو، بەبى لىكۆلىنەو و ئامانجىكى گرنگ، بەلام ئاپۇ، سەرنجى دەدا لە دۇخى زىندان و دەسەلات تىبگات، بزانىت ھىزى شۆرشگىر و ھىزى زىندان لە بەرامبەرى چىدايە؟ بۆچى زىندان ترسناكە؟ دەسەلات زىندان بۆ بەكاردەھىئىت؟ دەيەوئىت نارەزايەتى و شۆرش لە زىندانەو چ مانايەكى دىكەيان پىيدات.

لەناو زىنداندا گروپىكى راھىنا بىر لە زىندان بىكەنەو. دوژمنەكە لەبەردەم دەرگايە، بە دىوار، سزادان، ھەرەشەکردن، كەم نانى، نەبوونى شوينى باش بۆ خۇشۆردن، ھىنانى كەسى لاواز بۇناو زىندانىيەكان، تىكەلكردن بە دز و ھەرچى و پەرچى، چەندىن پىگەى دىكە دەگرىتە بەر، ھەتاكو دۇخىك دروستبىكات كەسى ناو زىندان بەخۇيدا بچىتەو، ئىرادەى بداتە دەست زىندانەوانەكان و، لەو بىرۆكانە پەشىمان بىتتەو

پېش زىندان لەناو ژيانيدا ھەببوون. بە بەرنامەيەكى تۆكمەو ھەگەل گروپەكەيدا لە گۆشەيەك مانەو ھەولياندا بەشەكەيان ژاوەژاوى كەمبەيت، گەتوگۆ لەسەر پەرسەكان بەكەن، شىوازى خۆشۆردن و چوونە سەرئاو، شىوازى نان خواردن و پاكوخاوينى، بەكەن بەبەرنامەيەك پېكەو ھە سوودى لىببىنن. زەحمەتتەيەكى زۆرى كېشا، توانى بەنيو ھە مانگىك لەو بەشەدا پەرسىپەكان بەگەيەنئە ئامانج. زىندانىيەكان لەو ھە دلىابوون، گەر پەرسىپەكان جىبەجى نەكەن، ھەك كۆى بەشەكانى دىكە لەناو گەرەلاوژى و ژيانىكدا دەمىننەو، چ لەپرووى تەندروسىتتەو، چ لەپرووى بەرگە گرتنەو توشى شىواندن دەبن.

چوارھەقالەكەى لە دەرەو ھەريشان. بۆ پىزگرتنى پەرسىپەكانى خۆيان لەسەر خويندەنەو ھە خۆپەرورەدەكردن فەرامۆش نەكرد، ھەلۆھەداى گەرپان بەشوينىدا. دواى بىست پوژ زانىيان لە چ زىندانىكە، ھەولياندا سەردانى بەكەن. دوو لە مامۆستاكانى بەشى سىياسەت، كە چەپ بوون، ھاوكارىيان كردن، مانگى يەكەم پىگە نەدرا بىبىنن. تەنانەت پىگە نەدرا جلوبەرگ و كىتەبى بۆ بنىرن. كەسى واىان نەدەناسى كارىكەيان بۆ بكات.

لەو ماوھەيدا، دوو كەسى دىكە ھاتنە ناو گروپەكەيانەو، كەسىرە و شاھىن. يەكەيان كچە توركىكى چەپ، لەناو گروپىكى دىكەو ھە خۆى گواستبوو ھەو بۆ ناو ئەو گروپە. شاھىن گەنجىكى ملپان، قزىكى كەم لايدا بوو ھەو، لەناو ھەراستى قزى پەلەيەكى سىپى دەرەكەوت. كە دەرپوى بەرپىگادا سەرى خۆى نەويدەكرد، سەرىكى لاكىشەيى ھەبوو پىنى ھەلنەدەگىرا، وركىكى زل، بەگالتە و سوكايەتى پىكردنەو ھە باسى لە گروپ و دەستە و كارەكتەرە چەپەكانى دىكە دەكرد. يەك دووجار شكاندىان كە ناپىت بەو زمانە نزمەو ھە لەسەر ھەقالانى دىكە قسە بكات، سوودى نەبوو، لە بنەمالەيەك ھاتبوو ھە دەرەو، خالوانى سەركز و مشەخۆر،

ھەولدىر بۇ پازىكردىنى دلى دەسەلاتدارەكان. پەرودەردەيان بەستراپوور بە زمانىكى نزمەو، تەواوى بنەما ئاكارىيەكانيان لەبىرکردبوو، لە پىناو نىكبوونەو لە پىاوانى ناو دەسەلات، تەنانەت راپورتىان دەنووسى، خۇيان خزاندىبوو ناو مىدىياكانەو، بە لاوازیيەكى زۆرەو پووبەرووى ھەموو نارەزايەتییەك قسەيان دەکرد. شاھىن بەو ئاستە بنەمالەییەو وینەيەكى دیکەى خۇى پىشاندەدا، گوايە چەپە و نايەوئیت لە خالوانى بچىت، گوايە مەيلى كىتیبى ھەيە و دژى سىستەمى دەسەلاتە، چەپ بوون كەسايەتییە گرگنەكەى چارە نەکردبوو، ھەر فرسەتییكى بۇ بلوايە، سەر تۆمەت و سوکايەتى بە دەوروبەرى دەکرد، عەلى قەيتان بە پىكەننەو دەيگوت: «گەر ئاپۇ لىرەبايە، بەچەند قسەيەكى پتەو دەيکرد بە مرؤف، يان پالىكى پتوئەدەناو دەيناردەو بۇناو گوماوى بنەمالەكەى.» رەخنەى زۆريان دەکرد، لە پرەنسىپەكان لايدەدا، ماناي ھەقالىيەتى بۇ گرنگ نەبوو، ھەزى لىبوو ناوى خۇى بىيىستىتەو، شەيداي دەركەوتن ناخى پىرکردبوو لە گرىى گەرە. ھەقالىيەتى بە پلىكانەيەك دەبىنى بەسەرياندا سەرکەوئیت، كەسىكى خالى و زۆر بلى، جرتوفرتكەر.

ھەولیدەدا گروپەكە سەرقال بکات بە شتى بچوکەو، دونياكەى گەرە نەبوو. لە مانگى دووھەمدا ئاگادارىنامەيەکیان پىدا، گەر خۇى چاک نەكات، پىويستە بچىتە دەرەو، بەلىنى خۇ گۆرپىنى دا. وینەيەكى دیکەى بۇخۇى خستە بەرچا، گوايە دەخوئىتەو و خەرىكى لىكۆلینەو، بەياننامە و كىتیبە دیارىكراوكان بوونەتە خۇراكى ژيانى، كاتى دەكەوتە باسى رۆژنامەيەك، يان وتارىك، بە زمانە پۇخل و تۆمەتاووییەكەى، لەبرى قسەکردن لەسەر بابەتەكە، دەكەوتە قسەکردن لەسەر بەرپتوئەبەرانى رۆژنامەكە و وتار نووسەكە. گروپەكە پنى پەرىشان بوون، ئاخىرى جەمىل، تاشە بەردەكە، خۇى نەگرت، بە زمانىكى توند، وەلامى دايەو و مشتەكۆلەى بەكارھىنا، سنوورپكى پتەوى بۇ دانا و دوابرىارى لەسەردا.

سەرە لاکیشەییە کە ی خۆی داخستوو دانیشتنە کە ی بە جیهیشت. ماوێهە ک دیارنە ما، چاوەرێ نە بوون بگەرێتە وە. لە گەل کە سیرە گەراییە وە، داوای لیبوردنی کرد لە وە ی پوویداو. کتیبیک لە بندهستیدا. خۆی هەلقورتاندهو، لە هەموو بابەتیکدا قسە ی دەکرد، مورا بە زمانە نەرمە کە ی: «هەقال، مەرج نییە بابەتیک زانیاری و هوشیاریت لە سەری نییە، قسە ی تیدا بکەیت.» لە بەر بەرپیزی کە سیرە نەیاندهو یست دەریبکە نە وە، شیواز و روخساری دەگوێری، هەتا کو خۆی رایشنا لە گە لیان. بیدەنگی و گوێگرتنی بە تەکنیکی نوێ زانی بو شوینکردنە وە ی. هەقالان هەولیاندا ئاپو ببینن، هەولە کە یان سەریگرت. عەلی قەیتان و دوران کالکان، جلوبەرگ و دوو کتیبی میژوو، نە ک کتیب فیکری، بۆیان برد، نیو کاتژمیر ماوێهە یان هەبوو، دانیشتن، هەوالی گروپە کە ی پرسسی، چی لە توانایاندا بوو بۆیان باسکرد. تیگە یشتنیکی نوێی خستە روو: «زیندان بیروکە یەکی گرنگی پیدام، نمونە ی دوو بەش دەخەمە روو. بەشیکی بە پرهنسیپ و بەشیکی حەشامات، لەم دوو بەشەدا تەنها ریگا بوو رووبەر روو بوونە وە ی سیستەمی کۆمار، خو ریکخستە. کە وایە خو ریکخستن بە بنە ما وەر بگرن. تەماشاکەن، شوێرشەکانی کوردی باکوور، شوێرشێ ئاگرین، شیخ سەعید، سەید رەزا، شوێرشەگە لیکی بە هیژبوون، مروقی پالەوان و ئازیان هەبوو، هیژیان هەبوو، تا مردن هەنگاویان دەنا، بەلام خالی لاوازی ئەو شوێرشانە نەبوونی ریکخستن بوو، گەل دەبییت ریکبخریت. دوژمن سیستەمە، دامەزراوە یە، ریکخراوە، بە شیواوی ناتوانی رووبەر رووی ببیتە وە، دەبییت بە هەمان میکانیزمی ئەو خۆت ریکبخریت. ناو زیندان لە دوو بەشە کە باشتر هیژی خو ریکخستەم بو دەردەخات. بەشی ئیمە تا ئاستیک ریکخراوە، پرهنسیپی بوخۆی داناو، ژیانیکی ئاسانتر و پتەوترمان دروستکردو، دەزانین لە گەل دەسە لاتدا چون بچولێنە وە، کو ئامانجیکمان هە یە، زیندانییەکانی ئەم بەشە وە ک بەشە شیواوەکانی

دیکه ئیراده‌یان له ده‌ست ناده‌ن په‌شیمان نامه بنووسن، له‌کاتینکا هه‌مان مامه‌له‌مان له‌گه‌ل ده‌که‌ن، جیاوازییه‌که‌ ته‌نها خو رینکخسته، خوتان رینکخه‌ن، زناری پته‌و پته‌و دروست بکه‌ن، په‌له‌کردنی ناوی، هوشیارانه.»

په‌یامه‌که‌یان وه‌رگرت، گه‌رانه‌وه، تاوتوییانکرد بازنه‌ی گروه‌ی فراوانتر بکه‌ن، دووانیان سه‌ردانی شاره کوردییه‌کان بکه‌ن، راپورتی خویان بنووسن و بگه‌رینه‌وه. دووانیان ئه‌رکی نزیک‌بوونه‌وه‌ی چه‌په‌پاکه‌کان، به‌تایبه‌ت کورده‌کانی ناو گروه‌ی‌کانیان له‌ ئه‌ستو گرت. یه‌کینکیان ئیداره‌ی گروه‌ی‌که‌ه. کۆتایی خویندنی سال نزیک بوویه‌وه، ده‌بایه‌ له‌به‌شه‌ ناوخۆیی بچنه‌ ده‌ره‌وه و هاوینه‌که‌ی شوینیک بگرن. که‌سیره به‌لینی شوینی پیدان، خانوویه‌کی ئاسایی له‌ یه‌کیک له‌ گه‌ره‌که‌کان. جه‌میل گومانی هه‌بوو، ده‌یه‌ویست باوک و خیزانی بناسیت. به‌ بی‌ پرسى ئه‌وان، که‌س نه‌یده‌زانی له‌ چ رینگه‌یه‌که‌وه مؤله‌تی دیداری ئاپۆی وه‌رگرتبوو.

سه‌ردانی کرد، ئاپۆ سه‌ری سوورما، هه‌قالان پیشتر ناویان هینابوو هاتوو ته‌ ناو گروه‌ی‌که‌وه، به‌لام جینگای پرسیاربوو بو به‌ته‌نیا هاتوو. له‌سه‌ر میزیک به‌رامبه‌ر یه‌ک دانیشتن. یه‌کتریان ناسی، به‌سۆزه‌وه ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد. که‌سیره هینده‌ ئاپۆ و شیوازی قسه‌کردن و پوخساری به‌دل بوو، نه‌یتوانی به‌ چاو هه‌لسوکه‌وت پیشانی نه‌دات سۆزی بۆی هه‌یه. ئاپۆ سه‌ره‌تا تینه‌گه‌یشت، به‌لام دواى چه‌ند سه‌یرکردنیکی نیازه‌که‌ی بۆ پروون بوویه‌وه. نالیم هه‌مان دۆخی هه‌بوو، ئه‌مما به‌ چاویکی چه‌زینه‌وه لیتی ده‌روانی. کچیکی ئه‌سمه‌ری بره‌وا به‌خو بوو، قزه‌ کاله‌کانی لادابوو یه‌وه، جگه‌ره‌ی ده‌کیتشا. پرسیارى زۆری ده‌کرد، به‌نیازی ناسینی ئاپۆ، له‌باره‌ی مالیان و گوندیان و شیوه‌ ژیانیانی ده‌پرسی. به‌سه‌رخۆیدا نه‌هینا، شیوازه‌که‌ی پۆلیسییه، چونکه‌

به مه به سستیکی دیکه وه رۆده چوو و ناو ژیانیه وه. دیداره که ته و او بو، چوو دهره وه، ههستی به لیدانی خیرای ترپه ی دلی ده کرد، خه یالی بو ئه وه ده چوو چون زیندانییه که بیته دهره وه و بیهینیتته ناو خیزانه که یه وه، چون دایبریت له و سه رکه شیانه و هیمن تر مامه له له گه ل دۆخه که بکات. ئاپۆ بیرری له سۆزه که ی کرده وه، وایدانا بۆیه به ته نیا هاتوو، تا کچه سۆزی خۆی بو دهربریت. گروهه که زانیان سه ردانی کرده، ره خنه یان لیگرت به بی پرس کاری سه رچلانه نه کات. کچه که باکی نه بوو، بو ئامانجی خۆی ده گه را، له ئامانجه که ی نزیک که و تبوویه وه.

دۆخی تورکیا تا ده هات زیاتر ده شیوا، له شاره کانی دیکه، چه په ده مامک پۆشه کان شه وان په لاماری بنکه ی پۆلس و کارگه کان و که سه ده ستنیشانکراوه کانیاں ده دا. گورگه بۆره کان بۆشاییه که یان قۆسته وه، له گه ل ژه نه را له گه وره کان ریککه وتن. کوشتن له تاریکیدا ئه رکی گورگه بۆره کان بوو، کاتیک پۆلیس بکوژنکی ده دۆزییه وه، به فه رمانی ژه نه را له کان که یسه که ئالوگۆری پیده کرا. پۆلیس ده سه لاتی به سه ر سوپادا نه بوو، ده زگا سیخوره کان یارمه تی ژه نه را له کانیاں ده دا، پیکه وه ده یانویست تورکیا له و جیاوازییه پاک بکه نه وه. چاره سه ر کوشتن و له ناو بردنی که سه دیاره کانیاں بوو، که م رۆژ له یه کیک له شاره کاندایه پویده دا ئه رکی کوشتنیک جیبه جی نه که ن. ترس له شه قامدا بلا بوویه وه، ده نگۆی ئه وه ی ده ولت هاوکاری بکوژه کان ده کات، هینده ی که چه په کانی په رته وازه کرد.

به مه به سستیکی دیکه وه رۆده چوووه ناو ژیانیه وه. دیداره که ته و او بوو، چوووه دهره وه، ههستی به لیدانی خیرای ترپه ی دلی ده کرد، خه یالی بۆ ئه وه ده چووو چون زیندانییه که بیته دهره وه و بیهینیتته ناو خیزانه که یه وه، چون دایبریت له و سه رکه شیانه و هیمن تر مامه له له گه ل دۆخه که بکات. ئاپۆ بیرى له سۆزه که ی کرده وه، وایدانا بۆیه به ته نیا هاتوووه، تا کچه سۆزی خۆی بۆ دهربریت. گروهه که زانیان سه ردانی کرده وه، ره خنه یان لیگرت به بی پرس کاری سه رچلانه نه کات. کچه که باکی نه بوو، بۆ ئامانجی خۆی ده گه را، له ئامانجه که ی نزیک که وتبوویه وه.

دۆخی تورکیا تا ده هات زیاتر ده شیوا، له شاره کانی دیکه، چه په ده مامک پۆشه کان شه وان په لاماری بنکه ی پۆلس و کارگه کان و که سه ده ستینیشانکراوه کانیاں ده دا. گورگه بۆره کان بۆشاییه که یان قۆسته وه، له گه ل ژه نه راله گه وره کان ریکه وتن. کوشتن له تاریکیدا ئه رکی گورگه بۆره کان بوو، کاتیک پۆلیس بکوژیکى ده دۆزییه وه، به فه رمانی ژه نه راله کان که یسه که ئالوگۆری پیده کرا. پۆلیس ده سه لاتی به سه ر سوپادا نه بوو، ده زگا سیخوره کان یارمه تی ژه نه راله کانیاں ده دا، پیکه وه ده یانویست تورکیا له و جیاوازییه پاک بکه نه وه. چاره سه ر کوشتن و له ناو بردنی که سه دیاره کانیاں بوو، که م رۆژ له یه کیک له شاره کاندایا پرویده ده ئه رکی کوشتنیک جیبه جی نه که ن. ترس له شه قامدا بلاو بوویه وه، ده نگۆی ئه وه ی ده ولت هاوکاری بکوژه کان ده کات، هینده ی که چه په کانی په رته وازه کرد.

پاش حەوت مانگ لە زیندانی ماماگ ئازاد کرا، گەرایەو و ناو
 گروپەکە. مالی باوکی ئاگیان لینەبوو چی بەسەر شازادەکە ی شەو
 بەفرینەکیان هاتوو. پێگە ی نەدا هەقالان نامە بۆ مالەو و بنیرن،
 دەیزانی دایک و باوک و حەوای خوشکی پەریشان دەبن. لەو نامانە ی
 لە زیندانەو و پەوانە ی دەکردن، باسی خویندن و دۆخی زانکۆ و
 هەقالانی دەکرد، ئومید و دلخۆشیی دەدایە خیزانەکە ی. ئەو سال
 بەهۆی زیندانەو و لە خویندن دواکەوت، لە قۆرمی زانکۆدا هاتبوو:
 «ئەم خویندکارە بەشداری تاقیکردنەو وەکانی خولی کوتایی نەکردو
 لەوانەکاندا ئامادە نەبوو.» ناوی لەسەر لیستی کەوتووەکان، بە
 دیواری زانکۆو هەلواسرا.

لە مالە نوێیەکە، کە بە کرییان گرتبوو، هەفتە یەک مایەو و. خۆراک
 و پاک و خاوینی و خەوتن بە بەرنامە، پەنگو پوو ی بۆ گەران دەو
 کەسیرە خزمەتیک ی زۆری دەکرد، بە دەمەو و چوونەکە ی سەرنجی
 هەقالانی راکیشا. دۆخیکی دروستکرد، بتوانیت بە ئازادی و بەبی
 ترس هەستی خۆی دەربڕیت، ئاپۆ بە خوشحالییەو و پیشوازی لیکرد
 بەلام لەسەرەتای پەیوەندییەکەدا کۆمەلیک تیبینی کردە بنەمای دەست

پىكرنەكە، بە زامانىكى ئەدەبىيەتتە ھىزى خۇشەويستى و مەترسى پەيوەست بوونى پۈۈنكۈرۈۈۈ. نەمۇنەى داستانى مەم و زىنى ئەھمەدى خانى ھىنايەۈە: «تەماشاكە ھەقال... تۇ توركىت، ئاگات لەم داستانە نىيە. سەردەمى مىرەكان نووسراۈە، دەقىكە ھەلگىرى خويىندەۈە و شىرۈقەيە. دوو پالەۈانەكە خانەدانن، نووسەرەكە ناھوشيارانە نايانكات بەخانەدان، پىش داستانەكە، ھەمىشە لەناو چىرۈكەكانى ئىمەى كورددا، يان كچە شۈان بوۈە، يان كۈرە شۈان بوۈە و ھەزىيان لە شازادەيەك كوردە، بەلام خانى بونىادى ئەو بىرۈكەيە دەگۈرپىت، دەيانكات بە دوو خانەدان، خاۈەن كەسايەتى و بەشكۇ، خۇشەويستىيەكەيان بۇيەكتىرى، خۇشەويستىيە بۇ خاك، گەلەكەيان، بىرواكانيان، خۇشەويستى كاتىك ماناى ھەيە، پرسە گەرەكان بىنە ناوييەۈە. داستانەكەى ئىمە پەيوەستبوون بە مەترسى دەزانىت، مرقۇئىك پەيوەست دەبىت بە مرقۇئىكى ترەۈە و مەۈدایەكى ئازادى بۇ يەكتىر مەيسەرنەكەن، كەسايەتییەكەيان دەگۈرپىت. نابىت پەيوەست بوون كەسايەتییەكەمان بگۈرپىت.

ئەز تۇم قبولە لەناو خۇشەويستىيەكى مەزندا، تۇم قبول نىيە خۇت پەيوەستكەى بە مەۈە و كەسايەتى خۇت لەمندا بتوئىننەۈە، ئەۈكات نازانم لەگەل كى لەناو خۇشەويستىيەم. بەھەقالان بلى داستانەكەت بۇ بخويىننەۈە، بۇئەۈەى خۇشەويستى لەۈە بە گەرەتر بزانىت لەبەر مولكايەتى يەكتىرى وىران بكەين. ئەو جۈرە خۇشەويستى و پەيوەندىيەى كە ئىستا ھەيە، لە پىناۈ يەكتىر داگىر كىرنە، ئازادى بەۈە تىگەيشتوون سنوور بپەزىنن، لە كاتىكدا ئازادى واتە مرقۇئىكى ھوشيارى زۇر سىروشتى. لە گوندى مە، مرقۇئى ئازاد ھەنە، ھوشيار نىن، ئەمما مرقۇئىن، چونكە شار و پۇخلەۈاتەكانى سەردەم نەيتۈۈانىۈە كەسايەتییان بشىۈىننى. من لە پىناۈ گەشەكردنى مرقۇئىدا خۇشەويستى بە گىرنگ دەزانم. ۈەك خانى، خۇشەويستى دەكەمە مالىك، بۇ

هوشیارکردنه وهی گه لیک، بۆ پاککردنه وهی خۆم و ده وروبهرم له کاری به د.» پینه ده چوو که سیره تیگه یشتیبت، گوئی له ههسته کانی خۆی ده گرت، هۆگری بوو، له ناو خۆیدا له شه رینکدا بوو، چون ئه و پیاوه له و شوینه دا بگوازیته وه شوینیکی دیکه.

به ر له سه ردانیکردنی بۆ ماله وه، له گه ل گروپه که کۆبوویه وه، کۆمه لیک ده موچاوی نویی بینی. کچیکی لاوان، قژیکی لول، ده ست و قاچی باریک، ئه ژنۆکانی نووساندبوو به یه که وه، باوه شی پیندا کردبوون، چه ناکه ی خستبووه سه ر ئه ژنۆکانی. به شیوه دانیشته که یدا کزۆله و شه رمن ده رده که وت، تازه له باکووره وه هاتبوو، نه وه ی پاشماوه ی کۆمه لکوژییه که ی دیرسیم. له مال رایکردبوو، سه رنجی ئاپۆی راکیتشا، پرسیاوی ناوی لیکرد، ساکینه ی ناو بوو، داوای لیکرد «به و کزۆلییه دامه نیشه، تۆ هه قالی ئیمه ی، سه رت به رزکه وه، بروات به خۆت هه بیته.» ساکینه رارا، له بیشوینیدا هاتبوو بۆ ئه نقه ره، هه قالان دلایان خوشکرد، خه می شوینی نه بیته. کچیکی شوپشگیر، به هوشیاریه کی سه ره تاییه وه له گه ل کۆمه لیک گروپدا له خارپیت ده ستی پیکرد، به شداری کۆمه لیک خۆپیشاندانی کرد، که مال و خه یری ناسی. هه ردووکیان له مالیک ده ژیان نزیک مالی ئه وان، به ناوی خۆیندکارییه وه.

نانی بۆ ده بردن، ژووره که یان کاره بای نه بوو، به دزی دایک و باوکییه وه کاره بای بۆ راکیشان، بلاوکراره و به یاننامه کانی له رینگه ی ئه وانه وه ده ست که وت. له ناوه ندی گروپتیکی کچی دروستکرد بخویننه وه و سه رنج له سه ر ڤووداوه کانی تورکیا بده ن. له رینگه ی خه یری و که ماله وه ناوی گروپی ئاپۆچییه کانی بیست، چه ند نووسینیکی به ده ست گه یشته بیربۆچونی گروپه که ی تیدا شیکرابوویه وه، ده ستی له گروپه چه په کانی دیکه هه لگرت، خۆی گه یانده ناو ئاپۆچییه کانه وه. ناویان بلاوکرابوویه وه، گروپتیکی چه پن به دوای چاره نووسی گه لی

كورددا دهگه رين، چ چه په كان، چ كۆمارييه كان دژيان وه ستانه وه، به لام هيشتا كهس نه يده زاني چهند كه سن و له كوین، كى سهر په رشتيان دهكات و شيوازی ئيشكردنيان به چ جور يكه. ساكينه دوو هه قاله كه ده ناسى، په يوه ندييان پيوه دهكات و له ريگه ي ئه وان وه، مه زلوم دوغان ده بينيت. گه نجه هارو پته وه كه، ئه و گه نجه ي زور به ي ئه ندامانى گروپه كه له ناوچه كانى باكوور خوشيان ده ويست و متمانە يان پيى هه بوو. مه زلوم بر وای به كورد بوو، له ناو كورددا ته نها ئاپوى به بنه ما وهر ده گرت، ته نانه ت يه كه ي ريكخسته كانى گروپه كه به لايه وه گرنگ نه بوون، هه ميشه له كۆبوونه وه كاندا، له به شدارى چالاكيه كاندا به دهنگى بهرز ده يگوت: من ئاپۆ چيم.

كۆبوونه وه ي ماله كه ده ستى پيكره، هه قالان راپورتى خويان خوينده وه. شاهين بيتامى كرد، قسه ي زورى ده كرد، قسه كانى تازه نه بوون، دوو باره كردنه وه ي به رده وامبوو، ده ويست به و جوره خوى له بهر چاوى ئاپۆ بياته پيشه وه. پاش راپورت و گفتوگوكان، بريارى پته و كردنى ريكخستن درا، گوتارى خويان له گه ل چه په كانى ديكه جيا كرده وه، ئهرك و بهر پرسياريه تى ئه ندامانى گروپه كه دياريكرا، له گروپه خوينه ره كه وه گوپان بو گروپيكي ته واو سياسى. شوين بو ساكينه دياريكرا ماوه يه ك له مالىكدابيت له گه ل كه سيره دا. به پيشنيازى هه قالان، كه ته كنكيك بوو بو دوورخسته وه ي، شاهين نيردرا بو خارپيت. براده رانى ديكه بو شاره كورد ييه كان، چوار كهس مانه وه. هيلانه كه ي دروست كرد، داواى ليكردن «نهينى سهر كه وتنه، له ناو دلى ورچه كه دايين، ئه زمونى چه په كانى ديكه دوو باره ناكه ينه وه. بهر له وه ي ورچه كه بناسيت، پيوسته خومان ريكبخه ين.» به چرپى له سهر شور شه كانى كورد قسه ي كرد، به و شور شانە ي ده بينن، ته نها هيزى خويان لاگرنگ بووه، سيسته م و كۆماريان نه ناسيووه. «ناسينى

كۆمار تاقە دەروازەيە بۇ گەيشتن بە ئامانجە كەمان. دوژمنە كەمان نەناسینی، گرنگی پینە دەین، بەكەم تەماشای بکەین، چاره نووسمان، هەمان چاره نووسی شۆرشەکانی پیشوتر دەبیئت.»

ئەركەكان و شیوازی ئیشکردنە كە دیاریكران. دابە شیبون بەسەر شوینە دیاریكراوہ كاندا. پاش كۆبوونەوہ كە گەرایەوہ بۇ گوند، دیاریبەکانی حەوای بیرنەچوو. هەفتە یەك مایەوہ، هەوالی هاوسەرگیری دا بە گوئی دایك و باوكیدا. كەیفخۆش بوون، بپاریداوہ هاوسەرگیری بكات، كەچی بە كەسیرە ی نەگوتبوو، هەقالانیش ئاگاداری نەبوون، پینەچوو هیشتا دونیایەك نەینى لەناو میشكیدا هەبن، بەهۆی دۆخەك و پۆژگارەكەوہ تەكنیکی تاییەتی بەكار دەهینا. لە جیگایەك لە تەكنیکی كۆمار دوابوو، بەهەمان ریتەوہ دەجولایەوہ، لە پیشدا تەماشای دوژمنەكە ی دەكرد بزانیئت بۇ كوئی دەروات، پاشان هەنگاوی دەنا. چ لە زیندان، چ دوا ی ئازادبوونی، كتیب بەشە گرنگەكە ی ژیانى بوو، وەك خوینەرێك مایەوہ، گەرچی گروپتیكى هەبوو، بەقسەیان دەكرد و وەك ریبەرێك تەماشایان دەكرد. بەلام خوینەر بوونی بە ئەركی بنەرەتی دەزانی.

هەقالان لە شارەكان دەستیاندایە خۆ ریکخستن. كەسایەتی نوئ و هەقالی نوئیان كۆكردەوہ. خانوویان بەكری دەگرت و وەك خویندكار تییدا دەمانەوہ. بەشداری خۆپیشاندا نەكانیان دەكرد، دروشمی نوئیان بەرز دەكردەوہ، دروشمەكانیان رۆحە فاشیستەكە ی ناو چەپەکانی دەشتواند، لە چەند خۆپیشاندا نیک بوو بە ناکۆکیان، وەك جوداخواز ناویان دەهینان، گوايە دەیانەوئیت كۆماری تورکیا پارچە پارچە بکەن و بەشە كوردییەكە ی جیا بکەنەوہ. هیشتا ئاپۆ نەگەرابوو یەوہ، كە ساکینە بە ئەركیكى ریکخستن رەوانە ی خارپیت كرا، مالی باوكی فشاریان دەخستە سەر بگەریتەوہ مال و هاوسەرگیری بكات و خۆی

له ئاژاوه به دووربگریت، ئەمما کچه که له وه سەرکه شتربوو وازبهینیت. له کارگهیهک بوو به کریکار، بههۆکاری بهدئاکاری بهپێوهبهری کارگه که ژنانی هاندا نارهزایهتی دهربرن، پۆلیس دهستگیری کرد. له ئیشهکهی دوورخرایهوه، دۆخی دارایی خراپ بوو، برا گه ورهکهی له خهمی خوشکهکهیدا کاری دهکرد و هاوکاری بو دهنارد.

حهوای شیرین گه وره بوو، له دووری براههی تیدهگهیشته. بهشوینیدا دهرپۆی بو ئەو جیگیانهی براههی له گوند سهردانی دهکردن. پویشته بو مالی سترانهکهی دهرویش عهبدی، داوای کاسیتهکهی کرد، دهمیک بوو گوپی لینهگرتبوو. هینایه مالهوه، شهویک ههتا پیلی تهسجیلهکه هیزیان لیبرا، گوپی لیگرت. لهسهر تیانووسهکهی پارچه هۆنراوهیهکی بۆنووسی. ئەوه یهکهمین و دواهمین پارچه هۆنراوهی بوو له ژیانیدا نووسیبتی. له هۆنراوهکهدا ستایشی دهرویش عهبدی و سترانهکانی دهکات. به ئەسپێکی دهچۆینی دهیبات بو شاخهکان، دۆلهکان و گوندهکان و چیا سهرکهشهکانی پیدهناسینیت.

بیزار نهدهبوو له سترانی کوردی. لهو دهمهدا رۆمانیکی نویی یهشار کهمال بلاوکرایهوه، رۆمانهکهی خویندهوه، پهخنهی لی گرت، «ئهو مرۆقه بههیزه له گێرانهوهکانیدا، بو بیریک له تراژیدیای دیرسیم ناکاتهوه، بو جاریک ناگه پیتتهوه ناو یادهوهرییهکانی خۆی لهو شارهدا و بیانکات به رۆمان.» ئارهزوویکی گه وره ی بو خویندنهوهی رۆمان ههبوو، تهناهت له ئەستهنبول به عهلی قهیتانی گوتبوو: «رۆمان داینه مۆی دروستکردنی گه له. دهبیت نهوهی ئیمه رۆمانی نوی بنووسینهوه. خۆمان دهکهین به رۆمان، هه رگه لیک چیرۆکی مه زنی نهبیت، خهونی مه زنی نابیت. گه لی ئیمه پره له چیرۆکی مه زن، پنیوسته ببن به رۆمان.» لههه موو سهردانیکیدا بو گوند، پرسیکی نویی بو ئاشکرا دهبوو، باشتهر بگوتریت: زیاتر هۆگریی بو گوند و

ژيانە شىكۆمەندەكەي و رەنج و زەحمەتەكانى سەرنجى پادەكىشا، نەي
ژيانى شار.

خانووەكەي خويندنگەي سەرەتاي دەستى لىنەدراپوو، لە جاران
كۆنتر. مامۆستاكانى گۆرپابوون، دوو مامۆستاي دىكە شوپىيان
گرتبوونەو سەربە كۆمارىيەكان. ئاغا و كوئىخا بە نەرىتە كۆنەكەي
خۆيان، ئىواران لەسەر كورسىيەكانيان دادەنىشتن، پىرتەر لە جاران
دەردەكەوتن. سەردانى نەدەكرىن، ھەوالىيان پرسىبوو، ئاغا بە ئاپى
ئۆجەلانى گوتبوو: «لە خويندنگەكەي ئىمە گەورە بوو، كەچى خۆي
نەبان دەكات و سلاومان لىناكات.» بەتەمابوو منەتبارى بىت.

بەلام ئاپۆ بە نەخۆشى كوشندەي گوندەكانى دەبىينىن. لەناو
تياووسەكەيدا پروانىنى لەسەريان بەم شىوہيە نووسىبوو: «گەلى
كورد دەمىك نىيە زىھنى بە تەواوەتى داگىركراو، دوژمنى ھەبوو،
كەوتوو تە شەر لەگەلىيان، خاكەكەي داگىركراو، بەلام زىھنى گەلەكە
نا. كاتىك ئاغا و بەگ و شىخ و مەلا دروستكران، ئىدى داگىركەر لە
پىگەي ئەمانەو زۆر بەئاسانى ھاتە ناو زىھنى گەلەكەو. داگىركەر
دەرناكرىت، ئەگەر ئەم دروستكراوانە كپ نەكرىنەو. بەگەكان
عوسمانىيەكان دروستيانكرىن، شىخەكان و مەلاكان عەرەب، ئاغاكان
ئىنگىلىزەكان. ھەرىكە لەمانە بە مەبەستىك دروستكران ئەركى
داگىركەر ئاسان بكەن، بۆ ھاتنە ناوہوي زىھنى گەل. پىويستە
زىھنەكە پاكبكرىتەو، واتە: دەست بۆ ھىنەرەكانى بىردرىت. ئەمانە
نوینەرايەتى بىگانە دەكەن، ھاتنە ناوہويان بۆ ئاساندەكەن و مروفىكى
زىھنە داگىركراو دروستدەكەن، بۆ ئەوہي بە ئاسانى خۆي بكات بە
خزمەتكارى بىگانە.»

سەردانىكرىدەكەي بەكۆتا ھات، كەمىك پارەي لە مالەو ھەرگرت
و گەپايەو بۆ ئەنقەرە. كاتى دەستپىكرىدەوہي سالى نوپى زانكۆ

نصرت گوران

بوو. درهنگانیکي شه و گه‌یشته لای ماله‌که. دووانیان خه‌تبوون و
عهلی قه‌یتان و دوران کالکان پالیان دابوویه‌وه کتیبیان ده‌خوینده‌وه.
دهنگی ده‌رگا هات، عهلی هه‌لسا ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، چووه ژووره‌وه،
ته‌ماشای ژووره‌که‌ی کرد ریکوپیک، هه‌مووشتیک له جیگای خوئی
دانرابوو، به‌گالته‌وه بو‌سه‌ر خسته‌سه‌ر عهلی قه‌یتان: «بوویت به
سه‌ربازیکی ناو ژیان.»

له گهل كه سیره پیاسه یان ده کرد، بریاری هاوسه رگیبیه که ی پی راگه یاند. کچه له خوشیدا به رزده بوویه وه. خوی به و ماسیگره دهاته بهرچاو، ماسیبه که بووه به توره که یه وه. له سه ر ژیان و چونییه تی به رپوه بردنیاں ریککه وتن. ئیواره که ی هم بو ناسین، هم بو خوان، سهردانی مالی خه زوری کرد. پیاوئیکی لاوازی برزگرژ، له سه ر کورسیبه ک دانیشتبوو، ژنیکی رهنگ سپی میهره بان له تهنیستی، له ژووری میوان، وینه یه کی کونی خوی هه لواسیبوو، به جلی سه ر بازیبه وه، ئه ستیره یه ک به سه ر شانیه وه. چاوی چووه سه ر وینه که، هه لوه سته یه کی کرد، بیده نگ له دیمه نی ناو ماله که راما.

له کاتی نانخواردندا که وتنه گفتوگو، باوکی که سیره هیرشی کرده سه ر ئاژاوه چییه کان، مه به سستی چه په کان بوو. سه ر به کوماریبه کان بوو، ئاپو به ریزه وه هه ولی دها بو ی پروونبکاته وه تورکیا ته نها مولکی کوماریبه کان نییه، ته واوی چین و گروپه کانی دیکه خویان به خاوه نی ده زانن. نه یه یشت قسه کانی ته واو بکات، به دهنگیکی گرتد له پیشوو: «تورکیا بو تورکه کانه، به تایبته ئه وانه یان نه خشه ی کومار به چاره نووسی تورکیا ده زانن. ئه و ئاژاوه چیانه: «په نجه یه کی بز

كچەكەي پاكىتشا. «بەنيازن دەولەت بىرئىتە دەست كۆمەلىك ھەرزەكارى پەنگ سوور.» ئاپۇ پىكەنى، سەرنجى لە كەسىرەدا شەرم لەخۆى دەكات. ميواندارییەكە كۆتایی ھات، بە تەنیا گەپراپەو، لە ناخەو، پارا، دیمەنى دانىشتنەكە گومانىكى بۆ دروست نەکرد، وەك ئەگەرئىك، كچەكەي بە دەرچوو لە سنوورى بىرکردنەوھى باوكى ھەلسەنگاند. ھەقالان چاوەرپىيان دەکرد، كاتىك باسى ھاوسەرگىرىيەكەي خستە ناو قسەكانەو، سەرسامانە لىيان دەروانى. تىنەدەگەيشتن ئەو برپيارە بە پەلەيە چىيە؟ جەمىل بايك گوماناوى بوو، لەسەرەتاو بە وینەي سەربازىكى ئىشكگر لە دەوروبەرى دەروانى. باسى خىزانەكەيانى كرد كىن و لە كوئوھ ھاتوون، بەنيازى پەشىمانکردنەوھى ئاپۇ، بنجوبنەوانى خىزانەكەي دەرھىنا. گوئى لىگرت، زەردەخەنەيەكى كرد، چوار ھەقالەكە بەوجۆرە تىگەيشتن ئەوینە.

كەوتبوویە ناو خۆشەويستىيەكى راستەقىنەوھ. بە نىازى دووبارەکردنەوھى چىرۆكى مەم و زىن، خۆشەويستىيەكەي دەبەستەوھ بەخاك و گەلەوھ. دوو پایەي بنەپەتى لە پىناو ژيانىكى ئازاد و تىكۆشانىكدا خۆشەويستى دەكەن، يەكيان خۆشبویت و برپواكانى يەكيان خۆش بویت، دەتوانن سەرزەمىنىكى خۆشەويستى دورستبەكەن. دواى گواستەنەوھى كەوتنە ناو ناكۆكىيەوھ. كەسىرە پىاوى مالى دەويست، كەسىكى كەمدوو، مىلى نەدەدا بۆ پىداچوونەوھ بە برپيارەكانىدا. گروپەكەي بە كىشە دەبىنى بۆ ژيانىان. بە تەمابوو ئىواران پىاوەكەي بىتەوھ مال، عەلاگە و ميوە بەيىتەوھ، پىكەوھ سەردانى خزمان بەكەن، خۆيان بە دۆست و ئاشناكان بناسىنن، لەبرى كارى سياسى بىنە خىزانىك ئابوورىيەك كۆبەكەنەوھ و مندال بەيىنە دۇنياوھ و پەروەردەي بەكەن، لەناو دەسەلاتدا شوئىنىك بدۆزنەوھ و كارى فەرمانبەرى بەكەن.

چی له خه یالی که سیره دا بوو، سهر به دونیا بینه که ی ئاپۆ نه بوو. خویندنه وه و خوچر کردنه وه بۆ گروپ و کاری ریکخستن، سهرتاپای ژیانی سازاده ی شه وه به فرینه که ی داگیر کردبوو. شه ویک درهنگ، جه میل و عهلی و دوران خه وتبوون. له هه وشه ی ماله که دانیشته، ته ماشای ئاسمانی ده کرد، موراد چوو یه لایه وه، هه رکه دانیشته، لینی پرسى بیر له چی ده که یته وه؟ په ریشانی؟ لایه کی بۆ کرده وه: «مرؤف ناتوانیت له م رۆژگار ده بژیت و په ریشان نه بیت. هه سته که م ئاگری میترا ییه کانم هه لگرتوو، ده مه ویت ئه شکه وته که به ته واوه تی رپووناک بکه مه وه، تو پیتوایه ئه و کاره م پیده کریت؟»

- متمانمان پیته.
- ئه م گه له به چی به ئاگا دیته وه؟
- وهک پیتتر باسکردوه: پتویسته خوی بخوینیته وه.
- زۆربه ی گوندنشینه کان خوینده وارییان نییه، ده سه لاته کومه لایه تیه که لای ئاغا و کوخا و شیخ و مه لاکانه. که وایه چی بکه ین؟
- گه لیک نییه بۆ هه میشه ده ست له چاره نووسی خوی هه لبریت. دوینی راپورتی به شه کانی گروپه که گه یشت، له شاره کانی باکور گه شه مان کردوو، هه قالان گله یی له شاهین ده که ن، خوی ده نوینیت و ده یه ویت ببینری و بزانییت به رپرسی ناوچه که یانه. قسه ی نادرست له سهر ده ور به ری ده کات، له پشته وه وینه ی ناشیرین و ترسناک بۆ هه قالان دروسته کات.
- ئه و مرؤفه گه وره نابیت، بۆ هه تاهه تابه به هه رزه کاری ده مینیته وه. له ناو چلکاو ه که ی خویدا ونده بیت، په له ی لیمه که ن. به جوریک ونده بیت، ته نانه ت نزیکه کانی شهرم ده که ن خویان به ناسیاری بزانی.
- بۆ چاو یک به راپورته کاندانا ناخشینیت؟

- ئەمشەو ناتوانم، خەرىكە خۆم دابەش دەبم، پېويستە بېرىك لەكەسايەتى خۆم بکەمەو، دابەشبوونەكەم چىم بەسەر دەهینیت. سۆزگرنەگە، بە مەرجىك نەخشەى ژيانت نەباتە گوشەیهكى بچوک. ژنەکانى ئەم پۆژگارە دونیايان بەو بچوكى و ئارامییه دەویت، كە چوارچىوہى مالەکانیان دوا سنووریەتى. هەقال موراد، شۆرش بەبى ژن دەكریت؟
- ئیمە كوردین، شۆرشەکانمان ژنى تىدابوو، بەلام لە چوارچىوہیەكى دیارىكراودا، دەتوانین بلیین: هەولى گروپەكەى ئیمە دەرگایەك دەبیت بۆ هینانە دەرەوہى ژن.
- كەوايە ژن دەبیت بگەریتەو شوینە راستەقینەكەى خوى. سەردەمى كشتوكال و خوداوەندە عەشتار، خوداوەندە ئینانا، ژن دایكى ژيان و بەردەوامییه، پارىزەرى مروڤە، هەلگى ئایدیای خوشەویستی و پىكەوہبوونە، بناغەى مال، ئابوورى، لای ژنە. هەقال ئەو دیدە گەرۆگولە چىیە، كۆمەلىك مروڤ گالتە بە ناندەى ناومال دەكەن؟ بۆ پىيان وایە ژن لە ناندەبیت بچوكە؟
- خویان گوتهنى: چىشتخانە ئەركىكى گرنكى پىنەدراوہ.
- دروستە، پرسىارەكەى من لەسەر ئەمەیه. تەماشاكە هەقال موراد. تیورى ئابوورى لەسەر بنەماى ئابوورى خىزان دروستبوو، هەلەنەبم ناوہ یۆنانییهكەى واتای ئابوورى خىزانە. دەبیت بگەرین بزانیان لەناو خىزاندا ئابوورى لە كوییه؟ لای كییه؟ گومانم نییە لای ژنە. ژن مال بەرپۆه دەبات، پیاو كۆكەرەوہیە، چەقى ئابوورى مال ناندەیه، وەك خۆت گوتت چىشتخانەیه. هەركەسىك لە مال چىشتخانەى بەدەست بىت، دوو هیللى بنەرەتى خىزانى بەدەستە، یەكەم ئابوورى، دووہەم تەندروستى. كەواتە ژن، خاوەنى ئابوورى مالە، خاوەنى تەندروستىیەكەیتى، بەرھەمەینەرەى ژيان و مندالە، پەرورەدە ئەركىكى دیکەیتى. بۆ دەبیت ئەو شوینە گرنگەى ناومال

بە ئىشىكى لاواز تە ماشا بىكرىت، پىدەچىت ئەو بىرۆكە لاوازە ھى فېمىنىزمەكانى خۇرئاوايىت. با تىبىنىيەكى دىكە لەسەر پىكھاتەى مال بىكەين. مال سى بەشە، بەشى خەوتن، بەشى مېوان، بەشى خوان. خەوتن شوينى پشودانە. مېوان شوينىكە غەرىبە سەردانى دەكات، ئەركى پياو ئەوئە لەگەل غەرىبەى دەرەوئەى مال دانىشىت، بۇيە ھۆدەى مېوان رەمزىكى پياوانەى وەرگرتووە. بەلام بەشە گرنگەكەى مال لەسەر پەرورەدە و ئابوورى و تەندروستى خۇى راگرتووە، تەماشاكە ھەرسىكى لاي ژنە. كەوايە دەبىت رىز بگەرىنىنەوہ بۇ چىشتخانە و ئەو ژەھرە نەھىلەن دەخرىتە ناو مىشكى ژنەوہ، بەناوى كابان و ژنى چىشتخانە ھەست بە سووكايەتى بىكات. كە بناغەى كۆمەلگە خىزانىت و پاىە گرنگەكانى خىزان ھەرسىكى، تەندروستى و خۇراك و پەرورەدە، لاي ژن بىت، كەوايە بنەوانى ژيان ژنە. نەخشەكەى من ئەوئە، ھوشيارى بگەمەوہ لە بوونەكەى لە مالەوہ، پاشان رۇحە ياخيەكەى لە شۇرشدە دەرکەوئەت، ئىنجا بچىتەوہ شوينى خوداوەندى عەشتار و ئىنانا.

- چۆن ئەمكارە دەكەين؟

- ھەولەدەين. زەردەخەنەيەكى كرد. سۆزى خۇمان لە دەست نادەين، لە پىناو سۆزدا وئناين. ئەركەكە قورسە، چەندىن سەدەيە كار لەسەر گەلەكەمان كراوہ، وئە پراستەقېنەكانى لى بشارنەوہ و وئەى ساختە بخەنە بەردەمى. بچوكرراوہتەوہ، زىھنى داگىركراوہ. ھەقال لىت ناشارمەوہ، سەختىرەن رىگەى رىزگارى، رىزگاركردى زىھنى مرۇفە. ھىشتا ئىوہ لىم تىناگەن، نازانن من كوئ دەبىنم و بۇ كوئ دەرۇم. گويم لىدەبىت لە شوينان بەخۇتان دەلەين: ئاپۇچى؟ بەپراستى ئىوہ ئاپۇ چىن؟ ئاپۇ دەناسن؟ گەر دەيناسن بۇ لە قسەكانم تىناگەن، بۇ لە كەسايەتى خۇتاندا تەحقىقى ناكەن.

- سەرەتايە، بىرلەۋە دەكەمەۋە يەكەمجار تۆم ناسى، چۆن بووم، ئىستا چۆنم. خەۋنى گەنجىكم ھەبوو، زانكۆ تەۋاۋ بىكەم، خىزانىك پىكېھىنم، مالىكى خنجىلانە و فەرمانبەرى پىشەم بىت، بەدۋاى ئاسوودەيى خىزان و مندال بىكەوم، بۆم گرنگ نەبىت رابردووم چىيە و لە كۆيۈە ھاتووم، تۆ قلىپت كىرمەۋە، ئىستە گەل خىزانەكەمە، چارەنووسى گەل ئامانجمە. لەم سەرەتايەدا ئەۋەم پىدەكرىت، خۆ پەروەردەكردنم نەگەيشتوۋەتە جىگايەك بتوانم پەي بە زۆر بابەت بىم، كە تۆ پەي پى دەبەي.

- سال زياتره هەقالين. بەتەماي كەي ببىت بە ئاپۆ؟ بە پىكەننەۋە.

موراد پىكەنى. نە گووتى دەبم، نە گووتى ناتوانم بىم.

ھاتنە ژوورەۋە، كىتپىكى دەرھىنا و لەسەر جىگەكەي پالکەوت. موراد بەتانییەكەي دا بەخۆيدا و چاۋى داخست. وینەي ھەسارە خاتوون ھاتە بەرچاۋى، كىتپەكەي دانايەۋە. لەبەرچاۋى پىربووبو، بەلى بەرەو پىرى دەرۋىشت. دواجار بەجىيھىشت دەستى كىردە مىلى، بە زمانە بەھىزەكەيەۋە: «نەگەرپىتەۋە تا سەردەكەويت.» بەو خەيالەۋە خەۋى لىكەوت. خەۋنى بىنى. لە خەۋنەكەيدا سەرتاپاي خەلكى گوندەكەيان بەرگى سىپان پۆشى بوو، ئاغا و كۆيخا لەوبەرى چۆمەكەۋە، لەسەر كورسىيەكانيان دانىشتبوون. خەلكەكە لەبەردەم مزگەوتەكە كۆبووبوونەۋە. تەرمىك لە ھەۋشەي مزگەوتەكە دانرابوو. سەگەكانى مالى ئاغا لەوبەر چۆمەكەۋە دەۋەرىن، خەلكە سىپى پۆشەكە بىدەنگ لە دەۋرى تەرمەكە ۋەستابوون. پاش كەمىك ئاگرىان لە كىتپخانەي مزگەوتەكە بەردا، تەرمەكەيان خستە ناۋ ئاگرى كىتپەكانەۋە، سەگەكانى ئاغا و كۆيخا ۋەرپىنەكەيان نەما، بەرگ سىپىيەكان بەدىار تەرمەكەۋە بىدەنگ ۋەستان.

هەسارە خاتوون دەرکەوت، دەستی رادەوہشانە بۆ ئەوبەر و
هەرەشەى لە ئاغا و کوێخا و سەگەکانیان دەکرد. چاوی بە کورەكەى
کەوت، بە دەنگىكى بەرز کە هەمووان گوێیان لىبىت. «ئەو دووانەت
بىرنەچىت، هەرگىز ئەو دووانەت بىرنەچىت.» مەلای گوندەك
مژگەوتەكەى جىهیشت و لە چەمەكە پەرىیەوہ، لەبەردەم ئاغا و کوێخادا
چۆكى دادا، دەستی بەرزکردەوہ بۆ ئاسمان و لىیان دەپارایەوہ.

دەنگى هەسارە خاتوون هاتەوہ: «لەبىرت نەچىت، ئەو دووانەت
لەبىر نەچىت.» راجلەكى، چوارەهەقالەكە بەسەرىەوہ. وړىنەى دەکرد،
لە وړىنەکاندا دەىگوت: «واز لە سەگەکان بەینن، خاوەنەکانیان
چارەسەربکەن.»

هه والی ئازادبوونی ساکینه یان پیگه یشت.

به نیازی له نزیکه وه ئاگاداربوون، خویان کۆکرده وه گه شتیک بۆ باکووری کوردستان بکه ن. پینچ هه قاله که و که سیره یان له گه ل خویان برد. له دواوه ی پاسه که دانیشتن. ریگا که دوور، هه فالان به گفتوگۆ و خه و لیکه وتن کاته که یان به سه رده برد، ئاپۆ به خویندنه وه. که سیره بیده نگ و نیگه ران. تواناکانی خستبوویه گه پ، هاوسه ره که ی گه مارۆ بدات و بیباته ناو دونیا که ی خۆیه وه، پینچه وانه که ی وه رده گرته وه، هاوسه ره که ی ئه وی ده برده دونیا یه ک ئاره زووی لینه ده کرد. کچه چه په که، دوا ی هاوسه رگیری گۆپا، وه ک ژنیک له خه می خوی و خیزانی داها تووی بیت بیر ی ده کرده وه، خه یال و سه رکه شییه کانی ره وینه وه، گله یی کردن، بۆله بۆل، گفتوگۆی بیهوده، نار ه زایه تی ده ربهرینه کانی ته واو نه ده بوون. به هه موو ئه وانه وه، هیشتا ده یه ویست چاوی له سه ری بیت، بزانییت چی ده کات و به ره و کوی ده چیت، نیازه کان و پرۆژه کانی چین.

گه یشتنه ئه سه ته نبول، نه وه ستان، له گاراجه وه بۆ گاراج، سواربوون و به ره و نیشتمان که وتنه پئی. چوار کورده که تیپه رین به ناوچه

سەوزاییە کەدا و پووکردنە ناوچە بێ درەخت و سەوزاییەکان، تیپەرین بوو بەناو دوو گەل و دوو کولتوور و دوو ژبانی جیاوازاندا. گوندەکانی قەراخ رینگا، خانووەکانیان کۆن، جلوبەرگی خەلکە کە تۆزاوی، پوخساریان ئەسمەرێکی تۆخ، ماندوو بوونی پێوە دیار بوو. شوانەکان، دوکانە بچوکەکانی سەر رینگاکە، دەست گێرەکان، مندال خوین شیرینەکان، کە بە دەنگی بەرز هاواریان دەکرد، شتیگمان لیبکرن. بازگە و پوخسارە توندەکە ی جەندرمەکان، کاتیک دەچوون ناو پاسەکە و هەرکە سێک گەنج بوایە بە پەنجە یەک ئاماژەیان بۆ دەکرد دابەزیت. داوای ناسنامە، ئیشوکاری، بۆکووی دەچیت، کە دەگەریتەو. ئەو پرسیارە بەردەوامانە لەناو هەموو بازگە یەکی ناوچە کوردییەکاندا پوو بە پوو یان دەبوو وە.

گەیشتنە ئامەد، شارە دێرینە کە و شورا کۆنە کە ی. درەختە پیرو گەرەکانی. پیاو سەمیلنەکانی، کە یەکی جامانە یەکیان بە شیوازیکی کرمانجی دەپێچا لە سەریان. گەنجە کلێتە لە سەرەکان، نووسینی سەر دیوارەکان، کوژاندنەوێ بە شیک لە دروشمی چەپەکان، بە پەمپیکی رەش. بە دەم سەیرکردنی دیمەنەکانەوێ ئاپۆ گووتی: «هیشتا نەتوانراوێ سیمای کوردانە کە ی شارە کە بسپرنەوێ، کە وایە ئەشکەوتە کە بەتەواوی تاریک نەبوو، یەکیکی دەوێت ئاگرە کە ی میترا داگیرسینیت و پووناکی بکاتەو.»

دۆخی ناوچە کوردییەکان جیاوازتر، جەندرمە و پۆلیس، هینزە سەربازیەکان، لە زۆربە ی شوینەکان دەبینران. دەولەت قورسایییەکی گەرە ی خستبوویە سەر باکوور، دەترسا چەپەکان ببنە داینە مۆیە ک بۆ سەر هەلدانیک ی نوێ. لەناو بازارەکاندا ئۆتۆمبیلی پۆلیس دەوستانا چاودیری خەلکیان دەکرد، چایخانەکان پرکرا بوون لە کەسی متمانە پیکراوی دەولەت، بۆ گوێگرتن لە قسە و باس. لەناو خێلەکاندا، چ گوندنشینەکان، چ لە شارەکان، چەکیان دابەشکردبوو بە سەر جاشەکاندا

و ئازادیان کردبوون، گومانیان له هه رکه سیک هه بیست، دهستگیری بکهن و بیده نه دهولت، زهویی گونده پینه خشر اوه کانیا بده نه ئه و جوتیارانه ی زورترین باجیان پیده دن. مالی گه وره یان له شاره کان دروستده کرد و پاسه وانیا ن داده نا، دیوه خانی رازاوه و خزمه تکار، ئه فسهره تورکه کان به پوتینه ره شه کانیا نه وه تاسهری سه ره وه ده رۆیشتن و ئاغا و کوپخا و شیخ و به گه کان، نه یانده ویرا هیچ بلین.

له چیشته خانه یه ک چاویان به دوو هه قال کهوت، پیشتر له هاتنه که ئاگادار کرابوونه وه. دۆخی ناوچه که یان بو شیکردنه وه. به قسه ی ئه وان، گروپی نوپی چه پ دروستکراون دهولت هاوکاریان دهکات. شوینیان ده داتی و پاره یان پیده دا، یارمه تییا ن ده دا خو پیشاندان بکهن، بو ئه وه ی گروپه کانی دیکه بچنه ناویانه وه و ده سگیریان بکهن. زیندانه کۆن و نوپیه کان پرکراون له دهستگیرکراو، ته نانه ت له سه ر بو چوونیک راپیچ ده کرین. چالاکییه کان به نهی نی له شه واندا ده کرین، پیویستی به وریاییه کی زۆره ته نانه ت بو نووسی نی دروشمیک له سه ر دیوار.

له وئ نه مانه وه، به ره و خارپیت رۆیشتن. چوونه ماله سپیه که. یه کیک له ماله دیاره کانی شاره که بوو، خاوه نه که ی کوردیکی خانه دان، ماله که ی کردبوو به باره گای کورده چه په کان. کۆمه لیک ژن و پیاو خزمه تییا ن ده کرد، پیاویکی ساماندار، ئه م ما رۆحیکی شو رشگیرانه ی هه بوو، عه لی قه ییتان به گالته وه: «گه ر بزانی ئیمه ی چه پ سه ربکه وین ماله که ی دا به شه که یین به سه ر کریکاراندا، هه ر ئیستا ده رمان ده کات.» به قسه که ی دهستیان کرد به پیکه نین. خاوه ن مال که میک ورده کاریی له سه ر گروپه نوپیه که هه بوو، که یفی ده هات له خه می کورد و ناوچه کوردییه کانن، ریزیکی ته واوی ده گرتن، شوینی تایبه تی بو داده نان.

ئاپو له گه ل دوو له هه فالان و که سیره دا له و ماله مانه وه. په یامیا ن بو ساکینه نارد، له گه ل مه زلومدا شوینییک به کری بگرن. که سیره

دوخه که ی به دل نه بوو، سه رنجی ژیانی کوردانی ددها، له ناو دؤخیکی دژ به یه کدا ده ژیان. دهوله تییه کانیان دهستیانکراوه و زورینه له به ردهم هه ره شه دا. بوی گرنگ نه بوو، سؤزه که ی جارانی بو شوپش نه ما، به دریزایی رینگاکه جگه له کاتی دابه زیندا جگه ره یه کی ده کیشاو زه رده خه نه یه کی ده خسته سه ر پوخساری، تا وا خوی دهرخات به که یفه، تاقه قسه یه کی نه کرد.

ماله سپییه که یان جیهیشت، چون بو جینگایه کی دیکه، ئاپو و جه میل شوینیان گوپی. ژیرزه مینه که یان هه لبرارد. ئیواره ساکینه گه رایه وه، بینی میوانه کان له وین. په شوکا، دهستی خسته سه ر دهستی و پهنگی سپی بوو، چاوه پروان نه کراو بوو. ئاپو له ژووره که به پیوه وه ستابوو، کاتیک ساکینه چووه ژووره وه. ههستی به شله ژانی کرد، به دهنگیک ئاوازی هه قالانه ی پیوه بیت: «ماله که مان بو ریکخستی، که میک په رشوبلاو بوو، مروقی شوپشگپر گه ر نه توانیت ماله که ی خوی ریکبخات، چون ده توانیت گه لیک ریکبخات. هه موو شتیکی ئه م پرؤژه یه ی ئیمه، له خودی خومانه وه دهست پیده کات. پره نسپ و دیسپلین، له به رامبه ر کوماریکی به پره نسپ و دیسپلیندا، ئه رکی یه ک به یه کمانه.»

ساکینه شهرمی له خوی کرد. بلاو کراوه کانی دانا، ته ماته و هیلکه و نانی گه رمی هینابوو یه وه، که وته دروستکردنی خواردن، جه میل و ئاپو یارمه تیاند، دهنگی دهرگا هات، ساکینه کردییه وه، مه زلوم و که مال و خهیری، پیکه وه، یه کیان له به رده رگا وه ستا چاوه پری شاهینی ده کرد، گه یشتن. دوا ی نانخواردن کؤبوونه وه یه ک کرا، له شیوه ی ریکخستن و مامه له ی گروپه که یان کؤلییه وه. په خنه ی توندیان له شاهین گرت: ئاپو به دهنگیکی به رز: «تو ده بیت گه وره بیت، ده بیت که سایه تییه خو دهرخه رکه ت چاک بکه یت. ئیمه سه کوی شانومان دانه ناوه، خه می گه لیک به سه رشانمانه وه یه، گه ر به شوین خو دهرخستن و ده سه لاتا

دەگە پىت، كۆمار جىگايەكى خراپ نىن بۆت. خۆت چاككە، بىبە بە ھەڧال، يان پىت ناكىت ھەڧالان پەرىشان مەكە، زمانە پىسەكەت و قسە كردن لەسەر ھەڧالانت، نىشانەى لاوازى پەروەردە كردنتە.»

سەرە لاكىشە بىبەكەى داخست، پەلە سپىبەكەى ناوەرەستى سەرى دەركەوت، دەبرىسكايەو، ملە پانەكەى يەك بست بوو، لە گوشە يەك خىسى كرد و بەشدارىي گەفتوگۆكانى دواترى نەكرد. بە مۆنىبەكەو تەماشاي ساكىنە و خەيرى و كەمال و مەزلومى دەكرد. ئاپۆ دلخۆشبوو بەو گەنجە نوئى و ھوشيارانە. لەبارەى گروپەكەيانەو بە بۆيان دوا: «ھەنگاوى يەكەم شا ھەنگاوە، كلىلى كردنەو ھى ئامانجە. ئەم گەلە لەناو زىنداندايە، چاوەرپى ھاوارىك، جولە يەكە، لەم پۆژگارەدا نەتوانىن ئەم گەلە راچلە كىنن، دوا دەكەو پىت بە پەنجا سالى تر راناچلە كىت. سروشتى ئەم گەلە وايە، دواى تراژىدياكان خەونى ھەلسانەو ھى ھەيە، كى خەونەكەى بۆ بەدى بەيىت، دەتوانىت ھەلى بسەنىتەو. چاوەروانى چەپەكان مەكەن، دەسەلاتىش بگرنە دەست، پىناچىت زياتر لەو بەبەخشن بە كورد، كە كۆمارىبەكان پىيان بەخشیو. زمان و كولتورەكەتان بناسن، وزەى گەورەى گەل لەناو زمان و كولتورە كەيدايە.» كۆمەلىك قسەى دىكەى بۆ كردن، سەرسامانە گوپيان دەگرت، پىشتر كەس لەو بارە يەو لەسەر گەلى كورد بۆيان نەدوابوو، كە پۆشتن، لە رىگە مەزلوم تەماشاي ھەڧالانى كرد: «نەمگوت ئەز ئاپۆ چىم، ھەلە نەبووم وايە؟» سەريان بۆ راوھشانە، خەيرى دەستى خستە سەرشانى، شانى گوشى، بالاي لەو بەرزتر بوو، وەلامى شانازى بەخۆكردنەكەى دايەو، «تو ھەڧالىكى راستە قىنەيت، دلنىام بەمجۆرە ھەنگا و بنىت، دەبىتە چىرۆكىكى مەزنى ناو پۆمانەكە.»

دوو شەو لە ژىر زەمىنەكە مانەو. ھەڧالى دىكەيان بىنى. بەبى پرس و ئاگادارى شوپنەكەيان جىھىشت. شاھىن ھاتبوو پىيان بىنىت، لەوئى

نه بوون. له ناخه وه په ست و تورپه. چاوه پړی كرد ساكینه بگه پړته وه، پړاندى به سهر ئه ودا، گوايه وينه ی لای دهسته ی گروهه كه ناشیرین دهكات. تهنه یه كه وه لامی دایه وه: «باشتر له خوت پروانه.» بهر قسه یه دهه ری بوو، به دهنگی بهرز: «ئیه پقتان له منه، له بهر خوم نا، له بهر خالوکانم، بنه ماله كه م، چیبكه م خزمه تکاری دهسه لاتن، منیش ده متوانی وهك ئه وان بکه م، نه مکرد. كه سیکم نامه ویت خوم بشارمه وه، ئاره زوومه ده ورو بهرم، خزمانم بزنان من کیم و چیده كه م.»

ساكینه له سهر دوشه كه كه دانیشت. به شیوه یه كه وه لامی دایه وه، ن تورپه، نه هیمن. «تو له بهر خو نواندنت، ده ته ویت ته وای گروهه كه بخه یته مه ترسییه وه. چه ندجاریك ئاگادار کرایته وه، ئه مړو ئاپو خوی سنووریکى بو دانایت، هه ولده له رابردووت نه چیت.» ده مانچه كه ی له ناو جانتا كه ده رهینا، شاهین ترسا، نه یزانیبوو ده مانچه یان لایه، له کویتان هیناوه. له سهر میزی نانخواردنه كه داینا، ترسه كه ی رهوییه وه و پرسى: له کویتان بوو؟

- له گروهه پرسه.
- بومه گهر من بهر پرسى ئیه نیم له م شارهدا؟
- بهلئى... بهر پرسى، به لام ده مانچه كه په یوه ندى به منه وه نییه، ده توانی له هه قالان پرسىار بکه یته.

شاهین به تورپه بوونه وه ژیرزه مینه كه ی جیهیشت. خوی گه یانده شوینی مه به ست، پرسىارى هه قالان و ئاپوی كرد، كه سیان وه لامی راستى لانه بوو. بریار بوو سبه ی خو پیشاندانیک بكریت بو پشتگیری کریکارانى کارگه كان. له باره گای ریکخراوی ماموستایان کو بوونه وه کرا، سه رجهم گروهه چه په كان و نوینه ری کریکارانى کارگه كان له کو بوونه وه كه ناماده بوون. گفتوگو له سهر شیوازی نارپه زایه تییه كه کرا، ریککه وتن سه رله به یانى له بهر ده م خویندنگه ی ناوه ندى شاره وه

بۆ بەردەم بارهگای شارەوانی دەست پێکەن. گروپەکان ئازادن چ دروشمیک بەرز دەکەنەو.

خۆپیشاندا ئەو دەستی پێکرد، لە گروپەکەی ئاپۆ نزیکەی بیست کەسێک ئامادەبوون، دروشمیان جیاواز بوو، ساکینە لە پیشیانەو دروشمەکانی دەوتەو و، ئەوانیش لە دوایانەو. خەیری و هەقالنکی دی بالایان بەرزبوو، یەکی دروشمیکیان بەرزکردبوو یەو و پر بە دەمیان هاواریان دەکرد، لەناو خۆپیشاندا دیاربوون.

بەبێ کێشە خۆپیشاندا ئەو گەیهنرایە بەردەم شارەوانی، لەوێ وتارەکان خۆیندرانەو، شاهین بەناوی گروپی کوردستانەو و تاری پێشکەش کرد، بوو بە ژاوە ژاوە و ناپەزایەتی لای چەپەکان. بەلام زۆربەیی خۆپیشاندا ئەوان چونکە کوردی ناوچەکە بوون زۆریان پێخۆشبوو. پاش وتارەکەی چەپلە یەکی زۆری بۆ لێدرا، کەیفی بەخۆی هات، لەسەر سەکۆکە دابەزی و چوو ئەو هەقالان: «رۆژیک دێت قسە بۆ هەزاران کەس بکەم.» بە شانازییەو ئەو پرستەیی گوت، ساکینە و مەزلۆم بە خێسە یەکەو تەماشایەکیان کرد. سەرەلا کێشەییەکەی سەر ملە پانەکەی بەرزکردەو و دەستیکی هێنا بە ورگە دەرپەرپووە کەیدا. ورگنترین شۆرشیگێری ناو گروپەکە بوو. لە سەد لاوە لێیان بدایە، لە هەواو هەوەسی ناو خەیاڵەکانی ئەو کەوت، ئامانجی تەنها خۆی و بەس خۆی.

ئاپۆ و جەمیل و دوران گەشتەکیان درێژە پێدا. عەلی و موراو بۆ جینگایەکی دیکە رۆیشتن. کەسیرە لەگەڵ دوو هەقال نێدرا بۆ گوندی ئامارا، تاکو ماله خەزورانی ببینیت. سەردانەکەی پێخۆشبوو، دەیهو بیست لە رینگەیی حەوای خوشکی و هەسارە خاتوونەو، کە دەیزانی ئاپۆ چەندە خوشی دەوین، دۆخیک دروست بکات فشاری بخەنە سەر لە کاری سیاسی دووربکەوێتەو و، بگەرێتەو ئەنقەرە بە ژبانی خۆی و خۆیندا ئەو سەرقال بیت.

گهشته که ته او بوو، پیکه وه گه رانه وه نه نقه ره.

دهوام دهستی پیکرد و دهرگای زانکو کرایه وه. به لام گرنگی پینه دا، که وته لیکولینه وه، نه خشه که ی سه ری به ریگایه کی دیکه دا ده بیرد. دلخوشبوو به بینینی ئه وه هموو گنج و تیکوشه ره ی هاتبونه ناو گروه که وه. کاتی هاتبوو پرۆژه که ی بخاته ناو چوارچینوه یه کی دیاریکراوه وه. ههتا پرۆژیک دهوامی زانکوی ده کرد، سی پرۆژ نه ده پرۆیشت. به ردهوام خویندنه وه و بیرکردنه وه، بیده نگ و گوشه گیر، ئه ممانه تورپه و نه بیزار، دم به پیکه نین، که متر له جاران که سیره ی ده بینیی.

له ژووره که دانیشتبوو، سی پرۆژ بوو نه چوو بوویه دهره وه. دۆخی داراییان خراب. هه قالان گه رانه وه مال، تاکو گفتوگۆی له سه ر بکن چاره سه ریگ بدۆزنه وه. پیکه وه ریکه وتن له سه ر دانانی عه ره بانه یه کی کوبه فروشی. کردیان به سه ره، هه ر پرۆژه ی یه کیکیان بیفروشینت، دروستکردنه که یان به هه مان شیوه. برنجیان ده کپی، ده یانکولاند، قیبه و ناوکه باده م، به ئالهت رهنگیان زهرد ده کرد، جوان کوبه ی بچوکیان

لېدروست دەكرد، دەيانخستە سەر عەرەبانە و لە گۆشەيەك بەرامبەر دەرگای زانكۆ، دەيانفرۆشت. عەلى بەگالتە كردنەوہ: «دەسەلات بېت بۆمان، بە كۆبە تېكى دەشكېتىن.» كەمىك پارەيان كۆكردەوہ، بەشى كرى خانوو، خواردن.

ئىوارەيەك جەمىل گەرايەوہ، نىگەرەن، دەموچاوى دابوو بەيەكدا. تەماشاي ئاپوى دەكرد خەرىكى تېيىنى نووسىنە لەسەر تيانووسەكەى. وەستا ھەتاكو سەرى بەرزكردەوہ، «ھەقال ھاتوونەتە ناومان.» زەردەخەنەيەكى بۆ قسەكەى كرد و دەستىكردەوہ بە تېيىنى نووسىن، ئەمجارە بە دەنگى بەرزتر گوتى. «ھەقال لە ناوماندان» پىنووسەكەى دانا و پرسى چى بووہ؟

- باوكى لە كۆمارىيەكانە، خۆى ھاتووچۆى ناو دەزگا سىخورىيەكان دەكات!

- ئارام، بەلام كەمىك رەش ھەلگەرا، خوت بىنيت؟
- بەلى ھەقال.

- گوئ بگرە، تۆ تەنھا يەك كەس دەبىنيت لە ناوماندايە، من پىموايە لە چەند گۆشەيەكەوہ ھاتوونەتە ناومان. نايىت ھەنگاوى ھەلە بنىن، لەناو لانەى ورچەكەداين، باوا بمانبىن لەژىر دەستيانداين، ئاگامان لە ھىچ نىيە، خەوتوووين؟ ئىمەش وا خۆمان دەنوئىن لە ژىردەستيانداين. «پەنجەى بۆ سەرى برد» نەخشەكەمان لىرەدا دەشارىنەوہ، كەس نايىبىنيت.

- ھەقال بۆ نەيكوژىن؟

- خۆشەويستى ناكوژم، ھىچ كەس خۆشەويستى خۆى ناكوژىت، ئەز خۆشەويستى دروست دەكەم. دەيەويت داگىرم بكات، بىتە ناو سۆزەكانمەوہ، بىمكات بە كەسايەتتىيەكى دارزىوى ناو سىستەمى دەسەلات، بىمكات بە پياويكى خزمەتكار، لە دوولاوہ

بهلى له دوولاره، سهربكه وئيت. بئرمناچئيت، دايكم به مندالىي پئى دهگوتتم: بههئزبه و تولهى خوت بكه وه. بههئز ده بم و تولهى خوم ده كه مه وه، ئەمما به و جوره نا تو باسى ده كه ئيت، ههركه سه و به شئوازي خوى. خوشه ويستى ناكورئيت له گوشه يه كى نار ياده وه رى ده شاردرئته وه، يان گه وره ده كرئيت، له كه سئكه وه ده گوازئته وه بؤ گه ليك، وهك ئەحمه دى خانى، چون مه م و زئنى كرد به چئروكى خوشه ويستى گه ليك، ئەز واده كه م. له وه گه رئ. تو چون باكور ده بئنى؟

- ئاسوده م پئى، كارى گرنگيان كردوه، خه لكى باشيان هئناوته ناو گروهه كه وه، پئويسته په روه رده كردنئان چر بكه ئينه وه. باشتر هوشياريان بكه ئينه وه، ئازاو خاوه ن ئيراده ن، به لام هوشياريان سنوورداره.

- ههنگاو ده ئئين، ئەز بروام وايه: ده چئنه ناو يارئيه كه وه، تا ئيره مه ترسييه كه زورنه بووه، چاله كانى ناوخومانم بئنيوه به كه سانى سه ر به كؤمار پر كر او نه ته وه، نامه وئيت جارئ ئەو چالانه داپوشين، گؤره پانه كه دروست ده كه ئين، كه دروستمان كرد ئئدى يه كلايى ده بئينه وه، دوژمنه كان ده مان بئين، له چوارلاره هئرش ده كه ن، له ناوخودا كرمؤلى ده كه ن، ئئمه چى بكه ئين؟

- گؤره پانه كه پاك ده كه ئينه وه!

- هه قال جه ميل، تو به رده وام رئگا سه ربازئيه كه هه لده بئئريت. كوا نئنوكمان؟ ئئمه هئزئيك نئن بتوانئن به رامبه ر به هئز و چهك و سوپاي كؤمار بوه سئئينه وه، رئگه ئى سه ربازى بؤ ئەم رؤزگارە ئئمه ده ست نادات. بئير له رئكخستن بكه ره وه، بئير له دروستكرئنى كه سه كان بكه ره وه، ده ست له ناو گؤره پانه كه ناده ئين، ئەوه ئان هه لگره بؤ كاتى خوى. ده ره وه ئى گؤره پانه كه چون هه لسه نكئئين. ئئمه له ناو كؤى گروهه كاندا گروهه پئئكىن، كه خومان جياكرده وه و

دەستمانکرد بە تیکۆشان، دلنیا بە تورکەکان چاوە بە شە تورکە کە دادەخەن و هەموو چاوەکانیان دەگوازنەو بە باکوور. بە نیازنیم تراژیدیایە کە بۆ گەلە کەم دروست بکەم و هەلسانەو بە کە خامۆش بێت، ئەو هی بیری لێ دەکەم و هەلسانەو بە کە درێژخایەنە، کۆتایی نایەت، ئە شیت خوینیکی زۆر برژیت، بە لام جاریکی دیکە دیرسیم و خامۆشبوونەو هی شۆرشی کوردان نابینن. کاتیک دەست دەدەم چەک، مەرقە کەم پەرۆ دەکرد بێت لە بەردەم گەرەترین چەکدا، هینز و ئیرادە هی لە دەست نەدات. ئە گەر تیکۆشانەکانی رابووردو گەرانیەو هی خاک و دەرکردنی بیگانە بوو بێت لە نیشتماندان، ئەم تیکۆشانە پاککردنەو هی هزری مەرقە کە و گەرانیەو هی تی بۆ سەر زمان و کولتووری و، دەرشتنەو هی کە سایە تییە تی.

- تۆ چۆنت نەخشە بۆ دەرشتو، ئیمە بەو جۆرە کار دەکەین.
- نا... پێویستە تۆ، ئەوان، هەمووتان، ئاپۆیە ک بن لە شوینی خۆتاندا. وەک سەرەتای نەرۆز، هەموو سالتیک دەست پێکەنەو، جلۆبەرگی نوێ بپۆشن، ئاگرەکان داگیرسینن، پە یووەندییە دیرینە کە ی نیتوانن تازە بکەنەو، بە گروتینەو بەرەو سالتیکی نوێ هەنگاو بنین. نەرۆز بکەنە بنەمای دەستپێک، بە لام بۆ هەموو سات و هەموو پۆژیک. من لە ناوتاندا بام یان نا، نەرۆزە کە باژیانیکی نوێ لە گەل خۆی بەینیت. خوانیک بێت کۆتان بکاتەو، چەمکیکی شکۆدارە، ئیشی تیدا بکەن. چیرۆکیکی مەزنە، لە دەوری بن.

تەواو، پرسەکانی گەلالە کردبوو، بە نیازی جیاکردنەو هی سەر بە خۆی مالی کوردانبوو لە کۆی مالەکانی دیکە. کۆبوونەو بە کە ئاسایی لە ژوورە کە لە گەل هەقالان بەست، چەند خالینکی خستە ڕوو: «دەگەرینەو بە باکوور، کارمان هەیه، دا بە شە بین بە سەر ناوچەکاندا، وزە هی خۆتان بە هەدەر مەدەن. کاتی هەنگاوە مەزنە کە یە.» جگە لە جەمیل ئەوانی دیکە تەماشای یەکتریان دەکرد، نە یاندەزانی هەنگاوە مەزنە کە چییە،

له ناخه وه دلخوش، چاوه رپی جوله یه کیان ده کرد. کۆبوونه وه که ته وار بوو، عهلی قهیتان گهرچی زۆر پژد و به دیسپلین بوو، ئەمما دهستی له قسه خوشه کانی هه لئه ده گرت: «هه قالینه به عه ره بانه ی کوبه که وه ده گه پرتینه وه، یان به بی ئەو.» دهستیان کرد به پیکه نین.

دیسان خویان ئاماده کرد بۆ باکوور. که سیره یان له گه ل خویان برد. به هه مان ریگا دووره که دا به ره و نیشتیمان. دابه شبوون به سه ر شاره کاندا. ته نها جه میل و که سیره ی له گه ل بوون. فرسه تی هینا باسی مالی باوکی بۆ کرد، گوايه حه واو هه ساره خاتوون زۆر دلخوشبوون به سه ردانی پیشویان، حه زیان کرد وه خانووێک به کری بگرن و سه ردانیان بکه ن. حه وا داوای لێ کرد وه هات بۆ مالیان هه فته یه ک لایان بمیننه وه. گه وه بووه، کچیکی باریکه له ی خوین شیرین. وینه کۆنه کانی ئاپۆی پیشانداوه، هی سه رده می ناوه ندی و به شی هونه ر له ئەسته نبول. له و جوړه قسانه ی زۆر کرد سۆزی بجولینیت. گوئی بۆ گرت و پیده که نی.

که سیره ی نارد بۆ خانووه سپیبه که، له گه ل جه میل به ره و ژیرزه مینه که ی خارپیت. پیشتر نامه یان نارد بوو. هه قالان له وئ چاوه رپیان ده کرد، ژووره که پر بوو، چاوێکی پندا خشاندا که لوپه له کان پاک و جوان له شوینی خویان دانرابوون، ته ماشای ساکینه ی کرد، پیکه نی، یانی به دلمه. له گه ل هه قالاندا پرسی چالاکیه کانی خسته به رباس.

یه کیک له گه نجه کان نیگه ران بوو، گروپه که ی به سست و لاواز ده بیینی. نه خوی توانای دروستکردنی خۆپیشاندا نیکه هه یه، نه له ته واوی دیواری شاره که دا دروشمیک ده نووسیت. گروپیکه سه ری خسته وه ته باوه شی خوی ورته ورت ده کات و سه رقالی ریکخستن و کۆکردنه وه یه به بی چالاکی. نیگه رانییه که ی زۆر پینخوشبوو، ده ستخوشی له هه قالان کرد ئه رکی خویان به باشی به رپوه بردوه.

خویان خه ریک نه کردوو به خۆپیشانندان و نووسینی سهر دیواره وه. له باره ی خۆیندنه وه و دیسپلینی نیوان هه قالان و گفتوگۆ وه پرسپاری کرد. ده ره نه جامیکی باشی به ده ست نه هینا. ئاستی هوشیارییان سنووردار بوو، پیویست بوو زیاتر فشاریان بخریته سهر تاكو له باره ی گهل و میژوو و ره گورپیشه یانه وه به ئاگابن.

کۆبوونه وه دوای کۆبوونه وه ی ده کرد. له ناوچه یه ک بو ناوچه یه ک، له گوندیک بو گوندیک، له و شاره وه بو ئه و شار. به یاننامه و وتاره کانی به سهر ئه ندامانی به شدار بوودا بلاوده کرانه وه. پیشنیازی کتیبی نوی ده خسته به رده میان. ده که وته شرۆفه کردنی ئه و پوژگاره وه و له یه کیک له ماله کاندا ته نه اشه ش هه قالی لیوو، پرسی ئازایه تی و مانه وه ی خسته بواری شیکردنه وه: «گه لی مه ئازابوو، وه نه بیته بیناگاو خه وتوو، وه ک له وه ی دوژمنه کان باسیده که ن. جولانه وه کان ده روزه ن بۆمان تیبه گه ین گه لیکی ئازا و به ئاگابن. جولانه وه به بی ئاگایی له سهر پرسیک پروونادات. له هه مان کاتدا، به بی ئازایه تی پروونادات. به لام به شیکیان کپ کرانه وه و به شیکیان مانه وه، مانه وه که گرنگره له سهر که وتن.

ئیبراهیم گه له که ی خۆی له چنگی نه مرود پزگار کرد، بو ئه وه ی درێژه به چیرۆکه که ی بدات. ده ی توانی له ئورفا بمینیته وه له ناو بچیت، به لام سه رزه مینیکی ئازادی کرده گۆره پانی نووسینه وه ی چیرۆکه که ی. ئیمه ده توانین به گه لی ئورفا بلین: ترسنۆک؟ بیگومان ناتوانین، گه لیکی ئازایه، دژی ده سه لاتی سته مکاری نه مرود وه ستایه وه، بته کانی تیکشکاند، شکاندنی ئه و بتانه شکاندنی هونه ری پوژگاری دیرین نه بوو، شکاندنی فۆرمی ده سه لات بوو. بته کان نوینه رایه تی ده سه لاتیان ده کرد، نوینه رایه تی ئه و خودایانه یان ده کرد له سهر زه وی چینه کان و مرۆفه کان ده چه وسیننه وه. که وایه هه مان چه کوشه که ی ئیبراهیم

بە دەست مەنەۋىيە، دەيكىشىم بەسەرى نەمروددا. ئىۋە چەكوشەكانى
خۇتان ھەلگرن، ئەۋ بىتانە بىشكىنن ساختەن، دەيانەۋىت وئىنەى گەۋرە
ۋ دەسەلات بۇخۇيان دروست بىكەن، لە ئاغا ۋ موختار ۋ شىخەكانەۋە
دەست پىدەكەين، ھەتا تەۋقى سەرى كۇمار. ئەۋ كارە بەچى دەكرىت،
بە ئازايەتى ۋ ئاگايى، بە دووبارە نەكردنەۋەى ھەلەكانى پىشۋو، بە
دروستكردنى پووبەرىكى ھوشيار، خۇ پەروەردەكردن، بەلى خىز
پەروەردەكردن، چەقى شۇرپشەكەى من، لە ناخى كەسايەتسىمانەۋە
دەست پىدەكات.»

ماندوو نەدەبوو، بەردەوام قسەى دەكرد، دەستى دەجولاند، وزەى
پىشانى ھەقالان دەدا، خەۋى كەم بوۋىەۋە، گلئىنە سىپىيەكەى چاۋى
دەمارى سوورى تىدا دروست بوو. شان ۋ مىلى پتە ۋ، تووكەكانى
دەستى بەلادا كەۋتبوون، ھانى گەنجانى دەدا بۇ سەرزەمىنى ئازادى ۋ
ھوشيارى، بۇ خودناسى ۋ گەل ناسى. جوانترىن ساتى ئەۋ ساتەبوو،
دەستەكانى بلاۋكردەۋە ۋ بە دەنگىكى گرەۋە گووتى: «شەرى ئىمە
لەگەل دوژمنەكانمان، شەرى مېتۇلۇژىايە، با مېتۇلۇژىاي خۇمان
بنوسىنەۋە.»

نامە بۆ ھەڤالان نىردرا، ئاگاداركرانه وە لە كاتى ديارىكراودا
 لە گوندى فيسى ئامادە بن. بىست و سى كەسىك بانگهيشكران.
 گوندىكى دوورە دەست، لە ئامە دەوە نزيكەى دوو كاتزمير بە جادەى
 خۇلدا دەپۇيشتى جا دەگەيشتيتى. نە ئاغای ھەبوو، نە كويخا، قەلای
 جەندرمەكانى لى نەبوو، فەرامۆشكراو، خەلكەكەى بە بەخيوكردنى مەرو
 گاو بزن و جوتيارىكردنە وە خەرىك بوون. دوو بەش بوو، بەشىكى
 كەوتبوويه سەر تەپۆلكەيەك و لە بەشى خوارەوہى تەختاييه كە چەند
 خانوويك لە تەنيشت يەكدا. لە ديوى سەرەوہى ھەردوو بەشەكە،
 خانوويكى دوو نھۆمى لىبوو، دۆستى گروپەكە، نھۆمى سەرەوہى
 سى ژوور و ھەيوانىك، نھۆمى خوارەوہى دالانىكى گەورە، بە چەند
 پاىيەك راگىرابوو. ئاپۆ و جەمىل، ساكىنە و كەسىرە، پىكەوہ لەناو
 ئۆتۆمبىلىك بوون، لە پىگا بىدەنگىيەكى زۆر، تەنھا ئاپۆ جار بە جار
 لەبارەى شوپنەكان و جۆرى ژيانيان پرسىارىكى دەكرد، شۆفىرەكە
 وەلامى دەدايەوہ. پيش ھەمووان گەيشتنە مالەكە.

خاوەن مال لای گوندىيەكان بلاوى كردبوويه وە، ھەڤالانى خويندگەى
 كۆرەكەى داوہت دەكات، دەيەويت ناوچەكە بىينن. بەو بيانوہوہ

چاودیریکردن و گومانکردنی له سهر گوندییه کان نه هیشتبوو. گه یشتن. یهک_یهک و دوو_دوو، خویانده کرد به ماله که دا. له دالانه که فره شیک و چند کورسییه ک دانران، میزیک له سهره وه، ئاپۆ و خهیری له پشت میزه که دانیشتن، له سهر پارچه په رۆیه ک نووسرابوو، «کونگره ی یه که م بۆ دروستکردنی پارت.»

هه قالان خوشحال و دلگهرم، یهکی تیانوو سیک و پینوو سیک به دهستیانه وه. دانیشتبوون بۆ سهر میزه که یان ده پروانی. هه ندیکیان رارا، به ده م چاوه پروانی ده ستپیکردنه وه، پینوو سه کانیان ده خسته ناو ده میان. که سیره ی لیده رچیت به مات و مه لویی له گوشه یه ک دانیشتبوو، ئه وانی دیکه تامه زرۆی ده ست پیکردن روخساریانی گه شانده بوو یه وه. کۆبوونه وه ده ستی پیکرد، ئاپۆ وتاریکی له باره ی دۆخی هه نوکه یی باکووره وه پیشکه ش کرد. له وتاره که یدا ئاماژه ی به کۆمه لیک خالدا: «ئیمه ده مانه ویت مالی کورد و خه باتی کورد جیابکه ینه وه، ئومیدیکمان به چه په کانی تورکیا نه ماوه، دامه زراو و خاوه ن پره نسپ نین، تا راده یه ک به شیکیان فاشیسته کانن به به رگی چه په وه. ریکخسته نه کانمان تۆکمه ده که یین، له م ماله دا ماوه ی سی رۆژمان به ده سته وه یه بۆ گفتوگو، هه ولبدن به کورتی قسه بکه ن، بۆ ئه وه ی بگه ینه ده رئه نجامیک. هه نگاوه مه زنه که دروستکردنی پارتیکه و به رزکردنه وه ی دهنگی کوردانه. قه له مبارزی یه که م له م ماله وه ده ست پیده کات.»

به جۆش و خرۆشه وه له ناوی حیزبه که وه ده ست پیکرا، به کۆی دهنگ ناوئرا پارتی کریکارانی کوردستان. چینی هه ژار و چه وساوه ی کرد به داینه مۆی سه ره له دانه که. ده ستکرا به گفتوگو له سهر پرۆگرامی پارتیه که. خال به خال ده خرانه بهر باس. شاهین خونواندنیکی بی سنووری ئه نجامدا، خالیکه نه په راند قسه ی تیدا نه کات، قسه کانی

بۆ دلتیایی کردنه وه بوو له قسه کانی ئاپۆ. پوژی یه کهم به شیک له پرۆگرامی ناوخۆ ته و او کرا. نانیک خورا، هه قالان له نیتوان خویاندا که وتنه سه رنج نووسین له سه ر خاله کانی دیکه. ساکینه ته ماشای کرد که سیره له ته نیشته ئاگردانه که دانیشتوه جگهره ده کیشیت، وه ک غه ربیه یه ک له ناویاندا ده رده که ویت. چوو له یه وه. دهستی گوشی، به دهنگیکی کز: «نامه ویت دهست وه رده مه ژیا نته وه، به لام خوش نییه له به رچاوی هه قالان به و جو ره ده رکه ویت، ده موچاوت مه ده به یه کدا هه سته که ن له گه ل ئاپۆ کیشه یه کت هه یه.» دهستی ساکینه ی گوشی، زه رده خه نه یه کی بو کرد و هه چی نه گووت.

شه وه که ی به شیکیان خه ویان لینه که وت. که سیره و ساکینه له ژوو ریک خه وتن. عه لی قه یتان به هه لی زانی بیکاته شه وی خوی. ئاگریکی کرده وه و که وته ناو قسه خو شه کانی. هه قالان نه یانده ویرا به دهنگی به رز پیتکه نن. شه ویکی جیا وان، له گوندیکی دووره ده سته دا، دوور له چاوی کو مار و نه یاره کانیان، کو بوو بوونه وه نه خشه بو دا هاتووی گه له که یان دارپژن. مه زلوم و که مال و خه یری تا به یانی نه خه وتن، پوژی دووه م له ناو کو بووونه وه که باویشکیان ده دا، ئاپۆ له سه ر میزه که وه: «هه قالان پتویسته ئتوه له شه ودا بخه ون، بو ئه وه ی کو بووونه وه که نه که نه جیگای خه وتن.»

خاله کانی پرۆگرام ته و او کران. گفتوگو گه یشته سه ر دانانی یه که م که س. ئاپۆ خوی هه لبژارد، پیتش نیاز کرا کتی تر خوی هه لده بژیریت بابیته به رامبه ری، که س نه بوو. به تیکرای دهنگ هه لبژیردر، شاهین هه لسا یه وه به سه روک بانگی کرد، ئاپۆ به دهست داینیشانده وه: «هه قال ئه ز سه روک نیم، پیتبه رم، پارته که مان پیتبه ری هه یه نه ک سه روک. سه روک که سیکه بیتاگا، له شوینیک هه لیده گرن ده یبه ن ده یکه ن به سه روکی شوینیک، یان له پتگی ره چه له که وه به میراس

بۆی دەمینیتهوه. بۆ نمونه تەماشاکە، لە زمانی کوردیدا ناتوانین بڵین، ریبەری خێل، پتویستە بڵین، سەرۆکی خێل. بۆچی؟ یان بە میراس بۆی ماوەتەوه، لە باوک و باپیرییهوه، یان هینراوه خێلیک خراوتە ژیر دەستی. خۆی داینەمۆ نییه، ریبەر ئەرکی بونیادیی ههیه، جیاوازی سەرۆک و ریبەر لەمەدایه. ریبەر وهک فەرش چنه، خۆی فەرشی دەچنیت، خۆی پەرۆرده دەکات، گروپهکان و دامەزراوهکه دروست دەکات، بانگیان دەکات بۆ هوشیاری و تیکۆشان. ریبەر مرۆیهکی بی فیکر و بی پرۆژه نییه. لە سەرزهمینیک دانانیشیت خۆی نهی کیلاییت. گەر شرۆفەکهی منتان پی باش نییه، شرۆفەهی خۆتان بخهنه روو با ناویکی دیکه بۆ خالی سەرەوهی پارت دیاری بکهین.» تیکرا ریبەریان هەلبژارد، لەو دالانەدا، لەناو گوندیکی بچوکدا، بوو بە ریبەری پارتیک، ئیدی بە ریبەر ئاپۆ بانگیان دەکرد.

دەستەئێ سەرکردایەتی دانرا، چەند هەقالیکی پیاو، لەگەل ساکینه، وهک بازنەئێ دواي ریبەر ناسینران. یهکهکان و بازنەکانی خوارهوه جیاکرانهوه. شاهین گەر نهکرایه بهسەرکردایەتی شهوی دووهمی تینهدهپهپاند. به قبولکردنی لەناو لیستی ناوهکاندا، پشتە مله پانهکەئێ سوور بوویهوه. به سەرە لاکیشهیهکهیهوه بهمدیو ئهودیوی خۆیدا دهپروانی، دەمی کردبوویهوه پیدهکەنی، دەستی دههینا به ورگه زلهکهیدا و، لهبارەئێ ههموو پرسیکهوه، قسهئێ دهکرد. بهشینک له ههقالان، بهتایبهت ساکینه، پهست و توورپه، کهیفی پیی نهدههات و هیچ کات متمانهئێ پی نهبوو.

پۆژی سینهم پرۆگرامی پارتەکه چەند وینهیهکی لهبەر گیرایهوه. بهیاننامهئێ یهکهم، بهناوی مانیفیستی پارتی و گەلی کورد نووسرا. کهسیره وهک گوینگریک لهوئێ بوو. ههندیکجار بۆ خو دزینهوه، له مالهکه دهچوووه دهرهوه لهگەل مندالان و مهر و بزنهکاندا خۆئێ سەرقال

دەکرد. هەقالان هەستیان بەساردی کرد لە نیوان ئەو پێیەر ئاپۆدا. بەشی رەخنەدان خرایە ناو برگەیی پەرودەدەو. بۆئەوێ ئەو بەشەیان بۆ پوون بکاتەو، لەسەر کورسییەکە هەلسایەو، تەپلەکیکی دانا: «ئێرە سەکۆی رەخنەدان، لە منەو تەیک بەیەکی کادیران، لەناو پەرودەدا ئەرکە لەسەریان بێنە سەر ئەم سەکۆیە، ژیانى خویان، بیرکردنەوکانیان، خەون و ئایدیاکانیان بخەنە پوو، هەقالان وەک تەنگچی ئەم خالە دەکەنە ئامانج و رەخنەیی لێدەگرن. رەخنە لە خۆگرتن دەبێتە رەخنە لە پارت، لە گەل، لە بنەما کۆنەکان، لە مەترسییەکان. لە خۆمانەو دەست پێدەکەین تا قولایی میژوو. لە زیهن، زیهنە پر لە بیگانەکە.»

بۆ هەلبژاردنی رەنگ و هیمای پارتەکە، چیرۆکیکی دایکی بۆ گێرانەو: «لەشەویکی ساردا، بەفریکی زۆر باریبوو، تۆ لە دایک بوویت. لەسەر پەرۆیەکی سوور دامان نایت و برایتە ناوەرپاستی پیاوکان، کە لە هەیوانەکە دانیشتبوون.» ئەو پەرۆ سوورەیی شەوی لە دایک بوونەکەیی بەو جۆرە هەلسەنگاند، چارەنووسی گەلەکەمان لەناو خوینیکی زۆرەو هاتوو تە دەر، رەنگی سوور چەندە ئاماژەییە بۆ ئومید، هیندە ئاماژەییە بۆ خۆشەختییەک لەکاتی هاوسەرگیریدا لەناو کورداندا دەبێت بەتارا، چەندە ئاماژەییە بۆ پەيوەندییەکی توند و بەهیز لە نیوان دوو خۆشەویستدا، هیندە ئاماژەییە بۆ گەلیک پابردوویکی خویناوی هەییە. رەنگە سوورەکە بکریت بە هیمای پارت و ئەستێرەکەیی عەشتار بخریتە ناوەرپاستی.

«عەشتار و خوداوەندە ئینانا، دامەزرینەری یەکەمین گوند. بەرەمەینەری کولتوور. لە تەنیشت ئورفادا یەکەمین گوندی دیرین دۆزراوەتەو، خوداوەندە دایک پابەراییەتی کردو. ئەستێرە ئاماژەییە بۆ ئەو خوداوەندە دایکە. پێش دروستبوونی دەولەتشاری سۆمەری، ناکۆکییەکی بنەرەتی لە نیوان خوداوەندە دایک و خوداوەندە باوک

نەبوو، لە شارددا ناکۆکییەکی دەروست بوو. لە ئاسماندا خۆر باوک بوو، مانگ ژن بوو، کاتی زهوی درای بە ژن و سیفەتیکی ژنانەیی پێدرا، پیاوی بیری کردەوه ژن لە مانگ بوون دەربکات و بیکاتە ئەستێرە، چونک بپروای وابوو، زهوی بردووە و نیووی ئاسمانیشی بردووە، ناکریت، بۆیە ئەستێرە کرا بە پەمزی ژن. «ساکینە قسەکانی بە پێبەر بپرس: پرسبیری لیکرد مەبەستت چیبە ژن ببیتە ئەستێرەیی پارتەکەمان؟»

«ببگومان، ژن لەناو گەلی ئێمەدا شوینیکی گرنگی هەیە، گەر تیبینی بکەن، پیاو بەو هەموو دەسەلاتەوهی وەرگیرتوووە بۆخۆی، نەیتوانیوە پەمزی مانگ لە ژن بسەنیتەوه، تا ئەم ساتە ئەدەبیاتی گەلی ئێمە، مانگ بە ژن دەچوینیت. هەم لەبەر جوانییەکی، هەم لەبەر درەوشانەوهکی، ئەم پارتە پەمزی ژن دەکات بە پەمزی خۆی. هەولەدات ژن لەو هێرشەیی بۆسەر کەسایەتی کراوە و فریودراوە پزگار بکات. دەیکاتەوه بە مانگی سەرزهوی کوردان، ئێرە شوینی پوونکردنەوهی تەواو نییە، دەکریت پاشتر بە شیووی وتار کۆی ئاماژەکان بنووسم و لە پێگەیی هەقالانەوه بۆتان دەنیرم. پرسبیری لیکرد و لە گەل هەبیت بۆم بنیرن، پەخنەکانتان بە هەمان شیووی وەلامیان دەدەمەوه.»

کۆبوونەوهی ماله دوو نەهۆمییە بە قوردروستکراوەکە کۆتایی هات. پارتیکی نووی لە باکووری کوردستان راگەیهنرا. بەیاننامەکی دەرۆشمەکانی لە زۆربەیی شوینەکان بلاوکرانەوه. گەنجانی واهبوون، نە دەیانزانی پارتەکە کین، نە ئاگیان لە کار و چالاکییەکانیان بوو، کەچی شەوان دەمامکیان دەپۆشی و لەسەر دیوارەکان دەیانووسی: بژی کورد، بژی پەکەکە، بژی پێبەر ئاپۆ.

ناوی پارتەکە و بەیاننامە و دەرۆشمەکانی گەیشته دەستی دەزگا سیخوورپیەکان و پۆلیس. دەزگاکان سەرووی خۆیان ئاگادارکردەوه

له ناوچه كوردییه كاندا پارتیكى نوى دامه زراوه، خه رىكى جۆشدان و هوشيار كرده وهى گهنجانى كوردن، داواى جوداخوازی دهكهن و نایانه ویت له ژیر دهسه لاتی كۆمارى توركیادا بژین. پرۆژه كه یان ته نها دژى به شى باكوورى توركیا نییه، دژى به شىكى عیراق و ئیران و سووریایه. یه كپارچانه سه یری كورده كان دهكهن. له وه زاره تی ناوخو و ژهنه راله كانه وه وه لامى ئاگایى نامه كه ی شاره كانى باكوور درایه وه، «بۆ ئەندامه كانیان بگه رین و هه ولدهن له ناویاندا گه رای كۆمار بچین، له كاتی خۆیدا دهستگیریان بکه ن.»

دهزگا سیخوړییه كان كه وتنه گه ران به داواى ئەندامه كانیان. توانییان دهستیان بگاته دوو كهس له وانیه ی له ماله كه ی فیسی به شدارى كۆبوونه وه ی یه كه مى دامه زراندىان كردبوو. له رینگه ی ئەوانه وه ناوى به شىك له سه ر كرده تی پارته كه یان دهسكه وت. ناوى رینه ریان دهسكه وت. دهسته یه ك جه ندرمه رۆیشت بۆ گوندى ئامارا، سه ردانى مالى ئاغا و كوێخایان كرد، چیرۆكه كه یان بۆ گه رانه وه، ئاغا ده یكیشا به رانى خۆیدا: «دهمزانی، له شه وى یه كه مى له دایكبوونه كه یه وه سه گه كانم ده یانزانی چی له دایك بووه، هه ستیان به و مه ترسییه كردبوو، بۆچی من هینده گیل بووم، هه ستى سه گه كانم نه بوو. له به رده ستم بوو، له خویندن گه راپیه وه سلاوى نه ده كرد، بۆچی هینده بیهوش بووم خۆلادانه كه یم نه بینى، ده بایه بزانه م.» چه ندرمه كان ته ماشایان كرد باوكیكى هه ژار، دایكیكى ئیشكه ر و كچۆله یه كى ئەسمه ر له مالیانان، ئاگیان له هیه نییه، به ئیشوکاری خویانه وه خه رىكن و نازانه كوره كه یان چى كرده وه.

ئاغا و پیاوه كانى، كوێخا و پیاوه كانیان، راسپاردن چاودیری ماله وه یان بکه ن، گه ر سه ردانى كرده وه ئاگاداریان بکه نه وه. وهك پیشبینى كردبوو، له جیا كرده وه ی گۆره پانه كه وه دوژمنه كان كه وتنه

گه پان و بنكولكر دنيان. سهر داني گوندي نه كرد، له شاره كاني باكور
ماوهي نا ماوهيهك له شوينيك خانوويكيان به كرى دهگرت و تيدا
دهمايه وه، پاشان چوليان دهكردو دهچوون له شاريكي ديكه خانوويكي
ديكه يان به كرى دهگرت، چه ندين خانووي كرييان هه بوو، عهلي قه يتان
ئه و روظگاري خوشار دنه وهيهي ناونا بوو: «شورشي بي ماله كان.»
پاستي ماليان هه بوو، به لام ته نانهت مالي خويان له مالي باوك و دايك
و خوشك و برا جياكرده وه. شوين گمكيان دهكرد، دهزگا سيخورييه كان
به دواي گروهه كه ي سهره وه دهگه پان، ده يانويست دهستيگريان بكن.
ئه مماله وان به تاكاتر بوون، ته نانهت جاريكيان ريبه ر ئاپو و جه ميل
له ماليك بوون، دوو اي چه ند خوله كيك له ده رچوونيان دايان به سهر
ماله كه دا. كه سيره ي نارده وه بو ئه نقه ره، دلنياي كرده وه به زووترين
كات سهر داني دهكات و پيكه وه كيشه كاني رابردوو چاره سهر دهكن.
كه سيره به و هه واله دلخوشبوو، دهيه ويست ماسييه كه نزيك بكاته وه
له ماسيگره كه، بوئه وه ي هه ركات ويستي بييت به توره كه يه وه.

ماوهیه کی سهختیان به شوین گومکی تیپه پاند..

دهزگاگان دهستیان گه یشته هه قالیک، له بۆسه یه کدا کوشتیان. که مال نامه یه کی بۆ سه رووی خۆی نارد، داوا یکرد پینگه ی بدهن تۆله ی بکاته وه. ده مانچه یه کی له ریکخسته کان وه رگرت، ئیواره یه ک دوا ی ته واو بوونی کار، چاودیری بکوژه که ی کرد، له کۆلانی کدا دایه به رفیشه ک، وازی لینه هینا چوویه سه ری، ناو گیرفانه کانی گه پ، بۆ دنیابوون ناسنامه که ی برد، که میک خوینی پیوه بوو، به چاکه ته که ی پاکی کرده وه، تۆله ی کوشتنی هه قالیکیان به یاننامه یه کی به دوا دا هات، له به رامبه ردا هیزه کانی کۆمار، له پوژنامه و میدیاکانی اندا که وتنه هیرشکردن بۆ سه ریان، گوایه گروپینگی چه قاوه سوون، هاتوون ئارامی شاره کوردییه کان تیک بدهن و، کارمه ندانی ده ولت تیرور بکن. له ناو چه په کاندا، ناکۆکی له سه ر پارته نوینیه که دروست بوو، به تایبته دوا ی چالاکی یه که میان.

چالاکییه کانیان ده ست پینکرد، تۆله کردنه وه له پیاوانی دهزگا سیخورییه کان و هیرشی ئه وان بۆسه ر چالاکوانه کان، له چه ندین شار

پروویدا. ترس و گومانىك لەناو پۆلىس و جەندرمە و ھىزە سىخوڤرەكاندا دروست بوو. پرۆژەى ھىرشى پىچەوانە لە رېبەرايەتییەو شۆرکرايەو ە بۆ رېكخستەكان، پرۆژەكە فەرمانبوو: «ئەوان بە دواى ئىمەدا دەگەرین، ئەم بىرۆكەيە دەگۆرین، ئىمە بەدواى ئەواندا دەگەرین.» بەوجۆرە گەرانهكانيان پىچەوانە کردەو، رېكخستەكان كەوتنە دەست وەشاندن، ئەندامە مەترسیدارەكانى ناو دەزگا سىخوڤرەكان و پۆلىس و جەندرمە ترس داگرتن و كەوتنە خۆكۆکردنەو، وەك جارەن لە شۆینە گشتییەكان دەرنەدەكەوتن و سنوورىكان بۆ ھاتووچۆکردنيان دانا، تەنانت چوونەو مالىان بە بى پاسەوان لى قەدەغەكرا. رېكخستەكان بە باشى چاودىرييان دەکردن، لە ھەر فرسەتێكدا گورزىكان لیدەوەشاندن. میدياكانى دەولەت كەوتنە ترساندى خەلك، بەلام زۆرىنەى دانىشتوانى شارە كوردییەكان نەك پىيان خۆشبوو، بەلكو یارمەتیان دەدان و دالدەیان دەدان.

دەنگى كورد گەراییەو بۆ سەر شەقامەكان. ئىدى بەشىك لە پیاوان وەكجارەن نە دەترسان و لەناو چایخانە و بازارەكاندا بە زمانى كوردى كەوتنەو گفتوگۆ. كاتىك پۆلىسىك یان جەندرمە و پیاویكى دەولەت دەیانىنین ھىچیان پینەدەكرا، نەیاندەتوانى وەكجارەن پەلاماریان بەن و بەسەریاندا ھاواربەن، «بە زمانى كۆیویەكان قسە مەكە، بەزمانى كۆمار قسە بكە.» دەترسان ئەو كارە بكەن بیانكوژن.

كەسىرە نامەيەكى بۆ رېبەر ئاپۆ نارد، چاوەرپى بوو بگەریتەو ئەنقەرە. نامەكە گەیشتە دەستى، وەلامى دایەو: گوايە كۆمەلىك ئىشوکاری ماو، لەو نزىكانە تەواویان دەكات و بە دیدارى شاد دەبیت. لە خانوو كرىكاندا دلخۆشبوو، راپۆرتى شارەكان و ناوچەكانى بۆ دەھات، لە نزىكەو چالاكییەكانیان و، رېكخستن و جولەكانیانى دەزانى. چەپەكانى دىكە تا رادەيەك كپ بوونەو، تەنانت نەیان دەوێرا لە

ناوچه کوردییه کانی باکوور خۆپیشاندانیک بکن، چونکه کاتیک به خۆیان دهزانی خۆپیشاندانه که پرده بوو له دروشمی پارتی کریکاران و باسی کیشهی کورد و کوردستان. به شیکیان گروپه کانیان هه لوه شانده وه و به شیکی دیکه یان خۆیان خزانده باوهشی کۆماره وه. به شیوه یه کی خیرا ئاپۆچییه تی له باکوور ته شه نه ی سه ند، گۆره پانه که یان ته نی.

له راپۆرتی والی شاره کاندا بۆ سه رووی خۆی نووسی: «تیناگه ین، ئیمه پیمانوا بوو کورد ته واو بووه، به لام به چه ند گه نجیک و له ماوه یه کی که مدا، ئه و گه له یان به ئاگا هیتایه وه که کۆمار چه ندین ساله هه و لی خه وانندی ده دا.» راپۆرته که دزه یکرده ناو رۆژنامه کان و بلاوکرایه وه، ئاپۆ رۆژنامه که ی به ده ست گه یشته، خستییه به رده م جه میل و پرسیار ی لی کرد، چۆنی ده بیینی؟ دلخۆش و شادومان به و دۆخه. به لام ئاپۆ به پیچه وانه وه، پیی وابوو: «گه له که زۆری ماوه به ته واوه تی هوشیار ببیته وه، چه ند چالاکیه ک و به ره له ستییه ک مانای ئه وه ناگه یه نیت، کۆمار ترساوه و گه ل دژی وه ستاوه ته وه، بیگومان هه نگاو یکی گرنگ بوو، هیشته پهرچه کرداره که مان نه بیینیوه. کۆمار دامه زراوه ی گه وره ی هه یه، سوپای هه یه، ده وه ستیت بزانیته توانای هیزی ئیمه چه نده، هیزه که مان ی ناسی، ئه وکات ده جولیت. له راستیدا ئه مه هیزی ئیمه نییه، ته نها دهنگی ئیمه یه. گه له که مان پیویستی به کاری زۆره هه تاکو رزگار بکریت. له خاله بچوکه کانه وه ده ست پیده که ین، بۆ خاله گه وره کان، ورده چالاکیه کان بۆ من نه بوونه ته خال، ته نها ئه رکیکن بۆ گۆرینی ئه رکی به رامبه ر. مه به ستمه، دوایان بکهوین، هه تاکو دوامان نه که ون، پاشان بزانین چی ده بیت.»

وره و ئیراده ی خه لکه که به رز بووه وه. له گونده کان، به تایبه تی گوندی ئامارا، ئه و گه نجانیه ی کاتی خۆی له سه ر کیلگه کشتوکالییه کان به ئاواته وه بوون گروپینی چه په کان رووبکه نه ناوچه که یان و

په یوه نډیيان پټوه بکهن، نه و گه نجانه که میک چووبوونه ته مه نه وه. به خه یالی گه نجییه وه داده نیشتن باسی ئاپویان ده کرد: «ته ماشاکه پسمام، نه و منداله خرپنه ی شهوی به فره زوره که، که ناویان نا سازاده ی به فر، چون له ناوماندا هه لکه وت و ئاواتی ئیمه ی به دی هینا. بریا زووتر له دایک بوایه، بوئه وه ی ئیمه به شداریی جولانه وه که ی بکه ین.» ریزی ئاپی ئوجه لان و هه ساره خاتوون هینده ی که زیاد بو. گه رچی هه ساره خاتوون پر له دله راوکی و به رده وام ده پارایه وه خودا کوپه که ی بیاریزی، نه ماما شانازی پټوه ده کرد. باوکی سه رو سمیلی سپی بو، به شه رمیکه وه ناوی ده هینا و به دوسته کانی ده گووت: «پسمام له یه که م شه وه وه به مشته نوقاوه کانی دیار بو، که چ کوپکی به هیزی لی دهرده چیت. بریا مه لای گوند بمایه و به چاوی خوی بییدیایه نه و منداله ی نه و ناوی لینا، چ بو کوردان ده کات.»

له بلاو کراوه ی پارته که دا وتاریکی بلاو کرده وه، مه ترسییه کانی سه ر باکووری کوردستانی له چوار خالدا شیکرده وه. خالی یه که م، بریتیپور له دهسته مؤکردنی گوند نشینه کان، له ریگی خورافات و وه همی ئاینییه وه، له کاتیندا ئاین به تیکوشان و تیکشکاندن بنه ما کونه کانه وه ده ست پیده کات. به پنی شیکردنه وه که ی، نه و فورمه ی ئاین له ئیستادا هه یه، مروقیکی سه رکز و لاواز دروستده کات، مروقیکی هه همیشه له چاوه پوانیدایه بو وه رگرتنه وه ی چاکه کانی له خودا. مروقیکی خوپه رست و به مامه له یه، ته نانه ت مامه له له گه ل خودادا ده کات، سه رکه شیی لی چاوه پوان ناکریت، گوشکراوه به پارانه وه و خو په سه نډییه وه. گوینگره نه ک بیرکه ره وه، خه ریکراوه به شتی پروکه شه وه. خالی دووه م: جینوسایدی کولتووریی به بنه ما گرتبوو: «دوژمن ته نها خاکه که مانی ناویت، فره نگ و کولتووره که مانی پیگرنگره، ده یدزیت و به فره نگ و کولتووری خوی پیمان ده فروشیته وه.» هونه رمه ندان و پو شنیرانی ناو کوماری به که سایه تی گرگن و دز وه سفکردبوون. نه و که سانه ی

خویان هیچ ئایدیا و بیرکردنه وه و هونه ریکیان نییه و له سه ر میراسه گه وره که ی گه لی کورد ده له وه رن و ده یتورکینن. خالی سیهه م، له سه ر تیکوشان و خه بات بوو. گهنجانی به بنه وانی گورانکارییه مه زنه کان پیشانده دا. گهنجی به رۆحه سه رکه شه که ی گهل ده بینی. جگه له وه ی به دووباره کردنه وه ی رسته ی: «تکایه کتیبه باشه کان بخویننه وه، تکایه میژووی گه له که تان بخویننه وه، بگه رینه وه بو کولتووری میژو پۆتامیا.» بانگی خوینده واران ی ده کرد بو سه رزه مینیک، ده یزانی گه ر بیته ئه و سه رزه مینه، خویان ده ناسن و ده زانن کین و چیان لی براوه. خالی چواره م: رۆژگاره که ی له نیوان بیده نگی و هاواردا خستبووه به رباس. تیکوشانه که ی به هاوار چواندبوو، کۆماری به ده سه لاتی کپکردن. وه ک تانه یه ک له ده سه لات، نووسیوو ی: «ئه و ماله ی به چه ندین سال هه ولی کوزاندنه وه ی چراکه تاندا، ئه ز به یه ک بانگکردنی خاوه ن ماله که، له خه و هه لمساند و چراکه ی داگیرساند، تا به پیر بانگ کردنه که مه وه بیت، باش ته ماشاکه ن، چۆن ماله که ر ووناک ده بیته وه.»

رۆژنامه چه په کانی ژیر سیبه ری کۆمار به نه ته وه خواز و په گه زپه رست ناویان هینا. ئاسایی بوو لایان، له ژیر کۆماریکدا بژین، نه ته وه ی دیکه و زمانی دیکه و کولتووری دیکه قبول نه کات، ئه م ما گه ر یه کیک له و نه ته وه یه هه لسا یه وینه راسته قینه که یان پیشان بدات، رۆحه فاشیسته که یان ده که وته جوله و به رگرییان له کۆمار ده کرد. باسی رۆژنامه کانی ده ولت ناکری، هه ر رۆژه و ناویکیان له خوی و خه باته که ی ده نا. هه ولیانده دا هاولاتیان ئاگادار بکه نه وه لیان ه وه دووربن و به مه ترسییان ده زانین بۆ سه ر ژیان.

له شاری خه لفه ت له خانوو ی کدا بوو، عه لی قه یتانی نارد به نه ینی بچیت بو گونده که یان، دایکی و حه وای خوشکی به ینیت بۆ لای. بیری ده کردن، دوا ی شه و و رۆژیک له چاوه پروانی هینانی، دایکی باوه شی

پیدا کرد، وه کجاران شانازی به کوره که یه وه ده کرد، حهوا که وره بوبوو، ئیدی منداله که ی جاران نه بوو. به که یفه وه له گهل برا که ی گالته و گه پی ده کرد. هه ساره خاتوون: «ده ترسم رۆژیک بیت ته نیا بمینیته وه.» به ده میه وه پیکه نی. قسه ی گوندنشینه کانی بو ده گیرایه وه: «به رده وام باست ده که ن، گه نجه کان به تایبه تی، پیده چیت به قسه ی تویان کردیت، هه فته یه ک نابیت، به یانییه ک هه لسا ین، سه گه کانی مالی ئاغا و مالی کویتا به توپیوی له قه راخ چومه که فریدرابوون. ئاغا و کویتا زور تورهبوون، دوو گه نجیان فه لاقه کرد، گومانیان لیده کردن، ده لیتن: گویا گه نجه کان به قسه ی تویان کردوه بویه ئه و کاره یان کردوه.» حهوا قسه که ی له دایکی وهرگرته وه: «که سیره ی براژنم له کویتیه؟ که ی ده مبه ی بو مالی خوتان. کچانی گوند حه زیان ده کرد ژنت نه بیت.» ده ستیکی هینا به سه ریدا. واز له باسی کچانه بیته.

رۆژیک لای مانه وه، سوکنای بو گه رایه وه. زور هه والی باوکی پرسی. له گهل مالئاوایی ئه واندا، شوینه که ی گوپی. به ره و خارپیت گه شتی کرد. له نهومی خواره وه ی ئه پارتمانیک دوو ژوور و هۆلکیان به کری گرتبوو. له وی مایه وه. جگه له جه میل و عه لی و موراد و دوران و ساکینه، که سی دیکه نه یده زانی له وین. به رده وام یه کیکیان له لای بوو. دراوسی که یان پیاویک و ژنیک، تاقه کچیکیان هه بوو، به زووی ساکینه کردنی به ئاشنای خوی. ژنه زور بلئ: پرسیاری زوری له باره وه ده کردن، ناچار ساکینه خوی کرد به هاوسه ری یه کیکیان و یه کیکیان کرد به ژن برایی و ئه و دووانه که ی دیکه خزمی پیاهه که ی، ژنه وازی نه ده هینا ده یه ویست له بنج و بنه وانیان بکولیته وه. په ریشان بوو به ده ستییه وه.

له و ماله خوی ته رخانکرد بو خویندنه وه و نووسین. کومه لیک وتاری نووسی، نامیلکه یه ک، ساکینه چاپی کردن و ناردنی بو ریکخسته کان.

داوايان لىكردن كۆبۈنە ۋەيان لەسەر بىكەن و پەخنە و پىشنىيازەكانيان بىنرەنە ۋە . زۆرى نەبرد كۆمەلىك پىرسىيار و پەخنە گەرانە ۋە، دەستىكرد بە ۋە لامدانە ۋەيان. ھەقالەكانى دەيانناسى چەند پۇرد و بە پىرەنسىپە، لە كاتى خۇيدا نان دەخوا، مال پاك دەكاتە ۋە، كاتى خويندەنە ۋەى كەپە، كاتى نووسىنى كەپە، كاتى گفتوگۆى كەپە. ھەموو كاتەكان و كارەكان لە شوپىنى خۇياندا. بۇ دۇنيا بوون لە تەكنىكە كەى نامەپەكى بۇ كەسىرە نارد، ستايشكرد و ئاگادارىكردە ۋە لە ژيانىدا بە باشى ھەنگا و بىت، خەمى تەندروستى لەبىرنەكات و گومانى نەبىت ھەمووشتىك بە ۋەجۆرە دەبىت ئەو دەخوازىت. ھەقال جەمىل تىدەگەشت بۇ ئەو كارانە دەكات، ئەمما ھەقالانى دىكە نەياندەزانى مەبەستى چىپە، تەنھا جارىك پەكىكىيان گووتبووى: «شوپىن گۆمكى لەگەل ھەموو ئەوانە دەكات، گومانى لىيانە لەناو كۆماردا دەژىن.»

گرنگى بە جۆرى خواردەنە كە نەدەدا چىپە و چى نىپە، گرنگ ئە ۋەبوو پاكوخاوپىن بىت، بە باشى دروستكراپىت. لەسەر خوان، ئارەزووى گفتوگۆى دەكرد، بە دەم خواردەنە ۋە قسەى بۇ دەكردن: «خانەدانەكانى كۆنى كورد، خوانيان ھەبوو، سىفرەيان بۇ ئە ۋە رانە دەخست دانىشن بخون و تىربىن، سىفرەيان رادەخست بىكەنە جىگای گفتوگۆ. ئە ۋە نەرىتە دىرىنە، لە پاشا و خانەدانە كۆنەكانى مىزۇپۇتامياۋە ۋە رگىراۋە، خۇرئاواپىپەكان لىرە ۋە نەرىتە كەيان برد. ئىمە بە شىكىن لە ۋە مىژوۋە، با لەم مالە بچوكەدا خوانەكەمان بىكەنە جىگای گفتوگۆ. بەردەوام ھەقالانى ئاگادار دەكردە ۋە، مانە ۋە تان گرنگترە لە چالاكىپەك. گەر زانىتان چالاكىپەك لە ناوتان دەبات نەيكەن باشترە، چونكە بە مانە ۋە تان چەندىن چالاكى دىكە دەخولقېنن. پىويستە ھەقالانى پارت گىانى خۇيان بپارىزن. شۇرپىگىر بە مانە ۋەى، كارى گەورەتر و بە ھىزتر دەكات، ھە ۋە لىدەن گەنجەكان بە ۋەجۆرە پەروەردە بىكەن، بىنە رىپەر، نەك دىگەرمىپە كەيان جۇش بدرىت، خۇيان لە ناوبىبەن.»

له هه‌ندیك له پۆژه‌كاندا له‌سه‌ر خوان بێده‌نگ ده‌بوو، پاش كەمێك
رامان ئه‌و قسه‌یه‌ی دووباره‌ ده‌كرده‌وه: «گەر دوژمنه‌كه‌مان له‌بری
سوپا و چه‌ك و سه‌ركوتکردن، هوشیار بووایه، خوینیک نه‌ده‌پژا
و له‌گه‌لی ده‌كه‌وتینه‌ گف‌توگۆ، وه‌ك دوو گه‌لی هوشیار مافی خۆمان
به‌ده‌ست ده‌هینا و چاره‌نووسی دوو گه‌له‌كه‌ به‌ره‌و داها‌توویه‌کی
پرشنگدار ده‌پۆشت، كێشه‌ی ئیمه‌ی كوردان ئه‌وه‌یه، دوژمنه‌كانمان
دراوسیمان. كه‌وتوینه‌ته‌ ناو سه‌رزه‌مینیکه‌وه‌ گه‌مارۆ دراوین و
هینده‌ فاشیست و پۆحی داگیرکردنیان به‌رزه، گۆشه‌یه‌کی هوشیاری
نادۆزیته‌وه‌ بکه‌ویتته‌ گف‌توگۆ له‌گه‌لیان، ناچار ده‌بیت به‌هیز بجولینیته‌وه،
چونكه‌ شانازی ئه‌وان ته‌نها له‌ هیزه‌كه‌ یاندایه.»

بەتەمابوون فشارەکانیان زیاتر بکەن.

کتوپر دونیا گۆرا. لە ئەنقەرە کودەتا بەسەر حوکومەتدا کرا. لە
شارەکان هاتووچۆ قەدەغە کرا. سەربازەکان برانە ناو شارەکانەو.
ژەنەرالەکان دەرکەوتنەو. بە ئەستیرەکانی سەرشانیانەو
دەمووچاویان دابوو بەیەکدا، هەرەشەیان دەکرد کۆمار لە چەپەکان
و جوداخوازەکان پاک دەکەنەو، شکۆمەندیی دەگەریننەو بۆ تورکیا.
دەستە دەستە بەرەو گۆپی ئەتاتورک دەپۆیشتن و بەلینیان دووپات
دەکردەو دوژمنەکانی لەناو دەبن. هیژەکانی پۆلیس. جەندرمە،
دەزگا سیخورییەکان، پڕانە ناو شارەکانەو. کەوتنە کۆژاندنەو
دروشمی سەردیوارەکان، هەلیانکوتایە سەر گروپە چەپەکان، زۆریک
لە دامەزراوە گومانکراوەکانیان سوتاند. پەشبگیریی لە تەواوی
شارەکاندا دەستی پیکرد.

دۆخەکە شیوا، دامەزراوە حوکومییەکان کەوتنە ژێر باری
سوپاوە. لە ژوورەکەدا دانیشتبوو، هەقالان لە دەوری: «نەخشەکەمان
هەلوەشایەو، چاوەروان نەکراو بوو. باشترە ئاگاداری خۆتان بن، بە

هەڤالان رابگە یەنن، بۆ ماوہ یەک چالاکییەکان راگرن، با بەرچاومان
 پروون بیت. ژەنەرالەکان هەمیشە لە کاتیکیدا دین، هەست بکەن کۆمار
 لاواز بوو. تورکیا پێ دەنیتە قوناغیکی مەترسیدارەو، چەندە چاویان
 لە شارە گەرەکانە، هیندە لە ئیمە. پاش نیشتنەوہی شەپۆلە، بۆ
 کپکردنەوہمان تەواوی هیزی خویان دەخەنە گەر. بەیاننامە و نامیلکەکان
 لە جینگای متمانە پیکراو بشارنەوہ. ئەم دۆخانە لە توپباران دەچیت،
 لە پەنا بەردیک دادەنیشین، داوی توپبارانە کە دەست پیندەکەینەوہ.
 ئارامبن، با لەناو تەپوتۆزە کەدا ون نەبین. «نامە یەکی کە سیرە ی
 پیگە یشت، داوی لیدە کرد ترسی نەبیت، بەو جۆرە ی رۆژنامەکان باسی
 دەکەن ئەنقەرە مەترسیدار نییە، گەر شوینە کە ی خراپە دیت بە داویدا
 دەبیاتەوہ بۆ شار. نامە کە ی دانا، تەماشایە کە ساکینە ی کرد: «دەبینی
 هەڤال، زۆر جار خۆشەویستی بە کار دیت بۆ لەناو بردنت.»

شەوان بە دزییەوہ هاتووچۆیان دەکرد، وە کجاران بە رۆژدا
 نەدەچوونە دەرەوہ. ناو بازاریان تەرک کرد، بە کۆلان و پینچەکاندا
 ئەرکی ریکخستنیان بەرپۆ دەبرد. شاھین داوی بینینی ریبەری کرد،
 هەڤالان شوینە کە یان پینە گووت. چاودیری دۆخە یان دەکرد کە مینک
 بنیشیتەوہ و دەست بکەنەوہ بە جولە. دەستگیر کردن کۆمە لیک ئەندامی
 ناو ریکخستنەکانی پارتنی گرتەوہ. لە دەستە ی کادیرەکانی شارەکانی
 دیکە، هیشتا مەترسییە کە لە بازنە ی یە کەم دوور بوو.

جگە لەو کۆمە لە هەڤالە کەسی دیکە نەیدەزانی لە کوئیە. ناوی
 و وینە ی کە وتبوویە دەست دەزگا سیخوپییەکان، بە نیازی گرتنی
 مامۆستاکە بوون، بۆ ئەوہی کوتایی بە خویندنگە و خویندکارەکانی
 بەینن. پاش هەفتە یە ک دۆخە کە بەرەو ئارامی دەرویشت. شاھین شوین
 ساکینە کەوت، جینگە کە ی دۆزییەوہ، بە بی پرس لە نیوہ شەوینکدا لە
 دەرگای دا، هەمووان هەلسانەوہ، دەمانچەکانیان دەرھینا، یە کینکیان لە

پشت دەرگاگه و ئەوانی دیکه له ژووره کهدا، چاوه پرییون گەر پۆلیس و دەرگا سیخورپیه کان بن، بەرگری بکهن تا کوشتن. ساکینه دەرگاگه ی کرده وه، شاهین بوو، له گهل هاتنه ژووره وه، ریبەر زۆر به توندی: «تو چ جۆره مرقوئیکی، من بمویستبا بتینم داوام ده کرد، چون هاتوی بچۆ دهره وه، ئەرکی حیزبیت به رپتوه ببه و شوینمان مه که وه.»

نهیهشت قسه بکات، کردییه دهره وه. راستییه که ی شاهین بو هیچ کاریک نه چوو، تهنه بۆ دلنیا بوون تا بزانییت ریبەر له وییه یان نا. گومانیان لیکرد، که لوپه له کانیان پینچایه وه، شهوی دواتر گواستیانه وه. بۆ شهوی سیههم ئاپۆ و هه قالان رۆیشتن، له جیکه ی ئەوان دوو هه قالی تر چوونه ماله که. هه والیان بۆهات، له ناو پارتدا کۆمه لیک به کریگراو هه ن، پیده چیت زۆر نزیک و شاره زابن. به هوی په یوه ندییه کانیه وه، زانیارییان له سه ر ده ستگیرکراوه کان پینگه یشت، خیانه تکار دابوونی به دهسته وه، ئەمما نه یانده زانی کتییه. مورادیان نارد بیدۆزیته وه، دۆزییه وه. فه رمانی به هه قالان کرد، وانه ی پینده ن. ئیدی راپۆرت نه هاته وه بزانییت وانه که ی چون پیندراوه و چی بووه.

دەرگا سیخورپیه کان خزانه ناویانه وه. چاودیریان خسته سه ر کۆمه لیک هه قال، سنووری بازنه که ی دهوری خوی به توندی راگرت. له مالیکدا بوون، جگه له و چوار هه قاله که سی دیکه بۆی نه بوو هاتووچۆ بکات. هیرشه کان بۆسه ریان گۆپان، قورس و نه بینراو، چونکه پیشتر ده یانزانی دوژمنه که کتییه و له کوئییه، کاره که گۆپابوو، ئیدی له ناو خویاندا گه رایان چاند بوو، به باشی نه یانده زانی کتییه، بۆی ده گه ران و نه ده بینرا. له گروپی بازنه ی سه ره وه، گومانیان نه بوو، هه رگیز له و باوه رده نا نه بوون، له ئاستی سه رکردایه تی خیانه ت رۆبدهات، ئەگه رچی خوی برۆای و ابوو: «ئهم گه له له چیرۆکه که ی ئەیوب ده چیت، کرمه کانی له ناو جهسته که ی خۆیدان. ده ریان بکه ییت

دهبن به مار و له گهل دوژمن دین پیته وه ددهن، دهریان نه کهیت جهسته که دهخون و پارچه پارچه ی دهکن. چاره سهریان تنها له نار بردنه، ده بییت خیانهت له ناو ببریت، نه ببه خشریت نه چاوپوشی لیکریت. میژووی ئیمه گیروده ی دهستی خیانهته، گه له که وهک ئه یوب خانه دانه، کرمه کانی سه ر جهسته ی هیلاکیان کردووه، بق ئه وه ی خانه دانه که هه لسیته وه، چاره سه ر تنها له ناو بردنیانه.»

دهنگی ده رگا هات، خویان کو کرده وه، ئاماده بق به رگری، دوران به ئه سپایی له گوشه یه که وه ده رگا که ی کرده وه، چاوه رپی هاتنه ژووره وه ی که سه که، گهر خراپه کاربیت له دواوه لیتدا. خاوهن ماله که بوو. ده مانچه کانیان شارده وه، پیشوازییان لیکرد، دانه نیشته، به پیوه ئاگاداری کردنه وه، هه تا سی رۆژی دیکه ماله که ی چۆلکن له شاره وانیه وه خاوهن ماله کان ئاگادارییان بوچووه، هه رکه سینک خانووی به کری داوه ته که سانی گهنجی بی ژن، به زووترین کان په یوه ندیی به پۆلیسه وه بکات. خاوهن ماله که ئه وکاره ی نه کرد، له بری ئه وه سه ردانی کریچییه کانی کرد به ئاگا بینه وه، چ فشاریکیان له سه ره سوپاسگوزاری بوون.

دوای رۆیشتنی خاوهن ماله که، به په له نامه یه کی بق که سیره نووسی. به لینی پیتدا له ماوه ی سی رۆژدا ده گنه ئه نقره. ورده کاریی سه فهره که ی بق خسته روو، ته نانهت که ی ده که ونه رێ به چ ئۆتۆمبیلنیک، چۆن خویان له رینگا نوییه که ی سه رده می کۆمار ده پاریزن و به رینگا کۆنه که ی سه رده می عوسمانیدا تیده په رن، شیوه ی ئۆتۆمبیله که ی له بیرنه کرد. نامه که ی پیچایه وه، دایه ده ست هه ئالینک به زووترین کات بیگه یه نیته به شی پۆسته.

نامه که ی برد، داوای لیکردن دوو رۆژ چاوه رپی بکهن، له کاتی گونجاودا ده ست ده کن به جوله. که لوپه له کانیان کو کرده وه، به شینک

له به یاننامه و کتیبه کانیان سوتاند. له کاتی دیاریکراودا له خه و هه لیساندن، شه ویکی درهنگ، ئاسمان هه ور، له ماله که چوونه دهره وه. به خه یالی خوی زیاتر له پینچ کاترمیره نامه که گه یشته وه ته دهست که سیره، ئوتومبیلی دیاریکراو له سه ر گوشه ی کولانه که چاوه پروانی ده کردن. شوفیره که ی بانگکرد، دلنیای کرده وه هیچ که رهسته یه کی قاچاخ پینه بیت، هه قالی خویان بوو. چیرۆکه که ی بو گتیرایه وه، پیوسته چی بکات و له کوپوه بروات، به لینی لپوه رگرت، له کاتی دهستگیرکردنیدا بیتاگایی خوی دهرخات، هه قالی شوفیر سویندی به کوردستان خوارد، چیرۆکه که ده پاریزیت و به وجوره دهکات له سه ری ریکه وتوون، باوه شیانکرد به یه کتریدا، ئوتومبیله که به خالی به ره و شوینیک رویشته، ئه وانیش به پی بو شوینیکی دیکه.

چونی نه خشه بۆکیشا بوو به و جوره دهرچوو. نامه که ی به دهست گه یشته، دهزگا سیخورپیه کانی ئاگادارکردوه ماسیبه که به پی خوی به ره و توری ماسیگره که به رپوه یه. له دوو رینگه کۆن و نویه که بۆسه یان بو دانا، گومانیان هه بوو فیلیان لیبکات و به و رینگه یه دا تینه پریت، له نامه که دا باسیکردوه. له کاتی خویدا ئوتومبیله که گه یشته، هه لیان کوتایه سه ری، ته نها شوفیره که ی تیدا بوو. به ناویدا گه ران شتیکیان نه دوزیبه وه، که وتنه لیدانی شوفیره که، بیتاگایی خوی پیشاندا. دهستیان که له پچه کرد و بردیان بو زیندان. تینگه یشتن یارییان له گه ل کراوه.

گروه که له شار دهرچوون، گوندیکیان دیاریکرد بۆی بچن. دهزگاکانی کۆمار له جینگایه ک بۆی ده گه ران، له جینگایه کی دیکه دهرکه وت. به ته کنیکی خویان له گه لیان جولایه وه: «ئیمه گه ر ته کنیکی دوژمن بناسین، ده توانین به هه مان ته کنیکی خوی له گه لی بکه وینه شه ره وه. هه میشه به شیکی سه رکه وتن، ناسینی دوژمنه که ته.» پشتر ئه و قسانه ی کردبوو.

دهمهوبه بیان گه‌یشتنه شوینی مه‌به‌ست. له مالی دیاریکراو له
 گونده‌که نانی به‌یانییان خوارد. ترسیان له‌سهر نه‌ما. خاوه‌ن مال
 ئاشنا، جله‌کانیان شوشت، جان‌تاکانیان قورسبوون، زیاده‌کانیان لابر.
 سه‌رخه‌ویکیان شکاند، ئاسوده دانیشتن تا شه و بیت. هیزه سیخوره‌کان
 و پولیس له‌ناو شاره‌کان و ریگیای دهرچوون له شاره‌کاندا بۆسه‌یان
 بۆ ده‌نانه‌وه.

تاریکی کرد، گونده‌که‌یان جیه‌یشت و به‌ره‌و گوندی سه‌رسنور
 به‌ناو توله‌پیی ته‌پۆلکه و کتوه‌کاندا ریگیایان بری. به پیتی نه‌خشه‌ک
 هه‌نگاویان ده‌نا، به‌دهم ریوه جه‌میل لینی پرسی: «ئه‌و نامه‌یه چی بو.»
 وه‌ستا، ده‌ستی خسته سه‌ر که‌مه‌ری، ماندوو‌بوو، ئاره‌قی کردبوو،
 هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا: «نامه‌که‌م نارد بۆ هیلانه‌ی زه‌رده‌واله‌کان.»
 پیکه‌نی. بۆی پروونکرده‌وه: «ده‌میکه ئاگاداره نزیکترین که‌سی ده‌یه‌ویت
 بیخاته ناو توره‌که‌وه. به‌لام ده‌بایه پیشانی نه‌دات هه‌ستی پیکردوه.
 ئه‌و چاوه‌پیی بوو بچمه ناو توره‌که، بمدا‌ته ده‌ست راو‌چییه‌کانه‌وه،
 من له‌وه به‌ئاگاتربوو، چون یارییه‌که ده‌ست پیده‌که‌م.» قاچی یا له
 به‌ردیک: «هه‌قال تو ته‌ماشای یاری توپیی پی بکه، هیرشبه‌ر توپه‌که
 ده‌بات، نزیک له‌گوله‌که، خوی دلنیا‌یه گۆل ده‌کات، به‌لام توپه‌که ده‌دات
 به‌هه‌قالیکی تر بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و گوله‌که بکات. ئه‌وه ئاکاری یاریزانی
 باشه. ئه‌ز ئه‌و یارییه‌م کرد، ده‌مزانی پاسدانه‌که‌م چی لیده‌که‌ویتنه‌وه،
 ده‌مزانی ناتوانیت گوله‌که بکات، ئه‌مما ده‌بایه توپه‌که‌ی بده‌می، یه‌که‌م:
 وایزانیتمانه‌م پینه‌تی گۆل ده‌کات، دووه‌م: دلنیا‌بووم گۆل ناکات.»

هه‌قالان به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه ته‌ماشایان کرد، ئه‌گه‌رچی به‌روونی
 ده‌موچاوی دیارنه‌بوو، به‌هۆی تاریکی‌ی شه‌وه‌که‌وه. عه‌لی قه‌یتان ئه‌و
 هه‌له‌ی قوسته‌وه و کردی به‌گالته: «گه‌ر بماندو‌زنه‌وه ده‌ستگیرمان
 ده‌که‌ن.» ده‌ستی خسته سه‌رشانی، «هه‌قال که‌ی وه‌ختی گالته‌کردنه‌»

پیشکەوه. «دووانیان لە پیشەوه و دووانیان لە دواوه. کزەبایەک لە کێوهکانەوه هات، ئارەقەکەى سەر پوخسار و شان و ملیانی چیاکردەوه. دەنگى چەقەلەکان لەناو دۆلەکاندا، خوورپەى ئاو، دەنگى کونده پەپوو، بە دەنگى کونده پەپوو، هەلۆهستەیهکی کرد، لەو شەوه ئەستەمەدا گووتى: «هیگل باش بۆى چوو، شەو کاتى بیرکردنەوهیه. دەنگى کونده پەپوو ئاماژەیه بۆ دەنگى بیرکردنەوه، دواى ئەوهى مرقوف لە رۆژدا لەناو جەنجالیدا ماندوو دەبیت، شەو دەگەریتەوه بۆناو خۆى و بیر لە دنیا دەکاتەوه. دەنگى کونده پەپوو لە میراسە دێرینهکەى میژوووه وهەرگرتوو، پەیکەرى خوداوهنده عەشتار، لەسەر شانینكى کونده پەپوو هەیه، لەسەر شانینكى دیکەى درەخت، یەکیان رەمزی ژیان و بەرهمهتانه، ئەویتریان رەمزی ژیرییهتییه. کونده پەپوو لە کوردا شوومه، بۆچی شوومه؟ چونکه مرقوفى کورد ئیشکەر بووه، شەوى بۆ پشودان ویستوو، نەک بۆ بیرکردنەوه. دەبیت ئەو رەمزه چاک بکەینهوه، دەنگى کونده پەپوو لە شومییهوه بیکەینهوه بۆ دەنگى ژیری، بچینهوه لای خوداوهنده عەشتارى دایک، که هەم ژیره و هەم بەرهمهتەر، دایكى دوو پایە سەرەکییهکەیه.»

عەلى قەیتان دەیکیشا بەسەرى خۆیدا، لایەکی بۆ هەقالەکەى پشتهوهى کردەوه: «کەس نازانیت سبەى چاره نووسمان چى دەبیت، کەچی بۆ یەکلاییکردنەوهى کیشەیهکی شەش هەزارسالە خەم دەخوات.» نەیانویرا پێیکەنن، ئەمما گوێی لە چپە چپەکیان بوو، بانگی کرد: «عەلى تۆ کەى واز لە خوى گالته کردن دینی؟»

گه‌یشتنه گوندیکی بچوکی سهر سنوور. پیاویک داری ورد ده‌کرد، له ته‌نیشته خانووه قوره‌که‌ی که‌پرئیکی دروست‌کردبوو، داره ورده‌کانی له ژیریدا هه‌لده‌چنی و ئاماده‌ی ده‌کردن بو زستان. سلاویان لئیکرد، به‌پیریانه‌وه هات، به‌بی ئه‌وه‌ی بیانناسیت فهرمووی لئیکردن ئاویک، چاییه‌ک بخۆن. قبولیانکرد. ماندوو بوون. له ژیر داری به‌رده‌م ماله‌که دانیشتن، مندالیک ئاوی بو هینان، ژنی ماله‌که ده‌یویست چاییه‌ک ده‌مکات، مریشکه‌کان له‌و ناوه، مانگایه‌ک و گویره‌که‌یه‌ک له ته‌نیشته خانووه‌که ده‌له‌وه‌ران.

پیاوی خاوه‌ن مال، به‌زمانیکی پاکی کرمانجی، پرسپاری لئیکردن ئیوه‌ی گه‌نج چیده‌که‌ن له‌ گوند؟ عه‌لی قه‌یتان له‌بری هه‌مووان وه‌لامی دایه‌وه به‌نیازی ئه‌و دیوی سنوورن. ئامۆژگاری کردن بگه‌رینه‌وه مال بۆلای دایک و باوکیان و پیویست ناکات، به‌قسه‌یه‌کی ئه‌وان نیگه‌ران بن و مال جی به‌یلن، هیچ شوینیک نابیته‌ مالی باوکیان، باشتره بگه‌رینه‌وه نه‌یده‌ناسین، وا تئیکه‌یشتبوو گه‌نجن له‌گه‌ل ماله‌وه شه‌ریان کردوه. ئاگای له‌ هه‌واله‌کانی شار نه‌بوو. تا ئیواره له‌وی مانه‌وه، دووانیان گه‌رانه‌وه و ئاپۆ و دوو هه‌قالی چاوه‌روانی تاریک بوونیان کرد.

ساكینه په یوه ندى به سه ره وه پچرا، له گهل دوو هه قالى گه رايه وه
 بۆ ماله كه يان. چى به يان نامه و رپوژنامه و كه ره ستهى مه تر سیدار
 هه بوون له ناوى بردن، بریكيانى سوتاند و ئەوانى ديكه ی له درزى
 دیواره كانى دهره وه ی ماله كه شار دنه وه. وهك چاوه رپى مه تر سیهك
 بكات. دانیشت، تازه تاریكى كرد بوو، گوپی له دهنگى ئوتومبیل بوو.
 به توندی له دهرگاكه يان درا، هه لسا یه سه رپى، به دوو هه قاله كه ی
 گووت: «ئاسایى بن، خوتان مه شله ژینن، هیچ شتیكى مه تر سیدار
 له ماله كه نییه بیته به لگه له سه رمان، ئەو كتیبانه ئاسایین.» به بی
 شله ژان، دهرگاكه ی كرده وه. خویانكرد به ژووردا، ماله كه يان پشكنى،
 دهورى ماله كه گه ران، سه ربان و دراوسێكان. جگه له و كومه له كتیبه،
 هیچیان به چنگ نه كه وت.

دهستیان به ستن، كاتى سوار كردنیان، ساكینه هه قالىكى خویانى دى
 له ناو یه كێك له ئوتومبیله كاندا، دانیشتبوو. زانى خائین له ناویاندا یه،
 ناسییه وه. بران بۆ زیندان، جیایان كردنه وه. كرایه ژووریکه وه،
 سێكهس هاتنه ژووره وه، چاویان به ست، دوو پرسىارى ئاساییان
 لیکرد، وه لامى دانه وه. كه وتنه سه رى، به شق و بۆكس، كه وته
 به رده ستیان، هینده يان لیدا رشا یه وه. چوونه دهره وه، دهرگاكه يان
 دانه خست. هیزی تیدا نه مابوو، نه یده توانى هه لسیته وه، خوی گرموله
 كرد. بۆنى ژووره كه ناخوش، هیزی دایه به رخوی ده مى به یه خه ی
 كراسه كه بسریت، ئازار ده موو چاوى هینایه وه یه ك.

پاش كه مێك دوو كه سى تر هاتنه ژووره وه، به جولانى كورسییه كه دا
 گوپی لیبوو یه كیان له سه رى دانیشت، یه كیان قولى گرت و به رزیکرده وه
 و له سه ر كورسییه كه داینا. به رامبه ره كه ی قسه ی كرد، دهنگى ناسییه وه،
 شاهین بوو، داواى لیکرد دان به كاره كانیدا بنیت، هه مووشت ته واو
 بووه، پارتى كریكاران شكستی هینا وه، سه ركر دایه تییه كه ی گیرا وه، ئاپو

گیراوه، دانیان به شکستی پارتدا ناوه. له گهل هه ر قسه یه کی ساکینه به کرمانجی، بو ئه وهی پیاوه که ی تر تیناگات: «بی که سایه تی، له سه ره تاوه ده مزانی بچوکی. به قسه یان نه کردم ده بایه مه پانه که ت لیکه نه وه، تو بز شوپش نه هاتبووی، هاتی وه ک خالوکانت و مالباتت بکه یت.» له شاهین داواکاری و له ساکینه وتنی قسه ی توند.

سودی نه بوو، بردیانه دهره وه. سی که سه که ی تر هاتنه وه، هینده یان لیدا له هوش خو ی چوو. شاهین خو ی دابوو به ده سه ته وه، به لینی پیدابوون سه رکردایه تی و ئاپویان بخاته به رده سه ت. له که لیاندا شوینه دیاریکراوه کان گه را، ته واوی ریکخسته نه کانی خارپیتی دا به ده سه ته وه. که مال و خه یری و مه زلوم، باقی هه قالانی دیکه. شوینه زانراوه کانی ئاپو چوون، له هه یچ لایه ک ده ستیان نه که وت. به لام له پوژنامه کاندایه کرایه وه، پارتی کریکارانی کوردستان کوژایه وه، سه رکردایه تیه که ی ده ستگیرکرا، ئاپو ده ستگیر کرا، ریکخسته نه کانی له ژیر لیکولینه وه ی پو لیسدان، کومه لیک وینه ی هه قالانیان بلاو کرده وه.

که سیره له نه نقه ره وه خو ی که یانده خارپیت، فریوی پوژنامه کانی خوارد، به ته مابوو سه ردانی ئاپو بکات و رازی بکات دانپیانانه کانی بنووسی، له گهل تیمی سیخوره کان ده گه را، دواچار تینگه یشته نه گیراوه و فریودراوه. سه ردانی گوندی ئامارای کرد، هه والی کوره که یانی پرسسی، هه ساره خاتوون و حه وا خاتوون و ئاپی ئوجه لان، هه یچیان نه ده زانی. ته نانه ت به جو ریک قسه یان ده کرد، گوایه له ماله وه یه له نه نقه ره و به ته مابوو سه ردانی بکه ن. به ده ستی به تال گه رایه وه، به رپرسیانی ناوچه که ئاگادارکرانه وه، گه ر زانیارییه کیان له باره یه وه ده سه تکه وت، به که سیره بلین. ئاپو چوو به ناو زه ویدا و ونبوو.

کومه لیک له یه که کانی ریکخسته ن مابووون، ئه وه یان به هه لزانی، شه و له سه ر دیواره کان، له کو ی ئه و شارانه ی توانایان هه بوو چالاکی

تیندباکھن، سکیتچیکي ٿاپویان دروستکرد، له ڙیریدا نووسیان، ریبه ر بهرده وامه، تیده کوشیت بؤ گهل. دروشمی پارتی کریکارانیان نووسی، بهیانی خه لک چاوی به سکیتچه که و دروشمه کان کهوت، ئیدی بروایان به پوژنامه و که ناله میدیاییه کان نه ما، ٿاهیک به بهر خه لکدا هاته وه، کومار و میدیایکه ی وزه ی ته و او ی خسته گه ر باس له کوتایی چیرۆکه نوییه که بکات، له به رامبه ردا گه نجه کان هه نگاوی یه که میان دهنه بؤ نووسینه وه ی پو مانه که.

هه قالانی ده ستگیرکراو گوازرانه وه زیندانی ٿامه د. زیندانیکی گه وره، پاش کوده تاکه ٿاماده کرا بؤ یاخی بوان. چهند به شیک بوو، هه قالانی په که که جیا کرانه وه، خرانه دوو به شه وه. له گهل چونه ژووره وه یان پروت کرانه وه. ریزیک جه ندرمه به کوته که وه وهستان بؤ پیشوازییان، کوته ک بارانیانکردن و ژنه کانیان کرده به شیکه وه و، پیاوه کان به شیکي دیکه. دهسته یه ک مه شق پیکراویان کرد به بهرپرسی زیندانه که، به لینیان به سوپا و ژهنه راله کان دا، هه مووان ته می ده که ن و په شیمانیا ن ده که نه وه، ده یانکه نه ها ولاتی کوماری.

شاهین و خو به دهسته وه دهره کان له گهل گروه چه په خو به دهسته وه دهره کان خرانه به شیکه وه، به شیکي دیکه ی چه په کانی دیکه بوو. ساکینه دؤخی خراپ بوو، ٿازاری هه بوو، تووشی خوین به ربوون بوو. له نیوان به شه که ی ٿه وان و به شی پیاوه کاند، په نجه ره یه کی بچوک هه بوو، ٿاماژه یان بؤ یه کتر دهنارد. به شی پیاوان ژوور ژوور. شه وی یه که م، ده ستکرا به ٿه شکه نجه دان. بهرپرسی زیندان چاودیری ٿه شکه نجه کانی ده کرد، تا ٿاستی بووران ه وه لیانده دان.

به یانیه که ی به سرودی نیشتمانی له خه و رابوون. گروهی خو به دهسته وه دهر هینرانه هه وشه، وهرزشیان پیده کردن و سرودیان پیده وتن. به دهنگی به رز: «من تورکم، خو شبه ختم که تورکم.» به شی

ژنان و پیاوانی په که که، به هر جوریک بیت یه کتریان ئاگادار کرده وه
 بهرگری بکه، نه چنه ناو داخوازییه کانی کوماره وه، کهس په شیمان
 نه بیته وه، کودهنگ بن، ئەشکه نجه و ئازار نه یانترسینیت. خوین راگرن،
 گهل هه زاران ئازاری له وجوره ی دیوه، زیندان بکه نه سهنگری
 بهرگری.

ئەشکه نجه دهستی پیکرد، که مال و خهیری و مه زلوم، چوار
 هه قاله که ی دیکه یان، دهستی خارپیت، یهک یهک بانگ کران،
 دهران له کاره با، سه ره و خوار هه لده واسران، ده بورانه وه، ئاویان
 پیدا دهکرا و دیسانه وه لیدان. داویان لیده کرا، بلین: من تورکم، به
 حاله پهریشانه وه ده یانگوت: ئەز کوردم، تورک نیم. شیوه ی سزادان
 قورستر بوو، هیزیان لیبیبوون، یهک ژهم نانیاں پیده درا، خراپترین و
 پیستریں جوړی نان. پاسه وانه کان میزیان ده کرده خوار دنه کانیانه وه.
 جاریکی دیکه ساکینه هینده یان لیدا تووشی خوین به ربوون هات،
 پزیشکه که ی زیندانه که یان بانگ کرد، به قیزیکه وه. دهرزی لیداو
 ئاموژگاری کرد، دهست له بهرگری هه لگریت و بچیته ناو به شه کانی
 دیکه وه، ته نها وهرزشی به یانیاں بکات و سرودی نیشتمانیی تورکیا
 بلیت: به مؤنیه که وه ته ماشایه کی پزیشکه که ی کرد، بو ئە وه ی ئازاری
 بدات وه لامی دایه وه: تو بو نالیی من کوردم؟ من بو خوم بکم
 به تورک، که تورک نه بم. پزیشکه که به رقیکه وه جیی هیشت.

دوخی زیندانه که گورا، بهرگریکردن و وقتی سرودی ئازادی بو گه لی
 کورد، له دوو به شه که ی په که که وترانه وه. دوو هه قاله که ی سه رسنور
 گه پانه وه شار، په یامی ریبهر ئاپویان پی بوو، هه ولیانده دان بیگه یه تنه
 زیندانه کان، توانیاں که سیک بدوزنه وه په یامه که بگه ینیت، ئە وه
 په یامه که بوو: «هه ریه که تان خو ی به ئاپویه ک بزانییت.» دلپان خوشبوو
 نه گیراون، شروقه ی په یامه که یان کرد، بریاردان درایه دهستی خوین

چ خوبه دهسته وه دان، یان بهرگری، به لام پیکه وه بهرگریان هه لېژارد، رۆژانه نیوکاتر میتریک دهه تیرانه دهره وه بو هه واگورکی، هه لیان ده دۆزییه وه له پال په نجه ره کاندایه کتری تیگه یه نن پیویسته چی بکه ن.

ساکینه بوو به رابه ری زیندان، به قسه یان ده کرد، نمونه ی خوراکری بوو. بچو کترین داخوازی زیندانی رهد ده کرده وه. سه روکی زیندان، که خوی به شاره زاو لیها توو ده زانی، به لینی به ژهنه راله کان دا، هه مووشتیک له بهر ژه وهندی کوماردا ده گوریت. به قسه ی لوس، به ریزگرتن، به دانپیانانی ساخته ی هه قالانی ده ستگیرنه کراو، به ئەشکه نجه، به زیندانی تاکه که سی، له کاره با دان، هه لواسین، خواردنی پیس و، چه ندین رینگه ی جیاواز ده یه ویست ئیراده یان بشکینیت، سودی نه بوو. کچه لاواز و قژلوله که به جوریک رووبه رووی سزاو زه حمه تییه کان بوویه وه، ته نانه ت پیاهه کان شه رمیان ده کرد له ئاستیدا بهرگری نه که ن، ئەشکه نجه دهره کان ماندوو ده بوون له لیدان و نازاردانی.

شاهین و گروهه که ی هاوکاری به رپرسی زیندانه که یان کرد، به رده وام زانیاری پارت و تاکه که سیان پیده دان. له کاتی لیکۆلینه وه کاندایه زانیارییه کان یان به کار ده هینا بو روخاندنی دۆخی ده روونیان، ئەمما ئامانجیک له بیر کردنه وه یاندا بوو، تا مردن له گه لی برۆن. هه موویان لاواز، جهسته یان خویناوی، جلی دراو، بۆنی ناخۆش، به رده وام لیدان. شه وان نه یانده هیشته بخه ون، پاسه وان دوا ی پاسه وان، ده یانکیشا به دهرگاکه دا، رۆژی یه کجار بویان هه بوو بچنه سه ر ئاو، له ژووره تاکه که سییه کان له ماوه ی چل و هه شته کاتر میتر جاریک نانیکیان بو دهبرا، ناچار ده کران پاش جیهیشتنی پیسایی ژووره که پاک بکه نه وه.

چند هه قالیکی نوئی هینران، له ریکخسته کانی شاره کانی دیکه ده ستگیر کرابوون، کومه لیکیان زور گهنج، ئامۆژگاری ده کران و

ورەيان بەرز دەكرایە وە خۆيان نە دەن بە دەستە وە. لە ناو زیندانی ئامار دەنگۆیەك بلاكرايە وە، ئە وە ی پەكەكە بیئت خو بە دەستە وە دەر نییە. شاهین و گروپە لاوازه كە یان برده بەرپۆه بە رایە تی، ماکیان خسته بەر دە میان، دەستیان کرد بە قسە کردن، لە دەنگبەرە كە وە قسە كانیان پەخش دەكرا تا هەمووان بییستن. شاهین وەك كە سایە تییه کی داریوی لاواز، كە و تە باسی شتی تاكە كە سی، هیچ مۆرالیکی بز خۆی نە هیشتە وە، درۆو بوختانی بو دروست دە کردن، دە یویست بە و جۆرە لای زیندانییە كان وینە یان ناشیرین بكات. ساكینه كە گوئی لیدە بوو، دە یكیشا بە ئە ژنۆی خۆیدا: «ئە ز زوو گووتم، ئە و خو نوینە لاوازه، لە خالوانی دە چیت، بوچی هە قالان بروایان پیکرد؟ بو باش نە چوونە ناو كە سایە تییه كە یە وە، بو چە ند جارێك لیخۆش بوون، دە بیئت تۆ لە ی لیكری تە وە.»

قسە ی لە سەر كە سایە تییان دە کرد، چاودیری کرد بوون، وەك سیخوړیک بە شوین ژانی تایبە تیاندا گە رابوو، چی تۆ مە تی بیستبوو، بە دەنگی كی بەرز دە یگوو تە وە و زیندانییە كان گوئیان لیدە گرت. بە جۆرێك خۆی بچوك كرده وە، تە نانە ت لای خۆ بە دەستە وە دە رە كان بە بچوكی تە ماشا دەكرا، دلخۆش کرد بوون داها توویان باش دە بیئت. بەرگریكارە كان پە یامیان بو نارد: «هەرگیز بە زیندوویە تی دەر ناچی.» ترسا، پە یامە كە ی گە یان دە بەرپۆه بەری زیندان. دلنیا یان كرده وە نە ترسیت و نا هیلین یە كێك لە وانە لە زیندان بە سە لامە تی بچنە دە رە وە، یان دە یانكە ن بە تورکی كۆمار، یان كۆتاییان دیت.

شەری كۆلان و شە قامە كان، شەری گە ران بە شوین یە كتری دا گوازرایە وە بو ناو زیندان. هیزە كانی كۆمار بە لیدان و سزای جیاواز جیاواز، بە لام یە كە كانی رێكخستنی پە كە كە، بە ئیرادە و تینكۆشان لایە كیان هە ولی لاواز كردنی لایە كی تری دە دا، لاكە ی دیکە هە ولی

نصبر گۇرانچ

نائوميتكردىنى بەرامبەرى دەدا. ئازار و بوورانەوہكان، ليدان و سوکايەتییەکانیان کرد بە تاقیگەيەك بۆ بەردەوامى بە ئیرادەى و دەروونیان، تا بزائن چەندە خۆراگرن. باشتريں کادير ئەوانەيان بوون، ھەولياندەدا بەتوندی پرووبە پرووی ئەشکەنجە دەران ببنەوہ، بۆ ئەوہى پيشانيانبدەن ئەوہى لاوازە جەلادە، نەك ئەشکەنجە دراو.

شەوہکەى دەرچوونى ئىبراهيم، نەمرود خەوتبوو. پاسەوانەکانى بە دیار ئاگرى بەردەم پایەکانى کۆشکەو، ئیشکیان دەگرت. ئیوارەکەى میوانى ھەبوو، ھەوالى بتشکینەکەى پینگەیشت، تورەبوو، دارىكى شکاند لەسەرى کۆیلەيەکدا. خوان ئامادەکرا، بەخۆشى سزای بەیانییەو، خواردیانەو. یەکیک دەیگوت: بە چەکوش سەرى پان بکەنەو، یەکیکی دیکە: با بیسوتینین. کاهینیک: سزای خوداییانەى بدەن، پارچە پارچەى بکەن. نەمرود گوئی دەگرت و مەست، ھیندەى خواردەو، وەنەوزى دەدا. چوونە بنبالى و بەزمانىكى نیوہگۆو گووتى، بەیانى خۆم تەمى دەکەم، لینگەرین با پۆژبیتەو. برايە سەر جینگەکەى و کەنەفت خەوى لیکەوت.

دەروازەى شارەکە داخرا. تاقە رینگەيەک ھەبوو، لە بەشى پۆژئاوا، لە مالیکەو کونیک کرابوویە شوورای شارەکە، نیوہشەو ئىبراهيم و خیزانەکەى، ھاوہلەکانى، لە کونى ئەو مالەو خۆیان گەياندە دەروەى شورا، بە نەشارەزا بەرە و پۆژئاوا پۆیشتن. دونیا تاريک، قافلەيەک بەرپۆیە، سەرزەمینی خۆیان جیھیشتو، نازانن پوو لە کوئ بکەن، ماندوو، لە کانیاویک لایاندا، ئىبراهيم سەرخەوئىكى شکاند، فریشتەيەک

هاتە خەونی، بە دەنگی بەرز: «بەرۆ بۆ خاکی پیرۆز، پەرۆ بۆ خاکی پیرۆز، شوین ئەستیرە ی پۆژئاوا بکەو». راپلەکی، سەری بەرزکردەو، ئەستیرە ی پۆژئاوا لەسەر سەری بوو، شوینی کەوت. بەیانی نەمرود بەئاگا هات، بتشکینەکە و هاو لەکانی لەشار نەما بوون، پاسەوانی دەروازەکانی هەلواسی، لەشکرێکی نارد بە شوینیاندا بگەرین، لەشکرەکە بۆ باکوور و باشوور پۆشتن، دوا ی ماوێهەک بە دەستی بەتال گەرانهو.

هەمان چیرۆکی ئیبراهیمی شاری ئورفا، لەسەر دەمیکی دیکە پوویدایەو. سەرۆک کۆمار، چاوەرپی سزای بتشکینەکە ی دەکرد، مەست و حەیران، ئیوارە خوانیکی بۆ ژەنەرالەکان ئامادەکرد، بەلینی پێدان بە زووترین کات ئاگرەکە دەکوژینیتەو، ژەنەرالیک دەیگوت: وەک باپیرانیان لە دێرسیم، هەلیانواسە. یەکیکی دیکە دەیگوت: بیانخەنە ناو ئاگرەکە ی نەمرودەو، دەمیکی باپیرانیان لەو شارەدا سوتینراون. یەکیکی دیکە یان: نا پتویستە لە ناوەرستی شارەکاندا پارچە پارچە بکری. سەرۆک کۆمار دوا ی مەستییهکی زۆر، بە زمانە قورسەکە یەو، خەمتان نەبیت، بەدلی ئیو دەبیت. هیندە مەست بوو، دووان چوونە ژیربالی، بردیانە ژووری نووستن، بە پشتا کەوت خەوبردییهو.

دەمەو ئیوارە: پرسیاریان لە پیاوێ گوندەکە کرد، ئەو دیوی سنوور دۆخی چۆنە؟ ناو نیشانیکیان پێ بوو، دەبایە بچنە گوندیکی ئەو دیو سنوور و بچنە مالی کەسیکی دیاریکراو. پیاو کەمیک باسی بۆ کرد: «سوریا ولاتی عەرەبەکانە، بوو تە سەرزەمینی نارازییهکان. دەسەلاتەکە ی بێرەحم و بکوژە، ناھیلی کوردەکان سەردەر بھینن، تەنانت ناسنامە یان پینادات، بۆ ئەوێ مافی کارکردن و چوونە ناو شارەکانیان نەبیت. هەرکەسیک خۆی نەکات بە عەرەب و دەست لە کورد هەلنەگریت، مافی نییە. بازگە ی زۆر دادەنین، پتویستە ئاگاتان لە خۆتان بیت. متمانە بە هەمووکەس مەکەن.»

تاریکی کرد، مالئاواییان کرد و گونده که یان جیهیشت. سی قولی، به دواى یه کدا. گه یشتنه سهر سنوور. ئاپۆ له سهر سنوور وهستا، ته ماشایه کی دواوهی کرده وه: «مرۆقی کورد هه موو کاره ساتیکی بینی، به لام هه رگیز خۆی نه دا به دهسته وه. ئه م خاکه به شکویه جیده هیلین، دلنیام به سه ره رزی ده گه ریننه وه. چیرۆکه که ی باپیرمان ئیبراهیم دووباره ده که ینه وه، ئیمه ی ئورفایی هه میسه چیرۆکی مه زنمان هه یه.» پئیان خسته خاکی سوریا وه. تا نیوه ی شه و به رپتوه بوون، گه یشتنه گونده دیاریکرا وه که، ناو نیشانه که یان ده ره ینا، ته ماشای خانووه کانیان کرد، به و شیوه یه ی بۆیان نه خشکرا بوو ماله که یان دۆزیه وه. بانگی خاوه ن مالیان کرد، پاش که میک پووناکی له ژووریک داگیرسا، سیپه ری پیاویک ده رکه وت، هاته ده ره وه، چاوی پئیانکه وت و به خیره اتنی کردن بۆ ژووره وه. دوو مندال و ژنیک له ماله که دا. ئه و شه وه نه خه وتن، رینماییه کانی پینگووتن، بردنی بۆ خانوویک له ناو باخیکی زه یتوون، ئاگاداریکردنه وه هه تا خۆی نه گه رپتته وه له و باخه نه چنه ده ره وه. پۆژانه منداله کانی نانیان ده برد بۆیان، پیاوه یه کی وینه یه کی بچوکی لیوه رگرتن و پۆیشت، له وسه ره وه به سی ناسنامه وه گه رایه وه، کرابوون به عه ره ب، ناسنامه کان ساخته بوون.

ده بایه بگه نه شوینیک ئامانجی سه ره کییان بوو. له گه لیاندا پۆیشت، له شاریکی بچوک سواری پاسیکی کردن، ناردنی بۆ شاریکی دیکه، له بازگه کان ناسنامه کانیان لیوه رده گیرا، به عه ره بییه ک، که چهند وشه یه کی سه ره تاییان ده زانی، چۆنی و چاکییان ده کرد و سوپاسیان ده کرد. سی غه ربیه له ناو ولاتیکی غه ربیدا. پاره تورکییه کانیان له مالی پیاوه ی گوندی سه رسنوور گوپی به پاره ی سوری. خواردن و کریمی ئۆتۆمبیلیان پنده دا. به ره و شوینی دیاریکرا و ده پۆیشتن و شه و پۆژیان خسته سه ریه ک.

ئاگايان لە ولات نەما. چوونە كەمپى شۆرشگىرە فەلەستىنىيەكان. ئاشنايەتيان پەيداكرىد لەگەل گروپىكدا. دەستيانكرىد بە مەشق و خويندەنەو، شىۋەى پارتىزانى و دروستكرىدى گروپى دەست وەشىن، نىشانە گرتنەو و راھىتان لەسەر خۇشاردەنەو و پەلاماردان. ماوۋەيەك لەگەل شۆرشگىرە فەلەستىنىيەكان سوودىكى زۇريان لە كاروبارى سەربازى بىنى. لەپال مەشقەكاندا خۇيان فىرى زمانى عەرەبى دەكرىد، گەيشتە ئاستىك دەربرىن و تىگەيشتىيان ئاسايى بىت. ئەو كىتابانەيان خويندەو و لەسەر پارتىزانى نووسرابوون. دەولەتى سورىا و ئوردن، بە شىۋەى رەسمى پىشوازيان لە ھەموو گروپىكى ياخى راگەياند. دەيانەويست لە رىگەى ئەو تەكنىكەو و فشار بۇ جىھانى دەرەو و دراوسىكانىان دروست بكن. ئەو پىشوازيەيان بەھەلزانى. داواى شوپىنكىان كرىد بۇ مەشق و كۆبوونەو، ناوچەيەكىان بۇ پىشنىياز كرا. رۇيشتن بۇ شوپىنى دىارىكراو.

دۆلىك بوو. ئاپۇ بەسەر گردىكەو و ەستا، تەماشاي دۆلەكەى كرىد، چەند تەپۆلكەيەك لە دەورى دۆلەكە، شوپىنكى خراپ نەبوو، كەمىك بى درەخت و وشك دەرەكەوت. دەستى خستە سەرشانى جەمىل پەنجەى راكىشا بۇ دۆلەكە: «ئىرە دەكەينە سەرزەمىنى ئاوازە ئازادەكان.» چىرۆكەكەى ئىبراھىمى گىراپەو، «شوپىن ئەستىرەكە كەوت، سەرزەمىنى ئازادى بۇ گەلەكەى دۆزىيەو. پىدەچىت چارەنوسى كورد ئاوابىت، ھەمىشە بەدواى سەرزەمىنى ئازاددا بگەرپىت، چونكە نەمرودەكان ھاتوونەتە سەرزەوييەكەى خۇى. چىرۆكەكەمان زۇر لەيەك دەچىت، بەلام ئىمە وەك ئىبراھىم ناكەين، خاكى باپىرانمان جىناھىلىن، دەگەرپىنەو بۇى. ئەم سەرزەمىنەمان بۇ ئەو دەوئىت خۇمان ئامادەكەين بۇ گەرانەو. ئەستىرەكەى ئىمە ھوشيارىمانە، لە ئاسماندا نىيە، لەناو مىشكماندايە.»

دەستيانكرد بە پەيوەندى دروستكردنەوہ لەگەل كوردانى باكوور، لە كوردانى رۆژئاوا دۆستى نوپيان دۆزىيەوہ. لە دۆلى ئاوازە ئازادەكان، بە ھەلدانى خەيمەيەك دەستيان پىكرد. پاشان خانوويكى بچكۆلەيان دروستكرد. وەلامى پەيوەندييەكانى باكووريان بۆ ھاتەوہ. ھەقالان دەرکەوتن، پارەيان ھىنا، لە رینگەى ھىزە شۆرشگىرەكانەوہ، كەرەستەى مەشقى سەربازيان پەيداكرد. جلو بەرگ و تەنگ و فېشەك، خانووى دىكە دروستكرا، دەرخت و سەوزايى چىنرا، بىرھەلكەنرا و زەمىنەى ئەكادىمىيەك دارپىژرا. دوو رۆژنامەنووسى بيانى داوھتكران سەرھتاي تىكۆشانەكە بگەيەنن، رېيەر ئاپۆ دەستىكرد بە باسكردنى ئەكادىمىيە نوپىيەكە، رۆژنامەنووسەكان ھەوالەكەيان بلاوكردەوہ، گەيشتە باكوور، گەيشتە رۆژھەلات و باشوور، گەيشتە شارەكانى رۆژئاوا، گەنجانى كورد، يەك يەك و دوو دوو بەرھەو ئەكادىمىيە كەوتنە رى.

ھەقالانى گروپە كۆنەكە دەرکەوتنەوہ، لە دۆلى ئاوازە ئازادەكان يەكتريان بىنيەوہ، باوھشيان بەيەكدا كرد. خوشحال و بە ئومىد. نەخشەى وانەكانى دارپشت. شىوھى وتنەوہ، مەشقى سەربازى، دىسپلېن، كتيبخانە، خویندەنەوہ، رۆژى چەند كات بۆ قسەكردن، چەند كات بۆ راھىنانى سەربازى، چەند كات بۆ پەرودەى پارتى زانى. بېريارى دا، نىنۆك بۆ پارتەكە دروستبكات. ئىوارەيەك لە بەردەم يەكئىك لە خانووەكانى ئەكادىمىيە دانىشت، بە ھەقالانى گووت: «قەلەمبازى دووھەم دەست پىدەكات.»

دەزگا سىخوورپىيەكان زانىيان رزگارى بوو، زانىيارپىيەكان دزەيان كرده ناو رۆژنامەكان، بلاوكرايەوہ ئاپۆ و گروپەكەى لە سنوورى دوو دەولەتى دوژمنى توركيا دەستى لەگەل بىنگانەكان تىكەلكردوہ، راھىنان بە گەنجان دەكات بۆ تىكدانى ئارامىي شارەكان. ھەوالەكە گەيشتە ناو زىندانپىيەكان، لە بەشى ژنان و پياوان، بەو ھەموو ئازارەوہ، شايبان

کرد، سترانیان گووت. ئیرادہیان ہیندہی کہ بہرز بوویہوہ، لہ بہشی پیوان، کہ مال وتاریکی پیشکش کرد، لہ بہشی ژنان، ساکینہ. شاہین و گروپہ کہی بہ داپزیویہوہ سہری خویان نہویکرد، بہرپرسی زیندان، شیت و ہاربوو، فہرمانیدا ٹہشکہنجہ دوو ہیندہ زیاد بکریت.

یہ کہم بہرہمی لہ ٹہکادیمیا، ماوہی مانگیک سہرقالی بوو، پرسی کہ سایہ تی شورشگری نویسی. گرییدا بہ ٹاستہ کومہ لایہ تیہ کہوہ، کہ سایہ تیہ کی خستہ روو، «ہزریکی یاخیانہی ہہیہ، ناچیتہ ناو سیستہ می بیگانہوہ، ہہلگری ئیرادہ و بروایہ کی پتہوہ، ہوشیارہ بہ میژووی گہلانی دیکہ، ہوشیارہ بہ میژووی خوی. دیتہ ناو شارہکان، بہو ٹامانجہی شار بگوریت بو سہرزہ مینیکی بہ بہا. ملکہ چ ناکات، خوداکہی نہبووہ بہ پارہ، خوداکہی ہیزی پیدہدات، بہ چاویکی کراوہوہ، لہ دونیا و ناو دہروونی خوی دہروانیت.

ٹہرکیکی رزگارکہرانہی ہہیہ، شورشگری تہنہا بہ ٹازاہ تی نابینیت، بہ ہوشیاری قول دہیبینیت. مروٹیکی غہریزہی نیہ، مروٹیکہ ہہلگری ٹایدیا و خہونی مہزتہ. گہل و نیشتمان و ٹازادی، سی بنہوانی سہرہکی ناو ٹایدیاکہین. نہتہوہ گہرا نیہ، بروای بہ جیاوازی زمان و کولتور و ٹاین ہہیہ، ریزی گشت ٹابینیک دہگریت، نایہویت خورافہ پہرست بیت، تیدہکوشیت لہ پیناو نہہیشتنی نہزانی و خولیای زانینہ.»

بہوجورہ وانہی یہ کہمی ٹہکادیمیای نویسی. چوارہقالی بانگکرد، بہ نیازی وانہیہک، چیروکی مہلا عہلہویہ کہی گوندی ٹاماری بو گنرانہوہ، باسی ٹاغا و کوپخای کرد، بہ کاریکی دہزانی نہدہبوو بہبی تہواوکردن جیی بہیلیت. خہونہ کہی بیرنہ چووبوویہوہ کاتیک ہہسارہ خاتوونی دایکی ہاواریدہ کرد: «ٹہوانہت لہ بیرنہ چیت، ٹہو دووانہت بیرنہ چیت.» گہنجہکان فہرمانہ کہیان و ہرگرت، دہیہویست

تییگات بزانییت ئەوانەى پوویمان لە دۆلى ئاوازه ئازادهکان کردوه،
چەنده دیسپلین کارن، گەنجهکان پۆیشتن، دواى ههفتهیهک گهراڤانه،
پهيامى خۆیان گهیانند.

له ریگهى ریکخستنهکانهوه زانیارییان بهدهست گهیشته. «پیش
بانگی بهیانی، نوێژخوینانی گوندی ئامارا به ئاگادین، بهنیازی
نوێژکردن پوو له مزگهوت دهکەن. دهبینن کوێخا و ئاغا، قۆلیان
هه لکراوه، کهوتونهته ناو چهوزی مزگهوتهکهوه و خنکاون. دانیشتوان
به خهبردین، پێیان ناخۆش نابیت، بهلام مهلاى سوننهى ئەلقه له
گوێیان بۆیان دهپارێتهوه، گوندیهکان دلیا دهکاتهوه ههردووکیان
بهههشتین، چونکه هاتوون بو نوێژکردن قاچیان خزاوه، کهوتونهته
ناو چهوزهکهوه و خنکاون، به قۆل هه لکردنهکهیاندا دیاره ویستویانه
دهستنوێژ بگرن.» چیرۆکی مهلاعه لهوییهکه گهراپهوه ناو باسان،
ژنان و پیاوان چاره نووسی کوێخا و ئاگیان به سزایهک دهبینی،
له لایه ن خوداوه له تۆلهى مهلاکهدا ئەنجام دراوه.

له ناو باخچه بچوکه کهى بهردهم یهکیک له خانووهکان دهوهستا،
تهماشای ههقالهکانی دهکرد. له بهرخۆیهوه: «ئێستا کاتییهتی، ئامادهن
بو کاری پێویست. دهبیت زۆر ماندوو بم، زۆر پۆبجمه ناویانهوه، بیانکه
بهو مرقههى خهون و هیوامه. تهنه ئه و مرقه دهتوانیت له گهل نهو
سیسته مه زه به لاهه دا پوو به پوو بیتهوه، که ئیراده و برۆا به خۆبوونی،
له هه موو چهک و سوپاکان، به هیژ تربیت. ئەتۆمه که دروست دهکەم،
بو ئەوهى هیچ له شکر و هیژیک نهتوانیت تیکی بشکینیت، مرقه
خۆی ئەتۆمه کهیه.»

زیندانی ئامەد ئەشکەنجەدانی قورستر کرد

کە سوکاری گیراوەکان، پوژانە دەچوونە بەردەم زیندانە کە داوای
بیینی پۆلەکانیان دەکرد، جەندرمەکان پەلاماریان دەدان و لییان
دەدان. دۆخیکی تاریک بە شیوەی زیندانە کە، سەرتاپای تورکیای
گرتەووە. کۆی هیژە نەیارەکانی کۆمار دەستیگرکران و ژەنەرالەکان
بە ئاسوودەییەووە، لە ئیوارە ئاھەنگەکانیان دادەنیشان، بۆ سەرکەوتنی
کۆمار دەیانخواردەووە و پێدەکەنین، شانازییان بەخۆیانەووە دەکرد
نەیانھێشت کۆمار بکەوێتە دەست کۆمەڵیک گەنجی تازە پینگەیشتووی
شەیدای سۆفیەت.

پێکخراوە جیھانییەکان، راپۆرتی ترسناکیان لەسەر دۆخی
زیندانییەکان بلاوکردەووە، نوێنەری ولاتانی خۆرئاوا، بە زمانە
دیپلۆماسییەکیان، بە دەم قاوہ خواردنەووە، ھۆشدارییان دەدا بە
بەرپرسیانی بالای دەولەت، پێویستە دۆخەکە چارە بکریت و ئالوگۆریک
بەسەر ژیانی زیندانییەکان و بەسەر بازکردنی شارەکان بیت. فشاریکی
دەرەکی لەسەر دەولەت چرپووێوە. لە ناوخواخۆپیشاندا و نارەزایەتی

نه‌ما، پاش دیداره‌که‌ی ریبهر ئاپۆ، رینک‌خستنه‌کان که‌وتنه‌ خو، شه‌وان دروشمیان ده‌نووسی، به‌یاننامه‌کانیان بلاوده‌کرده‌وه. به‌ره‌و پیری بانگه‌وازه‌که‌وه‌ چوون، که‌ هاواریکرد: «گهل خۆی نادات به‌ده‌سته‌وه، گهل ئازادیی ده‌ویت.»

به‌رپرسی زیندان له‌لایه‌ن ژه‌نه‌پاله‌کانه‌وه سه‌رکۆنه‌ کرا، بۆچی نه‌یتوانیوه به‌سه‌ر کۆمه‌لیک گه‌نجدا سه‌ربکه‌ویت. له‌ دانیشته‌کاندا لێیان ده‌پینچایه‌وه و ده‌یانشکاند، به‌ سه‌رکزییه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه و، تۆله‌ی خۆی له‌ زیندانییه‌کان ده‌کرده‌وه. به‌رگریکردن شیوه‌که‌ی گۆرا، ئیدی شاهین و گروپه‌که‌یان نه‌ده‌هینترانه سه‌ر ده‌نگه‌به‌ره‌که‌ قسه‌ بکه‌ن، وه‌رزشی به‌یانیان و سرودی تورکیا به‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه ده‌ره‌کان نه‌وترایه‌وه، له‌ناو زیندانه‌که‌دا ته‌نها گویت له‌ ناله‌و هاواری دوو به‌شه‌که‌ی په‌که‌که‌ ده‌بوو، له‌ژیر لێدان و ئەشکه‌نجه‌دا نه‌یانده‌توانی بیده‌نگ بن و هاواریان ده‌کرد و پاشان به‌ده‌نگی به‌رز «بژی کورد و بژی په‌که‌که‌یان» ده‌گووته‌وه.

هه‌لیان وه‌رگرت، له‌ناو خۆدا قسه‌ بکه‌ن بۆ گۆرینی تیکۆشانه‌که‌یان. زستانیکی سه‌ختیان تیپه‌پاند، به‌ره‌و به‌هار هه‌نگاویان نا، به‌پرووتی له‌ناو به‌فره‌که‌دا رایانده‌کشاندن و ده‌چوونه‌ سه‌ر پشتیان، به‌ دارو کێبل لێیانده‌دان، تا خوین له‌ جه‌سته‌یان بیته‌، به‌فریان ده‌خسته‌ سه‌ر برینه‌کانیان و خۆینه‌که‌ ده‌یبه‌ست. سه‌رده‌بوون و هه‌ستیان به‌ ئازار نه‌ده‌کرد، به‌ سه‌رپوون رایانده‌کیشان بۆ ژووریکی گه‌رم، کاتیک گه‌رما زۆره‌که‌ لێنده‌دان جه‌سته‌یان وه‌ک بلیی به‌ربوو بیت، خاوه‌بوویه‌وه و شوینی لێنده‌کان ئازاری ده‌هات. خوییان ده‌کرد به‌سه‌ر برینه‌کانیاندا، سه‌گیان تیبه‌رده‌دان، نینۆکیان به‌ پلایس ده‌رده‌هینان، قژی هه‌موویان که‌چهل کردبوو. جلی خه‌ت خه‌تی زیندانیان بۆ هینان له‌به‌ری بکه‌ن. رابوون دژی په‌که‌پۆشی ده‌ستی پیکرد، هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ له‌به‌ریانکرد، به‌لام دوو به‌شه‌که‌ی په‌که‌که‌ ئاماده‌ نه‌بوون. ده‌ستیانکرد به‌

لیدانیان، کراس و پانتوله‌کانیان له‌بەر دراندن، به پروتی برانه دهره‌وه، ژن و پیاو، بۆ ئەوهی شهرم له یه‌ک بکه‌ن و ناچاربن بیپوشن. پیاوه‌کان ئاکاریان پینهدان ته‌ماشای جه‌سته‌ی ژنه‌کان بکه‌ن، جله‌کانیان پۆشی، ساکینه هاربوو، هاواری ده‌کرد: «هه‌قال نه‌که‌ن، داخوازی کومار قبول نه‌که‌ن، ئیمه‌ گه‌لێکی به‌ ئاکارین، شهرم مه‌که‌ن، له‌بەر ئیمه‌ نه‌و کاره‌ مه‌که‌ن.» وره‌ی پینهدان، ئاگاداری کردنه‌وه نه‌و ته‌کنیکه‌یان به‌کاره‌یناوه بۆ ئەوه‌ی ناچاریان بکه‌ن بیان پۆشن. هه‌قالانی پیاو، نه‌یاتوانی به‌رگه‌ی بینینی پروتکردنه‌وه‌ی ژنه‌کان بگرن، جله‌کانیان پۆشی.

دوای یه‌ک پۆشیه‌که، شه‌ویکی بیده‌نگ و کپ ده‌ستی پیکرد، هه‌ستیانه‌کرد شکستیان هیناوه له‌بهرده‌م به‌رگریدا. به‌یانی نه‌ورۆز بوو، له‌ناو خۆیاندا که‌میک قسه‌یان کرد چیبکه‌ن بۆ به‌یانی. که‌س نه‌یزانی مه‌زلوم بێر له‌چی ده‌کاته‌وه، بیده‌نگ له‌ ژووره‌ تاکه‌که‌سیه‌که‌ی خۆی به‌شدارێ گه‌فتوگۆکانی نه‌کرد، نه‌ریت وابوو، هه‌رکه‌سه‌ و له‌ ژووری خۆیه‌وه، ده‌می بیاته به‌رده‌م شیشه‌کان و قسه‌ی خۆی بکات. که‌س نه‌یزانی که‌ره‌سته‌کانی چون ده‌سکه‌وتوو، له‌ کۆنی هیناوه.

جله‌یه‌که‌پۆشه‌کانی داکه‌ند، به‌ پارچه‌ موسیک ده‌ماری ده‌ستی بری، په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خۆینه‌که، له‌سه‌ر دیواره‌که به‌ خۆین ده‌ینووسی، دوای ئەوه‌ ئاگری له‌ خۆی به‌ردا. هه‌قالان کاتیکیان زانی ئاگر له‌ ژووره‌که‌یدا مه‌زلوم به‌رز بوویه‌وه. بانگی پاسه‌وانه‌کانیان کرد، پاسه‌وانه‌کان گه‌یشتن، ده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان هه‌ولیاندا بیکوژینه‌وه، هه‌مووان گۆییان لیبوو هاواریده‌کرد: «ئاگره‌که‌م مه‌کوژینه‌وه.» له‌ ژووره‌که‌ی سوتا. بانگی نه‌ورۆزی دا. بوو به‌ سه‌روود خۆیندن، پارچه‌ گوشت و ئیسقانیان هینایه‌ دهره‌وه، خسته‌یانه‌ ناو گۆنیه‌که‌وه و نێردرایه‌ دهره‌وه، که‌سوکاری ئاگادارکرانه‌وه سه‌ردانی زیندان بکه‌ن و ته‌رمی کۆره‌که‌یان ببه‌نه‌وه.

خه باتیکى نوى دهستى پيکرد، له سهر ديوارى ژووره کهى، به خوینى خوى نووسیپووی: «بهرخودان ژيانه.» بوو به دروشمی زیندان. ساکینه له بهشى ژنان هه واله کهى پيگه یشت، دهستیکرد به گریان، به دهنگى بهرز دهگریا، بهرگرییه که چووہ ئاستیکى ترهوه، ئاگره کهى مهزلوم ئاگرى له بیرکردنه وهى هه موویان بهردا.

دهنگى نه ورۆزه کهى مهزلوم چووہ دهره وهى زیندان، له شاره کان و له گونده کان. بۆشه وی دوایی، رپیکهستنه کان سکيچی مهزلومیان له سهر ديواره کان کيشا، له ژیریدا نووسیان: «بهرخودان ژيانه.» راپۆرت نیردرایه وه بۆ دۆلى ئاوازه ئازاده کان. به رپۆبه رایه تی زیندان ترسا، شوک دایگرت، رۆژنامه کان سوتانى زیندانییه کانیان به کيشه یه کى ئاگرکه وتنه وه بلاوکرده وه. به لام راپۆرتنه نه ئییه کان ژهنه راله کانی سه رسام کرد. شه وی دوایی، له سهر کیتوه کان، له ناو دۆله کان، گه نجانی شار و گونده کان، ئاگریان کرده وه، جه ندرمه ی ناو قوله کان هه لسان، پاسه وانیان چر کرده وه، تینه ده گه یشتن له وه هه مور ئاگره، سه رتاپای باکووری کوردستان، شه ویکی دره وشانه وهی پیشاندا. له سه ره وه ته ماشای نه خشه که ت ده کرد، له مه له که تیک ده چوو، نه ستیره ی ئاگراوی به ربووبنه وه سه ر زه وییه کهى. نه ورۆز گه رایه وه، کورده کان چ له گونده کان چ له شاره کان، چوونه سه ربان، به دلخوشییه وه ته ماشای ئاگره کانیان ده کرد.

پاش ئاگره که، له ژووره تاکه که سییه کان دهره یتیران، ئازادکران ده توانن جلی یه ک پۆشى له بهر نه کهن. هه قالان کۆبوونه وه، بیریان له شیوازی نویی خه بات کرده وه. مهزلوم بناغه کهى داکوتی، بهشى ژنان به هه مان شیوه، ساکینه بۆ که رهسته گه را، چیرۆکه کهى مهزلوم دووباره بکاته وه، هه قالانى پیاو داویان لیکرد جارئ بوه ستیت، پنیسته سه ربه خویانه نه جولین و به تیم کاربکهن. سزاو لیدان و

ژووری تاکه کهسی و گوشهگیرکردن چند پوژیک راگیرا، به لام پاشان بهردهوام بوو.

دوای چند شهویک، چوار ههقاله که، که به چوار نهستیره کهی نامه ناسراون، به هه مان شیوه، بازنه یه کیان دروستکرد، له سهر دیواری زیندانه که وینه یه کی مه زلومیان کیشا و به دیاریه وه خویان سوتاند. له بهرچاوی ههقالانیان سوتان، تا کوتا ساتی توانه وه یان، تا نه و کاته ی هیزیان تیدابوو، سرودیان بو گهل و تیکوشان ده گووت، داویان ده کرد نه یانکوژیننه وه. مه ترسی که وته سهر زیندان، پشکنین دهستی پیکرد، چی که رهسته یه ک ناگر دروستبکات کوکرایه وه، به وردی چاودیری ده کران، به پیوه بهری زیندان ههستی به لاوازی خوی کرد به رامبهریان، نه یوانی نامانجه که ی بیپیکیت. پاریزه ره کان داوی دانیشتنی دادگیان کرد. دانیشتنیک ریکخرا، به ناماده بوونی کومه لیک میدیاکاری سهر به کومار. له دادگا کرانه دوو به شه وه، به شی خوبه دهسته وه دهره کان، به پیشره وی شاهین، به شی تیکوشه ره کان، به پیشره وه ی خهیری و که مال.

به دهست به سترای بران، پاسه وانیه کی توند کران، نه بادا له رینگا ریکخسته کان بو سه یان بو دانین. خرانه ژووری دادگاوه، پاسه وانه کان چونه ژووره وه، داواکاری گشتی دانیشتن، دادوهر گه یشت، تیکوشه ره کان له بهری هه لنه سانه وه. شوینی لیدان به پوخسار و دهست و ملیانه وه دیار بوو. دادگایه کی شانوی دهستی پیکرد. شاهین و خوبه دهسته وه دهره کان رینگه یان پیدرا قسه بکن، میدیاکان که وتنه تومارکردنی، وه ک گرگنیک خوفروش، که وته په لاماردانی کورد و په که که. په شیمان بوونه وه ی خوی و گروهه که ی خسته بوو. به ناسوده یی قسه ی ده کرد و دادوهر پرسپاری لیده کرد، که مال و خهیری دهستیان به رزکرده وه قسه بکن، رینگه یان پینه درا، له ناخه وه ناگریان لیده باری.

زیاد له کاتژمیریک شانوی دادگا که به پشیمانبوونه وه و هیرش بۆ کورد، زمانی کوردی، کولتوور، خاکه کهی، تیکۆشانه کانی دهستی پیکرد. شاهین و گروپه کهی به جۆریک ده دوان، نه یانده زانی کورد چیه و کتیه؟ بۆچی باسی کورد ده کریت و کهی گه لیک هه یه به و ناوه وه، له دهزگا سیخوپییه کانه وه چیان پیوترابوو ده یانگووته وه. میدیاکان ئه و دادگاییه یان بلاوکرده وه، کردیانه دهنگوباسی رۆژانه، که پارتي کریکاران سه رکرده کانیان پشیمانن و دان به و راستییه دا ده نین ب هه له براون، گه لیک به ناوی کورده وه نییه و، خویان دانی پیدا ده نین. شاهینیان کرده گه وره ترین سه رکرده ی جولانه وه که.

رینگه نه درا هه قالانی دیکه قسه بکه ن، کاتی ته و او بوونی دادگاییه که، برانه ده ره وه، خهیری فرسه تی هینا، له شاهین نزیک بوویه وه، چپاندی به گویندا: «مافی خۆت وهرده گریته وه، خوفرووش.» ترسا، ههنگاوینک چوو هه و لاوه، پاسه وانه کانی بانگکرد، شکاتیکرد هه ره شه ی لیده کات، له ناو هۆلی دادگا به لوله ی تفهنگه کانیان به ربوونه خهیری، که وته ژیر دهست و قاچیان، دادوهره کان و پاریزه ره کان و خه لکانی ناو دادگا که ته ماشایان ده کردن. هینده یان لیدا نه یده توانی هه لسیته وه، هه قاله کانی هه لیان سانه وه.

گه رپنرانه وه زیندان، له رینگه ی پاریزه ره کانه وه داوای پینووس و تیانووسیان کرد، به رپوه به رایه تی زیندان رینگه ی پیدان، یاداشتینکیان نووسی، داوای چاکسازی و لابردنی ئه شکه نجه یان کرد. داوایان له دادگا کرد رینگه یان بدات به رگری له خویان بکه ن. هه موویان رینکه وتن له به رده م دادگادا سه ریان به رز بکه نه وه و وهک ئه ندامیکی په که که خویان بناسن. که یسی کوشتنی فه رمانبه ره که ی دهزگا سیخوپییه که بۆ که مال زیندوو کرایه وه. یاداشته که یان نارده به رپوه به رایه تی زیندان، به لینی پیدان ئه گه ر کیشه نه نینه وه هه ولی جیبه جی کردنیان ده دات،

بەلام راستى نەکرد، بۇ شەوھەكەى ئەشكەنجە دەستى پىكر دەو، بەشى ژنان نەبران بۇ دادگا، ساكىنە زياتر لە هەفتە يەك بوو لە زىندانى تاكەكەسى فریدر ابوو، ئاگای لە چالاكییه كانى هەقالان نەبوو.

چاوه پى بوون بىتە دەرەو، گوپیان لىدەگرت و فەرمانە كانى بەهەند وەر دەگىران، بوویە نمونەى ژنى سەر كرده لەناو چەقى داپلۆسىنەرتىر زىنداندا. نە باكى بە لىدان بوو، نە باكى بە ئازار و گوشە گىر كردن، هەر جارىك دەبورایەو و بە هۆش دەهاتەو، لە جارى پىشوتر بەهیزتر و خاوەن برواتر.

چەندىن جار تووشى خوینبەربوون هات. چەندىن جار هەرەشەى دەستدریژى سىكسىيان لىكرد، بەرپۆه بەرى زىندان دەيزانى گەر ئەو بشكىنیت، هۆكار دەبیت بۇ شكاندنى ئەوانى دىكە. كچى سىخو پى بى بەهاى نارده ناو بەشەكەيانەو، زانىارىی دەهیتنايه دەرەو، پىيانزانى، ساكىنە لەگەل دوو هەقالى دىكەيدا، سىخو پەكەيان دۆزىيەو، لە گوشە يەك گرتیان و دەموودانىان شكاند. بە پوخسارى خویناوى و چاوى هەلتۆقيو هەو برايه دەرەو. لەسەر ئەو لىدانەى سىخو پەكە، هیتدە ئەشكەنجەياندا لە هۆش خۆى چوو. بەلام ئىدى نەيهیشت هىچ كەسىكى خراب و لاواز بنیرنە بەشەكەيانەو، هەر كەسىك دەچوو و ناویان، یان دەبوو بە خۆراگر، یان لەناو خۆياندا تەمىيان دەکرد. بەشى پىاوان كەسیان بۇ نەدەناردن، چونكە دەترسان بىكوژن.

له ناو یه کیک له ژووره کانی ئە کادیمیا ده هاتوو ده چوو. دهستی خستبوویه پشتییه وه. توپه، دهله رزی. هه قالان له بهرده رگا که نه یانده وئیرا بچنه ژووره وه. له بهر خۆیه وه قسه ی ده کرد، ماوه یه ک به وجۆره له ژووره که مایه وه، بانگی کردن، چوونه ژووره وه. له سه ر کورسییه ک دانیشت، ئاماژه ی پیدان دانیشن، بیده نگ دانیشن. پاش که میک پامان و بیده نگیی دهستی پیکرد: «ئهو گرگنه بو باش نه تان ناسی. بو به قسه ی ساکینه تان نه کرد، پئی نه گووتن که سایه تیییه که ی به که لکی خه بات نایه ت؟ ئەز سه ر قالبووم، ئیشی ئیوه چی بوو؟ کئ هینای؟ بو ریگه تان پیدا بیته ناو ریگه خستنه کانه وه؟ بو لیپچینه وه تان لینه کرد؟ بو ده بیت هه موو کاره کان ئەز بیکه م؟ ئیوه چیده که ن؟ که ستان تیبینییه کی به من نه گووت، جگه له ساکینه؟ که ده تانزانی وایه: بو ریگه تان دا بی بوورم؟»

به توور په ییه وه پرسیا ری ده کرد، سه یریا ن ده کرد و وه لامیا ن نه دایه وه. راپۆرتی به ده ست گه یشتبوو شاهین چیکردوو، چون له گه ل ده زگا سیخور پییه کان دهستی تیکه لکردوه و، له زیندان هاوکاریا ن ده کات بو په شیمان کردنه وه ی هه قالان. هیشتا راپۆرتی دووه می به ده ست

نەگە يىشتىبۇو. بەلام بە شكۆوۋە باسى بەرگىرىكىدىنى ھەقالانى كىرد،
 وردەكارى ئەشكەنچەدان و ھىرشكردنە سەريانى بۇ ھات، بەلام شاھىن
 ھىندە تورپەى كىرد، بەسەر ھەقالاندا دەنگى بەرز كىردەوۋە. بەرگىرىكىدىن
 لەو كاتەدا سودى نەبوو، چونكە ھەلەكە لەژىر دەستياندا تىپەرى بوو،
 ورد نەبوون لە دەستنىشانكىدىنى ئەو كەسە، لىبوردنىان لەو ھەلانەى
 لەسەردەمى رىكخستندا دەيىكىرد، ھاوكارى بوو دەست لەگەل دەزگا
 سىخورپىيەكان تىكەل بكات. تەنانەت ئەو جارەى كەوتبووۋە شوۋىن ساكىنە
 و مالاكەى دۆزىبووۋەوۋە چوۋىە ژوورەوۋە، كارىكى نەبوو، دەيەويست
 دلىيايىت لەو مالاەدان و لە كاتى دىارىكىراودا بياندا بەدەستەوۋە. ئەوۋەبوو
 رىبەر ئاپۇ دەرىكىرد و پاشان شوۋىنەكەى گۆرى، گومانىكى بۇ دروست
 بوو، بەلام ھىچ كات برۋاى نەدەكىرد بەو شىۋەيە بكات.

توورپەبوون نەما، دامركايەوۋە. كەمىك بىدەنگى، داواى قومىك ئاويكىرد،
 بۇيان ھىنا. سەيرىكى ھەقالانى كىرد، تەماشاي چاۋى يەك بەيەكىانى
 كىرد، دەستى خستە سەر مىزەكە، كەمىك يارى بە پەرداخەكە كىرد.
 داواى لىبوردنى لىتەكىردن، چونكە ھەلەيەكى مەزن بەسەرياندا تىپەرى
 بوو، بە ئارامى، ۋەكجاران: «ئەنكىدۆ و ھارپارك لە ئىمە نابرىن.»
 كەوتە شىكىردنەوۋەى ئەو دوو كەسايەتییە كوردە لەناو مىژوودا.
 «ئەنكىدۆ زەبەلاحيكى گەورەبوو، گەلگامىش نەيدەتوانى رۋوبەرۋوى
 خۆى و گەلەكەى بىتتەوۋە. بەپىى مىتۋلۇژىاي سۆمەرى، خەلكى ناو
 شاخەكان بوو، لە بەشى رۆژھەلاتى مىزۋپۆتاميا، واتە: سەرزەمىنى
 ئىمە. كچىكى سۆزانى بۇ نارد، بە جوانىيەكەى فرىوى بدات. غەرىزەى
 داگىركىرد، گەمارۆى دا، ھىنرايە ناو شار، كىردى بە كەسىكى شارى، چۆن
 ئەستەنبول و ئەنقەرە وىستيان ئىمە ھانبدەن بۇ گەشەكىدىنى غەرىزەمان
 و بمانكەنە كەسايەتییەكى داپزىوى ناو چىژەكان، بەلام بەرگىرمان كىرد
 و خۇمان پاراست، ئەنكىدۆ خالە لاوازەكەى غەرىزە بوو، گەلگامىش
 كىردى بە ھاورپى خۆى، پىكەوۋە بۇ ھەلكوتانە سەر گەلەكەى خۆى

ئامادهی کرد، وهک خائینیکی دهسته مؤ، له شگری بیگانهی برده سهر گهله کهی خوی. ئه وه یه کهم نمونهی خائینه له ناو گهلی ئیمه، پاشان سهردهمی ئیمپراتوریه تی مادهکان، هارپارکی سهرله شکر، خیانه تی له پاشا ئاستیاگ کرد، دهستی فارسهکانی گرت و خستنیه شوینی پاشا کورده که، ئیمپراتوریه تیکی گه وره ی به هاوکاری بازرگان و خانه دانه کان دارماند، گهلی سهردهسته ی کرد به گهلی ژیردهسته. به ناو کولانهکانی میژوودا بگه رین، پره له و جوړه که سایه تیبه بیکه لکانه. ده بیت ئیمه خاله لاوازه که یان بدوزیته وه، پری بکهینه وه و دژه کهی دروست بکهین. مروقه کورده که چالهکانی چین؟ چون پر ده بنه وه؟ چیژ چیه لای؟ بو لاوازه له به رده میدا؟ ویست چیه لای؟ بو هه ولی به دهست هینانی ده؟ به هاکانی چین؟ بو دهست له به ها هه لده گریت؟»

په رداخه کهی پر کرده وه له ئاو، هه ليقوراند. پرساری له هه قالیک کرد، به بروای تو، ئیمه چون نه نکیدو راگرین؟ هه قاله که قسهکانی دووباره کرده وه، رایگرت: «یه کیک له خاله لاوازهکانی مروقه چیژهکانییه تی. نه نکیدو به شه ر نه ده گیرا، به هیژبوو، زه به لاج بوو، شارییه کان پیی نه ده ویران. کچوله یه ک خوی لی نزیک کرده وه، بو ی که شف بوو، نه و زه به لاجه چیژی ده ویت، پیی به خشی. دهسته مؤی کرد. چیژی مروقه که چ سامان بیت، یان ژن، یان هه ر چیژیکی ژیان، خالی لاوازییه تی. له م سهرزه مینه چیژهکان ده گوپین، هه قالینه چیژی گه وره تر هه یه له و چیژانه. به بروای ئیوه کامانه ن چیژهکانی دیکه؟»

یه کیک له هه فالان: «خوشویستنی گهل، گه وره ترین چیژه. له وانه یه بجمه شوینیکی کومه لیک کورد پیشوازیم بکه ن، له خوشیدا بدهم له شه قه ی بال.» زه رده خه نه یه کی بو قسه که ی کرد. «تو مروقیکی جه ماوهریت، حه زت له حه شاماته. له دهروونتدا ئاره زووی سهر کرده و، خو نواندنت هه یه. نه و چیژه ی تو جیاوازه له و خوشه ویستییه ی گهل.

ئابدۇلۇژيا چۇن لە ميژوۋەكەيەۋە بە شرۇقەيەكى ھەلەدا تىپەريۋە و بە قالبدان پيشاندر او، خۇشەويستى گەل بە ھەمان شيۋە، ويئەكەي شيۋيتراۋە. بە قسەم بکە باشتر لە خۇشەويستى گەل رۇبچۇ، دەست لە ۋەھمەکانى دەسەلاتى ناخت ھەلگەرە. دەسەلات پەرسىت، ئارەزۋو دەكات لە جيگايەكى بەرز بوەستيت و گەل لە ژيرەۋە دەستى بۇ بەرزبەنەۋە و چەپلەي بۇ ليدەن. بەلام ريبەر، ئەو خەونەي نيبە، مرۇقى ھوشيار دروست دەكات، مرۇقى ھوشيار نابيتە ھەشامات، دەبيت بە گەل. « ھەقائىكى ديكە قسەكەي ليۋەرگرت: «بە برۋاي من، خۇشەويستى خاك، يەككە لە مەزنترين خۇشەويستىيەكانە. چيژى ئەو خۇشەويستىيە بەراورد ناکريت بە چيژەكانى ديكە. « سەرى بۇ لەقاند، بە دلى بو، زياتر وردى کردەۋە: «بىگومان. خۇشەويستى خاك، گەر راستەقىنەبيت، لە خۇشەويستى نيوان مندالئىك و دايكىك دەچيت. لەۋانەيە لەم ژيانەدا لە خاك و دايك ميهرەبانتر و راستگوتر نەبن. ئەم دووانە پيگەۋە ژيان دەخولقنن، خۇشەويستىيەكى بى چاۋەپانيان بۇ مرۇق ھەيە. دايك چۇن لە پيناۋى ھەست و سۆزدا بۇ مندالەكەي، بوونى پيشكەش دەكات، خاكيش بە ھەمان شيۋە. بىرم نەچيت دەستەۋاژەي خاك و نيشتمان، پيرۋزى و دايك، دەستەۋاژەيەكى دىرينى سۆمەرييە. دەبيت شرۇقەي بکەينەۋە. »

دو ھەقائى تر ھاتنە ژوورەۋە، قسەكانى برى. دانىشتن. داۋاي ليكرايەۋە زياتر باسى بکات: «سۆمەرييە دىرينەكان نيشتمانيان بە دايك چواند، خيانەتکردن لە نيشتمان، بە خيانەتکردن لە دايكيان دەزانى. لە پيناۋ ئەو دايكەدا خۇيان بەخت دەکرد. زۆر كەس خاك بە دايك نازانيت، لە مەزنى و بەخشندەيى خاك تيناگات، بۇيە خيانەتى ليدەكات. زۆر كەسى ديكەي ۋەك ئەنكىدۇ لە پيناۋ تيرکردنى ئارەزووييەكيان نەك ھەر خاك، گەليش لەگەليدا دەفرۇشن. ئەم كرمە لەسەر جەستەكە بۇ كورد، قولاييەكى زۆرى ھەيە. ئەز ئەنكىدۇ بە

بىرۆكە وەردەگرم، بىر دەكەمەو دەژە بىرۆكەكە دروست بگەين.
ئەركى ئەكادىمىيا چىيە، نەتوانى دەژە ئەنكىدۇ دروست بكات؟ چۈن
دروستى بگەين؟»

هەقالان پىكەو سەرى رەزامەندىيان راوہشانىد. كەمىكى دىكە بۇيان
دوا، داواى لىكرىن جىي بەيلىن. بىرى كرىدەو دەژەكەى چۈن دەيىت؟
ناوى چى دەيىت؟ سەرلەنوى راپۇرتى رىكخستىنەكانى خويندەو.
شاھىتى بەراورد دەكرىد بە كەسايەتى هەقالانى دىكە. بۇى رۈون
نەبوو جارى لە زىندان چ ئەنجامىك بەدەست دىت. لە ژوورەكە چوۈ
دەرەو، بەتەنيا پىاسەيەكى سەر تەپۆلكەكەى كرىد. لەو بەرزىيەو
تەماشاي ئەكادىمىيا يەكىك لە ئارەزوۈكانى بوو.

كۆمەلىك مال، چەند ھۆلىكى نە گەورە نە بچوك، گۆرەپانى يارىكرىن،
گۆرەبانى مەشقى سەربازى، دانانى كۆمەلىك نىشانە بۇ مەشقى پىكان.
ھەمووان جلى كەسكى سەربازيان لەبەردا. بازنەيەك كچ دانىشتىبون،
يەكىكيان لە ناوہراستياندا وەستابوو، تەنگىك بەدەستىيەو فىرى
ھەلوہشانىدەوھى تەنگى دەكرىن. لەسەر تەپۆلكەكان پاسەوان دانرابوو.
بەبەردى رەنگىراو رىرەوہكان و سنوورى گۆرەپانەكان جىاكرابوويەو،
باخچەيەكى بچوك و كۆمەلىك درەخت روينرابوون. دەستەيەك كور و
كچ لەبن دىوارەك خەرىكى گىتوگو بوون.

ھەريەك لە هەقال عەلى قەيتان و دوران كالكان چوونە سەرەو،
سلاويان لىكرىد و دانىشتىن. توورەيىكەى گۆرپىبوو بۇ بىركرىدەو لە
پرسى خىانەت و دەژە خىانەت. عەلى نەيدەويىرا گالتە بكات، كەچى
تەماشايەكى كرىد و بە زەردەخەنەو، بۇ دوو قسەى خوشمان
بۇناكەيت هەقال عەلى؟ ئاھىكى پىدا ھاتەو، كەواتە توورە نىيە.
وہك عادەتەكەى خوى: «ئەرى ئەز ئەنكىدۇم يان دەژە ئەنكىدۇ؟»
دەستيانكرىد بە پىكەين. بە دەم پىكەينەو: «ھىشتا كەس نازانىت

تۇ كاميانىت، لەو بەينەدايت، لە شەرپىكدائيت لەناو خۇتدا، كۇتايىيەكەى برپار دەدەيت كاميانى. «گالتە كىردنەكەى گۇرپى: «وتارەكەتم خويىندەوہ لەسەر كولتوور، كەمىك خەوشى تىدايە. پىويستە تۇكمەى بكەيت. كولتوور بەبى ناسىنى قۇناغى كشتوكال ھەرقسە كىردنىك لەبارەيەوہ كورت دەھىنىت. بگەرپۇە بۇ سەردەمى كشتوكال، كولتوور لەوئۇە دەست پىدەكات. جىاي بگەرەوہ لەگەل دياردە، خو، نەرىت. ئەوانە پرسى جىان، كولتوور لە ھەمووى گەرەتر و بناغەيى ترە، بەشە فراوانەكەى سەر بە دونىاي دايكە، بۇيە بەرپىزانەيە. بنەوانەكەى لە گوندەكانە، زيادەكەى لە شارە.»

پىنج ھەقالەكە ئەرك خرابوويە سەريان، وانە بلېنەوہ. پىش وتنەوہى وانەكان، بابەتىكىان ئامادە دەكرد، دەياندايە رېبەر بىخوئىنىتەوہ و پەسەندى بكات، يان زيادەى بخاتە سەر. ئەو بابەتانەى پەيوەندىيان بە بنەما فىكرى و مېژووويەكانەوہ ھەبوون، ناچارىدەكردن بۇ رەگورپىشەكەى بگەرپىنەوہ، كىرچ و كال و تىپەر نەبن. رۇژانە خۇى زياتر لە چوار كاترۇمىر وانەى پراكتىكى دەوتەوہ، بە پىى پرسىيار و گفوتوگۇكان زانىارىيەكانى دەخستە رۇو. ئەمما بەردەوام دووبارەى دەكردەوہ، ھەقالان بەباشى لىى تىناگەن، يەكى كۇتىك لە مېشكىاندايە، بەدوای كۇتەكە كەوتوون، نايانەوئىت بىكەنەوہ و بىنە دەرەوہ.

پەنجەى راکىشا بۇ لايەك ئەو كەپرەى دروست كرابوو، «پىتانخۇشە لەوئىدا سەكۇى رەخنەدانەكە دروست بگەين. گەر بىرتان مابىت لە پرۇگرامى مالەكەى گوندەكە بەخالىك خستمانە رۇو، لەو بارەوہ كەمىك دواین. ئىستا پىويستە بىخەينە ناو پەرورەدەوہ، لە منەوہ دەست پىدەكەين. سەكۇكە چاك بگەن، ھەفتەى داھاتوو دىمە سەر ئەو سەكۇيە، مناليم دەخەمە رۇو، دەيدەمە بەر رەخنە، رىگە بۇ ھەقالان دەكەمەوہ پرسىيارى لەبارەوہ بوروژىنن، يەكەم كەس دەبم

بۆ بوونە خالی داکوتین. پاش من دەست پێیکەن، با کۆی هە ئالان بگریته وە، راپۆرتەکانی رەخنەدان بە هەند وەر دەگرین، دەیانخوینێ وە دەیانکەینە وانە ی بەر دەوام.»

لە تە پۆلکە کە هاتنە خوارە وە. نامە یەکی درایە دەست، کۆمە لێک میوان دین. چەند نووسەریکی ناوچە کوردییەکانی پۆژئاو بوون. دەیانویست دۆخی ئە کادیمیا ببینن. خۆیان ئامادە کردبوو لە سەر پۆشنبیر و مۆدیرنە قسە بکەن، کەچی پێچە وانە کە یان بینی. کە دانیشتن یە ک یە ک پرسیاری لێ دەکردن، پرسیاری شوینە کانیان، ناوچە کانیان، شیوە ی ژانیان و رابردوویان، بیناسازییان، پەر وەر دەیان. هەموو پرسیارە کان تایبەت بوون بە ناوچە کانیانە وە، کە مترین زانیارییان لە سەر پرسیارە تایبەتییە کان هەبوو. ئیدی بە پەریشانییە وە، پێنگوتن: «ئێوە چ پۆشنبیریکن ناوچە کە ی خۆتان و ژیان و میژوو وە کە ی نانس. دەتانە ویت بە ناسینی دەر وە چیمان پێ بلین؟ مرۆ پێویستە سەرمانا خۆی بناسیت، پاشان هەولی ناساندنی دەر وە ی خۆی بدات.»

میوانە کان پۆشستن، موراد لە لای وەستا بوو، بە بیزارییە وە: «ئەگەر گەلی ئیمە تەنها تراژیدیایکانی بوونایە، ئاسان دەمانتوانی شرۆفای بکەین و هوشیاری بکەینە وە لە رابردووی، کیشە ی ئەم گەلە ئە و بە کە سایەتییە کی خستووە تە ناو ژیانە وە، لە هەر گوشە نیگایە کە وە تە ماشای دەکەیت پەرە لە کە لین، نازانم دەبیت چەند شوینی چاک بکەم. پۆلێک بە ناو پۆشنبیر هاتوون، بچوکتترین زانیارییان لە سەر گەلە کە ی خۆیان نییە، کەچی باس لە هوشیاری دەکەن، چەند سەختە دروستکردنی مرۆفی نوێ لە ناو ئەم گەلە دا. زیهنی، بە لێ زیهنییە تی داگیرکراوە کۆلتوورە کە ی جینۆساید کراوە، لە بری پشکنین و دۆزینە وە ی خۆی د دەکات!»

ئەشكەنجه دان پانه گيرا، برينه كانى سەر دەست و مەچەك و پوخساريان تازە بوونەوہ. دادگا پيشنيازه كەي قبولكرد، پينگە پيدانيان پينگە يشت بەرگري لە خويان و دؤسيه كەيان بكن. كۆبوونەوہ يەكيان كرد، پينگە وتن لەسەر خالەكان و قسەكانى نيوانيان. پوژى گواستەوہ يان پينگەوہ زنجيركران و بە پيوشوينيكي توندى پاسەوانى برانە دادگا، گروپى خو بە دەستەوہ دەرەن لەگەليان برانە هولى دادگا. سەرەتا پينگە بەواندرا بكنەوہ دووبارە كرنەوہ ي قسەكانى دانىشتنى پيشوو. ميدياكان تەنھا ديمەنى بە دەستەوہ دەرەنيان تومار دەكرد، گەيشتە سەر گروپى بەرگري.

دادوەر چەكوشە تەختە بچوكەكەي كيشا بە ميزەكەي بەردەميدا، داواي لىكردن بە پيز لە ماوہ يەكي كەمدا هەلسن و وەلامى پرسىارەكانى داواكارى گشتى بدەنەوہ، بە تەماپوون ئاراستەي دادگاييەكە بگۆرن، خەيرى هەلسايەوہ، سەرى بەرزكردەوہ، لەبەردەم بالا بەرزەكەيدا، دوو داواكارە گشتيەكە لە گونكە هەويريك دەچوون، دانىشتبن بە سەرەخرەكانيانەوہ، تەماشاي چناريكي بەرز بكن، پرسىارى ناويان لىكرد، ناوى خوئى گووت. چاوہ پيى پرسىارى دووہەمى نەكرد،

چوارخالی خسته روو، ئاماژه‌ی به‌وه‌دا به‌ناوی هه‌مووانه‌وه قسه ده‌کات.

خاله‌کانی پوخت و پوون، له خالی یه‌که‌مدا. «ئیمه کوردین، میژوو و ناسنامه و زمانمان له‌گه‌ل ئیوه‌ی تورک جیاوازه، بینگومان به‌داگیرکه‌رتان ده‌زانین، تیده‌کۆشین بۆ ده‌رکردنتان له‌خاکه‌که‌مان.» دادوهر هاواریکرد به‌سه‌ریدا، له‌پرسیاره‌کان لاه‌ده، گوئی له‌دادوهر نه‌گرت، دریژه‌ی به‌باسه‌که‌دا: «به‌لئ په‌که‌که‌ین، ئه‌ندامین و پیکه‌ستمان کردوو، ده‌مانه‌ویت وه‌ک سیاسی مامه‌له‌مان له‌گه‌ل بکریت، چونکه‌پرسی پارته‌که‌مان سیاسییه.» ده‌ستی بۆ پوخساری هه‌قالان پراکتشا، مه‌چه‌کی خۆی به‌رزکرده‌وه: «جه‌نابی دادوهر ئه‌شکه‌نجه‌دان له‌زیندانی ئیمه‌به‌رده‌وامه، باکمان نییه، به‌پیتی یاسا پیویسته ئه‌شکه‌نجه‌پاگرن، چونکه‌ته‌نانه‌ت مردن له‌ئامانجه‌که‌مان و داخوازییه‌کانمان، په‌شیمانمان ناکاته‌وه.» په‌نجه‌ی به‌رزکرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی گروپی خۆبه‌ده‌سته‌وه ده‌ری کرد: «مانده‌گرین تا مردن، له‌پیناو مامه‌له‌یه‌کی مرۆفانه‌بۆ زیندانییه‌کان، له‌پیناو تیکشکاندن وستی کۆمار و فاشیزم، له‌پیناو سه‌ربه‌رزکردنه‌وه‌ی داخوازی گه‌له‌به‌رده‌م کۆماریکی ترسنۆکدا.» چاوه‌پیتی نه‌کرد وه‌لامی بده‌نه‌وه و پرسیاری لیکه‌ن، به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه دانیشت.

هه‌قالان چواریان هه‌لسانه‌وه، بۆ پشتگیریکردنی مانگرتن تا مردن. دادوهر و داواکاری گشتی له‌وه‌تینه‌ده‌گه‌یشتن. ته‌ماشای په‌کتریان ده‌کرد و به‌سه‌رکیشییان ده‌زانی. قسه‌کانی لیژنه‌ی دادگای پاره‌ستانه، به‌بێ گفتوگو له‌گه‌ل زیندانییه‌کانی دیکه، دانیشتن دواخرا. گه‌پینرانه‌وه زیندان. خرا نه‌زیندانه‌تاکه‌که‌سییه‌کان. ده‌ستکرا به‌مانگرتن. سه‌ره‌تا به‌پێوه‌به‌ری زیندان و پزیشکه‌کان به‌وجۆره‌له‌چالاکییه‌که‌یان پووانی، چه‌ند پوژیکه‌و برسپیه‌تی ته‌نگیان پێه‌لده‌چنیت و ده‌که‌ونه‌ژیر بار.

بهشی ژنان هه والی چالاکییه که یان پینگه یشت، ساکینه په یامیکی نارد، دهست پییکه ن؟ ئاگاداریانکرده وه دواى بخات. به پړیوه بهری زیندان، هه ولیده دا سۆزیان بجولینیت و دهست له مانگرتن هه لگرن، پزیشکه کانی نارد ه لایان، له باره ی تهندروستی و نه خواردن، مه ترسییه کانی داهاتووی سه ر جهسته یانی بو پوونکردنه وه، به وره یه کی به رز و که میک گالته پیکردنه وه، وه لامیان دایه وه: «خه می تهندروستی خه می پزیشکانه یه، خه می شوپشگیترانه نییه.» که سوکاریان هاندرا سه ردانیان بکه ن بو کوتایی هینان، ئاماده نه بوون پیشوازبیان بکه ن، به پړیوه بهری زیندان فه رمانیکی ده رکرد، له دهنگبه ره که وه خوینترایه وه، ئه شه که نه جده ان راگیرا، گوئیان لینه گرت، پیشتر چه ندین به لینی له و جوره ی دابوو، جیکای متمانه نه بوو.

مانگرتن دریژه ی کیشا. خه یری و که مال دۆخی تهندروستییان به ره و خراپی چوو. دواى په نجا پوژ که وتن، هیزیان تیدا نه ما. به ناو شیشه ئاسنه کاند، ئاویان بو هه قاله کانیان ره وان هه کرد، پالیان ده دا به شیشه کانه وه و، قسه یان بو مانگرتنه کانی دیکه ده کرد. بو یه یه ک یه ک جیاکرا بوونه وه، ته کنیکی هه ولدانی تاکه که سییان به کارده هینا بو په شیمان بوونه وه یان. دواى پویشتنی تیمه پزیشکییه کانی زیندان، ئیراده ی مانگرتوانیان به رز ده کرده وه، دۆخی خو یان له وان باشترنه بوو، لی ئه رکى سه رکردایه تیان که وتبوویه سه ر. وه ک له په یامه که ی ئاپودا بو یان هاتبوو: «هه رکه سه و خو ی بییت به ئاپویه ک.»

جهسته یان ئاوی تیدا نه ما، ئاویان ره وان هه کرد بو هه قالانیان، بیخون و به رگری له له شیاندا دروست بکه ن، هه ولی زیندان بو شکاندنی مانگرتنه که یان سوودی نه بوو. دهستیان لیشوردن. که مال بینینی کزبوو، جهسته ی وزه ی تیدا نه ما، به لام هیشتا قسه ی ده کرد و هه والی هه قالانی ده پرسى، بانگی ده کردن، به فشاریکی زور دهنگی ده رده هات، به چ

حالتیک گوئی له وه لامه کان ده بوو. بهرچاوی ته واو ته لڅ بوو، هیشتا به ته واو ته کویر نه بوو بوو، بانگی خهیری کرد، پیکه وه به دهنگیکی کزی سوک چند قسه یه کیان کرد. بو ئیواره که ی بانگی کرد وه لامی نه دایه وه، له سهر یه ک چند جاریک بانگی کرد، سوودی نه بوو. خهیری له دوا ی په نجاو پینج رۆژ، راکشا، چاویکی بو بنمیچی ژووره که گتیرا، وزه ی تیدا نه ما، چاوی داخست و نه گه رایه وه. پاش که میک دوو سهر باز گه یشتنه سهری، تهرمه که یان خسته ناو گونیه که وه و رایانکیشایه دهره وه. که مال چاوی نهیده بینی بزانتیت چون بردیان، به ته واو ته کویر بوو، پزیشکه که چووه لایه وه، هانیدا هیشتا ده توانیت نه هیلی بمریت، گوئی لینه گرت، چاوه کانی له ده ستدا. ورده ورده راکشا، له ده مه و به یانیکدا وه ک خهیری هه لنه سایه وه، تهرمه که یان راکیشایه دهره وه.

سی مانگرتووه که ی دیکه، که چند رۆژیک پاش ئه وان ده ستیان پیکرد، چونکه به بهرنامه چالاکیه که یان ئه نجامدا. دۆخیان تیکچوو، بران بو نه خوشخانه. له ژووریک دانران. له سهر قهره ویله کانیان راکشان، برین پینچیک رۆیشته سهریان، به نیازی هه لواسینی ئاو بو یان، ریگه یان پینه دا، نه یانده ویست هه قاله کانیان جی به یلن. یه کییان مرد. ده سته یه ک ژه نه رال چوونه نه خوشخانه که، به لینیان به مانگره کاندایا چاکسازی له زیندانه که دا ده کهن، چاوه پیتی وه لام بن.

مه رگی که مال و خهیری و هه قاله که یان بلاو کرایه وه. ریکخسته نه کان به یاننامه یه کیان له سهر ده کرد، هیشتا سهر کردایه تی له دۆلی ئاوازه ئازاده کان ئاگاداری چالاکیه که نه بوون. گروهه چه په کان سهر سامبوون به بهرگریه که، ئه م ما رۆحه تورکیه که یان ریگه ی پینه ده دان، نه بهرگریان لینکه، نه ستایش. ئه وانیه یان له زیندان بوون، یه ک_ یه ک ئازاد کران، راستکرا بوونه وه و ده نیردرانه ماله وه، ته نها ئه ندامانی په که که روه به روه ی سیسته م بوونه وه.

دوو هه قاله که له سهه به لینی ژهنه راله کان مانگرتنه که یان شکاند. که سوکاریان سهه رانیان کردن. سی تهرمه که له رپوره سمیکی ئاسایی خزمانه دا، به ره و گۆرستان بران، له تهنیشت چوار ئه ستیره که و مهزلومی داینه مؤدا نیژران. پرسه یان بۆ دانه را، گه ژمه رده له باوه ری تیکوشانه که دا پرسه ی ناوی. سروتی پرسه گۆرانی به سهه ردا هینرا، له بری شیوه ن و له خۆدان، جلی کوردییان ده پوشی و دروشم و سروودیان دهوته وه، به وره یه کی به رزه وه به ری کران بۆ ناو گۆره کانیان.

ئه شکه نهجه دان نه وه ستا، گهرچی که میک چاکسازی له خواردن و سهه رانیکردنی که سوکار، له هینانه ده ره وه بۆ هه لمژینی هه وایه کی پاک، له بیزارکردنی شه وان نه ما، که چی به رده وام ئه شکه نهجه دهه ران. به شی ژنان ئاماده کران بۆ دادگایی، به سهه ر په رشتی ساکینه، به هه مان شیوه مانگرتنی تا مردن راگه یه نرا، دادوه ره کان پیشتر ئه زمونیان کرد، مانگرتن لای به رگریکاران مانای چیه، هه ولیاندا په شیمانان بکه نه وه، ئه و چالاکییه نه که ن، به لام سی له ژنه کان ده ستیان پیکرد.

دادوه ره کان ترسان، دادگاکیان که وته ژیر پرسیار، فشاری ده ره کی و نارهبازیه تی خه لکی گه یشته هۆلی دانیشتنه کان و ژیانی دادوه ره کان. له و ماوه یه دا، یه کیک له داواکاره گشتیه کان ته قه ی لیکرا، به لام پیوه نه بوو. ده یانویست ئاگری شه ره که له خۆیان و مال و مندالیان دوور بکه نه وه، له هه لوپستی ریکخستننه کان تیگه یشتن، هیزیکه له پیناو ئامانجه کانیدا ده ست هه لئاگریت. دادوه ره کان له نیوان خۆیاندا قسه یان له سهه ر گروپه چه په کان و ئه و گروپه کوردیه ده کرد، چه ند جیاوازن.

مانگرتنی ژنان درپژه ی کیشا، سهه رووی مانگیک تیپه ری، دۆخی ته ندروستیان تیکچوو، بران بۆ نه خوشخانه، که سوکاریان هینرایه سهریان، به گریان و پارانه وه پازیان بکه ن کوتایی پیهینن. ساکینه

نەبەشت نەخۆی نە ھەقالەکانی بکەونە ژیر کاریگەری ئەو سۆزەوہ. ھیزیان تیدا نەما، بەچ حالیک دەیاننوانی بچولینەوہ، تەواوی گیانیان ئازاری دەھات. لە دادگاوە ھەرمانیکی یاسایی دەرکرا، زیندانی ئامەد لە ئەشکەنجەدان بوەستیت و بەرپۆبەری زیندان لەسەرکار لابریت. ھەرمانەکە سەرکەوتن بوو، دەستیان لە مانگرتن ھەلگرت، خانە ژیر چاودیری تەندروستییەوہ، تا ئاسایی ببنەوہ. کۆتایی بە زیندانە تۆقینەرەکە ھینرا. بەرپرسیکی دیکە نیردرا بۆ زیندان.

گەرپینرانەوہ. دانیشتنی دادگا دەستی پیکردەوہ، پیکەوہ، ژنان و پیاوانیان دەگواستەوہ، پیکەیان پیدان بەرگری بکەن و پرسیار بکەن، وەلام بدەنەوہ و سەرنجی خۆیان بدەن. تیانووس و پینووسیان بۆ نیردراپە زیندانەوہ، پۆژانە ئاسایی دەبرانە دەرەوہ پیاسە بکەن، لە کۆتایی دانیشتنەکانی دادگادا ھەرمانی سزادان بەسەریاندا سەپینرا، لە دەسالەوہ بۆ بیست سال زیندانیان بەسەردا درا. ھەریەکەو بە پنی چالاکى و دانپیانانەکانى خۆى سزاکەى بۆ براپەوہ.

بەشیکیان گواسترانەوہ زیندانی دیکە، ژنان برانە بەشى چاکسازی گەورانەوہ. ئەو زیندانەى لە دواى كودەتاکەوہ دەرگای کردەوہ بۆ گۆرپینی شۆرشگێرەکان بۆ مروۆقى كۆمار پەرسەت، بە بەرگری چەند زیندانیکى كورد، چیرۆكى تیکشكانى نووسراپەوہ. شاھین و گروپەكەى برانە زیندانیکى دیکە، بەو ھەموو بەرگری و بەشدارییەى بۆ لەناوبردنی خەباتى پارتەكە، ھیشتا وەك تاوانبارىك تەماشاکرا و پیکەى ئازاد بوونى پینە درا و سزای بەسەردا درا. پەشیمانییەكى گەورە پووی تیکرد، لە گوشەییەكى زیندانە نووییەكە دادەنیشەت، سەرە لاكیشەییەكەى نەوى دەكرد و پشتە ملە پانەكەى دەرەكەوت. تادەھات بازنەى كەچەلییەكەى ناوہراستی سەرى گەورەتر دەبوو، بە چاوە كەوتووہەكانى تەماشای دەوروبەرى خۆى دەكرد، ئەو

گەنجانەى كەوتبوونە ناو فریودانەكانییەو، بەردەوام سوکایەتییان پیتدەکرد، بۆچی فریویدان و لەبەرچاوی گەل سەرشۆرشی کردن. خالە دەسەلات پەرسەتەکانی، كە بەشیوہ و بە ئاكار لە خۆی دەچوون، سەردانیان دەکرد، سوپاسگوزاری بوون، سەرشۆری نەکردوون لای بەرپرسان و ھەلویتەكەى بەرز نرخیئرا.

ھیچ كەس لە خزمانى فریودەرەكان سەردانى كۆرەكانیان نەدەکرد. بەلاواز و خۆبەدەستەوہ دەر ناویان دەبردن. دۆخی بەرھەلستكارەكانى زیندان، لەناو شار و گوندەكانى باكور، دەنگۆیەكى دایەوہ، بە لیشاو كوردەكان سەردانى مالى زیندانى و مانگرتووہكان و چوار ئەستیرەكە و مالى مەزلومیان دەکرد، باوك و دایك و خوشك و براكانیان شانازیان پیتوہ دەکردن. دایك و باوكى ساكینە، بووبوون بە پەمزىك، پەشیمانبوون لەوہى، پۆژگارێك دلى كچەكەیانیان ئیشاندوہ و لە مال پاكردوہ. وینەيەكیان گەورە كرد لە ھۆلى میوانى ھەلیانواسى. ھەموو كوردىكى باكور ئارەزووى دەکرد مندالەكانى بەو جۆرە ببینیت، مل بۆ كۆمارى توركیا نەوى نەكات.

له باخچه بچوکه که ی بهردهم یه کیک له خانووه کانی ئە کادیمیا دا،
 دوو گروپ له کوپ و کچ به رامبه ر یه ک دانیشتبوون. میزیک له
 ناوه راستیاندا دانرا بوو. چوو یه ناویان، هه موویان له بهری هه لسانه وه،
 به دهست ئاماژه ی بو کردن دانیشن. جلی که سکی سه ربازیان له بهردا،
 چوارمشقی دانیشن، یه کی تیانوو سیک له سه ر کۆشیان و پینوو سیک به
 دهستیانه وه. وانه که یان له سه ر ئایدۆلۆژیا بوو، رپبه ر ئاپۆ دانه نیشت،
 به پیوه وهستا، ته ماشایه کی هه موویانی کرد. له زۆربه ی وانه کاند
 به پیوه قسه ی ده کرد، نه ریتیکی سوکراتیانه، له کاتی کدا مرۆفه کان به
 دانیشننه وه باشتر ده دوین و باشتر سه رنج و تیبینی ده دن، ئەمما له
 گه نجییه وه خۆی له سه ر پیاسه کردن و به پیوه وهستان راهیتا بوو.

دهستی پیکرد، پینوو سه کانیان خسته سه ر تیانوو سه کان و
 گوئیانگرت: «ئایدۆلۆژیا له ره گه میژوو ییه که یدا له دیرینه وه
 وه رگیرا وه. راسته چه مکه که مؤدیرنه، به لام بروام وایه ده بیته له
 سرووته دینییه کاند بو له دایکبوونه که ی بگه رپین. سو مه رییه کان
 که دهوله تشاریان دروستکرد، زه کوره یان دروستکرد، ئەو زه کوره و
 ئایینه فره خودایانه پیوستیان به سرووت هه بوو، هه موو سرووتیکی

ئايىنى، ھىزى ئايدۆلۆزى ھەيە. لە لاوژەي گەلگامىشدا ھاتووە، كاتىك ئەنكىدۆي ھاورپى دەمرىت، گەلگامىش داوا لە خەلكى شار دەكات دەبىت پرسە بگىرن، شىوھنى بۆ بگەن.

ئەو بانگەشەيەي پاشا، بانگەشەيەكى ئايدۆلۆزىيە، گوتارىكە خەلك ئاراستە دەكات، لە دەورى پرسىك كۆيان دەكاتەو. ئايدۆلۆزىيا دەبىتە گوتارى دەسەلات. ئىمە بانگردنەكەي گەلگامىش بۆ خەلكى، تا بىن پرسە بگىرن، بە بانگردنى ئايدۆلۆزى دەبىنن. كەوايە پىش دروستگردنى دەسەلاتى نوئ، گوتارى ئايدۆلۆزى ھەبوو، بەلام بەناوى سرووتى دىنيەو، يان ناوە مۆدىرنەكەي نەبوو، بەلام ھەلگى ھەمان خەسلەتە، لاوژەي گەلگامىش ئەو گوتارە دەگوازىتەو و دەبىستىت بە دەسەلاتەو. لە دىرنەو تا سەردەمى كۆلۆنيالىزم، ئايىن و دەسەلات خاوەن ئەو چەمكەن، كاتىك كۆلۆنيالىزم دىت بە ھەمان مانا كۆنەكەي مامەلە لەگەل ئايدۆلۆزىيا دەكات، ناتوانىت مانايەكى دىكەي پى بدات. ئەركى ئىمە ئەوئەيە قۇناغەكانى چەمكەكە بناسىن، شىوھى ناولىنەكانى بناسىن، بزانىن لەناو ئايىندا سرووت چۆن ئايدۆلۆزىيايە، لەناو سىستەمە دەسەلاتدارەكاندا ئايدۆلۆزىيا چىيە؟ ئەركەكەي چىيە؟ بۆ لە قالبدراو؟ چۆن لەو قالبە بەئىترىتە دەرەو؟»

يەكىك لە گەنجەكان لى پرسی: چۆن بزانىن سرووتە ئايىنەكان ھەلگى ماناي ئايدۆلۆزىين؟ پرسىارەكەي پىخۆشبوو، سەرىكى رازى بوونى بۆ راولەشاندا: «ئايدۆلۆزىيا بەو جۆرە شرۆفە كراو، لە قالبدان و ئاراستەكەرە، راستىيەكەي ئەو شرۆفەيە بۆ ئايدۆلۆزىيا، زۆر سنووردارە، دەكرىت بوترىت، بە ھەمان ئەو مانايەي بۆ ئايدۆلۆزىيا دىارىكراو، بەوجۆرە شرۆفە كراو. گەر ئەو شرۆفەيە وەرگرىن، سرووتە دىنيەكان ئاراستەكەرن، لە قالبدانن، لەو نىگايەو دەتوانىن بۆ رەگى ئايدۆلۆزىياي شرۆفە كراو لەناو ئايىن و سرووتە دىرنەكاندا بگەرىن،

مەبەست لە بنەوانە مېژووويەكەيە. بەلام سەردەمى مۇدىرن، سەردەمى ئايدۆلۆژياكانە، سەردەمى بەھشاماتكردن، ئاراستەكردن و لە قالبدانە، چەمكىك زۆرتىن پشكى بەردەكەويت ئايدۆلۆژيايە، چونكە بىركردنەوہ خۇرئاوايىەكان بەو خويندەنەوہيە، تەواوى خەوشەكانى سەردەمەكەيان خستە ناو چوارچىوہى ئايدۆلۆژيا» لىزەدا ھەستى پىدەكرا، پەخنەكرن و گۆرپىنى شرۆفە ماركسىيەكە بوو، بۇ چەمكى ئايدۆلۆژيا. ھەقالىكى دىرىنى خۆى، پرسى ئىمە چۆن مانايەكى دىكە بە ئايدۆلۆژيا بدەين؟ راستەوخۇ چوويە سەر شرۆفەى دەستەواژەى بونىادنەن.

«بە برۆاى ئەز، بونىادنەن ماناى ھەلتەكاندەنەوہ، وىرانكرن، پوخاندن نىيە. بەمانايەكى جياواز لىتى تىدەگەم. بونىادنەن لە پرۆژە فيكرىيەكەى مندە، مانادانە بە كۆى ئەو شتانەى لە مانا راستەقىنەكە دامالراون و بىمانا كراون. بۇ نمونە: پىشتر ئىوہ دەزانن ھەقالان، لەسەر چىشتخانەى مال تىبىنىمدا، يەكىك لە پاىە گرنگەكانى خىزانە، كە ديارە خىزان پاىەى بنەرەتى كۆمەلگەيە، كاتىك دەبىنىن ئەو شوينە گرنگە ماناكەى شىوئىنراوہ، بارگاوى كراوہ بە شوئىنىكى بى مانا، بى ماھىيەت، ئىمە دەستەواژەى بونىادنەن ھەلدەگرىن، بۇ گەرانەوہى مانا بۇ ئەو شوينە، كە نمونەيە لە كۆى شوين و شتەكانى دىكە.

ئەركى ئايدۆلۆژيا لە بىرى مندە، سەرلەنوئى مانادانەوہيە بەو شتانەى بىمانا بوون. نامەويت ئىوہ شرۆفە خۇرئاوايىەكە وەرگرن، لە قالبدان و ئاراستەكردن، جۆشدان و بە جەماوہرىكردن، بە پىچەوانەوہ. ئايدۆلۆژيا ئەو پووبەرەيە مانا بۇ ھەموو پرسەكان دەگەرپىنئىتەوہ. تەماشاكەن، دوژمنەكانى كورد، چ مانايەك بە كورد دەدەن، شاخاوى، ناشارستانى، بى كۆلتوور، كەسايەتى ناجىگىر، بى پابردوو، ئەو ناوانانە، ئايدۆلۆژىن بە شرۆفە خۇرئاوايىەكەى، گوتارى ئايدۆلۆژى ئەوانەى بەرھەم ھىناوہ، كەوايە دەبىت چىبىكەين؟ سەرلەنوئى ئايدۆلۆژيا

دەگۆرپىن، ئەركىكى دىكەى پىدەبەخشىن، دەيكەينە رووبەرىكى بەرھەمھىنەر، لەبرى واتا خۆرئاوايىھەكەى، واتايەكى دىكەى پىدەدەين، واتايەك، بتوانىت شرۆڤە بكات، مانا ببەخشىت. لە پىناو چىدا؟ لە پىناو پىشاندانى وىنە راستەقىنەكان و ھەلتەكاندەنەوھى وىنە ساختەكان.»

پەقرەجە ئاوەكەى ھەلگرت، پەرداخەكەى نىوھكرد، خواردىيەو، پاشان دەستى پىكردەوھ: «بەكەرەستەى خۆيان، شەرى خۆيان دەكەين. تەماشای گوتارى ئايدۆلۆژىي كۆمار بكەن، يان عەرەبەكان، يان فارسەكان. خەرىكى پىشاندانى وىنەيەكى ساختەن، بە ناوى وىنەى راستەقىنەوھ. مېدىا و ھەشاماتى بۆ دروستدەكەن، جىنۆسايديكى كۆلتوورى و كەسايەتى لەژىر گوتارەكەياندا خۆى شاردوھتەو، ئىمەى خاوەن وىنە راستەقىنەكە، بە ئايدۆلۆژىيەكى دىكەوھ، بە گوتارىكى دىكەوھ، وىنە ساختەكە تىك دەشكىنن و راستى دەخەينەوھ شوینە راستىيەكەى خۆى. پرسەكە زۆر قورس نىيە، تەنھا گۆرپانكارى لە چەمكەكاندا بكرىت و ئەركىكى دىكەيان بۆ دروستبكرىت، ئىدى پىرەوى خۆى دەگرىتە بەر. بەم پىيە، ئايدۆلۆژىيا بۆ ئىمە دەبىتە سەرزەمىنىك، ھىچ كات لەو سەرزەمىنە ناچىت، بۆى دروستكراوھ.»

سەرنجەكانى خۆى تەواو بوو، رىگەى دا پرسىيارى لىبكەن، گەنجەكان تىبىنىيەكانىان نووسى، يەك-يەك پرسىياريكىان كرد، كورسىيەكى ھىناو لە پشت مېزەكەوھ دايىنا و لەسەرى دانىشت، وھلامى پرسىيارەكانى دايەوھ. لەسەر كورد چۆن ئايدۆلۆژىي خۆى بەيان بكات، بىرواى وابوو: «كورد، لە دىرىندا گەلىكى بىياكە، بۆى گرنگ نىيە لە دەرەوھى چى روودەدات، خۆى بە ھەقىقەت دەزانىت. ساختە و ناراستى دەبىنىت لەسەرى دەگوترىت، پىى ناشىووت، چونكە ماھىەتى خۆى بەباشى دەبىنىت. لەسەر وتنى راستى پەروەردەكراوھ، بە تايبەت بەرلەوھى شارە نوپىيەكان كەسايەتییەكەى ژەھراوى بكەن،

لە گوندەكاندا بەر ئەو پاستىيە دەكەويت لە زمانى مرقۇقەكانەو
دیتە دەر. ئایدۆلۆژىيە ئىمە گەرانبەوئە بۆ ئەو پاستىيە، سى بنما
زەردەشتىيەكە گوتارى بەرزى ئایدۆلۆژىيە ئىمە.»

بۆئەوئە كورد و پارت نەكەونە ناو يارىي گوتارى ئایدۆلۆژى
دراوسىكانەو پىويستە چى بكرىت؟ ئەمە پرسىيە گەنجىك
بوو. وەلامەكەى بەمجۆرە وەرگرتەو. «ھىرشىكى گەورە لەسەر
گەلە، ھىرشەكە نوئ نىيە، زياد لە شەش ھەزار سالە بەردەوامە،
شارنشىنەكانى سۆمەر، ئەكەد، ئاشوورى، سى ھەزار سال
ھىرشىيانكردوئە سەرمان، بە لەشكر و بەربەرىيەتەو، بە دیدى
شارنشىنى و خۆ بە شارستانى زانەو، بە كىشانى وینەى، كىويەكان
و برسىيەكان، ئەوئە لە سەردەمى دەولەت نەتەوئە دەبىين،
درىژكراوئە ئەو ھىرشە مېژووئەنەيە. دەبىين، نە سۆمەرى، نە
ئەكەدى، نە ئاشوورى نەمان، گەلى ناو شاخەكان درىژەى بەمانەوئە
خۆى دا. پۆژگارىك دىت، دەولەت نەتەوئە شكست دىنەت، ئەم گەلە ھەر
دەمىنەتەو، چونكە زىھنى داگىركردنى نىيە، زىھنى بونە فاشىستى نىيە،
لە شوئەكەى خۆى بنج دادەكوتى، كولتور و زمان و پەروەردەكەى
گەشە پىدەدا. بەس تەنھا ئەم گەلە بگەرپىنەوئە بۆ ناسىنى جەوھەرە
بەشكۆكەى، بىگەرپىنەوئە بۆ بىننى دىرىنى خۆى، ناكەوئە ناو يارىيە
ئایدۆلۆژىيەكانى دراوسىكان و، ئەم قوناغە تىدەپەرپىن.

لەسەر ھاتنە ناوئەوئە گەراى گوتارى ئایدۆلۆژى دوژمنەكانى
كورد، گەرپاىوئە بۆ پرسى دروستكردنى كەسايەتى و پاراستى
كولتور و زمان. «ھىچ گەلىك بەبى خەوش نىيە. درزەكانمان دەبىين،
بەدوئە قلىشەكاندا دەگەرپىن، لەم دۆلەدا ئەركى ئىوئە چىيە؟ نامەوئە
كەسانىكى گوىرپاىەلى بى پرسىياربن، چۆن من خەمى گەورەم ھەبە
بۆ ناسىنى خۆم، كە گەلەكەمە. ئىوئەش ئەو خەمە ھەلگرن. لەناو

كەسايەتى خۇتاندا بۇ خەوش و درزەكان بگەرىن، لۇژىكىك بدۆزنىه وە بۇ پىركردنە وە و دووبارە نەبوونە وە، داھاتوويەكى پىرشنگدار دىتە بەردەم گەل و ئايدۆلۆژيا نوپپەكەى.»

وانەى ئەو پۇژە تەواو بوو، ھىلاک دەرنەدەكەوت، بە گىفتوگوى گەنجەكان وزەى بۇ گەرايە وە. داوايکرد يارىى تۇپى پى بگەن. دەستيانکرد بە يارىکردن، يارىزانى باش نەبوو، ئەمما ئەو گۇرەپانەى بە گۇرەپانى سىياسى و كۆلتوورى دەپىنى. سەرنجى دەخستتە سەر، بزائىت كى تۇپەكە لە قاچىايەتى، چى لىدەكات؟ كەسىكە دەتوانىت بەباشى يارىى پىبكات و ھەقالەكانى بىرپىت، يان كەسىكە تۇپەكە لە كۆل خوى دەكاتە وە؟ دەيە وىت پاس بدات بە ھەقالەكەى، يان بەنيازە خوى گۆل بكات، گەرچى بزائىت گۆلى پىناكرىت. بە شىوازى يارىکردنەكانىان، دۇخى دەروونى و ئارەزووكانى ھەلدەسەنگاندن. يارىيەكە تەواو بوو، ئارەقىكى زۇريان كرد. گەرانە وە خانو وەكان. خۇيان شۇرد، ئامادە بۇ خوانى ئىوارە. ھۆلىك دروستكرا بوو، مىزى درىژ دانرابوون، پىكە وە نانىان دەخوارد. بە شىوہى سەربازى. ئەركى چىشت لىنەرەكان لىتانى چىشت و دابەشکردن بوو، ھەرىكە و قاپ و كەوچكى خوى ھەلدەگرت، بە رىز لە دواى يەكە وە دەوہستان، خواردنىان وەردەگرت و دەھاتن لەسەر مىزەكە داىان دەنا، بە پىوہ دەوہستان تا ھەمووان خواردنىان وەردەگرت، فەرمان دەدرا دانىشن، فەرمان دەدرا دەست بەخواردن بگەن. خواردن دەخورا، ھەركەسە و كەوچك و قاپى خوى دەبرد دەيشۇرد، سەر مىزەكانىان پاك دەكردە وە، دەگەرانە وە ژوورەكان. كاتژمىرى خويندە وە دەستى پىدەكرد. بەپىى رىنماىى ئەكادىمىا كىتب و بلاوكر اوەكانىان دەخويندە وە. لەناو كىتبخانە گەرەكەدا دوو بەشى سەرەكى ھەبوون، بەشى كىتبەكان و بەشى پۇژنامە و بلاوكر اوە و بەياننامەكان.

هەتاكو پيش خەوتن دەیانخویندەو، لە کاتی دیاریکراودا ئاگادار دەکرانەو، وروناکییەکان دەکوژێنەو و کاتی خەو، دەموچاو شوشتن و خوگۆرپین دەستی پێدەکرد، لە کاتی خۆیدا دەخەوتن. بە پێی سیستەمی سەربازی، پاسەوانیکردنی دۆلی ئاوازه ئازادەکان، هەفتە جارێک دەگۆرا. لەناو ئەرکەکاندا، جیاوازی لە نێوان کور و کچدا نەبوو. پێکەو، ئامادە دەکران بۆ تیکۆشانیکى بەردەوام. چ لە ڕووی هزرییەو، چ لە ڕووی جەستەییەو. هەموو پەيوەندییەکی تایبەتی غەریزەیی قەدەغە بوو. ئارەزوو پەرستەکان لەناویاندا جینگایان نەدەبوویەو، دەچوونە ناویان، بەلام زوو هەلەهاتن.

هیشتا پارتەکە زۆری مابوو تۆکمەتر بکریت. نەخشەیان دادەپشت، بۆ دروستکردنی شوینی دیکە، هەلکشان بۆ پارچەکانی دیکە، ریکخستن لە خۆرئاوا، دروستکردنی بنکەى ئابووری، بە دانانی دوکان و کارگە و کۆمەلێک پرۆژەى بچوک، بۆ هینانی داھات. پەيوەندی دروستکردن لەگەڵ هیزە یاخییەکان، کرپنی چەک و تەقەمەنى، لە باشترین جۆرەکانی. راهینانی خویندکارانی ئەکادیمیا لەسەر بنەمای خۆپاگری و کەم خواردن، لەسەر پێکانی ئامانج و بەکارهینانی کەمترین تەقەمەنى. بە قولى لەناو کتیب و دەستە پارتیزانەکاندا کەوتنە لیکۆلینەو. دەیانویست مۆدیلیکی نوێ دروست بکەن، لە شۆرش و بەرگری. شۆرشەکانی کوردی باشوور و ڕۆژھەلاتیان کرد بە نمونەیکە، لە شۆرشى بى پره‌نسیپ، هیزی فرە جۆر و بى دیسپلین، لاوازی لە بەرگریکردن و لاوازی لە مانەو، لە سەنگەردا. چەندین لیکۆلینەو، بیان لەسەر شەپەکان و ھۆکاری شکستەکان، شەپەکان و ھۆکاری سەرکەوتنەکان، کرد. سەنگەر و سەربازەکانی دوژمنیان لەبیرنەدەکرد، سەنگەر بۆ سەرباز چییە؟ قەلاکان چۆن دروست دەکرین؟ چەند سەربازی لیدەبیت، تانک هیزەکەى لە چیدایە؟ هیزشى سەربازی

نصبر گورانہ

بہ چہ تہ کنیکیک دہ کەن؟ چۆن شکستی پیدەھینرین؟ ھیرشی گەورە
چیہ و ھیرشی گروپی بچوک چیہ؟ دەستکەوتی کامیان گەورە ترە؟
گورزی کامیان بەھیز ترە؟ ئەوانە و چەندین نەخشە ی سەربازی لە ناو
پەروەردەدا کاری لەسەر کرا.

له ژووره که دانیشتبوو، راپورتیک به دهستییه وه. دهیخوینده وه و پهنگی پوخساری ئه سمه رتر. برۆکانی توند دهکرد و دهستی دهینا به سمیلیدا. راپورته که ی له سه ر میزه که دانا. که میک بیدهنگ، وهستا. دیسانه وه هه لیگرته وه، سه رله نوی له سه ره وه بۆ خواره وه خویندییه وه. هه قالان وه ستابوون ته ماشایان دهکرد، ژووره که بیدهنگ، سیچار له سه ر یه ک راپورته که ی خوینده وه. هه ناسه یه کی هه لکیشا و پوخساری کرایه وه، ده میک نیگه ران دهرده که وت، ده میک به هیز و توند.

راپورته که له ریکخته کانه وه نیردرابوو، له سه ر دۆخی زیندانی نامه د. به رگریه کانیا و چالاکیه کانیا، ئاگره که ی مه زلوم و چوار ئه ستیره که، مانگرته که ی خهیری و که مال و هه قالان، هه وله کانی شاهین و شکست پیهینانی، مانگرته که ی ساکینه و ناچارکردنی دادگا بۆ بریاری نوی، ته واوی ورده کارییه کانی تیدا نووسرابوو. هه لیگرت، له ژووره که ی چوو دهره وه، هه قالان به شوینیدا، داوایکرد ته واوی به شداربووانی ئه کادیمیا کۆبینه وه. له دهنگبه ره که وه بانگکران، به په له مه شقه کانیا جیهیشت و به ریز وهستان. راپورته که به دهستییه وه،

بهرزیکردهوه، رایوهشانند. نه یانده زانی چی تیدایه. شانازی به خویه وه دهکرد راپورتیکی لهو جورهی به دهسته وهیه. سه ری بهرزکردهوه.

به دهنگی بهرز، که ههتا ئه و کاته، ئاوا به حماسه ته وه قسه ی نه کردبوو: «ئیمه دواکه وتین، شۆرش دهستی پیکردوو، هه قالانی زیندان شۆرشیان داگیرساند، بانگی کوردیان دا به گویی کوماردا. تیکۆشانیکی مهن، به لئ مهن، تیکۆشانیک پیویسته شروقه بکریت، رۆبچینه ناوییه وه، ئه و رۆحه بهرز و که سایه تیه بهرزانه بناسین، بیکهینه نمونه، وزه بدهینه خۆمان له وان بچین. هه قالانی زیندانی ئامه د، نوینه رایه تی رۆحه به شکۆکه ی کورد ده که ن، مهنزن، جیی شانازین، ده بیت تیکۆشین بو گواستنه وه ی ئه و رۆحه، بو تاک به تاکی گه له که مان.» دوران کالکانی بانگکرد، راپورته که ی دایه دهستی بیخوینیته وه.

خویندییه وه، به شیک له گه نجه کان ته زوو به گیانیاندا ده هات. به شیکیان دلیان پر، ئاگریک له ناخیاندا هه لیکرد، ریک وه ک ئه و ئاگره به جۆشه ی شهوی به فره زۆره که ی گوندی ئامارا، که به خوشیی له دایکبوونی شازاده ی به فره وه، له ناو دلی گوندنشینه که دا هه لیکرد. کاتیک گه یشته سه ر دروشمه که ی مه زلوم: «به رخودان ژیانه» رایگرت، داوایکرد بکریت به دروشمی سه ره کی پارت، بکریت به دروشمی هه موو گه ل، به لئ به رخودان ژیانه. ئه و دروشمه ی له گوشه ی زیندانیک تیکۆشه ریک نووسی، گه لیکیی خسته جۆش و خرۆشه وه، بوو به بنه مایه ک بو ئایدۆلۆژیا نوییه که، تیکۆشان له پیناو ئازادی، ماف، به هیزی و ئیراده، بوو به ژیان. ژیان به بی تیکۆشان له جینگه یه ک ده وه ستیت و سرده بیت.

هیشتا کۆبوونه وه که وه ته واو نه بوو بوو، جۆش و خرۆشی کویگران، تا ده هات زیاتر ده بوو. فه رمانیکرد، وینه یه کی ساکینه له ژووره که ی له پشتی سه رییه وه هه لواسن. ناوی نرا ئه ستیزه که ی

تیکوشان. خویندکارانی ئەکادیمیا ئاگادارکرانهوه له زیندان چی
 پوویداوه و چون پووبهپرووی فاشیزم بوونهتهوه، خویان سه رکونه
 دهکرد، بۆچی لهو شوپشه دواکهوتوون، که لهناو ئامه ددا، له گوشه ی
 زیندانهکاندا سه ری هه لدا بوو.

پاپورته که ی له دوران وه رگرت، چوونه ژووره وه. به بی وهستان،
 فه رمانیکرد، تۆله ی مانگرتوان و مه زلوم و هه قاله کانی بکریته وه،
 ریکخسته کانی شار ئاگادارکرانه وه، دلنیایی درا هر هه قالیک نیردرا
 بو ئه و چالاکییه، پیش ناردنی جه لاده که بو گوپرستان ئه و پرسته ی
 بیرنه چیت، پیی بو تریت، «له لای که ماله وه هاتووه.» په یامیان بو
 ریکخسته کانی شار نارد، که وتنه گه پان به شوین به پتیه به ری زیندانی
 ئامه ددا، دۆزیانه وه، مالی له ئەنقهره بوو، پوژانی هه ینی له گه ل ژن
 و منداله کهیدا ده چووه پارک، پاش پیاسه یه ک و نانخواردنیکی خیزانی
 له ناو پارک، ده گه رایه وه مال. به رودی چاودیریانکرد، له پوژیکی
 هه ینیدا، هه قالیک به ده مانچه یه که وه چووه هه مان پارک، وه ستا تا کو
 گه یشت. به دیاریانه وه دانیشت، نانه که یان خوارد، کاتیک سواری پاس
 بوون، ئەوش له گه لیان سوار بوو.

چوویه سه ر سه ری، له ته نیشت ژنه که یه وه، که میک بردییه ئەولاوه،
 زمانی به پتیه به ری زیندان ته ته له ی ده کرد، ده یه ویست بلی من ئه و
 که سه نیم، بیئاگا له وه ی بنجوبنه وانیان ده رهینا بوو، پیش ئەوه ی
 فیشه که که بنیت سه ره ییه وه، هه قاله که پیگوت: «من له زیندانی
 ئامه ده وه، له لای که ماله وه هاتووم.» نای به ته وقی سه رییه وه، خوین
 نه هاته ده ره وه، به لادا که وت، هه ناسه ی نه دا. ژنه که ی و منداله که ی
 په نگ زه رد و چه په ساو، نه یانده توانی بقیژینن. پووی له ژنه که کرد:
 «پیاوه که ت مافی خوی وه رگرت، چه ندین خیزانی بی باوک و بی کوپ
 و برا کرد، که چه که ت گه وره بوو پیی بلی، له به رچی کوژرا، جه لاد
 نابیت به باوکیکی باش.»

دەمانچەكەى خستە باخەلى، پاسەكە وەستا، سەرنشینەكان ترسان، نەیان دەویرا بچولین. شوڤیڤیری پاسەكە دەمى كردبوویەو، دەرگاكەى كردهو و دابەزى، پاسەكە وەستابوو، بە پیاسە بەبى خوشلەژان، پىڤگای گرتە بەر، گویى لە دەنگى قیژەبوو لەناو پاسەكەو بەرزبوویەو. چوو و کۆلانیک و ونبوو، نامەى ناردهو بۆ دۆلى ئاوازه ئازادەكان، ئەركەكەى وەك خۆى جیبەجیڤكردو. لە ئەكادیمیا بەو بۆنەیهو، ئاھەنگىكى بچوك پىڤخرا، بەلینیان بەهەڤالاندا، تۆلەى خوینى هیچ كوردىك بەهەدەر ناچیت.

بەهەمان شتو، كەس نازانیت چیرۆكەكەى چۆنە، دواى دوو پۆژ لە ئازادكردنى شاهین، تەرمەكەى لە قەراخ پووباریك دۆزرايهو، فیشەكىك نرابوو بەسەریهو، پارچە تیانووسىك لەسەرسنگى وەك پەیمان، تىیدا نووسرابوو: «خائین نابییت لەسەر ئەم خاكە بژیت.» كۆتایى بە چیرۆكى دوو كەس هینرا، ئەركىكى زۆریان كیشا هەلسانەو، كوردى باكوور پەك بخەن و خزمەتى كۆمار بكەن. هەر لەو سەردەمەدا، نامە نیردرا بۆ ئاغا و كوێخا و شیخ و مەلا كۆمار پەرسەكانى گوندە كوردییهكان، ئاگاداركرانەو، گەر خزمەتى گەل ناكەن، ئیتر دەست بۆ سەگەكانیان نابریت، لەبرى ئەوان خاوەنى سەگەكان دەنیردريت بۆ شوینىك، هەتا هەتایە نەگەپنەو.

ترس و گومان لە ناو مالى ئاغا و كوێخا و شیخ و مەلاكاندا دروست بوو. بۆشاییهكان دروستكرد لە نىوان خویان و بەرپرسانى دەولەتدا، بەشیکیان نامە هەپەشەكانیان برد بۆ پۆلیس و دەزگا سیخوورپیهكان، دەترسان لەو هیزە نوپیه. پاپۆرتەكەى زیندان تەواوى دیدگای ئەكادیمیاى گۆپى. زیاتر لە جارێكەوتنە بىركردنەو لە هیرشكردن. چاودیری مەشقە سەربازییهكان چرتكرایهو، گروپى پینچ كەسى و سى كەسى دروستكران، بۆ ئیشكگرتن و مانەو بۆ هەفتا و دوو

كاتژمىر، لە چالۆك، يان لە ژىر بەردىك، يان لە ناو ئاودا، رادە ھىتران چۆن تواناى مانەوھى درىژخايەنيان ھەبىت. نىشانەگرەوھەكان فىركران، بۆ سى رۆژ لە شوينىك پالكەون و چاودىرىي بکەن، كەمىك نان و ئاويان پىبىت و نەجولەين، لەو سى رۆژەدا كتوپر خالىكى بچوكيان بۆ دەردەخستن، نىشانەى لىبگرنەوھ و بىپىكن. تۆكەكردنى ھىز، رۆوبەرىكى گەورەى وانەى رۆژانەى بۆتەرخانكرا.

لەسەر مېزەكە چوار نەخشەيان دانا، نەخشەى شەرى عوسمانى و سەفەوى، شەرى كوردى باكور و دەولەتى تورك، شەرى كوردى رۆژھەلات و دەولەتى ئىران، شەرى كوردى باشوور و دەولەتى عىراق. لەو چەند سەد سالى شەردا، لە ناوھەراستى سى پارچەدا بۆشايەكيان دۆزىيەوھ، وەك ھەوزىكى قەدەغەكراو، سەرنجياندا تەنانەت سوپا بەھىزەكانى ئىمپراتورىيەكان خۆيان لاداوھ لەو ھەوزە، لە نەخشەكەوھ ديار كەوت، لە كىوى قەندىلەوھ بۆ شەمزينان، ھەرىمىكى چرە، پر كەش و كىو، زستانەكەى سارد و ھاوینەكەى فىنك، سوپا گەورەكانى كۆن و نوو، نەيانتوانىوھ ئەو ھەوزەيە داگىربكەن، تەنانەت توانايان نەبووھ، بۆ مانگىك تىيدا بىمىننەوھ و دەستبگرن بەسەرىدا و بىكەنە سەنگەر.

شارەزاي ناوچەكە نەبوون، بەلام تىبىنيان كرد، شوينىكى گرنگە، لانكەيەكە، لە لانكەى دىرىنى مېتانيپەكان و گوتىيەكان و سۆبارى و لولوبىيەكان دەچىت، كەلەين و بەرز و نزمىي بى ئەندازەى تىدايە، بە نەخشە سەربازىيەكاندا دەردەكەوت، ئاو، دارستانى چر، فراوانىي ناوچەكە بووھ بە ھۆكارىك، ھىچكام لە سوپاكان ھەولى دەست بەسەرداگرتنى نەدەن. مالى دووھەميان دەويست، گومانيان نەبوو، لە دۆلى ئاوازە ئازادەكان نامىننەوھ، سەرزەمىنىكە دەبىت جى بىھىلن، لەناو خاكى كوردان، لە قولايىيەكدا جىگەيەكى باشتەر و ھەمىشەيى

بدوزنه وه، بیکه ن به بنکه ی سهره کی، جیگایه ک بیت، نزیک له چوار پارچه که، به وردبوونه وه له نه خشه سهر بازیه که، حه وزه که یان به هریمیک ی نه گیرا و ده زانی، هریمیک وه ک خه ون بیت، نه گیریت، وه ک کورد بیت، نه گیریت. چۆن هه میسه شوینیکی کورد هه یه، نه ده گیریت و نه ئاشنکرا ده کریت، له سهر خاکه که ی شوینی هه مانجۆر هه یه. به دیار نه خشه که وه، ئه و رسته یه ی له گوشه یه ک نووسی: «کورد وه ک خه ونه، ناگیریت.»

سئ گروپ جیا کرانه وه، له ناو هه ریه ک له گروپه کاند، نه خشه کیش، تییینی نووس، شاره زای ناوچه یی، شوین پی هه لگر هه بوو، ئاماده کران و به شوین یه کدا نیردران بو که شفکردنی ناوچه که. پیش مائناوایی کردنیان له ئه کادیمیا، جگه له شاره زاییه تایبه تیه کانی خویان، کومه لیک وانه ی جوگرافییان پیدرا، کتیه کونه کانی _سترا بۆن، یاقوتی حه مه وی، موساخۆرانی، گه زنه فۆن، هیرۆدۆت، هیله بازرگانیه کانی بابل، نه خشه ی هیرشه کانی ئاشووری، نه خشه ی عوسمانیه کان، سه فه ویه کان، شه ری سوپا نوییه کانی ده ولت نه ته وه کانیا ن، پیدرا. له باره یانه وه وانه یان پیگوترا، خواردنی پانزه پوژیان بو ئاماده کرا، راهینران خۆراک په یدابکه ن، به مهرجیک ده ست بو هیچ بالنده و گیانداریکی کتوی ناوچه که نه به ن و سروشت بپاریزن.

سئ گروپه که ئه کادیمیا یان به جیهیشت و به ره و سنووری نیوان سوریا و عیراق که وتنه ری. به پوژیک په رینه وه خاکی عیراق، به سئ پوژ نه وه ستان و پویشتن، چوونه خاکی کوردستانه وه، له سهر سنووری خاکی کوردستان، دابه شبوون بو سئ قۆل. که وتنه پشکنین و گه ران، ئه رکه که یان قورسبوو، بچوکتترین خال و رینگه یان لای خویان یاداشت ده کرد، شیوه ی شاخه کان، توله ریکانی، کانیه کان، رووباره کان، ئه شکه وته کان و، ته واوی ورده کاریی ناوچه که.

پيهر ناپو سى رُوژ نه چووہ دهره وه. له يه کيک له شاره کورد ييه کاني سوريا، باله خانه يه کي سى نهؤميان به کرى گرتبوو. نهؤمي سهره وه ئه وي تيدا داده نيشت، هه لبت له کاتي پشوه کاندا. راپورته که ي له گهل خوى برد، له و سى رُوژ هدا تهنها بو نانخواردن له ژووره که ي ده چووہ دهره وه. کهس نه يده زانى به چيه وه قاله.

نهؤمي سهره وه، ژوور يکي پر له کتيب، ميژيک له تهنيشت کتيب خانه که دانرابوو، له پشت ئه و ميژه وه داده نيشت. ژوور يکي خه وتن، له گهل هوليکي بچکوله بو ميوان. له ناو هوله که دوو قه نه فه ي دريژي رهنگ قاوه يي دانرابوون، ميژيکي ته خته له ناوه راستياندا، کورسيه ک له تهنيشت دهرگا که، شويني شه ش که سي ليده بوويه وه. په نجه ره که ي هوله که ده يرواني به سهر کولانيکي ته سکدا، خانووه کاني ئه و بهر دياربوون، ده زانرا له ماله کانيانه وه خه ريکي چين. په رده يه کي ئه ستور درابوو به په نجه ره کانيدا، زور به که مي لاده درانه وه، بو ئه وه ي نه ته ماشاي ماله کاني ئه و بهر بکه ن، نه ئه وان بزائن له و ماله دا کي هه يه و چيده کات و چوون ديت و دهروات.

پاسه وانه کان له نهؤمي دووه م و يه که م داده نيشتن. يه ک دهرگاي هه بوو بو سهر که وتن. له هه وره باني نهؤمي سيه همداء، ئه و کاتانه ي پيهر ناپو له وي ده بوو، پاسه واني ده کرا، چاو ديڤري سهر بانه کاني دراوسى و تيبيني له هه ر جموجوليکي گوماناوي له گه ره که که دا ده کرد.

دواي سى رُوژ هه نديک لاپه ره ي به ده سته وه بوو شتيان له سهر نووسر ابوو، چووہ هولي دانيشتنه که. نان و چاي به ياني خوارد و به سهره و خواري بوئه وه ي نووسينه کانيان دهر نه که ون، لاپه ره کاني له سهر ميژه که دانا. هه لسا، کراسيکي شيني له بهر کرد، مانگي حه وت بوو، کهرما ده ستي پيکر دبوو. پانتوليکي قوماش و پيلاويکي ره ش، ده ستيکي هينا به قره تالتال و ره قه کانيدا، هه قالاني ناگادار کرده وه دهر ده چن.

گه‌یشته ئەکادیمیا، لاپەرەکان بە لولکراوی لە دەستیدا. سلاوینکی
 لە هەڤالان کرد، بە خیرایی هەنگاوی دەناو چووێه ژووری کۆبوونەوه.
 سەرکردایەتی چاوەرپێیان دەکرد، داوای لێکردن هەلنەسن، لەسەری
 سەرەوه دانیشت. لاپەرەکانی خستە بەردەمی، بە پێکەنینەوه: «با زۆر
 دوانەکه‌وین، هەڤالانی زیندان شەرمەزارمان نەکن.» پرسى شۆرشى
 چەكدارى هیتایە ناو باسەکه‌وه. ناوی دیاریکرد بۆ شۆرشگێرەکان:
 گەریلا، ناوه نوێیه‌که‌ بوو، جەختی له‌وه‌ کردەوه، «ئێمه‌ تەنها مرۆڤه‌که‌
 و شۆرشه‌که‌ ناگۆرین، بە‌لکو زمان و ناولێتانه‌کان دەبیت بگۆرین،
 شۆرشیک فەرهنگی خۆی نەبیت، شۆرش نییه‌. زمان یه‌کیکه‌ له
 بنهماکانی شۆرش و پەرۆردە.»

لەسەر که‌سایه‌تی گەریلا، کۆمه‌لێک تیبینی پیشاندا: «که‌سایه‌تییه‌کی
 جیاوازه‌، هزر پاکه‌، دژه‌ ئەنکیدویه‌، به‌ هیز و به‌ ئیراده‌، مانای ناٹومییدی
 و خه‌مگینی نازانیت، پەرۆردیه‌کی به‌رزى ئاکارى هه‌یه‌، زمانى پاکه‌،
 زمانى نزم به‌کارناهيینیت، شکست نانا‌سیت، راهینراوه‌ بۆ سەرکه‌وتن.
 هه‌موو خه‌سله‌ته‌کانى جیاوازن، له‌ خه‌سله‌تى شۆرشگێرەکانى ناو
 میژووی کورد. له‌ چه‌ک و سوپا ناترسیت، خۆی ئەتۆمه‌که‌یه‌، هه‌ر

که رهسته و چه کینک مرؤف دروستی بکات، واتای ئه وهیه، له مرؤف لاوازتره، گهریلا ئه و مرؤفهیه بازدهدات بهسه ر هیزه مهترسیدارهکاندا. فرههنگی خوی نادۆرینیت، له کهسایهتیدا شا کهسایهتییه. به شکو و خاوهن هیمنی، بهرپیز و پر جموجول و ماندوونهناس. پوچیکی بهرزی سه رکهشی ههیه، دژی پوچه داپزیو خو به دهسته وه دهره کهیه. ئاره زوو په رست نییه، خهونی گهل و خاک شا خه ونییه تی.»

هه قالان گوئیان گرت، خوشحال بوون، چاوه پیی چرکه ساتیکی وایان ده کرد، هۆله که گهرم، ئاره قیان کرد بوو، ئه مماله ناخه وه هیتده تامه زرۆی ئه و هه واله یان ده کرد، گهرما که یان له بیر کرد. خویان نه گرت، چه پله یه کیان لیدا. به پیکه نینه وه باوه شیان به یه کتریدا کرد، کاتی هه لکردنی ئاگره کهی میترا گه یشت، هه قالانی زیندان، جوله که یان پیش خست. بهر خودان دهستی پیکرد. نامه نیردرا بو پیکه خسته کان چاوه پیی مژده بن.

گروپیک گهریلا هه لبرێردان، گهنجیکی قۆزی پته و سه ره پهرشتکاریان بوو. گهنجی به هیز و پر جوله، ماندوو نه ناس و مه شقیپیکراو، له ناوه راستی مانگی هه وتدا کۆله پشته کانیاں پر کرد، چهک و فیشهک، وهک تیمیکی یهک دهست ئاماده بوون بو جوله. به یانییه کهی سه رجه م هه قالانی ئه کادیمیا له بهردهم پرپهوی گشتیدا به ریز وهستان، گروپه که کۆله پشت له پشتیان، تقهنگ له شان، تاقم به ستراو، به ریز ته و قه یان له گهل کردن، ئامیریکی په یوهندی کردنیاں پیبوو، گه یشته شوینی مه بهست په یوهندی بکهن، کهی چالاکییه که یان کرد په یوهندی بکهن. به سلاو سه روودی من کوردم، مالئاواییناں لیکرا.

دهولهتی تورکیا، به پیکای دیبلوماسی و پیکه ی سیخوری، فشاری بو سوریا و ئوردن هینا، هیلانهی شوپشگیتره کان تیک بدات، دوو دهوله ته که داوای تاییه تی خویان هه بوو. له و پوژگارهدا، هه ر دهوله ته

دەتەزە یاخییەکانی دراوسیی دالە دەدا، بۆ بەکارهێنانی کارتی فشار لەسەر یەکتەری. هەولەکانی کۆماری تورکیا سەریان نەگرت، ئەمما ماندوو نەبوون و خۆیان ئامادەکرد بۆ گەرێکی دیکە. میدیاکان سەردانی ئەکادیمیایان کرد، دیداریان لەگەڵ ئەنجام دەدان، کوردانی چوارپارچە، لە هونەرماند و نووسەر، دەچوونە لایان و پیشوازیان لێ دەکرا.

گروپە گەریلاکە گەیشتە خاکی کوردستان، سەرەتای مانگی هەشت چوونە سنووری باکوورەوه، پەیوەندییان بەسەرروی خۆیانەوه کرد کە لەناوچەیی باکوورن، بەلێنیان پێدان بە نزیکترین کات، دەنگی سەرھەلدانی کورد دەگەینن بە کۆمار. ناوھراستی مانگی هەشت، شەویکی مانگەشەو، لە نزیک سەربازگەیکە دانیشتن، چاوەڕوانی ئاوابوونی مانگیان کرد، لە تەنیشت بەردیک پالیان داوویەوه، هێندە نزیک کەوتبوونەوه دەنگی سەربازەکانیان دەبیست. لە نیوان خۆیاندا چپە چپیان دەکرد، هەر یەکەیان دەیویست هەقالەکەیی رازی بکات یەکەم تەقەیی دەسپێکردن خۆی بیکات. رێککەوتن لەیەک ساتدا، لەیەک خولەکدا، پێکەوه لە چوار شوینەوه هەلکووتنە سەر سەربازگەیکە. چەند خولەکیک بوو مانگ ئاوابوو، هەلیان کوتایە سەریان، ئاگریان تێپەردا، سەربازەکان چاوەڕۆیی مەرگی خۆیان بوون، بەلام چاوەڕۆیی ئەوه نەبوون، شۆڕشی کورد دەست پێبکاتەوه.

بە ماوہیەکی کەم سەربازگەیکەیان گرت، تاروماریان کرد، تەپلی سەرکەوتنیان لێدا، ئالای شۆڕشەکیان لەسەری چەقاند. چەک و تەقەمەنییەکانیان کۆکردەوه، لە ئامییری سەربازییەکەوه، بە تورکی لە سەربازگەیی کێوہکەیی ئەوبەرەوه، هاواریدەکرد: «ئەو تەقە کردنەتان لە چییە؟ کئی فەرمانی پێداون تەقە بکەن.» نەیان دەزانی چی ڕوویداوه. گەنجە قۆزەکە ئامییرەکەیی هەلگرت، بە زمانەکەیی خۆیان: «ئێمە گەریلاین، یەکەم دەستپێکی شۆڕشمان لێرەوه دەست پێدەکات،

چاوه پئی مه رگتان بن. « داینایه وه. به دۆله که دا رۆیشتنه خواره وه، به ره و کتوه به رزه که کشان، دهنگی کۆپتهر هات، سه ربازگه کانی دیکه هه واله که یان گه یاندبوو.

کۆپته ره کان به هه په مه کی بۆ مبارانی ناوچه که یان کرد، گه ریلان له و به ره وه ته ماشاچی بوون. بروسکه یان نارده وه بۆ ئه کادیمیا، چالاکییه که ئه نجام درا، نیوه شه ویکی درهنگ، وه رگری بروسکه که له خوشیدا هاواریکی کرد، هه قالانیان له خه و هه لساند، شایی و ستران دهستی پیکرد.

بۆ به یانیه که ی میدیاکان که وتنه بلاوکردنه وه ی هه والی ناراست. هیرشینی به رنامه بۆ دارپژراویان کرده سه ر په که که. سوپا به ره و ناوچه کوردییه کان کشا، سه ربازگه کان تۆکمه کران. ئاغا و موختار و شیخ و مه لاکانی سه ر به کۆمار، خه ویان زرا. ریکخستنه کان له ناو شادا به یاننامه و نووسینی سه ر دیواره کان دهستیان پیکرده وه. هه قالانی زیندان دهنگۆی دهستی پیکردنیان بیست. به هه مان شیوه، شایی و سترانیان دهست پیکرد. سزادراوه کانی دیکه چوونه لایانه وه، پرسیاریان ده کرد چی روویداوه؟ باسی سه ره له دانی شۆرشی چه کدارییان کرد، رۆشنییرانی ناو مه یخانه کانی ئه سته نبول و ئه نقره، باسی رۆژگاریکی مه ترسیداریان ده کرد.

په رۆ سووره که ی شه وی له دایکبوونی شازاده به فرینه که، به رهنگه سووره که یه وه، به ئه ستیره که ی عه شتاره وه له ناویدا، له سه ر لوتکه ی شاخه کان، له سه ر سه ربازگه گیراوه که، به شنه بای کتوه کان ده شه کایه وه. به ئامیری په یوهندی کردن گروپه که ئاگادار کرانه وه، کۆمه لیک په ناگه دیاری بکه ن، پاشان بگه رینه وه. گروپی دووه م و سیته م نیردرا، شه ر له چه ندین لاوه دهستی پیکرد، له ناو شاره کاندنا ریکخستنه کان که وتنه چالاکی، چی نۆکه ری کۆمار هه بوون له

گونده کانی سه رسنور، گونده دووره دهسته کان، یان هه لهاتن، یان سزادران. ئیدی سه ربازه کان نه یانده تواتی به که یفی خویان به ناو ناوچه کوردییه کانی سه رسنوردا بگه پین.

له هه مانکاتدا له باشوور، شه پی ناو خو، له نیوان دوو لایه نه که دا دهستی پیکرد، گه ریلاکان هوشیار کرانه وه خویان به دوور بگرن له هیزه کانی باشوور، نه یانده ویست بهریان بکه ون و کیشه بیته پینگه یان. له و ساله دا له ناوچه ی هه کاری، هیزیکی گه وره ی تاله بانی، که وته ناو بۆسه یه کی سه روک خیل و هیزه کانی بارزانییه وه، په رته وازه کران. نه و هیزه به شیکیان له سنووری ئیرانه وه بۆ ناوچه ی لۆلان و به شیکیان دیان له سووریا وه که وتبوونه پئی، به نیازی یه کتر بینین و دانانی پینگه ی نوئی له ناوچه ی بادینان بۆ هیزه کانیان، به چهک و که رهسته وه بۆ دهستی پیکردنه وه ی شوپش خویان ئاماده کردبوو، له بۆسه که دا زۆر به یان گیران و کوژران، که میکیان به سه لامه تی ده رچوون. به رپرسه کانیان له لایه ن به رپرسه کانی هیزه که ی بارزانییه وه به شیوه یه کی تایبته کوژران، یه کیک له به رپرسه گه وره کانی هیزه که ی بارزانی گوته بووی: «مروقی مه زن ده بیته به چه کی مه زن بکوژریت.» به چه کی مه زن به رپرسه کانیان کوشتن.

شه ره کۆنه که ی سالانی شوپشی ئه یلول له باشوور دهستی پیکرده وه. دهوله تی ئیران یارمه تی هه ردوولایانی ده دا بکه ونه ویزه ی یه کترییه وه. له چه ندین شوین بۆسه یان بۆیه ک ده نایه وه و سه رقالی یه کتر کوشتن بوون، سه رکردایه تییه کانیان یان له ئوردوگا کانی ئیران بوون، یان له سه رسنور نزیک له ئیران باره گایان دروست کردبوو. دهوله تی عیراق ته ماشای ده کردن، هیچ په روه رده یه ک و مه شقیکی سه ربازی به هیزه کانیان نه ده کرا، هیچ نه کادی میایه که و لیکۆلینه وه یه کیان فیرنه ده کرا، راسته وخو ده خرا نه ناو هیزه کانه وه و ده نیردران بۆ یه کتر کوشتن.

له ئەكادىمىيا پرسى دووركه وتنه له شهرى كورد، بوو به پرسىكى رۇژانه، رېبەرئاپۇ برىواى وابوو: «گەر له ئىستادا خۇمان لابدەين لىيان، له داھاتوودا، توركه كان پەيوەندىيان له گەل دەبەستن و دەياندەن به گۇماندا.» هېچ لايەك، به دۆلى ئاوازه ئازادەكانەو، چاوەرپى ئەوھيان نەدەكرد، دەولەتى عىراق بەو زووييە گۇرپانكارى بەسەردايىت و باشوور بچىتە قۇناغىكى دىكەو. گروپە گەريلاكان له ناوچەى باكوور چالاكىيەكانيان دەكرد و لەوى دەمانەو. بەشىكى سنوورى باشوور، ناوچەى بادىنان هیزە بارزانىيەكان كۆنترۆلىيان كرد، ناوچەى سۇران هیزەكانى تالەبانى.

شەرى باكوور گەرم بوو، بەردەوام گروپى نوپى بۇ دەنئىردرا، سوپاى تورك بەرە و ناوچەكان كشا، هەولى دەدا له بەرگرىدا بمىنئەو، تەكنىكى پوچى بەكار دەھىنا، بۇ شىواندىنى وینەى گەريلاكان. بە هەمان جلو بەرگ و شىوہو، سىخورەكان خۇيان دەگۆرى و دەياندا بەسەر مالاندا، ژن و مندالىان دەكوشت و كەلوپەلى مالەكەيان دەدزى، له میدياكان دەكرا بە هەوال، گەريلاكان هەلىانكوتاوہتە سەر مالى گوندەكان و تەواوى خىزانەكەيان كوشتوہ و، كەلوپەلەكانيان دزىون. كوردەكان دەيانزانى ئەوہ ئاكارى گەريلا نىيە، بەلام ناچاربوون گوئ له هەوالەكان بگرن.

بە تەكنىكەكەيان زانرا، له چەند شوئىنىك بۆسەيان بۇ دانان، كەوتنە ناو بۆسەكانيانەو، چەتەكانيان كوشت، بە هەمان جلو بەرگەو، هەلىانواسىن و لەسەر پارچە تيانووسى، كە لەسەر سنگيان داياننابوو، نووسيان: «ئەمە چەتەى كۆمارە، گەريلا نىيە، دەيوست وینەى گەريلا بشىوئىت، بە سزای خۇى گەشت.» هەولەكەى كۆمار شكستى هىنا، گواستىيەو بۇ وینەى سىنەمايى. كۆمەلىك فىلمى بەرھەم هىنا، له فىلمەكاندا ئەركى چەتەيى درا بە گەريلا، له شارە كوردىيەكان و

تورکییه‌کان بلاقراڤه‌وه. ویستی له ریځه‌ی دیمه‌نی فیلمه‌کانه‌وه کۆ ده‌نگیه‌ک له دژیان دروست بکات، خه‌لک رابه‌ئینیت دژیان بوه‌ستنه‌وه.

له باکوور گه‌نجان چالاکییان دژی فیلم فروش و سینه‌ماکان ده‌ست پیکرد. چه‌ند دوکانیکیان سوتاند، هه‌ره‌شه‌یان له سینه‌ماکان کرد له په‌خشکردنی ئه‌و جووره‌ فیلمانه‌ بوه‌ستن، به‌ناچاری وه‌ستان. له ناوچه‌ سنوورییه‌کان شه‌ر گه‌رم، شه‌وانه‌ هیرشیان ده‌برده‌ سه‌ر سه‌ربازگه‌کان، ته‌رم و بریندار ده‌برانه‌وه بو شاره‌کان. مه‌پاسیمی ناشتی سه‌ربازه‌کان ده‌ستی پیکرد.

پیشتر ته‌نها ته‌رم بو کورده‌کان ده‌پۆیشته‌وه، دیمه‌نه‌که گۆرا، ته‌رمی سه‌رباز له ته‌نیشته‌یه‌ک ریزده‌کران، ئالای تورکیا ده‌درا به‌سه‌ریاندا. شیوه‌نی که‌سوکاریان و قسه‌کردنیان له‌به‌رده‌م میدیاکاندا په‌خش ده‌کرا. خوینرشتن له نیوان هه‌ردوولادا ده‌ستی پیکرد، ئیدی ئه‌وه ته‌نها کورده‌کان نه‌بوون خوینیان ده‌پژا، تورکه‌کانیش چوونه‌ ناو هه‌مان چاره‌نووسه‌وه. له‌ناو شه‌قامدا ده‌نگیکی نزم، نه‌ک به‌رز، داوای چاره‌سه‌ری ده‌کرد، داوای ناشتی ده‌کرد.

ژه‌نه‌پاله‌کان تووره‌، هه‌ره‌شه‌ی کۆتایی هینانی جولانه‌وه چه‌کدارییه‌که‌یان کرده‌ باسی میدیاکان. به‌ئینی زوو چاره‌سه‌ریان به‌ گه‌لی تورک ده‌دا، ئه‌مما له‌ راستیدا تازه‌ ئاگری شه‌په‌که‌ ده‌ستی پیده‌کرد، نه‌ورۆزه‌که‌ی مه‌زلوم، بوو به‌ تیبه‌ردانی ئاگر له‌ کۆمار و سوپای ژه‌نه‌پاله‌کان.

سى گروپه پشکنه ره که گه رانه وه...

سى نه خشه يان هيتابوو، شويى گرده کان و کتوه کان يان ديار يکردبوو. هريمى قه ندیل بو شه مزینان به وردى دهست نيشانکرا. پيگه ي سهره کى له قه ندیل ديار يکرا، پيگه ي شه مزینان و باشوور به هه ند وهرگيرا. که وتنه ئاماده سازى بو گواستنه وه ي گروپه کان، به هيو اى دروستکردنى ناوچه يه کى ئارام و هه ميشه يى، که وه ک حه شارگه يه ک و جيگای برپاردانى داهاتوو ته ماشا بکريت. ئه و خو يندکارانه ي قوناغه کانى ئه کاديمي ايان برى، ئاگادار کرانه وه، پؤل پؤل به ره و شويى مه به ست بکه ونه رى.

دؤلى ئاوازه ئازاده کان، بوو به هيتلانه ي گه وره کردنى بيچوو ه بازه کان، فيرکران دوژمن بناسنه وه، وه ک بازه کان خيرايى فرين شاره زابن، له سنوورى قه له مره ويياندا نه هيلن پراوچييه کان تپه پن، ئاماده و ساز بو پراوى دوژمنه کان. گه وره کران، گه يشتنه ئاستيک ئيدى بينه بازيكى ته واو، له هيتلانه که يان ده ياندا له شه قه ي بال و له ناو نه خشه ي کوردستاندا ده نيشتنه وه.

سنووری شه‌ره‌که له‌گه‌ل تورکیا فراوان بوو. چهند سالیک له پووبه‌پووبوونه‌وهی خویناویدا به‌رام‌به‌ر یه‌کتیری وه‌ستان. جیهان ته‌ماشای شه‌ره نوییه‌که‌ی ده‌کرد. هیشتا هیچ‌کام له ده‌وله‌ته‌کان له ته‌ماشاکردنی ئه‌و دیمه‌نه خویناوییانه نه‌بووبوونه‌وه، کتوپر ده‌وله‌تی عیراق هه‌له‌یه‌کی کرد، هه‌لیکوتایه سهر دراوسیه‌کی عه‌ره‌بی. شیخ و پاشا عه‌ره‌به‌کان که‌وتنه کو‌کردنه‌وهی هاوپه‌یمانی بو وه‌ستاندن. جیهانیان برده ژیر ده‌واره عه‌ره‌بییه‌که‌وه، زله‌یژه‌کانی تینوی نه‌وتی خاکی عه‌ره‌ب خزانه ژیر ده‌واره‌که‌وه. له ده‌مه‌وبه‌یانیکی بومه و لیلدا، هه‌لیانکوتایه سهر سوپای عیراق، تاروماریانکرد. له ولاته داگیرکراوه‌که ده‌ریان په‌راند، هانی خه‌لکی باشووری عیراقیاندا خو‌پیشان‌دان بکه‌ن، خو‌پیشان‌ده‌ران له به‌شیک له شاره‌کان پاشه‌کشییان به دامه‌زراوه‌کانی ده‌وله‌تی عیراق کرد. جیهان چاوی داخسته‌وه، ده‌رگا بو سوپای عیراق کرایه‌وه، شاره‌کان بگه‌رینیتته‌وه ژیر ده‌سه‌لاتی خوی.

سوپا هه‌لیکوتایه سهر باشووری ولات، به هه‌زاران خو‌پیشان‌ده‌ر و نارازی کوژران. ریککه‌وتتیک له‌گه‌ل عیراق و جیهان کرا، پشکینه‌ران بو گه‌ران به‌دوای چه‌کی مه‌ترسیداردا گه‌یشته عیراق، شوینه دیاریکراوه‌کانیان پشکنی، بیانوو‌ه‌کان دریژه‌یان کیشا، سزای خوراک به‌سه‌ر گه‌لی عیراقدا برایه‌وه. سوپا و ده‌وله‌ت لاواز بوون، پاره‌که‌ی که‌وت و نرخ‌ی شتومه‌که‌کان زیاد‌ی کرد. کوردی باشوور که‌وتنه خو، له شاریکی سهر سنووره‌وه ده‌ستکرا به پامالینی دامه‌زراوه‌کانی عیراق، گه‌ل ماله‌وه‌ی جیه‌یشته و چووه سه‌رشه‌قام، له ته‌واوی شاره‌کان بوو به راپه‌رین. جه‌لاد و سیخوره‌کان له ناوه‌پاستی شاره‌کاندا هه‌لواسران، باره‌گا سیخورپییه‌کان کران به گو‌رستان، ده‌وله‌ت پاشه‌کشینی کرد، شاری بیره نه‌وته‌کان گیرا، جیهان تووشی گومان بوو، نه‌ده‌با ئه‌و شاره بکه‌ویتته ده‌ست کورده‌کان، تورکه‌کان و

عەرەبەكان و فارسەكان فشاريان بۆسەر زلھیزەكان دروستكرد، شارە زېرپنەكە بگەرپتەوہ باوہشى دەولەت.

سوپای عیراق جولەى دەستپیکرد، بە ھەمان ئارەزووی باشوور، بەنیازی سەرکوتکردن. کۆدەنگییەک لەناو گەلی باشوور دروستبوو، پیکەوہ مالەکانیان جیھیشت و بەرەو سنوور کشان. میدیاکانی جیھان روویان لەسەر سنوورەکان کرد، گەلیکیان بینی مال و نیشتیمانەکی خۆی جیدەھیلت و دەسەلاتی عیراق قبول ناکات. ھونەرمندان و سینەماکارانی جیھان، وینەى میدیاکانیان بینی، ھەستیان جولە، کەوتتە خۆئامادەکردن بۆ کۆکردنەوہى خەلک و ھاوسۆزی دەربرین، سترانیان بەسەر گەلی ئاوارەدا گووت. دەولەتەکانی تورکیا و ئیران، چاوہرینی ئەو دۆخە نەبوون، لیشاوی گەل چووہ ناو خاکەکەیانەوہ، بە فەرمانی ئەکادیمیا، یەکلایەنە شەر لەگەل تورکیا راگیرا، تا دۆخی ئاوارەکانی باشوور بەرەو خراپتر نەچیت.

جیھان ناچارکرا کۆبییتەوہ، لەسەر ھیلتیکی دیاریکراو سنوورینکیان بۆ گەلی باشوور دروستکرد، ئەمما شارە زېرپنەکەیان نەخستە ناو ھیلەکەوہ. سوپای عیراق ناچارکرا بچیتە ئەودیوی ئەو ھیلەوہ. گەلە کۆچکردوہکە گەرایەوہ نیشتیمانی خۆی. ھیزەکانی بارزانی و تالەبانی، کۆلە پشتەکانیان دا بە کۆلیاندا و ئۆردوگاکانیان جیھیشت و لەگەل ئاوارەکاندا خۆیانکردوہ بە نیشتیماندا. پەرلەمانیکیان دروستکرد، ھەلبژاردن کرا، کورسییەک جیاوازی نیوانیان بوو، ناکۆکییەکانی شاخیان بۆماوہیەک فەرامۆشکرد. شیوازی بەرپۆہ بردنیان نەدەزانی، کەوتنە سامان کۆکردنەوہ بۆ خیزانەکانیان.

ھەرلایەکیان ھیزی خۆی گەشە پیدەدا. حوکومەتیکی بی سامانیان دروستکرد، گەل لەژێر زەبری سزای ئابووریدا دەینالاند. لە شارەکان و لە گوندەکان، نان نرخى ژیانیکی دەھینا. سەر سنوورەکان

پربوونەوہ لہ کۆلبەری کورد، ناو شارەکان دۆخیکی خراپتر، گولەچنی و گەران بەشوین ناندا، بوویە خەمی زۆربەیی خیزانەکان. ئۆردوگاکانی سنوورەکانی ئێران و تورکیا خالی بوونەوہ، گەلی باشوور هیشتا بەو دەردانەوہ دلخۆشبوون بێگانە یەک دەسەلاتی بەسەریاندا نییە. دوو لایەنەکە ناکۆکیەکانیان گەیشتە بن بەست، شەری کۆنی شاخیان بردەوہ ناو شارەکان، گەنجانیان هاندەدا یەکتەری بکوژن. لەناو شارەکان و گوندەکاندا خوینیکی زۆریان ڕشت. لەو سەرۆبەندەدا، گەریلاکان لە قەندیل خەریکی داکوتینی پێگەیی دووہەم بوون، خۆیان دەپاراست لە تیکەلبوونی شەپەکە. مال تالانکردن و سوتاندن و یەکتەری و نکردن، بوو بە نەریتیککی هیزەکانی بارزانی و تالەبانی. لایەکیان خۆی گریدا بە تورکەکانەوہ و، لایەکیان بە ئێرانییەکان. چیرۆکە کۆنەکەیی میرنشینەکان زیندووکرایەوہ، سنووری قەلەمەرەوی یەکتەریان کیشا. فشاریان لە یەکتەری دەکرد پەیوەندی بە دراوسێکانەوہ بکەن. لەسەر گرتنی شاری هەولێر، بارزانییەکان بۆ بەعسییەکان چەمینەوہ، دەستیانگرتن و بردنیانە ناو شارەکەو هیزەکانی تالەبانیان ڕاوانان، بەعسییەکان و بەرزانییەکان پیکەوہ بەناو شەقامەکانی هەولێردا دەسورپانەوہ. هیزەکەیی تالەبانی شکا، تا سەرسنوور دویان کەوتن، لەوسەرەوہ وەک پاسدارەکان سەری خۆیان کەچەل کردوو دیسانەوہ گەرانەوہ. لەناو شەقامەکانی سلیمانی پاسدار و تالەبانییەکان بەسەری کەچەلەوہ دەسورپانەوہ.

شەپەکە نەدەوہستا، چەندین کورد لە باشوور کوژران. بێگانەکان کەوتنە نیوانیانەوہ، خولی سێھەمی شەپەکەیان ڕاگرت. دوو سەرۆکی هیزەکان بانگران بۆ کۆشکی سپی، پیرەژنیکی بەتەمەن ئاشتی کردنەوہ. ڕیککەوتن سامان و داھاتی ولات بەسەر خۆیاندا بەش بکەن، کۆرەکانیان بردە پیشەوہ بۆ ئەوہی میراسەکیان بۆ جی بمینیت. بەلینی ھاوکارییان پیدرا، هەلکوتنە سەر ناوچەکانی گەریلا. کەوتنە

پيش سوپاي توركييا، ھەريەكەيان لە گۆشەي خۆيەو، شەپرىكى نوپيان لەگەل پەكەكە دەست پىكرد. بە سواري كۆپتەرە توركييەكان تا قولايى بنكە سەرەككەكانيان چاوساغييان كرد.

لە دۆلى ئاوازە ئازادەكان، ئاپۇ نىگەرەن و توورە، چاوەپىي دۆخەكەي كردبوو. فەرمانى بە گروپەكان كرد، سنوورى خۆيان تىنەپەپىن، لەناو ھىلانەكەدا بىننەو و بەرگىزى بكەن، نەھىلن دوزمەنەكانيان تىندا دانىشن. بانگى فراوانكردنى شەپەكەي كرد لەگەل توركييا، ھەولیدەدا لە دوو شوپنەو لە كۆمار بدات، ھەم ھىزە نوپنەرەكانى بارزانى و تالەبانى، ھەم لىدان لە سەرباز، بۆ ئەوھى دەست لە ھىزەكانى باشوور ھەلگىت. تەكنىكەكەي سەرى گرت، گەرچى رۆژگارىكى خويناوى لە نىوانياندا تىپەپى.

ھىزەكانى باشوور گەرەنەو شەرەكان، شەپەكە وەستا. كەوتنە ھەولدان بۆ لىكردنەوھى نىنۆكەكانى باكوور، چەندىن دانىشت و سەردانى دۆلى ئاوازە ئازادەكانيان كرد، بوونە نوپنەرى كۆمار، تا لە گۆشەي باكوورەو شەپ راکرىت. ئاپۇ لە كۆبوونەوھى كەدا چىرۆكىكى مېژوويى گىرايەو: «پرۆژەي فىكرى پىويستى بە ئارامىيە بۆ گەشەكردن. ئىمە تەنھا ھىزىكى بەرگىكار نىن، بناغەيەكى پتەومان ھەيە، ئەم رەوداوە لە حودەبىيە دەچىت، واژوى ئاشتى لەگەل دوزمىنكا دەكەين، دلىيان بۆ ھەلدەگەرپىت گەلەكەمان لەناو بىيات، بەلام ئىمە دەيكەين، چونكە ئەو ھىزەكەمان دەبىنپىت، بونىادە فىكرىيەكە نابىنپىت. سەرلەنوئ ھەلدەچىنەو، ئاشتى دەكەينە سەرزەمىنى گەشەپىدان و سەرلەنوئ خۆ پتەوكردنەو.» ئاشتى راگەياندا. چالاكى ئەكادىمىيەي فراوانكرد، نووسەرەن و ھونەرەندانى بانگھىشتكرد، دەرگاي بەرپوى رۆژنامەواناندا كردهو، رىكخستەنەكان بە پۆل گەنجانىيان دەنارد بۆ خۆ پىنگەياندن. دۆخىكى ئازامى فەرھەمكرد بۆ زياتر رۆچوونە ناو

پرسی کورد و پروژهلالت و دیدگای جیهانه وه بق کورد، کومه لیک و تار و کتیبی نووسی.

دوخه فیکرییه که زیاتر گه شه ی کرد، به پروه سیاسییه که دا هه ولی زیاتر فه راهه مکردنی ئارامیی دهدا، دهیزانی پروداوینکی میژووی کونه و سه رله نوئ خوی دهر خستوو ه ته وه. به په یماننامه ی حوده بییه ی ده بیینی. کومارییه کان کاریان له سه ر دانانی چه که کان ده کرد، نه یانده زانی چه کی گه ریلاکان ته نها تفهنگیک نییه به شانیا نه وه، به لکو پروژه یه کی فیکری میژووییه.

گورانیک له دوخی تورکیا پرویدا، هیزه ئیسلامییه کان هینرانه پیشه وه، به زمانیکی نه رم و پوخساریکی دیکه وه. سه رتا ژهنه راله کان نیگه ران بوون، که وتنه خو ئاماده کردنه وه، کاتیک له گه لیان دانیشتن و له داها تووی پروژه که یان تیگه یشتن، باوه شیان بق کردنه وه. ده یانویست له پینگه ی پوخساره نوئییه که وه سه رله نوئ شکو بق کومار بگه رپته وه. زمانی هیزه ئیسلامییه کان زوریکی له دانیشتوانی شاره کوردییه کان ی فریودا، پروویان تیگردن و له هه لپژاردنه کاندا به رزیانکردنه وه. به نهینی پارتی بچوکی کوردی دروستبوون. له گه ل پته و بوونی هیزه ئیسلامییه کاندا دوخی باکوور گه راپه وه سه رده می ژهنه راله کان.

خولیکی دیکه ی شه ر دهستی پیکرده وه. هیزه کان ی بارزانی به شداری خوله که یان کرد، گه ریلاکان له دووبه ره دا شه رپان ده ستپیکرد، به ره ی باشوور و به ره ی باکوور. ئاپو له به رده م میدیا کاره کاندا توند، هیزه شه رانه، دوخی باشووری به میرنشینه دیرینه کان هه لسه نگاند. هه ر میره و له جینگه ی خوی ده یه ویت سنووری قه له مره و دروست بکات، میریک پشتی به عوسمانییه کان و میریک پشتی به سه فه و بییه کان به ستوو، پارچه پارچه بوونه که، ناچار یکرد، پروژهی یه کپارچه یی کورد و خاکه که ی، ببه ستیته وه به سه رده میکی کونه وه. له وتاریکیدا له به رده م

هه قالاندا: «خاوهنى ئىمپراتورىيەت بووين، ئاشوورىيە داگىر كره كانمان تىكشاندا، ئەو سەر كەوتنە دەنگى شوين پىي باپىرانمانە. نەوھى ئەوانىن. دەگەر ئىنەوھە بۇ خەونى دىاكۆ، ھۆزەكان و گوندىيەكان و شارەكان كۆدەكەينەوھە، پىيان دەلىين: ئىوھە يەك گەلن، دابەش مەبن بەسەر داخووزىي بىگانەكاندا. كە سەر كەوتىن، پىرۆژەكەي كىاكسار دەخەينە بواری جىبە جىكرەنەوھە، سنوورە گەرەكە دروست دەكەينەوھە، گەل دىرىنەكە، بە شىووزە جىاكانى زمانەكەي، بە شىووزە جىاكانى ژيان و پىكھاتەكەي لەناو نەخشە مەزنەكەدا وزەيەكەي دىكەي پى دەبەخشىن. پىويستە ئەو پارچە پارچە بوونە ھەلوھە شىينەوھە و زىاتر كار بەكەين لەسەر پتەويى يەك بوون، باشوور و باكوور، پىرۆژەلەت و پىرۆژئاوا، تەنھا گروپە ناھوشيارەكان گورزى لىداون، ئىمە ھوشيارىن ناكەوينە ناو دونيا بچوكەكەي ئەوانەوھە. لە پىناوى يەكچارچەيىدا تىكوشان چىر دەكەينەوھە، خەونى بچوكى مىرنشىنى تىك دەشكىنن.»

خولى دووھەمى شەرەكە ھەزارانى بەكوشتدا. ھىزەكانى بارزانى دەكەوتنە پىش سوپاي توركان، كىوھەكان و دۆلەكانىيان بۇ ئاشكرا دەكردن، دەيانبردنە سەر ھەشارگەكانىيان، بە شانازىيەوھە وىنە و دىمەنەكانىيان بلاودەكردەوھە كە پىشپەھوى بۇ بىگانە دەكەن دژبە كوردەكان. لە نىوان ھەردوولادا ماندووبوون لە شەرپىكى بى ئامانچ بە بۇچوونەكانى ھەردوولاوھە دەر كەوت. خەلكانىك كەوتنە نىوانىيان، ناچارىيانكردن رايگرن. قەندىل مالىكى بەھىزى لىدروستكرا، كىوھەكان كونكران، رىگاكان گۆپان، ئەكادىمىيە نوئى بونىاد نرا، قەلەمبازى دووھەمى دۆلى ئاوازە ئازادەكان، بەخىرايىيەكى زۆر گەشەي كرد. بە نىوھەندگىرى شەرەكە وەستا.

خۇيان ئامادە كرد بۇ رووبەرووبوونەوھە لەگەل كۆماردا. چەندىن يەكەي تايبەتى جىاواز دروستكران. رىكخراو، رايەلەي دىكە پىكھاتن.

عەلی قەیتان و دوران کالکان نێردران بۆ خۆرئاوا، لەناو ئاوارەیی کورددا کە وتنە پیکهینانی رێکخستن. تیمیک پەوانەیی ناوچەیی کوردانی قەوقاس کرا، فەرامۆشکراوەکان هینرانەوێ ناو پرسی کورد، بۆنە و یادە کوردییەکانیان بۆ رێکخرا، لە جەژنە گەرەکەیی نەورۆزدا لەسەرخوانی میتۆلوژیاکە کۆ کرانەوێ. جەمیل و موراڤ نێردرانە قەندیل. چەندین کادیرو شارەزای دیکە لە گەلیان. ئاپۆ لە ئەکادیمیای مایەوێ، پۆژانە وانەیی بە خۆیندکارەکان دەگوتەوێ، وانەکان پەوانەیی قەندیل کران، لەویش وانە وتنەوێ دەستی پیکرد، نووسەران و کادیران پاسپێدران بۆ چاپکردنی کتیب و نامیلکەکان، بەناو نەخشەیی چوار پارچەکەدا بلاویان کردنەوێ، کتیبەکان وەرگێرانە سەر زمانە جیہانییەکان و بلاوکرانەوێ. هیزی ئابووری لە چەندین شوین بونیاد نرا. سێ نەخشەکەیی تیمە پشکنەرەکە، بوو بە راستییەک لەناویدا هەزاران گەریلا هاتووچۆیان دەکرد.

میوانه‌کانیان گه‌یشتن، گروپیک گه‌نج، له کوپان و کچان، له ژیر سیبهری دره‌خته‌کانی باخچه‌که‌دا دانیشتن. میزیک دانرا، ئاپو پستی له‌وان، سئ پوژنامه‌نووس له دهوری میزه‌که، کامیرامانه‌کان له پشت پوژنامه‌نووسه‌کانه‌وه خویمان ئاماده ده‌کرد، سئ پوژنامه‌نووسه‌که له ته‌مەنی کاملیدا، به ئەزموون، که‌سانی دیاری ناو میدیاکانی تورکیا. ده‌ولت ریگه‌ی پیدان سه‌ردانی دۆلی ئاوازه ئازاده‌کان بکه‌ن. له باره‌ی ژیانیان و شیوه‌ی مه‌شقه‌کانیان، له باره‌ی کچان و کوپان، سیمایان، کین، چۆن؟ بیرکردنه‌وه‌یان؟ وانه‌کانیان؟ ژیان‌ی تایبه‌تی ریبه‌ره‌که‌یان، راپورت و دیدار بکه‌ن و بلاوی بکه‌نه‌وه.

یه‌کیان قژیکی دریز، له دواوه به په‌رۆیه‌ک به‌ستبووی. یه‌کیان که‌چهل، یه‌کیان ساکسوکیکی هیشتبوو‌یه‌وه، شیوه‌ی پوخساری دریزکردبوو. په‌قره‌جیک ئاو، به‌ چوار په‌رداخه‌وه له‌سه‌ر میزه‌که دانرابوو، سئ ته‌سجیلی بچوکی تۆمارکردن له‌سه‌ر میزه‌که، نه‌بادا کیشه‌یه‌ک له تۆماری کامیراکاندا رووبدات. یه‌کی سئ لاپه‌ره‌ی پر له پرسیار له به‌رده‌میاندا. ئاپو به‌ سنگیکی به‌رزه‌وه، جلو به‌رگی که‌سکی سه‌ربازی له‌به‌ردا، چاوه‌ بزه‌کان و شیوه‌ی رووانینی پر له شانازی، سه‌رنجی هه‌موولایه‌کی ده‌دا.

دەستپیکرا، لە ناشتی و شەر دوان، لە مندالی و گەنجی. لە ئەکادیمیا و چالاکی گەریلا. لە ناکۆکی دیرینی تورک و کورد، لەبارە ی کۆمارەو، گووتی: «کۆمەلگە ی تورکی گریداو بەخۆیەو، فەزایەکی بۆ خولقاندو، هەموو تورکیک وا بێردەکاتەو، گەر کۆمار نەبێت ئیدی تورک نین. لەسەر خاکی گەلان دادەنیشن، کۆمەلکوژی دەکەن، داھات و مافی گەلانی دیکە پێشیل دەکەن، سیمایەکیان بۆ کۆمەلگە ی تورکی دروستکردو، جیھان دوژمنیانە، بەلام لە راستیدا مرۆفی تورکیان لەسەر ئەو بنەمایە پەروەردەکردو، دوژمنی جیھانە. پێشە ی پەروەردەکە دیرینە، لەو سەردەمەو لە هەردوو قۆلی قەوقاس و ئاسیای ناوہراستەو خێلە تورکەکان دینە سەرزەمینی میزۆپۆتامیا، لەو خێلانەو مرۆقەکە راھینراو لەسەر ھێرش بردن، پەلاماردان، دزینی مافی ئەوانی تر، تالانکاری، جینۆسایدی کولتووری، ترسان لە ئەویتەر. هەموو ئەویتریک لای مرۆفی تورک، دوژمنە. ئێوە ی پوژنامەنووسان، بەشی ئەکادیمیاکانتان، پەروەردەتان، پێویستە سەرلەنوێ خۆتان چاک بکەن، ئەو دیدە کۆن و مرۆقە ترسناکە ی دروستان کردو، بگۆرن بۆ مرۆفیکی شارستانی، لانیکەم چاو لە مرۆقە دیرینەکە ی کورد بکەن، تەماشای شارستانیەت و میژوووەکە ی بکەن، شەش ھەزارسالە لێی دەدریت ھیچ کات لەویتەر نەترساو، ماوہتەو، نەبوو بەو مرۆقە ترسناکە ی کۆمار لە تورکیا دروستیکردو.»

پوژنامەنووسەکان تەماشایەکی یەکتریان کرد، لە ناخەو قسەکانیان پیناخۆشبوو، بەلام لەبەر دیدارەکە دەبا زەردەخەنە بکەن و سەریان راوہشینن، گوايە لەگەل بۆچوونەکە یدان. پرسى پیاو و ژنى کورد ھاتە ناو باسەکەو، لەسەر ئەو پرسە زۆر بە درێژی دوا: «پوژھەلات بە گشتی، پیاوی کورد بە تايبەتی، لەناو گریی باوکدا دەژیت. دەیەویت شوینی باوک بگریتەو، ناتوانیت بەبێ خودا و بەبێ دەسەلات بژی، خودی تیکۆشانەکە ی ئیبراھیم پەيامبەر، شکاندن بەتەکان و دەسەلاتیکە،

تا باوكيكي ئەزەلى بدۆزىتەو، بىگومان دۆزىيەو. پياوى كوردى لە
دواى دارمانى ئىمپراتورىيەتى مادەو، ئەو گرىيەى بۆ دروستبوو،
ئىمە لەگەل كولتورى خۆرئاوايىەكان جياوازين، ئەوان گرىي كوشتنى
باوكيان ھەيە، ئىمە گرىي بوون بە باوك.

باوك وەك شوين، دەسەلات، بەرپۆەبەر، باوكى خىلەكى، باوكى
مىرنشىنى، باوكى ھۆزايەتى، باوكى نەتەوھىي، باوكى سەرۆك، كۆى
ئەم ناوانە لە خىزانەو ەيگرە بۆ سەرەو، ھەلگرى ھىماى باوكن.
ئەو كىشەيەى نيوان ژن و پياو، كە لە مېتۆلۆژىاي شارنشىنيەو
دەست پىدەكات، بۆ ئەم سەردەمەى كە ئىمە تىيدا دانىشتووین گفتوگو
دەكەين، پەرە لە ئاماژە لەسەر ئەم پرسە، بەنيازين پياو ە تىكشكاو ە
بە تەواو ەتى تىك بشكىنين، بىتويىنەو، بىكەينەو بەقور و سەرلەنوئ
مروڤىكى دىكەى لىدروست بكەين. «بە پىكەينەو. «ھىزىكى خودايى
پىويستە. سۆمەريەكان پىيانگووتىن، مروڤ لە قور دروستكراو،
بابلىيەكان گووتيان نا، لە خوئنى خوداكان. چونكە بابلىيەكان
باوهرىيان وابوو لەو پىرۆزترىن لە خوئنى خودايان نەبين، مروڤيان
بەرزكردەو بۆ ئاستى خودا، ئايىنە يەكتاپەرستەكان ھاتن، كرديان بە
خزمەتكارى خوداكان، ئىمپراتۆرەكان كرديان بە شەرکەر و پالەوانى
خودا، مۆدىرنە ھات ديسانەو ە كردى بەخودا. لە راستىدا ھىچيان نىيە،
تەنھا مروڤىكى ئالۆز، پەر لە شوئنى تارىك. بەنيازين لەو دىدگايانەى
لەناو زىھنىدا چەسپىون ئەركى پاككردنەو ە بگرىنە ئەستۆ، بە دىدىكى
تازەو، دونيا بىنينىكى تازەو، لەسەر خۆى و بەرامبەرەكەى بكەوينە
بىركردنەو ە. وەك گووتم: پىويستە وردوخاشى بكەين و سەرلەنوئ
دروستى بكەينەو، بە برۆاى ئىو ەئەكارە لە ھىزى مروڤدا ھەيە؟»

قزدرىژەكەيان، وەلامى پرسىيارەكەى داىەو: «من ھىچ بىرۆكەيەكم
نىيە، بە پىي دەربرىنەكانى تۆبىت، خۆم پىرم لەو خەوشانە، كەوايە پىش

دهستبردن بۆ هەر پیاویک، گرنگه سهرهتا خۆم چاک بکه م.» پیکه نین، گهنجه کانیش له دوايانه وه به هه مان شیوه. بۆئوه وهی گفتوگوکه سارد نه بیته وه، قسه که ی لیوه رگرته وه: «ئیمه ئه وه هیزه له خۆمان شک ده به یین کاره که بکه یین. ده توانی له م هه قاله گهنجانه بپرسیت، ئازادیت، له گه لیاندا پیاسه بکه، بیان دویننه، بچۆره ناو ده روونیا نه وه، بزانه گه لی ئیمه سه رقالی چییه، به راوردی بکه به گه له که ی خۆتان. قسه کانیا ن به هه ند وه ریگره، گهنجی نوین، له ئه کادیمیا تیده گهن و ده زانن به ره و چ که سایه تی و دونیا یه ک تیده کوشن.»

پۆژنامه نووسه که چه له که پرسیا ریکی له سه ر ئه ده بی تورکی لیکرد. له باره ی نازم حکمه ت و یه شار که مال، له باره ی یه لماز گوینه ی و به شیکی دیکه له نووسه ران و سینه ما دوا. گله یی له نووسه ره کورده کان کرد، که متر پۆده چنه ناو پرسی گه له که یانه وه و خۆیا ن خه ریک کردوه به جیهانی که وه هینده دووره له کولتور و په گو پیشه ی میژووی گه له که یانه وه، له یه ک تینا گهن. درزیکیان دروست کردوه ته نها ئه و درزه به وه پرده بیته وه، نیگای خۆیا ن بگوازنه وه بۆ ناو گه له که ی خۆیا ن. به دهنگی که می که شانازی به وه: «ده بایه من بکه ن به پۆمان، ئه م کاره ی ده یکه م کاری پۆمان نووسه، له ناو ژیا نه راسته قینه که دا پۆمان ده نووسم، پیوستبوو بیمه پۆمان.» له دوا وه له ناو گروه گهنجه که دا دهنگی که به رز بوویه وه: «ئه ز ده بیته به پۆمان، دلنیا م ده بیته، پیه ر.» لایه کی کرده وه، بۆ دهنگه که گه را نه یزانی کتیوو.

له باره ی پرسی زۆره وه گفتوگو یان کرد. گهنجه کانی دوا وه، به پرسیا رکردن به شداریا ن کرد، سه رنجی پۆژنامه نووسه کان زیاتر له سه ر کچه کان بوو، ده یانو یست تینگه ن په یوه ندی به کانیا ن له ناو په که که دا چۆنه؟ ئایا هیچ خوشه ویستی به کی نیا ن دوو په گه زه که پیگه پیدرا وه؟ به نهینی په یوه ندی دروست ده که ن؟ له سه ر تیگه یشتنه کۆنه که ی ئاکار له گه لیان

دەدوان، گەرچی پێشتر رابەرەکیان بە درێژی باسی مەژوونییکی نوێی کردبوو، بەلام لە زێهنی رۆژنامەنووسەکاندا جێگیربوو، دوو رەگەزەکی بە بێ پەيوەندییەکی تاییبەت ناتوانن لە نزیک یەكەوێ هەلبەکن.

کارەکیان تەواو بوو، بەناو ئەکادیمیادا گەران، شوێنەکانیان بینی، کەچەلەکیان لەگەڵی رۆیشت بۆ شوێنە تاییبەتیەکی لە ماله سێ نەومییەکی. نیوەرۆ خوێنکیان پێکەوێ خوارد، کاتیکی تەنیا بوونەو، ئاشکرای کرد بە رەگورپشە کورده و سۆزیک زۆری هەیه بۆ کورد، بەلام ئیدی شوناسەکی گۆراوێ بۆ تورک و لەناو یادەوهریەکانیدا دەینووسیتەوێ کورده. ئاپۆ سەرکۆنەکی نەکرد، بەزمانە تاییبەتیەکی خۆی تییگەیاندا: «کوردبوون ئازارە، پاکردن لێی نامەردییه.»

گەرانهوێ تورکیا، دیدارەکانیان بلۆک کردەوێ، بوو بەهەلا. کۆمارییەکان و رەگەزپەرستەکان بە وتاری لاواز و نزم، کەوتنە هێرشکردن بۆ سەر کورد و جولانەوێکانی. چینیکی میانرەو بە ئاسایی وەریان گرت، دەولەت سەرکۆنە کرا بۆ رێگە بەو جۆرە دیدارانە دەدریت لە میدیای تورکییەوێ بلۆکریتهوێ. داوای راکرتیان کرد، رۆژنامەکان پربوون لە جیاوازی لەسەر کورد و تیکۆشانه نوێیەکی، ئەمما لە باکوور پێشوازییان لیکرا. خیزانی گەنجەکان وینەکی مندالەکانیان دەبینی لە پشت ئاپۆوێ، بە شانازییەوێ لەناو کۆلان باسیان دەکرد.

گەلەکە بە ئاگاهینرا، رۆلەکانی خۆی خستە ناو تیکۆشانهکیەوێ. پاش دیدارەکان، خولیکی دیکەکی فشارخستن لە رێگای دیپلۆماسی و سیخورییەوێ بۆسەر دراوسێکان دەستی پیکرد، بەنیازی دەرپەراندنی لە دۆلی ئاوازه ئازادەکان. زانیارییەکانیان لەسەر دروستکردنی مالیکی دیکە کەم بوون. ئەکادیمیای بەشە گرنگەکانی گوازانەوێ، تەنیا سیمایەکی دەرکەوتەکی مابوو، بەهۆکاری ئەوێ خۆی لەوێ بوو هەمووان رۆویانده کرده ئهوێ. بەلام قەندیل لەناو سروشتە جوانەکی،

له تهنیشت خوږه‌ی به‌فراو و داربه‌پووه پته‌وه‌کانیدا، پینگه‌ی به‌هیز و فراوانبوو، ورده ورده کارکرا بۆ که مکردنه‌وه‌ی فشاره‌کان له‌سه‌ر دۆلی ئاوازه ئازاده‌کان.

شهریکی نوێ ده‌ستی پیکرده‌وه. ژهنه‌پاله‌کان به‌نیازی برینی هیللی نیوان قهن‌دیل و شه‌مزینان، هیللی نیوان قهن‌دیل و رۆژئاوا، سوپایان جولاند. هیزه‌کانی بارزانی به‌زانیا‌ری و چاوساغیبیان هاوکارییان کردن. له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی ژهنه‌پاله‌کان به‌نیازبوون رینگه‌که له‌ویوه‌ دایبیرن، شه‌ری چه‌ند مانگه‌ کرا. کومه‌لیک بنکه‌ی سه‌ربازی له‌سنووره‌کانی باشوور دانران، تیمه‌ سیخو‌رپیه‌کان گوازرانه‌وه‌ بۆناو شاره‌کانی هه‌ولیر و ده‌وک و سلیمانی. به‌ناوی چیشته‌خانه و کومپانیا و ریس‌تورانته‌وه، ده‌زگا سیخو‌رپیه‌کان چه‌ندین شوینیان له‌ شاره‌کان کرده‌وه بۆ چاودیریکردن و گواستنه‌وه‌ی زانیاری.

په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌شیکی باشوور له‌گه‌ل تورکیا چووه‌ ئاستیکی فراوانه‌وه. بازرگانی قاچاخی نه‌وت و خۆراک گه‌شه‌ی کرد. سزای ئابلوقه‌ی سه‌ر عیراق به‌رده‌وامبوو. زله‌یزه‌که‌ چاوی برییه‌ نه‌وتی عیراق. به‌بیانووی چه‌کی کوشنده، به‌رده‌وام هه‌ره‌شه‌ی له‌ عیراق ده‌کرد. له‌ناو خیزانی سه‌رۆکایه‌تیدا کیشه‌ دروست بوو. دوو له‌ زاوا و نزیکه‌کانی سه‌رۆکی عیراق به‌بێ هیچ رپوونکردنه‌وه‌یه‌ک ولاتیان به‌جیه‌یشت و چوونه‌ لای دراوسێکه‌یان. میدیاکان لییان کۆبوونه‌وه، ده‌نگۆی کوده‌تای سه‌ربازی له‌ناو سوپادا بلاوکرایه‌وه، ده‌سته‌ی سه‌رۆکایه‌تی عیراق، هیزه‌ تاییه‌تییه‌کانیان به‌کاره‌ینا بۆ پاکتاوکردنی گومانلیکراوانی ناو سوپا. میدیای جیهانی به‌رده‌وام هه‌والی جیا‌جیای په‌خشه‌کرد و شه‌ریکی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل کۆماری عیراقدا ده‌سته‌پیکرد.

به‌بێ هۆکار، دوو زاواکه‌ی سه‌رۆک کۆمار گه‌رانه‌وه. به‌یاسایه‌کی کۆماری به‌خشران، له‌ناو خیلدا کۆبوونه‌وه‌یه‌ک کرا، بریاردرا وه‌ک خیل

لەيان خۆش نەبن، كۆي ئەندامانى خىلى سەرۆكايەتى چەكيان ھەلگرت، مندال و كچەكانى سەرۆك كۆماريان گواستەنەو ە بۆ كۆشكىكى تايبەت، چەك نىردرا بۆ دوو زاواكەى سەرۆك بەرگرى لە خۆيان بكن. لە نيوشەوئىكدا چەكدارانى خىل ھەليانكوتايە سەريان، تا كوتاييان پىنەھىتان دەستيان ھەلنەگرت، ھەوالى كودەتاي سەربازى كوتايى ھات.

كۆمەلگەى باشوور، بەھۆى ئالوگۆپى بازارگانى و قاچاخى سەر سنوورەكانەو ە كەمىك بوژايەو ە، شارەكان بەرەو فراوانبوون پەليان ھاويشت، كۆكردنەو ەى سامان و بە ھەدەردان، گەيشتە لوتكە، دوو بنەمالە دەسەلتدارەكە، حكومەتىكى نيوشە نيوشەيان پىكھىنا، پىسخۆرى و زەوى داگىركردن و فرۆشتنى نەوت بە نرخىكى ھەرزان، قاچاخچىەتى گەشەى پىدرا. چىنىك دروست بوون، ساماندار، لە بەرامبەرياندا چىنى زۆرىنە ھەزار. ئاستى گوزەرانى دووچىنەكە بەراورد نەدەكرا. دەزگا سىخوورپىيەكانى ئىران و توركيا و دەولەتەكانى دىكە، باشووريان كرد بە گۆرەپانى يارىيەكانيان.

لە باكوور شەرەكە بەردەوام بوو. ھىزە ئىسلامىيەكان ئەركى ژەنەرالەكانيان بە بەرگى حوكومەتەو ە بەرپىو ە دەبرد، جاوازييەك لە دیدى ھەردوولاياندا نەبوو بۆ پرسى كورد. بە ناچارى بۆ دورخستەو ەى كوردانى باكوور لە پرۆژەكەى ئاپۆ، كۆمەلىك كەناليان كوردەو ە بتوانن بۆ ساتىكى ديارىكراو بە كوردى بدوین. ھەولەكانى ناوخۆ و جولەكانى سوپا، نەيانتوانى شۆرشەكە بەو ئاقارەدا بىەن، كە شۆرشەكانى پىشوى پىيدا تىپەپى بوون.

هه قالانی زیندان، که سزاکه یان ته و او بوو، له ژیر دهسه لاتی تورکیا
خویان پزگار ده کرد.

ساکینه پاش دووه و لای راکردن و شکست هینان، کوتایی به
سزاکه ی هینرا و گه پایه وه مال. ههفته یه ک له پیشوازی خه لکدا
ماندوو هیلاک، بیر و خه یالی لای خوگه یانندن به هه قالان ئوقره ی لی
بریبوو. گروپینکی ریکخستنه کان چوونه لای، به لینیان پیندا به زووترین
کات ره وانه ی شوینی مه بهستی بکن، باوکی له ئەلمانیا کاری ده کرد،
به گهنجی بردبووی بو گه پان، داوای کرد کچه که ی ببریته لای،
رینگه ی پیدرا گه شت بکات. چووه ئەلمانیا، له وئ ریکخستنه کان به
پیری وه چوون. به ناویکی خوازاو ئاماده سازیان بو کرد به ره و
سوریا گه شت بکات. له و سهروه خته دا، به شیک له بهر پرسه کانیاں له
دادگاکانی خورئاوا دادگایی ده کران. تورکیا فشاری له هه موولایه ک
کرد، کوتاییان پی بهینیت و کهسه دیاره کانیاں ده ستگیر بکرین.

دهمه و به یانیک له فرۆکه خانه ی دیمه شق دابه زی، دله خورپی، به
په له، چاوی به هه موولایه کدا ده گپرا، کراس و پانتولیک له به رید، لینی

نەدەھات، موستىلە و زنجىرىكى ئالتون و گوارە لە گوئىدا، بۇئەۋەى
 ھەستى پىنەكەن. لە فرۆكەخانە چوۋە دەرەۋە، ھەموويانى لىكردەۋە،
 جگە لە ئەلقەى پەنجەى. ھەقالان پىشوازيان لىكرد، چاۋەپروانىيەكى
 زۆرى دىبوو، ئەشكەنجەى زۆر، بەلام بەھىۋاى بىننەۋەى گروپەكى
 ئەنقەرە، دلى پر، ھەزىدەكرد بگرىت، جىھىشتىنى نىشتىمان، خىزان،
 خوشك و برا، دۆست، ئەو ھەموو سالەى زىندان، ئەشكەنجە، دواچار
 لەسەر خاكىكى غەرىب، لەناو كۆمەلىك ھەقالدايە نايان ناسىت، بەلام
 ھەست بە ئازادى دەكات.

لە ئۆتۆمبىلەكەدا بەردەوام پرسىياري دەكرد؟ موراد لە كوئىيە؟
 عەلى چى دەكات؟ جەمىل پىرنەبوۋە؟ دوران خەرىكى چىيە؟
 پىبەر لە كوئى دادەنىشتىت، بەدەم پرسىياركردەۋە لە پەنجەرەى
 ئۆتۆمبىلەكەۋە تەماشاي بالەخانە و شەقامەكانى دىمەشقى دەكرد.
 شارىك لەناو قولايىدا، كىۋەكان تاشراون، گەرەكە بەرزەكان خۇيان
 داۋە بە پال كىۋەكانەۋە و گەرەكە نزمەكان لە تەختايىيەكدا پاكشاۋن.
 دەنگى ھۆرپىنى ئۆتۆمبىل و قسەكردن بە بەرزى لەلايەن دوكاندار و
 مشتەرىيەكانىانەۋە.

لەھەر گوشە و چوار پىگايەك، وىنەيەكى سەرۋكى پارتى بەعس
 ھەلواسراۋە، بە پوخسارە لاۋازەكەى و قرزە كەمەكانىيەۋە، نە
 زەردەخەنەى لىدىت، نە تورپەى، دەموچاۋىكى ۋەستاۋى ھەيە، تىناگەبت
 لە چ دۇخىكدايە. پۆلىس و سەرباز دەبىنرىن. بارەگا زۆرەكانى بەعس
 لە ھەموو شوئىنىك بە ئالو وىنەى سەرۋكەۋە خۇيان پىشان دەدەن،
 تەماشاي كۆلان و مالەكان دەكەن. ئۆتۆمبىلەكان پەلەيانە، شەقامەكان
 پىرن لە پىبوار، لەچەندىن دىمەندا جگە لە جلوبەرگى كوردى، ھەموو
 جۆرە جلوبەرگىك دەبىنى، ھەستى دەكرد دىمەشق شارىكە تەنھا بۇ
 كوردان قەدەغەيە خۇيانى تىدا پىشانبدەن. تىپەرىن بەرەوشارىكى دىكە

پۆیشتن، نیوه پۆکهی له سههر پێگا نانیکیان خوارد، چیشتهخانهیهکی گهوره، موسافیرهکان لێی دادهبهزین.

به رهو ئامانجی دیاریکراو کهوتنهوه پێ. گه یشته شارێکی کۆن، نیوهی خانووهکانی رهنگیان پێوه نه مابوو، قه لایهکی کۆن دیار بوو. پوخساری خه لکه که ماندوو، عه ره بانهی دهستگیر و له فه فرۆشهکان نیوهی شه قامهکانیان گرتبوو، دوکاندارهکان نیوه کهی دیکه ی، پێیوارانی هاتووچۆکه ر ناچار به ریز به دوای یه کدا ده پۆیشتن، یان ده چوونه سههر جاده که، پێگه ی ئۆتۆمبیلهکانیان ده گرت. دهنگی ماتۆرسوارهکان میتشکی ده شله قاند. گه یشتنه کۆلانیکی باریک، له بهردهم باله خانه یهکی سی نهۆمی، دابهزین.

پیشوازیکرا بۆ نهۆمی سیههم، به ته مابوو ئه وی شوینی پشودانی تایبه تی بیت، له ده رگا که چوویه ژووره وه، ئاپۆ به پێوه وه ستابوو، جانتا که له دهستی کهوت. باوهشی بۆ کرده وه، باوهشی پێدا کرد، دهستی کرد به گریان. ئاپۆ ده یکیشا به پشتیدا: «سه ره رزت کردین، نمونه ی تیکۆشه ر و مرۆقی به ئیراده. شانازیت پێوه ده که م. تۆ هه قالی.» دای نیشاندا، ئاوێکی خوارد وه، چه په سابوو، برۆای نه ده کرد به و زووییه و به و ئاسانییه ئه و دیمه نه ببینیت. شه رمی کرد، ویستی ئه لقه که ی بشاریته وه، به پێکه نینه وه پێی گووت: «مه یشاره وه، ئه وه متمانه ی نیوان دوو که سه، په یمانه، مرۆ ده بیت په یمان نه شکینیت.» ههستی کرد شتیک ده زانیت، خۆی له باسه که لادا. ئاگادار نه بوو ئه و که سه ی له زیندان متمانه ی پێ کرد بوو، به لینی پێدا بوو له گه لی بژیت، دوا ی ئازاد کردنی پۆیشتبوویه دۆلی ئاوازه ئازادهکان، پاشان نێردرابوو بۆ ناو گه ریل، له ویوه خۆی کرد بوو به ناو هیزهکانی بارزانیدا و، خانووێک و ئۆتۆمبیلیکیان پێدا بوو، له یه کێک له گه ره که بۆرجوازییهکانی هه ولێر داده نیشت و پاسه وانی هه بوو. چاوساگی

بۇ دەزگا سىخورپەكانى توركىيا دەكرد، زانىيارى و ناونىشانى گرنكى پىدەدان، لە پای ئەو پاره و خوشگوزەرانىيان بۇ فەراھەم دەكرد. پىكەو نانىان خوارد. گفتوگۆى گەرم لە نىوانىياندا پوويدا. باسى گروپى سەرەتا، ئەنقەرە، ژىرزەمىنەكەى خارپىت. بىى مالى و خوشاردنەو، بەياننامە نووسىن، وتار بلاوكردنەو، چوون بۇ خۇپىشاندان، دروستكردى پارتەكەيان لە گوندى بچوكەكە. گەمارۇدان و خائىنەكان لە تەنىشتيان. تىكۇشانى زىندانى ئامەد و بەرخودانەكانى ھەقالان. دروستكردى ئەكادىمىيا، سەرقالبوونەو بە ناو مىژووى ھەشت ھەزارسالى مىزۇپۇتامىيا. پەرودەكردن و بەرھەمھىتانى گەرىلا. شەر و پووبەروو بوونەو. گواستەنەو بە شىكى زۆرى ئەكادىمىيا بۇ ناوچەيەكى گرنكى. دابەشبوونى ھەقالان. چۆن دووانىيان لە قەندىلن و دووانىيان لە خۇرئاوا. فەرامۇشكردى چىرۆكى خوشەوئىستىيەكەى ئاپۇ. چەندىن باسى دىكە، كە ھەرگىز بە رۆژىك و ھەفتەيەك تەواو نەدەبوون. دوو گەنجى عەلەوى، لە دوو گوندى باكوورەو لە مال چووبوونە دەرەو، لە گەل ھەقالەكانىيان، خەونى كۆمارىكىيان شىواند، كە بەتەمابوو بۇ ھەمىشە كۆتايى بەو گەلە كە بەئىت ناوى كوردە. پىكەو رۆيشت بۇ دۆلى ئاوازە ئازادەكان. بە دەيان گەنج بەرپىز، لەمبەر و ئەوبەرەو ھەستابوون، چەپكە گول بەدەستىانەو، چەپلەيان بۇ لىدەدا. دۇخىكى بۇ دروست بوو، نەيدەزانى لە خوشىدا فرمىسك لەچاوى دىت، يان دلى ناسك بوو تەو. ئەو ژنە ئاسنىنەى بەرگەى ئەو ھەموو ئەشكەنجەيەى گرت، كەچى بەرگەى ئەو پىشوازييەى نەگرت، دەگرىيا. شكۆمەندانە براىە ژوورەو، مىزىكى گەورە دانرابوو، ئاپۇ لە سەرەو دانىشت، لەپشت سەرىيەو وىنەيەكى خوى بىنى، ھىندە دلخۇش بوو، نەيدەزانى چى بلىت. «ھەندىكجار نزيكەكانت وات لىدەكەن، تەنانەت زمانىشت دەشكىت.» لەبەرخۇيەو ئەو قسەيەى كرد.

برایه ناو وانه‌کانه‌وه، له‌سه‌ر سه‌کۆکه دانرا، ئاپۆ پئی گووت: «تۆ عه‌شتاری، ئینانایت، هه‌موو پیاوان هه‌رش ده‌که‌نه سه‌رت، به‌رگری له‌ خۆت بکه.» سه‌ره‌تا نیگه‌ران، به‌ دادگاییکردنی ده‌زانی، هه‌قالان بۆیان پوونکرده‌وه، وانه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی په‌خنه له‌ خۆگرتنه. چیرۆکی زیندان. چیرۆکی گروپه‌که، هه‌له‌کان، راستیه‌کان، لاوازییه‌کانی گه‌راپه‌وه. پرسیار و په‌خنه‌گرتن لپی ده‌ستی پیکرد. له‌ چه‌ندین لاوه ته‌نگی پی هه‌لچنرا. یه‌کێک له‌ هه‌قالان، چیرۆکی ئه‌وه‌که‌سه‌ی بۆ گه‌راپه‌وه له‌ زیندان متمانیه‌ی پیکردوه و، ئیستا هه‌له‌هاتووه. وه‌ک ئاوێکی ساردی پیدابکه‌ن. زانی بۆچی له‌ ماله‌ سی نه‌ومییه‌که ئاپۆ ته‌ماشای ئه‌لقه‌که‌ی کرد و باسی په‌یمانی بۆکرد. دۆش داما، تاویک وه‌ستا، نه‌یتوانی وه‌لام بداته‌وه، سه‌کۆکه‌ی جیه‌هیشت، گه‌راپه‌وه ژووره‌وه.

هه‌ستی به‌لاوازی کرد، له‌ خۆی ده‌پرسی بۆچی ئه‌وه‌نده لاوازبووه متمانهم پیکرد. ئه‌لقه‌که‌ی له‌ده‌ستی ده‌ره‌ینا، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌که‌س بلیت، له‌ناخی خۆیدا: «من ئیتر هی گه‌لم، هی که‌س نیم، ئه‌و ژیانیه‌ی ماومه، بۆ گه‌له، بۆ که‌س نییه.» خۆی گوپی، جلی سه‌ربازی له‌به‌رکرد، چووه مه‌شقی سه‌ربازییه‌وه، له‌ وانه‌کان دوا نه‌که‌وت، پرسیار ی ده‌کرد و ده‌گه‌را. ده‌یخوینده‌وه. له‌ناو ژیانه‌ پر ئازاره‌که‌یدا هه‌له‌کانی ده‌دۆزییه‌وه، به‌هه‌تر بوو، په‌خنه لیگرتنه‌کانی به‌هه‌تری کرد، ده‌یگووت: «ئه‌ز ده‌ردم هه‌یه، ده‌رد، بۆیه وه‌ک مه‌زلوم منیش ئاپۆچیم، هه‌چ که‌س ناتوانیت له‌م پۆماننووسینه بمکاته ده‌ره‌وه، ده‌بیته‌یه‌کێک له‌ کاره‌کته‌ره سه‌ره‌کییه‌کان بم.» به‌رگری له‌خۆی کرد، بۆچوونی چه‌ند که‌سیک وابوو، خۆی ناگریت، هه‌لدیت بۆ لای خۆشه‌ویسته‌که‌ی. هه‌له‌هات، خۆی گرت، پرسی هه‌تانه‌ پێشه‌وه‌ی ژنی کرد به‌ بابته‌ی سه‌ره‌کی، په‌خنه‌ی له‌ رێبه‌رایه‌تی گرت، هه‌شتا کاری مه‌زنی بۆ ژن نه‌کردوه. په‌خنه‌که‌ی وه‌رگیرا.

بریاردرایه کینهکانی ژنان ریگبخزینهوه، داوای لیکرا بچیته قهندیل، لهوئی لهگهل ههقالان یه کینهکانی ژنان دروست بکات. به خرۆشهوه لهگهل گروپینک چوو بو قهندیل، شهویکی درهنگ گه یشته مهکان. له ئامیری په یوهندی کردنهوه ئاگیان لیبوو، پیشووازییهکی گورهیان لیکرد، ئاسمان سامال، بهلام مانگ به ئاسمانهوه نهبوو، وهک موراد گووتی: «مانگ لهسه زهوییه.» چاوی به دوو ههقالهکه کهوتهوه، سهرقالی یه کینهکان بوو، دوران و عهلی گه پانهوه، کهیفی زۆر پیدههاتن. به گالته کردنهکانی عهلی دهیدایه قاقای پیکه نین. کۆبوونهوه لهسه کۆبوونهوه کرا، یه کینهکان دروستکران. له پال گروپه کور و کچه گهریلاکاندا، یه کینهکانی ژنان چالاکی دیکه و کاری دیکهیان نهجامدا.

ماوهیهکی زۆر لهوئی بوو، تهنها یه کجار گه رایهوه دۆلی ئاوازه ئازادهکان. لهناو شاخهکاندا، فهرمانی پیکرا یادهوه رییهکانی بنووسیتهوه. شهوان لههه شوینیک دانیشتنایه بو پشوو، دهستی دهکرد به نووسیینهوه. کۆله پشتهکهی خوی و ههقالیکی پر له لاپه ره و دهستنووس. دۆخی دهروونی زۆر باش، سروشت و بۆنی خاکهکه، ئارامیی پیده به خشی. وینهکانی لهناو شوپشگیرهکاندا بلاوکرانهوه، به په مزای بهر خودان و دهسهلات شکین ناسرا. بهلام به جوریک ههستی ناسکبوویهوه، به قسهی ههقالیک دلتهنگ دهبوو، بهرگهی نه دهگرت، زۆرجار له تهنیشت تاشه بهردیک داده نیشت و به تهنیا دهگریا.

هیشتا بهرگی یه کهمی یادهوه رییهکانی تهواو نه کردبوو، بانگرایهوه بو دۆلی ئاوازه ئازادهکان، خوی ئاماده کرد بو دیداری رییه ره کهی. دروشمه کهی مهزلومی هه لگرت، هه مووان دهیانگوت: ئه وه ئاپۆ چیه که هات، عهلی قهیتان به پیکه نینهوه، بو مه گه ر ئیمه چین؟ دهستی دهخسته سهرشانی، ئیوه په که کهن، بهس ئه ز ئاپۆیم.

گه پرایه وه ئه کادیمیا، له باره ی یه کینه کانه وه راپورتی خوی خوینده وه. سه رنج له سه ر راپورته که ی خرایه روو، که لینه کانی پرکرانه وه و نیردرانه وه بۆ قه ندیل. به رگی یه که می یاداشته کانی له وی ته واو کرد، فه رمانی پیکرا به ره و خورئاوا بروات، له وی بیته به رپرسی جولانه وه که، تیمیکی سی که سی بۆ ئاماده کرا. پیخوش نه بوو بروات، مه یلی زیاتر بۆ گه ریلایی ده جوولا، به لام ئه رکه که ی به سه ردا درا، په خنه ی له ریبه رایه تی گرت بۆیه ده یینرنه خورئاوا، بۆئه وه ی دووری بخه نه وه له گه ریلایی. بۆی روونکرایه وه، «ئه رکی گه ریلایه له شاخه کان و رووبه روو بوونه وه له گه ل شه ره تایبه ته که ی تورکیا گه وره تره. گه ریلایه مروقیکی نویی رۆژه لاتی ناوینه، کورد ده کات به چه قی کیشه کان، له ریگای ئه و میراسه گه وره یه ی گه له که یه وه، چاره سه ری بۆ پرسسی گه له کانی دیکه ده خاته روو. رۆژه لات له ناو ده ولت نه ته وه دا هیلاک بووه، به رگیکی کونکریتی کراوته به ر، به رکه که ی نه گوپیت، به ره و پاشه کشه یه کی گه وره ده چیت، ئه رکی گه ریلایه مه یه، جیهان به سه نگه ری گورانکارییه هزرییه کان بزانیته.» وه لامه کانی قبول کرد.

له فرۆکه خانه ی دیمه شقه وه به ره و پاریس رۆی. له وی سی هه قال پیشوازییان لیکرد. له باله خانه یه کی چه ند نهومی شوینیان ئاماده کرد. ده ستیکرد به بینینی کورده کان، سه ردانیکردن، هه ولدان بۆ ناسینی سیاسییه کان بۆ هینانی پالپشتی، دروستکردنی خۆپیشانان و ناره زایه تی، دژ به هه ر ده ستدریژییه کی دراوسی کورده کان. کوکردنه وه ی سامان، له و شوینانه ی خرابوونه کاره وه بۆ به ره م هینان. نامه ناردن بۆ هه قالان، چ له قه ندیل چ له دۆلی ئاوازه کان. ده ستیکرد به نووسینی به رگی دووه می یاده وه رییه کان. به شی زیندان و شیوه ی ئه شکه نجه، ئه و دۆخه خراپانه ی له به رده م

سازاره كصق نورفا

ژيانيدابوون، تروسكايي ئومئدهكه، چاوبرين له دهرهوه، كه كورد و
تيكوشانهكه ي به رهو كوئ دهگات. بروابوون به سهركه وتن و هاتنه
دهرهوه بق سه رزمينيكي ئازاد. شهوان تا درهنگانيك له ناو كولانه كاني
ياده وريدا دهگهرا، ديمه نه كان به بيري دههاتنه وه و ياداشتي ده كردن.
به پوژيش كار كردن بق پارت.

فشاره‌كان ئەنجامى بە دەست هیتا. دەولەتى سوریا ئاگادارى ئاپۆى كرده‌وه سنوورى ولاته‌كه‌يان جیهیلایت. په‌یوه‌ندى به‌هه‌قالانه‌وه كرد، داوايانكرد بچیته‌قه‌ندیل، به‌پیکه‌نینه‌وه: «بۆچى بيمه‌هۆكارى سوتاندنى شاخه‌كانى كوردستان، له‌كاتیكدا هه‌موو گه‌نجیم تپیه‌راند بۆ ئەوه‌ی بیانپاریزم. رینگایه‌كى دیکه‌ده‌گرمه‌به‌ر، جیهان ده‌خه‌مه‌ناو تاقیگه‌وه، بزانه‌م چۆن له‌كورد ده‌روانیت، گه‌رچى چاره‌نووسه‌كه‌بۆمن نا، بۆ ئیوه‌خه‌مه‌ینه‌ربیت. پتویسته‌ئهم‌جوله‌یه‌وه‌ك‌جوله‌كانى پیشوو، له‌منه‌وه‌ده‌ست پیکات.» له‌رینگای په‌یوه‌ندییه‌كانه‌وه، یونانییه‌كان رازیكران بچیته‌خاكه‌كه‌یان، رینگه‌یان پیدا. سوریاى جیهیشت. گه‌یشه‌ئەسینای یونان. له‌رۆژى یه‌كه‌مدا هه‌ستى كرد، ئەو یونانه‌ی ئەو له‌ناو‌فەلسه‌فه‌دا دیویه‌تى، كۆتایى هاتوو. له‌و‌ماله‌ی لێى دانیشتبوو، ده‌ستیکرد به‌نوسین: «ئەز‌واله‌یونانم‌روانى، هیشتا‌فه‌زیله‌تى هاورپیه‌تى سوكرات و ئەفلاتونى تیدا ماوه، به‌لام‌نه‌ئەو‌فه‌زیله‌ته‌ماوه، نه‌ده‌بیت‌جاریكى دیکه‌له‌خاكى یوناندا به‌شوین هاورپیه‌تیدا بگه‌رین.» دركى به‌وه‌كرد، ناهیلن‌بمینیته‌وه.

توركييا فشارى خىستە سەر، حوكومەتى يۇنان ھوشدارى پىدا ناتوانىت لەو زياتر لەخۆى بگرييت. روسەكان داوايانكرد بچيتە ولاتەكەيان، گەيشتە روسيا، بەكۆى دەنگى ئەنجومەنى روسيا قبولكرا مافى پەناھەندەيى پى بدرىيت. بەلام حوكومەتى روسيا دژى ئەنجومەن ۋەستايەۋە و مانەۋەكەى رەدكردەۋە. كۆمارى توركييا بە ھەموو تواناى خۆيەۋە بەشوينيدا دەگەرپان، بپروايەك لە كۆماردا دروست بوو، گەر مامۇستاكە لەناو بېرىت، يان بگرييت، پرسى كورد كۆتايى دىت، ئاگادارنەبوون پرسى كورد لە كەسئىكەۋە گوازاراۋەتەۋە بۇناو ھزر.

كۆرە كۆچەرىيەكەى گوندى ئامارا، لە ھاتوو چۆيەدا، ئەو پۇژانەى بىردەكەۋتەۋە، تويىشووئىكى دەدا بە كۆلىدا و ھەسارە خاتوونى دايكى دەستى لىيەر نەدەدا، لە رىگا خۆلەكە بەدەم پىكەننن و گالتەكردنەۋە بۇ شار دەپۇيشتن. تىمىك لەگەلى بوون، لە ولاتىكەۋە دەنىردرا بۇ ولاتىكى دىكە، كۆمەلىك پۇژنامەنووسى جىھانى بە شوئىنيەۋە، كەسايەتى و پارىزەرەكان سەردانىان دەكرد. ھەرجىگايەكى دەست نىشان دەكرد، رەد دەكرايەۋە. كۆچەرىيەك بوو، چارەنووسەكەى بى شوئىنى و بى مالى. چۆن كوردەكان چەند سەدەيەكە لە مالەكانى خۇيان ھەلدەكەنران و بى شوئىن دەبوون لە جىھاندا، شانازدەكەى شەۋى بەفرە زۆرەكە، زۆربەى تەمەنى بەو كۆچەرى بوون و بى شوئىنيە گوزەراند.

بىپارى حوكومەتى روسيا لە بەرژەۋەندى توركييا درا، ئەنجومەن نارەزايەتى دەربىرى، بەلام ھىزى كىشانەۋەى بىپارەكەيان نەبوو. روسياى جىھىشت، گەيشتە ئىتالىيا. دەورى مالەكەى گەمارق درا، لەناو كۆشكىكى تايبەت دانرا، تىمى كۆقارى دىشپىگلى ئەلمانى سەردانىان كرد، دىدارىكىان لەگەلىدا سازدا، سەرنجى خىستە سەر ھەۋلە جىھانىيەكە: «جىھان سىستەمىكى پىكەۋەيىيە، جەستە و بوونى كورد بەو سىستەمە

نامۆیه، ئەز نوینه رایه تی ئەو بوونه دهکەم، ئەم گەشتەم بەو جۆره دەبینم، هەولی کورده بۆ چوونه ناو جیهانهوه، دەمهوئیت ئەزموونی بکەم، بزنام جیهان کورد قبول دەکات، یان دەیخاته دەرەوهی خۆی. یان وەک سەر دەمی کۆلۆنیالیزم زیندانی دەکات. «پرسەکهی نەکرد بە پرسى تاکه کهسى، بهستیهوه به گهلیک و جیهانهوه.

میدیاکان شوین پێیان هەلگرت، سیخوڕهکان بههه مان شیوه. بازنهیهکی بههیز له دهوری، ههقالانی دلسۆز، ریکخستنهکانی خۆرئاوا، چاودیریی توندیان دهخسته سەر ئەو جیگایانهی بۆی دهچوو، بهناو شوینه دیاریکراوهکاندا بلابوونهوه. دۆلی ئاوازه ئازادهکان، کهمترین کهسى لیمایهوه، بارگهی خۆیان پێچایهوه و بهرەو ئەکادیمیای دووهەم رۆیشتن. گروپه ههقاله نزیکهکانی سهرهتای دهستپیک، له ناو شاخهکاندا دانیشن، چاودیریی ریبهرهکهیان دهکرد، به میدیاکان و پهیوهندی به ریکخستنهکانی خۆرئاواوه، دهیانزانی دۆخهکه گهشتووهته چ ئاستیک.

شاری رۆما، ئیمپراتۆرییهته زه به لاهه کهی سه دهکانی پێشوو، که برۆای وابوو، هه موو رینگاکان دهچنهوه رۆما، بهرگهی میوانداریی ئاپۆی نهگرت. هیچ دهوله تیک ئاماده نه بوو له پیناوی کوردیک، پهیوهندییهکانی خۆی له گه ل تورکیا بخاته بارگرژییهوه. کۆدهنگیهکی له سەر دروستبوو، ئەو مروقه غه ریبه، بهخۆی و تویشووه کهیهوه، له گوندیکه وه گه شتیکرد، به نیازی گۆرینی سیسته می جیهان، ده بیته وهرنه گیریت و سیسته م بکه ویتته بهرگیریه وه؟ چۆن هه قالهکانی له زیندانی ئامه ددا له بهر ده م کۆماردا کهوتنه بهرگیریه وه، جیهان له بهر ده م ریبهره کهیان دۆخی بهرگری بۆ خۆی دروستکرد.

گه رینترایه وه بۆ یۆنان، به پینی یاساکانی خۆرئاوا، کهسى کۆچەر دهگه رینتریته وه ئەو شوینهی لیبه وه هاتووه. یۆنان نهیده توانی بیخاته وه ناو سنوری سوریا، فشاری لیکرا جیگایه کی دیکه بدۆزیتته وه،

فرۆكەكەي بەرەو روسيا فرى. لەناو روسيادا دوو بۆچوونى دژ بەيەي دروستبوون، دەزگا سيخورپيەكان و دەولەت دژى مانەوەي بوون، تەنانەت رېگەيان نەدەدا لە فرۆكەخانە بچىتە ناو خاكى روسياو، ئەنجومەن بە پىچەوانەو، داواي كرد رېز لە بريارەكەيان بگيريت و قبول بكریت لە روسيا بمىنیتەو. كىشەي دوو بۆچوونەكە بەو ئاراستەيە شكايەو، پتويستە بنىردریتەو و يونان و كىشە بنەرەتییەكە لەوئو دەستی پىكردو.

لەناو توركيا، ميدياكان زانيارى جۆراو جۆريان بلاودەكردهو، كوردانى باكور بىدەنگ، تەماشای هەوالەكانيان دەكرد و بۆ چارەنووسى رېبەرەكەيان دەگەرەن. لە يونان راگىرا. پەيوەنديەكان ئاماژەيان بە ولاتىكى دىكە كرد، كە ئامادەيە پيشوازي لى بكات. كىنيا ئەو ولاتە بوو، باوەشى بۆ دەكاتەو.

لە يونانەو بەرەو كىنيا رۆيشت. فرۆكەخانەي كىنيا دەرگای بۆ نىشتنەوەي فرۆكەكە كردهو. دابەزى. برايه بەشى پيشوازيەو. كۆمەلىك ئەفسەر و چاكەت و پانتۆل لەبەرى رەش پىست، لە دەورى كۆبوونەو. داوايان لىكرد لە بەشى پيشوازي بمىنیتەو، تاكو فەرمانى سەرورى خويان پىدەگات. پاشان گواستيانەو بۆ باليوزخانەي يونان.

متمانەي نەما، لەگەل هەقالەكانى بە چپەو قسەي دەكرد: «هينى نەمرودەكانى جيهان بەدواي ئىبراهيمەو. لە هەرشوئىنىكى ئەم سەرزەمىنە دانىشم، بۆمن جياوازي نىيە، دەيكەم بە قەلەمبازى سىيەم. ئەو نەمرودانە، لاوازن، بچوكن، مرۆف بەشوئىن دەپىون، نازانن مرۆف مانا بەشوئىن دەدات، چ زىندان بىت يان دونيايەكى ئازاد، گرنگ ئەوئە تۆ چى دەخولقنيت. پارچە زەويەك دەبىت تىيدا دانىشم، كە دانىشتم، تىياندەگەيەنم چى بەرەم دەهينم. هەنگاوى سىيەم قولتريين و چارەنووس سازترە. » لەو قسەكردنەدا، زەردەخەنەيەكى كرد.

هه والی هه قالانی دیکه ی پرسى، رۆژنامه نووسه کان هه و لیاندا بیدوینن، ماندوونه بوو، به لام تیبینی جیهانی دهره وهی کرد، که چون باس له ئازادی و ماف دهکن، ده بییت ئازادی و ماف له دیدی ئەواندا چی بییت؟ دنیا بینیه ره گه زه پهرستانه که یان به و جوره له ئازادی و ماف تیگه یشتوون، بو کولتور ره که ی خویان بییت، نهک بو رۆژه لات.

له وهاتن و چوونه دا، ته نها یه کجار توور په بوو، رۆژنامه نووسینک لیتی پرسى: به و دۆخه وه چون کیشه ی کورد چاره سه ر ده که ییت؟ به وشه ی کیشه توور په بوو، به دهنگی به رز بوئه وه ی جارینکی دیکه دووباره ی نه کاته وه: «کورد کیشه نییه، پرسه، پرسینکی مه زنی رۆژه لات، تو ناتوانیت له روکه شی بیته دهره وه، بویه نابینیت ئەو پرسه چهند مه زنه. ته ماشای ئەز بکه، به مندا نازانی پرسه که چهند مه زنه، چون جیهان له سه ری کۆکه دژی پرسه که بییت؟ جیهانینک نه توانیت پرسى رپه رینکی سیاسى چاره بکات و قبولی مانه وه بکات، ئیدی چون ده توانیت پرسى گه لیک چاره بکات؟ من نوینه رایه تی ئەو پرسه ده که م، هه تا پرسى گه لی کورد چاره سه ر نه کریت، رۆژه لات ئارام نابیته وه، رۆژه لات ئارام نه بییت جیهان ئارام نییه، چونکه دلی جیهانه، سه رچاوه ی وزه یه، سه به ته ی خوراکه، سه رزه مینینکی زیترینه. چیتر کورد به کیشه ناومه به، ئەوه ی کیشه یه تورکه، فارسه، عه ره به، ئەوانن هاتوونه ته سه ر خاکی کوردان. کورد خاوه ن خاک و پرسینکی میژووییه، بچۆ له کیشه کان بپرسه، نهک خاوه ن ماف به کیشه ناوبه یینیت.»

پینه ده چوو رۆژنامه نووسه که تیبگات، سه ری بادا. له گۆشه یه کی بچوکه وه کۆچه که ی هه لیسه نگاند. تیمه که ی بو ساتینک جیهان نه هیشت. دهره وه ی بالیۆزخانه پربوو له و مروقانه ی چاویلکه یه کی ره ش ده که نه چاویان و چاکهت و پانتۆلیکیان له بهردایه. له په نجه ره که وه که مینک

تەماشاي كىردىن، لە نوپنەرەكەي كىنياي پرسى: ئەو پوخسارانە سىپىن، لەگەلى ئىتوھ ناچىن؟ چىدەكەن لىرە؟ نوپنەرەكە شلەژا، كەمىك پروونكردنه وەي دا، پىكەنىناوى بوو، گوايە كۆمپانىيائى پاسەوانىيان ھەيە، لە خۆرئاواوھ كۆمپانىياكە ھاتووه و ئەركى چاودىرى و پاسەوانى دەكەن، بەشىكىيان يۆنانىن، سەر بە بالىوزخانەكەن.

يەككە لە ھەقالەكانى بانكرىد: «ھەرشىتىكى نەخوازراو پروويدا، كارى مەكە لەناو بچىت. پىدەچىت ئىمە كەوتىبىنە ناو تۆرىكەوھ، گەر لىرە دەرچىن، ھەلىكى باشە بۆمان.» بىرى لە تەكنىكەكەي سەردەمى دەرچوونى سەرسنور كىردەوھ، بۆچى ھەمان تەكنىكى بەكارنەھىنا؟ ئالۆزى نەكرد، ئەو پرووبە پرووبوونە وەي، بە ھەلسەنگاندنى جىھانەوھ تەماشاشا كىرد، خۆشھالىبوو تەكنىكى پىشوى كۆمارى، لەگەل جىھاندا بەكارنەھىناو راستەوخۇ بەرىكەوت.

پىزىك ئۆتۆمبىلى جام رەش گەشىتن، لەبەردەم بالويزخانەكە وەستان، مىوانەكان كرانە دەرەوھ، تەنھا كارمەندەكان لەوئى مانەوھ. دەنگى كۆپتەر دەھات بەسەر بالويزخانەكەوھ. ئارام لەسەر تاك قەنەفەيەك دانىشتىبوو. تىنوى بوو، داواي ئاويكرد، يەككە لە ھەقالان ئاوەكەي بۆ ھىنا. نوپنەرەكەي كىنيا يارمەتى خواست دەچىتە دەرەوھ، لەگەل ھەقالەكانى لە ژوورى پىشوازي مايەوھ، دووانىيان بەردەرگاگەيان گرت، يەككە دانىشت.

بىدەنگى، بىدەنگىيەكى قول. دەستى ھىنا بە سىمىلىدا. لە پەنجەرەكەوھ سەيرى دەرەوھى دەكرد. سەبازى دەمامكدار، ئۆتۆمبىلى جام رەش، دەنگى كۆپتەر، دۆخىكى سەربازى دەورى بالويزخانەي دابوو. زورى پىنەچوو، تىمىكى دىكە دەرکەوتىن، كراسى رەش لەبەرىيان و پانتۆلى خاكى، لەلايەن كەسىكى چاكەت و پانتۆل لەبەرەوھ پىشوازي كران. شىوھىيان لە رۆژھەلاتى دەچوو، خۆي تىك نەدا، چاوەرپى

چاره نووسیکی ده کرد، بانگی نوینه ره که ی کرد، داوای لیکرد پینگه بدنه ولاته که یان جیبهیلن و بگه پیتنه وه یونان، نوینه ره که دهسه لاتی فرماندانی نه بوو، بۆ په یوه ندیکردن به سه رووی خویه وه، ژووره که ی جیهیشت. چاوه پیتی نه ده کرد بگه پیتنه وه، گهرچی په کییک له هه قالان گووتی: «ئیمه ده توانین لیره دهرت بکهین، یان ده کوژرین، یان سهرده که وین.»

ته ماشایه کی دهره وه ی کرد، پهنجهی پاکیشا: «دهبینی، چون دهرده چیت؟ پیناچیت به و جوهره ئاسان بیت له هزری تۆدا هیه. نه نوینه ره ناگه پیتنه وه، ئیمه بانگ نه کراوین بۆ نه وه ی له ولاته که یان بمینینه وه، بانگراوین بۆ نه وه ی بماندهن به دهسته وه. بزاین نه جیهانه بۆگه نه ی سه رمایه داری، چون له ئیمه ی کورد دهروانیت.»

به هه مان شیوه، نوینه ره که نه گه رایه وه، کتوپر سه ربازه کان له پهنجهره که نزیک که وتنه وه، لوله ی تفهنگه کانیاں روو تیکردن. له دهرگا که وه گروپیک چوونه ژووره وه، سی هه قاله که یان دهستیگر کرد. خه ریکبوو ورده ورده بهرچاوی تاریک ده بوو. ههستیگر کرد سه ری گیتز ده خوات. له و کاته دا هاتبوونه ناو ژووره که وه، له هه قاله که ی پرسی: «نه و ئاوه ت له کوئی هینا؟» وه لامیدایه وه، له بهشی ئیداره.

به ته واوی بهرچاوی تاریک بوو، له سه ر قه نه فه که شل بوو، ئاگای له خوی نه ما. هه قاله کانی دهستیگر کران، تیمیکی سیخوپی نه مریکی و تورکی و ئیسرا ئیلی له بهرده م ژووره که وهستان. دهستی یه کتریان گوشی بۆ سه رکه وتنی کاره که. به زمانی ئینگلیزی له نیوان خویاندا قسه یان کرد، گوایه زور ماندوو بوون، به لام له کوتاییدا هه قی ماندوو بوونه که یان به دهست هینا.

له ناو فرۆكه يه كه وه دهركه وت...

چاوی به سترابوو، بیهۆش، ئاگای له خۆی نه بوو. ملی پئی رانه ده گیرا. بهرچاوی تاریک، دهستی له دواوه به سترابوو. دهنگی گرمه ی بزوینه ری فرۆكه كه زیاتر ئازاری سه ری ده دا. گوئی له چه ند دهنگیک بوو به تورکی پرسیاریان لیده کرد. نه یده زانی ده مامکیان پۆشیوه بۆ ئه وه ی نه ناسرینه وه و دواتر تۆله یان لیبکریته وه.

له پرسیاره کان باش تینه ده گیشته، نه یده توانی به باشی قسه بکات، ده رمانی ناو ئاوه كه هینده فشاری خستبوویه سه ر، ته نانه ت ئاگای له وه نه بوو دهستی به ستراوو. گروهی ناو فرۆكه كه وینه یان ده گرت، تۆماریان ده کرد، خوشحال بوون و په نجه ی سه رکه وتنیان به رزده کرده وه. له ناو میدیاکان دیمه نه كه بلاو کرایه وه. هه قاله دیرینه کانی گروهی سه ره تایی بینیان، له ناخه وه ئاگریان تیبه ربوو، توند و ره ق له به رده م دیمه نه كه دا وه ستان. هه وایه کی سارد له قه ندیله وه هه لیکرد، ته زویکی هینا به گیانی هه قاله کانیدا. ته ماشای دیمه نه که یان کرد و ته ماشای یه کتری، عه لی قه یتان هه موو گالته و پیکه نینه کانی نیوان خۆی و ئه وی هاته وه

بەرچا، جهمیل شهوهکان و پۆژە سەختەکان، دوران عەرەبانەى کوبە فرۆشپەسە و یەكەمین دیدار، موراد ئەوساتانەى دەكەوتە گفتوگۆوه و بەرژدییهوه دەچوووه ناو باسەکانهوه. ساکینه له فەرهنسا، فرمیسک له چاوی نەوهستا، زوو زوو، دەیکیشا بەسەری خۆیدا، بەهیزبە، مەگری، له هەرشوینیک بیت ریبەرە.

له شارەکانی باشوور، خەلکیکی زۆر بۆی گریان، بەشیکى دوو هیزهکەى بارزانى و تالەبانى خوشحال. له پۆژەهلات وینەکانى بەرزکرانهوه، وهک ریبەریکی گەورەى گەنجان و پیران برایه سەرشەقام، ستایشیان کرد و دروشمیان بۆ گووت. له تورکیا کۆمار ئاهەنگى سەرکەوتنى گێرا، سەرۆک کۆمار وتاریکی بۆ جەماوەرى تورک دا، دەستى راوهشاند و ئاماژەى سەرکەوتنى دا بە بینەر و گوینگرەکانى. ژەنەرپالەکان له ئاهەنگى گەورەدا کۆبوونەوه، بەخوشى کۆتایى هینان بە پرسى کوردەوه، پیکى شەرابەکانیان بەرزکردەوه و نوشیان. دەزگا سیخوپییهکان خەلاتکران. پۆژنامەنووس و میدیاکارەکان کەوتنە شروڤهى چالاکییهکە، چەندین شارەزای سیخوپیى بانگکران باس له جولەى سەرکەوتنەکە بکەن. گروپە چەپە هەلەتوووهکان، بیدەنگ، نە بەرگرییان لیکرد، نە دژى بوون. ئەو خویندکارەى ناو زانکۆ کە له گۆشەیهک دادەنیشیت و بە گۆشەگیرەکە ناویان دەهینا، خەونەکەى کۆمارى پوچەلکردەوه، له ناخەوه نەیاندهتوانى خوشیان بویت و دانى پیندا بنین.

له خۆرئاوا کوردان پژانە سەرشەقامەکان، خۆپیشاندان دەستى پیکرد، پەلامارى نوینەرایهتییهکانى تورکیا درا، گەنجانى دەمامک پۆش هەلیانکوتایه سەریان و بالەخانەکانیان سوتاند، ئالاکەى تورکیایان هینایه خوارەوه و، گریان تیپەردا. له باکوور سەرەتا بیدەنگى، پاشان چالاکی شهوانه دەستى پیکرد، بە تەقەکردن و ئاگر تیپەردان،

ئوتومبىلەكانى دەزگاكانى پۇلىس و جەندرمە، بە مۇلۇتۇف بۇمباران كران و سوتىنران. ھەموو شەۋىك لە چەندىن شوین و لە چەندىن شار، شەرى كۆلانە و كۆلان دەستى پىكرىد. چەندىن سىخور و بەكرىگىراو لەو نىوانەدا كوژران، رەشبىگىرى دەستى پىكرىد، ھىزەكان دایان بەسەر شارو لادىكاندا و گەنجانىان دەستىگىر دەكرىد، ھەرەشەیان لە خەلك دەكرىد.

لە چەند خۇپىشاندىكى خۇرئاوادا، كۆمەلىك گەنج خۇیان سوتاند، جىھان سەرسام بوو، مىدىياكانى خۇرئاوا دەستىانكرىد بە باسكردنى دىموكراسى و مافى مرۇف، رەخنەیان لە سىستەمە سىياسىيەكان گرت، بۇچى نەياتوانىو خۇپىشاندەران كۆنترۇل بكەن و دۇخى دىموكراسى خۇرئاوايان شىواندو، مافى پەناھەندەكان زىادكراو و بوونەتە مەترسى بۇ مافى گشتى. دىمەنى خۇسوتاندنەكانىان بە نا دىموكراسى و دژە ماف پىشان دا.

لە ناوچەى شەمزىنان لە چەند لایەكەو شەرى سەرى ھەلدا، گەرىلاكان ھەلىانكوتایە سەر سەربازگەكان و تارومارىان كرىن. سەركرەى ولاتە دىموكراتەكان كۆبوونەو، بەدەم پىكەنىن و رىكخستنى بۇینباخەكەى ملیانەو، پرسى ھاوكارىكردنى گەلانى بى مافىان كرده باسى دانىشتنەكەیان. ژىنگە و خەمخواردن بۇ ئازەلەكان تەوەرەيەكى سەرەكى گفئوگۆكەیان بوو، داوايان لە ھاولاتیان كرىد گەر ناتوانن دەست لە گوشت خواردن ھەلگرن و بىن بە پروەك خۇر، با بتوانن بە شىوہیەكى سىستەماتىك خۇراك بەكار بەئىن، بۇ ئەوہى مافى ئازەلەكان پىشىل نەكرىت.

لە فرۆكەخانە دەرکەوت، مىدىياكان دىمەنەكانىان گواستەو. كەمىك ھۇشى ھاتبوووہ بەر، دەيتوانى رىيكات، پەرۆكەى سەرچاویان لادابوو، دوو دەمامكدار ئەملاو ئەولایان گرتبوو، رۇژنامەنووسەكان

له دووره وه هاواریان دهکرد، سه رکه وتووبن، ئەوانیش دەستیان بۆ بەرز دەکردنه وه. خرایه ناو ئۆتۆمبیلێکه وه، له پێوره سمیکێ توندی پاسه وانیدا به رهو شوینیکێ نادیار برا.

ههساره خاتوونی دایکی هه والی پیدرا، شازادهی شه وه به فرینه که ی دهستگیر کراوه. له ناخه وه نیگه ران، به لام به زمان و شیوه، سنگی خۆی ده رپه راند: «کۆرپه که م وهک هه موو کۆرپه کۆرده کانی دیکه، جیاوازی نییه.» هه وای خوشکی هاوسه رگیری کردبوو، به مندالیک له باوه شییه وه چوو بۆ گوندی ئامارا، هینده گریا چاوی سوور هه لگه ران.

دایکی دلنه وایی دایه وه. به لام بیرى نه چوو، گووتی: «ده مزانی له کۆتاییدا ته نیا ده مینیتته وه.» جیهان ته نیای کرد، به ته نیا له ناو سه رزه مینیکێ گه وره دا جیهان هیشته. وینه که ی له دیواری ژووره که هه لواسرابوو، هه لیگرت بردی به کۆله که ی هه یوانه که وه هه لیواسی و پروویکرده ده ره وه. کۆرپی ئاغا و کۆرپی موختار، له وێوه تپیه رین، ته ماشایه کی وینه که یان کرد پرووبه ده ره وه بوو تا خه لک بیبینیت، نه یانویرا هیه چ بلین، له ناخه وه دلخۆش، پیکه وه باسیان له وه کرد، «سه رده می ئیمه ده گه رپته وه.»

بۆ به یانییه که ی به هه زاران که س، له گونده کان و له شاره کانه وه، به رهو گوندی ئامارا رپۆیشتن. به شایی و هه لپه رکی، به وتنه وه ی سروود و دروشم، ده وری مالی ئاپی ئۆجه لانیاندا. ههساره خاتوون له سه ر سه ربانه که یان کۆمه لیک قسه ی دایکانه ی بۆ کردن: «رپگاکه ی ون مه که ن، ژیا نی له پینا و رپگاکه ی دا نا، هه ریه که تان ببه کۆرپی مالی ئیمه، شوینی بگرنه وه، کاتیک ئاسوده ده بم، رپگاکه ی ون نه کرابیت.» چه پله یه کی قایمیان بۆ لیدا. کۆرپی ئاغا و کۆرپی موختار له دووره وه ته ماشایان کرد، به یه کتریان گووت: «سه رده می ئیمه هه رگیز ناگه رپته وه.»

هفته يه كى نه بىرد، دادا گايكردنى دەستى پىكرد، نمايشىكى كۈن،
 لەناو شوشە يەك دانرا بوو، چا كە تىكى قاوھىيى و پانتۆلىكى رەسسى،
 سەرو قژى جوان داھىنرا بوو، بەرپىز و بە دىسپلین وەستا. كۆمەلىك
 دايك و خوشك و كەسى سەربازە كوژراوھە كانىيان دانىشاندىبوو، لەناو
 دادا گە گريان و ھاتوھاوارىيان دەكرد، ھىچ دايك و خوشك و براپەكى
 كوژراوھە كوردەكان لەوئى نەبوون، دادا گە تەنھا ئەوانەي بە ماف
 دەزانىن خويئە كەيان توركە. دادا گە بە چەند دانىشتىك بەردەوام
 بوو، ئامانجە كەي پىشاندىانى كۆمار بوو، وەك كۆمارىكى ياساى. بە
 چاوە بزەكانى تەماشاي دادوھەرەكانى دەكرد، سەرى سوپدەمان لە
 بى توانايىيە كەيان.

قەندىل سەرلەنوئى خۆي دارپشتەوھ، ئەكادىمىيا و بەشەكانى خستەوھ
 بەر لىكۆلىنەوھ. پرسى كورد و پرسى رپپەريان گرىدا بە يەكتەرەوھ.
 دژى دەستگىر كوردنە كەي و گۆشە گىر كوردنى، چالاكى جورا و جورىيان
 ئەنجامدا، وزەيان دايەوھ بە گەرىلا پرۆژە فىكرىيە كەي گەشە پىدەن
 و فراوانى بگەن. لە پرۆژئاوای كوردستان، بىكەي رپكخستىن دانرا،
 تۆرەكان دەستىيان كورد بە جولە و چالاكى، ھىزىكى تۆكە بۇ
 پرۆژەلەتى كوردستان دروستكرا، لەگەل حىزبە نارازىيەكانى كۆمارى
 ئىران كۆبوونەوھىيان كورد، ھەولياندا پىكەوھ بەرەيەك دروستبگەن
 و بىيانبەنە ناو ھەرىمى قەندىلەوھ، حىزبە پرۆژەلەتتىيەكان ئامادە
 نەبوون ئوردوگاكانى ژىر دەسەلەتى بارزانى و تالەبانى جىبھىلن.
 دامەزراوھەيەكى نوئىيان بۇ باشوور دروستكرد، ھەولى رپكخستىيان
 لەناو گەلى باشووردا.

براپە زىندان. داواي كتىب و تىانووس و پىنووسى كورد. بۆي ھىنرا.
 بە ھەمان رەوت و ھىزى گەنجىيە تىيەوھ كەوتە خويئدەنەوھ و تىبىنى
 نووسىن. دانىشتنەكانى دادا گە كۆتايىيان ھات، سزايەكى ھەمىشەيان بۇ

بېرىيەۋە، بەلایەۋە گۈرۈگ نەبۇو. سى ھەقالەكەى برانە لای، دلخۇشبوو بە گەيشتتیاۋ. لە ناۋچەى ئیمیرالى زیندانىيىكىان بۇ دروستکرد، تەماشایەكى ھەقالەکانى کرد و ئەو چیرۆكەى بۇ گىرانەۋە: «حەوت براكەى یوسف، لەبەرئەۋەى ھىزى گەرەى براكەیان دەبىنى، خستیانە بېرىكەۋە، بەلام لەو بېرە ھاتە دەرەۋە، سىستەمە جیھانىيەكەى ئەۋكاتى گۆرى، فیرعەۋنى لە ستەمكارىكەۋە کرد بە دەسەلاتدارىكى بەخشندە. پىدەچىت ئەم شوینە ھەمان بېرىت. حەوت براكە دەۋلەتە نەتەۋەییەکان و زلھىزەکان، ئیمە یوسفەكەین، چۈن لەم بېرە بىینە دەرەۋە؟ چۈن فیرعەۋنەکانى ئەم چەرخە بگۆرىن؟ بە برۋای ئىۋە چى بكەین؟»

نەیانتوانى ۋەلامى پرسىارەكەى بدەنەۋە، دەستىکرد بە پىكەنەن. لەسەر تیانووسىك ئەو رستەیەى نووسى: «ھىزى وشە.» پاشان بۇى شروڤە کردن، «ھىزى وشە ھاتنە دەرەۋەى یوسفەكەى ئەم چەرخە و گۆرىنى سىستەمە جیھانىيەكەى. ھىزى وشە دەتوانىت قالبەكە تىك بدات، پانتایىەكى گەرە بکاتەۋە، ئاگرەكەم ناکورژىتەۋە، دلنیام لەۋە، بەلام ئەم بېرە شوینىكى زۆر مەزنە، یوسف ئەۋەیە لەم شوینە بچىتە دەرەۋە، ھزراندن، پلىكانەى ھاتنە دەرەۋەىە لە بېرەكە، ھزرت بچىتە ناو گەلەۋە، زۆر گۈرۈگترە لەۋەى خۆت بچتە ناو گەلەۋە. ھزر تەنھا بە وشە رىگای گەيشتن بە گەل دەدۆزىتەۋە، كەۋاتە با بچىنە دەرەۋە، بەپلىكانەى وشەدا.»

سەرى خۆیان راۋەشاندا، گۋایە تىدەگەن. دەستىکرد بە چىرۆكە تازەكە. لە سەردەمى گروپەکان، دروستکردنى پارتەكەدا، لە ئەكادىمیا، لە كۆى قۇناغەکاندا، ھىندەى ئیمیرالى كاتى نەبۇو بۇ رۇچوون و بېرکردنەۋە. كاتەکانى بە ھەدەر نەدا، بەھاوكارىسى رىكخراۋە جیھانىيەکان خىزانەكەى نامەیان بۇ نارد، لە نامەكەیاندا ئاگادارىان

کردبوویه وه بهو زووانه سهردانی دهکهن، وه لامی نامه کانی دایه وه، داوای وینهی لیکردن. له گهل خویاندا وینه کانیان برد، هه ساره خاترون، جلیکی کوردیی له بهردا، ههوا به هه مان شیوه. له ژووریکی سپیدا پیشوازیان لیکرد، پاک و خاوین و جوست و چالاک، پروخوش و دهم به پیکه نین. نهیده ویست دایک و خوشکه کهی نیگه ران بن. پرساری له دۆخی ژیانیان و گوند کرد، پرساری کورده کان و پیره عه له وییه کانی گونده که یان، پرساری گه نجان و کشتوکالکردن، دۆخی که شوهه واو ناودیری، شیوهی خانووه کان و ریگا خولاوییه که.

وه کجاران، قسه کانیان له چوارچیوهی باسی گونده که یان مایه وه، هه ساره خاترون وهک سهردهمی مندالی، وره ی پیدا به هیز بیت و نه و قوناغه تیپه رینیت. گفتوگو که یان نیو کاترمیری خایاند، زیندانیان جیهیشت و گه رانه وه. له سهر دیسپلینه تاییه تییه که ی ژیان، نه خشه ی رۆژانه و شهوانه ی دانا، چوویه ناو دونیای نووسینه وه. بهرگری نامه ی نه سینای ته واو کرد، پرسای دیمو کراسی و ماف، له ناو سیسته مه جیهانییه که دا خستبوویه بهر ره خنه وه. پرسای هاورپییه تی و نه مانی فهزیلهت له خورئاوا. پرسای هه له اتن له بهرگریکردن و ریزگرنتی میوان. هه مان نه و پرسانه ی گریدابوو بهو میژووه دیرینی کورده وه، که هیشتا نه و ئاکارانیه له ناودا ماوه، بویه جیهان به بوونیکی نه ناس ته ماشای دهکات، چونکه سیسته مه جیهانییه که هیچ له و به هاو ئاکارانیه تییدا نه ماوه، هه ر نه مه شه واده کات، نه و گه له له ناو سیسته مه که دا قبول نه کات، که خاوه نی به ها به رزه کانه.

(زستانی ۱۹۹۹)

به فریگی زور باری بوو.

ئاسمان سامال، که تهماشات ده کرد هه موو شوینیک سپی ده نواند،
 جگه له سه گه پاسه وانه کانی زیندانی ئیمپالی، گویت له هیچ دهنگیکی دیکه
 نه بوو. کراسیکی شینی کال له به ریدا، لاجانگه کانی سپی بوون، وهک به فره
 زوره که ی شهوی له دایکبوونه که ی. له سه ر جیگه که ی راکشا، کتیبیکی
 شیعرى شیرکو بیکه س، که تازه له شیوه زاری سورانییه وه گورپیویان
 بو کرمانجی، به دهستییه وه. بهرگی کتیبیه که سوور، به وینه ی ئه و په رۆ
 سووره ی شهوی یه که می له دایکبوونی خستیانه ژیرییه وه. وینه یه کی
 هه ساره خاتوونی دایکی له پشت سه رییه وه هه لواسرابوو، وینه یه کی
 ئاپن ئوجه لان و هه وای خوشکی له سه ر په فه ی کتیبه کان دانرابوو. پاش
 که میک دهنگی پیتی پاسه وانیک هات، ده رگا که ی کرده وه، هه لسا چوو یه
 ده ره وه، له هه وشه ی زیندانه که ده رکه وت، سه گه کان بیده نگ بوون.

چاوه پینی دوو هه فاله که ی کرد، تامه زرۆی قسه کردن بوو به دهم
 پیاسه وه، ئه وانیش چوونه هه وشه که، پیکه وه نه رم نه رم هه نگاویان

دەنا و لەژىر پىياندا خرمەى بەفرەكە دەهات. ھەناسەيەكى ھەلكىشا، كىتپەكەى لەناو دەستىدا لولكرد، دەستى راكىشا بۆ زەويەكە و گووتى: «ئىرە قەلەمبازى سىھەمى منە. زىندان دەكەمە ئەكادىمىيا، دۇنيای دەرەوہ دژى كەسىكە لەناو سىستەمەكەيان جىگای نەبىتەوہ، جىھان چوارچىوہى تايبەت بە خۆى ھەيە، ئىمەى كورد لە دەرەوہى چوارچىوہەكەين، كەواتە دەبىت پەخنى خۆمان و جىھان بكەين.» پاسەوانەكان چاودىزىيان دەكرد. بەناو بەفرەكەدا بەدەم گەفتوگۆوہ قسەيان دەكرد. «كورد يەك پاكىجە، جياكردنەوہى ئىشى دوژمنەكانە، ئەو خەم و ئازارەى باكوورىيەك ھەيەتى، ئەو خەونەى پۆژھەلاتىيەك ھەيەتى، جياواز نىيە لە باشوور و پۆژئاوا.» كىتپە شىعەرىيەكەى پىشانى دوو ھەقالەكەى دا: «ئەمە شاعىرىكى باشوورە، نىشتەجى ناو تراژىدياكانە، بانگى ھەموومان دەكات بۆ يەك مال، ئەويش مالى كوردە. زمان و شىعەر دەكات بەسەرزەمىنى ناساندنى كورد، پابردووى كورد، بەچوار بەشەكەوہ لەناو يەك مېژوودايە، ئىمە ناكەوینە يارىي دابەشبوونەكەوہ، لەم ئەكادىمىيايەدا بۆ پرسەكە دەروانىن، شاعىرەكەمان گەورە بىردەكاتەوہ، دەبىت بانگەوازەكەى لەبىرنەكەين، لە ھەمان بانگەوازی ئەندىشەى من لە شىعەرەكانىدا ھەيە.»

داواى كۆمەلىك كىتپى كرد، بەشىكىيان پىگە پىنەدراو بوون. لە ژوورەكەى تەلەفزیونىكى بچوك، تەنھا چەند كەنالىكى دىارىكراوى ھەردەگرت بۆى دانرا. پۆژنامە دەولەتییەكانى بۆ دەچوو. پارىزەرەكانى پىگەيان پىدرا بۆكاتىكى دىارىكراو ببىنن. لىژنەى مافى مرؤف بەھەمان شىوہ. دەم بەپىكەنىن و پۆژدتر لە جارن، دىسپلینەكانى تۆكمەتر كردبوو. سەرقال بە خویندەوہ و نووسىن. پۆژھەى بەرگرى نامەكانى دارپشت، لە یۆنانەوہ بۆ ئورفا، لە سۆمەرەوہ بۆ سەردەمى سەرمایەدارى. بەرگرى لە ئازادى خۆى نا، بەرگرى لە ئازادى گەلىك چەقى ناو نووسىنەكانى بوو.

لە تيانووسە نوپىيەكەدا تىببىيەكانى تۆماردەكرد. پزىشكىكى دەولەت ئەركى چاودىرىكىردنى تەندروستى كەوتبوو ە سەر. ئامۇژگارى دەكرد پۇژانە پىويستى بە جولەيە، زۆرمانەو ە لە ژوورەكە جەستەي و مېشكى ماندوو دەكات. پىنمايەكانى بەھەند ە ەرگرت، بىرى لەو فەرمانەي كردهو ە بۇ پىكخستەكانى سەرەتاي پارتەكەي دىارى كردهوون: «مانەو ە گرنگترە لە چالاكئىيەك.» بە جۇرىكى دىكە چوويە ناو دونىاي كوردهو ە: خۇي گووتەنى: «پاش خۇم مىراسنىك بەجىدەھىلم، ە ەركىز ئاگرەكە خامۇش نەكات.»

دوای يەك دوو دانىشتنى دادگا، بەرگرىنامەي يەكەمى چوو ە ەرهو ە، ە ەرگىردرايە سەر زمانە جىاجىاكان، جىهانى خۇرئاواو زلەپزەكان گوئىيان لىنەگرت، لەپىناو بەرژەو ەندىيەكانىيان بە كۆمارى توركىاو ە بەتەنيا مايەو ە. ە سارە خاتوون پىشتر ەستى كردهو، كورد ە مېشە بەتەنيا دەمىنئىتەو ە و كورەكەي، چونكە خەمى گەورەي بوو ە بەرەگوشە و ماف و ئازادى گەلى كورد، لە كۆتايىدا جىهان دەستى لىبەردەدا.

دۇخىكى نوئى پرووى لە توركىا كرد، گرۇپە ئىسلامىيەكانى ناو دەسەلات بە دوای مانەو ە و درىژكردنەو ەي دەسەلاتدا دەگەران، پرسى ئاشتىيان خستە ناو ەو ە، لەبارەي كورد و توركىاو ە نامەيەكى نووسى، سەرەتاي ەرزى بەھار. كوردانى باكور لە دىاربەكر بۇ پىروژ پارگرتنى نەورۇز كۆبوونەو ە، لە يادى ئاگرە دىرىنەكە و ئاگرەكەي مەزلوم لە زىندانى ئامەد، ستران و ەلپەركى، ەاو ە و دەنگ بەرزكردنەو ە بە زمانى كوردى، ملىۇنانى كوردى كۆ كردهو ە. كاتى خوئىندنەو ەي نامەكەي، ملىۇنان گەنج و پىر، كور و كچ، ژن و پىاو و مندال، لەبەردەم دەنگى بىژرەكەدا كپ و بىدەنگ گوئىيان گرت، بزىنن پىبەرەكەيان چىدەلىت.

کتوپر وینه یه کی که و ته سهر شاشه ی پشتی بیژره ره که وه، به جاریک ملیونان که س چه پله یان لیداو هاواریان بۆکرد. له زیندانه وه به جیهانی راگه یاند، چاره نووسی گهل هه میشه لای که سانیکه، گهل به سهرچاوه ی ژیان و سهرکه و تنی بزنان. دهزگا میدیای کوردی کرانه وه، چاپه مه نییه کان دهستیان به کار کرده وه، چالاکی سیاسی گه شه ی کرد، تورکیا له دۆخیکدا بوو که میک ده رگاکانی خوی کرده وه تابزانیته گه لی سهرکو تکراره به ره و کوئ ده روات و نیازی چیه. له به رگرینامه که یدا ئاماژه ی به و ته کنیکه ی کۆمار کرد، که پیویسته گهل هوشیار بیته له باره یه وه.

نه یان هیشت ئه و دیمه نانه ببینیته، له ریگای گیژرانه وه ی پاریزه ره کانیه وه که میک له وینه ی پشتگیریکردنه که ی به ده ست گه یشت. ئالوگورینکی به سهر پرسى کورددا هینا، به کتیبه کانی قولتر و فراوانتری کرد. کۆمار هه لوه سته یه کی کرد، پۆژگار ه که به و ئاراسته یه دا ده رپویشته له به رژه وه ندی کورد بیته. گفتوگۆکانی ئاشتی وه ستینرا، گه ماروی خرایه سهر زیندانی ئیمپرالی، وه ک نه ریته کۆنه که ی عه له وییه کان، به ردیک له به رده م ده رگای ئیمپرالی چه قینرا، بۆکه س نه بوو سهر دانی بکات، ئاگای لینی بیته، ببینیته، گوشه گیر کرا.

چالاکوان و پارتیه کوردیه کانی باکوور که و تنه به ر هه ره شه و گرتن. به لام ئیدی جاریکی دیکه کۆمار نه ی توانی بگه ریته وه بۆ رابردوو، زمانی کوردی و کولتووری کوردی جینۆساید بکات. له هه زاران شوینه وه ستران، هونه ر، کتیب، بلاوکرانه وه، پارتی نوئ، چالاکی، جلو به رگی کوردی، که له پور، زیندووکرانه وه و له گۆر ه که هینرانه ده ره وه.

سهرکو تکردن و په لاماردان ده سته پیکرد. پارتیه کان داخران، کاره کته ره سیاسیه کان ده ستگیرکران، به هاوکاری چاوساغه کانی

باشوور، سوپا و دهزگا سیخورپیهکان کهوتنه گهپان بهدوای گهریلاکان. بۆمباران و کوشتن، تیرۆرکردن و فراندن. هیرشی سهربازی به چاوساگی هیزهکانی بارزانی و تاله‌بانی له باشوور، بۆسەر سهنگه‌رهکانی گهریلا، هه‌والی یه‌که‌می میدیاکانی تورکیا بوون. باکوورییه‌کان توورپه له باشوور، پۆژه‌لاتییه‌کان و پۆژئاواییه‌کان به‌همان شیوه، دوژمنه‌کانی کورد توانییان به‌و لیکترازانه بچنه ناوه‌وه و گورزیکى دیکه له پرسه‌که بوه‌شین.

له ته‌له‌فزیۆنه بچوکه‌که‌وه به‌شیک له‌وه‌ه‌والانه‌ی ده‌بینی، له‌به‌رخۆیه‌وه: «به‌سەر ئەم قۆناغه‌دا سه‌رده‌که‌وین، گه‌ل زیندوو بووه‌ته‌وه، شۆرشگێڕ و نۆکه‌ر له‌یه‌ک جیا‌ده‌کاته‌وه، پۆحی نۆکه‌رایه‌تی نوینه‌ری ئەم گه‌له‌ نییه، پۆحه‌ شۆرشگێڕه‌که‌ نوینه‌رایه‌تی گه‌ل ده‌کات. نۆکه‌ره‌کان له‌ناو میژوودا ناگه‌رین وینه‌ی خۆیان ببینه‌وه، به‌لام میژوو وینه‌ راسته‌قینه‌که‌یان بۆ نه‌وه‌کانی داها‌توو ده‌خاته‌ پوو.» هه‌م نیگه‌ران، هه‌م به‌ ئومید.

متمان‌ه‌ی به‌ هه‌قاله‌کانی بوو له‌ شاخ، متمان‌ه‌ی به‌ گه‌له‌که‌ی، توویکی چاند، گیلگه‌که‌ی به‌ سه‌وزی هیشته‌وه. له‌ هه‌ر هه‌والیکدا په‌یوه‌ندی به‌ کورده‌وه هه‌بوو، بۆ ساتی روودانی هه‌واله‌که‌ نه‌ده‌گه‌را، بنه‌وانی روودانه‌که‌ی مه‌به‌ست بوو، بزانی‌ت بۆچی روویداوه، له‌ کوی پابردوودا ده‌توانیت بیدۆزیته‌وه. کتیب دوا‌ی کتیب ده‌ینووسی و ده‌یناردنه‌ ده‌ره‌وه، له‌بری ئاماده‌یی خۆی، بیرکردنه‌وه‌کانی ئاماده‌ بوون. هه‌قاله‌کانی له‌ناو شاخه‌کان ئه‌کادیمیایه‌کیان گه‌شه‌ پێدا، وینه‌یه‌کیان له‌ شوینی وانه‌کان هه‌لواسی، ئه‌ستیره‌ سووره‌که‌ی خوداوه‌نده‌ دایکیان له‌ پشت سه‌رییه‌وه دانا. که‌وتنه‌ کنه‌کردنی بیروکه‌کانی، له‌ به‌شیکى نووسینه‌کانیدا په‌مز هه‌بوو، په‌مزه‌کانیان ده‌شکاند، هیز و وزه‌ی پارته‌که‌یان له‌سه‌ر بونیاد نا.

لەناو ئەشكەوتەكەي مېترادا، ئاگرېكەي كىردبوویەو، بانگى دەكرىن بگەرېنەو، بۇ بىنەچە بەشكۆكە، بە زمانىكى پاكەو، بە بىركرىنەو، بە پاكەو، بە ئاكارىكى پاكەو، مرقى ناو شارستانىيەتە دىرىنەكەي گرېدا بەو سى كۆلەكەيەي لە زەردەشتەو، بۇيان نووسرابوو. جگە لەو، نەرىتىكى نوپى خستە ناو بىركرىنەو، مندالى و پەيوەندى خىزانى خوى، كىردە سەكۆيك بۇ پەرخنەكرىن، ورد بوویەو، گرېكان، خەوشەكان، هەلەكانى دەرخت.

زىندان گۇرا، لە دىلكرىنەو، بوو بە بەرھەمىنەرى بىرۆكەي زۇرتىر. گەماروى دووھەم دەستى پىكرىد، ترسان لە كىتېبەكانى بوو بە گىتوگوى نىوان مېدىكارەكان. رېگرىكرىن لە چوونە دەرەو، كىتېبەكان، كارى دووھەمى كۇماربوو. شەپە تايىبەتېبەكەي توركان لەگەل كورد بە شىوازىكى دىكە سەرى هەلدایەو. هەولەكان بۇ تىگەىشتىن فەرامۆشكران، دەنگى سەربازەكان بەسەر دەنگى گىتوگۆكەراندا سەركەوت.

بەو شەپە نوپىيە، گروپە ئىسلامىيەكان پىنگەي خۇيان لەناو دەسەلاتى توركىادا بەھىزكرىد. گروپى بەرگرىكرىن لە رېككەوتن لە دەسەلات دوورخانىو. سىستەمى كۇمارىيى بە شىوەيەكى ئايىنى گەپايەو، سەر مۇدىلە سەرەتايىبەكەي. دۇستەكانى توركىا لە باشوور، لە كەمپىنى هەلبۇزاردنەكاندا لە پىشى پاسەكانەو، دانىشتىن، بەناوچە كوردىيەكانى باكوردا دەگەپان، دەنگ بۇ سىستەمە داپلۇسىنەرەكەي دژ بە كوردان كۆبكەنەو. لە كۆشكە گەرەكان پىشوازىيان لىكرا، بەشەرمىكى خزمەتكارانەو، لەبەردەم سولتانه نوپىيەكەدا دەوستان و زەردەخەنەيان بۇ دەكرىد. زىندانەكان پىكرانەو، لە كوردانى باكور، پۇژنامەكان داخران، ژەنەپالەكان بە بەرگى مەدەنىيەو، لەسەر كورسىيەكان دانىشتنەو. جىهان بە بىدەنگى تەماشای وپنەكانى دەكرىد.

ئاپۆی پێبەر، له زیندانه که دا ماندوو نه بوو، جگه له دوو هه قاله که ی، هیچ که سێکی دیکه ی نه ده بینێ. هه موو پوژیک پیش چوونه ده ره وه ی بو چه وشه ی زیندان، سه که پاسه وانه کان ده وه پین، که ده رده که وت بیده نگ ده بوون. جه ندرمه پاسه وانه کان چاویان تیده بپری. ئه ویش ده ستی ده خسته پشتی و به ئه سپایی هه نگاوی ده نا، که میک کیشی زور بوو، هه قاله کان به هه مان شیوه. نیگه ران له وه ی کتیبه دلخوازه کانی بو ناهینن، به ده نگیکه که میک له خو رازی بوونه وه: «ده ست له ژیان هه لده گرم، به لام هه رگیز ده ست له خوینه ربوون هه لناگرم. نزیکه ی له کتیب، وای لیکردین سێ قه له مباری گه وره بخولقینن.»

گه نجانی نوێ په یوه ندییان به پارته که یه وه کرد، ئه کادیمیای ناو شاخه کانی ئاوه دانتر له جارن. له ناو ئه شکه وته کاندانا گریان کرده وه و هه والی مانه وه ی نه وه ی میترا ییه کانیان به دراوسێکان دا. دهنگی سترانه کرمانجییه کان له گشت بازار و کولانیکی شاره کاندانا بیسترا. ئه و مرۆفه نوییه ی ته واوی ته مه نی خو ی ته رخانکرد بو دروستکردنی، دروست بوو. په یامه که ی سه رده می ریکه خسته نه کان که ده یگوت: «میتو لۆژیایه کی نوێ ده نووسینه وه.» ده ستکرا به نووسینه وه ی.

ŞAZADEKEYÎ URFA

NABAZ GORAN

به فریگی زۆر باری بوو.

ئاسمان سامال، سەر له ئیواره که ته ماشات ده کرد هه موو شوینیک
سپی ده نواند، تاریک داها، نه ستیره کان ده رکهوتن، جگه له
دهنگی وهرینی سه گه کانی مالی ئاغا و کوخا، له گوندی ئامارا
گویت له دهنگیکی دیکه نه ده بوو. کتوپر، نیوه شهو، جرایه ک
هه لکرا، هاواری ژنیک بیسترا، دواي هاواره که، جرایه کی تر
هه لکرا، دهنگیکی تر بیسترا، گونده که له کپی و خاموشیی به ئاگا
هات، چراکان داگیرسان، خه لکه که به رهو رووی به کهم هاوار
رویشتن، زۆری نه برد دانیشتوانی گوند، له بهردهم مالی
ئابی ئۆجه لان کۆبوونه وه، هه والی له دایکبوونی کوریک گه یشته
گوینی هه مووان. له ناو ئه و به فر و سه رمایه دا، گه رمییه ک که وته دلی
خه لکه که وه. پیاوان پیکه نین، ژنان به هه مان شیوه، مندالان
له بهردهم شهوقی چراکاندا، ده ستیانکرد به یاریکردن. له
درهنگانیکي ئه و شهو دا، سازاده ی شهو به فرینه که، له دایک بوو.